

ผู้เขียน "บัณฑิต" ก็ต้องรู้ว่า "ความเป็นบัณฑิต"
สักชั้นแค่ไหน? หมายความว่าอย่างไร?

ได้ผ่านสภานักศึกษา ได้มีใบรับรองการเป็นบัณฑิต
ก็ดีแล้ว แต่ความจริงนี้ตัวเราเป็น "บัณฑิต" จริงไหม?
แค่ใด? เทียบเท่าผู้ที่เขาไม่ได้ผ่านสภานักศึกษามหาวิทยาลัย
ไม่ได้ใบรับรองการเป็นบัณฑิตบางคนได้ไหม..?

"ชีวิตคน" เป็นความจริง ไม่ใช่พลาสติก
ไม่ใช่หุ่นยนต์ แต่เป็นความจริงที่มี "กรรม"
มี "วิบาก" เป็น "ทรัพย์แท้ของตน" ที่มีฤทธิ์
มีอำนาจต่อเจ้าของชีวิต เจ้าของ อสภาพไปกำหนด
นับชาติไม่ถ้วน

ใครจะเชื่อกรรม เชื่อวิบาก หรือไม่ ก็แล้วแต่
แต่เอาตามเชื่อ และเชื่ออย่างฝัง จึงพยายามพัฒนา
"กรรม" ของตนอย่างเอาจริงเอาจัง และจะขอพัฒนา
"กรรม" ของตนให้เจริญเข้าสู่อะไร "โลกธรรม" ไปตลอดกาล
จริงจัง ตามประสาของคนที่ไม่มีใบรับรอง

"ความเป็นบัณฑิต" ก็ขลังคนเขาเลย
ใคร... จะเอาจริงด้วย ก็ขออหุไมทหาสุดหัวใจ.

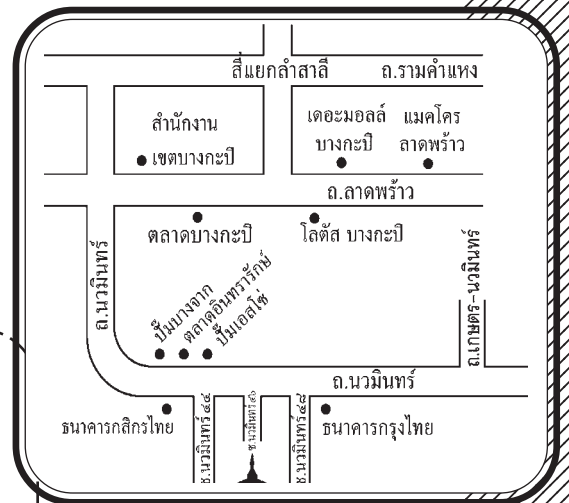
สมณะไพฑูริย์
๑๗ ม.ค. ๒๕๕๐

ผู้เป็น “บัณฑิต”	๑
แกลง (เมื่อชีวิตต้องเผชิญหน้ากับ นักฆ่าผู้ยิ่งใหญ่ เราจะทำอย่างไร?).....	๓
งานบุญมหากุศล ต้อนรับปี ๒๕๕๐	๔
สืบห่านาก็กับพ่อท่าน	๑๗
จดหมายจากญาติธรรม	๓๐
สี่สัปดาห์เด็ก'๕๐	๓๕
งานฉลองหนาว ธรรมชาติอโศก'๕๐ ครั้งที่ ๕	๓๗
โรงบุญมังสวิรัต ๕ ธันวาคมหาราช	๔๔
บันทึกจากปัจฉาสมณะ (พบศกย...พบศีลธรรม...พบศีลธรรม).....	๕๘
เรียงวลักวีธรรม	๙๔
จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (น.ส.ดาวแสง รัถยั้ง).....	๙๖
กว่าจะถึงอรหันต์ (พระโสภากนฺธ).....	๙๘
รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๔๙ - มกราคม ๒๕๕๐).....	๑๐๑
สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอโศก	๑๓๔
ได้ร่มอโศก (ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๔๙ - มกราคม ๒๕๕๐).....	๑๕๐
น้ำดีดีจริงหรือ ?	๑๕๖
กรรมตามสนอง (พราหมณ์นักบุญ).....	๑๘๗
ร้อยอ้อเป็นหนึ่งในรู้แจ้ง	๑๘๘
สืบสานบัณฑิตบุญนิยม ครั้งที่ ๑	๑๘๙

จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอโศก

- เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
- เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
- เพื่อเป็นเข็มทิศชี้ทางการปฏิบัติก้าวต่อไป
- เพื่อประโยชน์แก่อนุชนรุ่นหลัง จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อโศก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์
 สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑ ถ.นวมินทร์
 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๕๐ โทร. ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐,
 ๐๒-๓๗๕-๔๕๒๑, ๐๒-๓๗๕-๔๕๐๓ (FAX), ๐๒-๓๗๔-๐๙๘๔
 ๐๒-๓๗๓-๔๐๒๕, ๐๒-๓๗๓-๔๗๓๑, ๐๒-๓๗๓-๔๖๒๔, ๐๒-๓๗๓-๖๖๘๘
 หรือ www.asoke.info, e-mail : thatfah2520@yahoo.com
 ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์

แกลบ

เมื่อชีวิตต้องเผชิญหน้ากับ

นักฆ่าผู้ยิ่งใหญ่

เราจะทำอย่างไร?

มีปราชญ์เปรียบ “กาลเวลา” เป็นดั่งนักฆ่าผู้ยิ่งใหญ่ วันปีที่ผ่านไปจึงเท่ากับ ระยะเวลาที่ต้องเผชิญหน้ากับความตายใกล้เข้ามาทุกที ยิ่งปีนี้ทั้งโหราศาสตร์ ลังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ต่างออกมาพยากรณ์ใกล้เคียงกันว่า พืชภัยร้ายแรงกำลังคืบคลานเข้ามาในไม่ช้านี้

พ่อท่านมักถูกถามบ่อยๆว่า จะเป็นจริงไหม? จะหนีไปอยู่ที่ไหนดี? คำตอบที่ได้ก็คือจริงไม่จริงไม่รู้ ถ้าต้องตายพร้อมๆกัน ก็ถือว่าไปด้วยกัน มาด้วยกันเท่านั้นเอง ที่สำคัญเราได้ที่พัก เป็นโลกุตรสมบัติติดตัวไปด้วยมากน้อยเพียงใด?

พ่อท่านให้คำอธิบายว่า ถ้าอยากรู้ว่า ตายแล้วจะเป็นอย่างไร? ก็ให้ดูจิตใจของเราตอนเป็นๆว่า ปัจจุบันเราได้ตายในขณะที่เป็นๆนี้มีอะไรบ้าง? ซึ่งเราต้องทำให้ตายในเป็นเสียตั้งแต่ตอนนี้

นับวันๆชาวโศกก็จักมั่นใจในระบบ “สาธารณโภคี” (แม้แต่ความคิดก็ให้เป็นสาธารณโภคี พยายามปรึษาหารื้อกัน ปลดปล่อยทิวฐิของตน มาเป็นมตติของหมู่) ยิ่งเราไม่ยึดถือ ไม่หวงแหน ปลดปล่อยตัวเอง(ตายจากความยึดถือ)ว่าเป็นตัวเรา เป็นสมบัติของเราได้มากเท่าไรเราก็ยิ่งสูง ยิ่งสูง ยิ่งสุข ยิ่งสมบูรณ์ด้วยสมบัติมากเท่านั้น

และเราก็จักยิ่งมั่นใจยิ่งขึ้นว่า “กรรม นี่แหละ สำคัญที่สุด และยิ่งใหญ่ที่สุด” คนที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ก็เพราะยิ่งเล็กยิ่งน้อยได้สุด ยิ่งเราพลีกาย พลีใจ ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตนได้มากเท่าไร นั่นคือการใช้ชีวิตให้คุ้มค่าอันมากด้วยคุณค่า และยอมพร้อมเสมอที่จะได้พบกับนักฆ่าผู้ยิ่งใหญ่อย่างสบายมาก (สบม. ปกต. ห.)

 คณะผู้จัดทำ

● บำจจากสัจจะออมทรัพย์สันตินาครบุญนิริ

- วันทำการเดือนมี.ค.'๕๐ วันอาทิตย์ที่ ๑๑ มี.ค. '๕๐
- วันประชุมใหญ่ และจ่ายเงินปันผล วันอาทิตย์ที่ ๑๘ มี.ค.'๕๐ เวลา ๑๓.๓๐ น.
- สาระสำคัญในการประชุมคณะกรรมการ เมื่อวันที่ ๗ มี.ค.'๕๐

๑) กรรมการเข้าประชุม ๒๐ ชีวิต

๒) ลูกหนี้ชำระหนี้จำนวน ๑๑๑ ราย แบ่งเป็นเงินต้น ๓๓๗,๐๔๑ บาท ค่าบำรุง ๕๓,๕๕๔ บาท ค่าปรับ ๑๑,๓๙๙ บาท

๓) มีสมาชิกฝากเงินออมรายเดือน ๔๗๐ ราย รวมเป็นเงิน ๕๕๓,๕๐๐ บาท

๔) มีสมาชิกมาฝากเงินออมพิเศษ ๑๗ ราย ๑๑๕,๙๖๐ บาท

๕) มีผู้มาขอใช้สิทธิสวัสดิการ ๗ ราย ๓,๔๔๓ บาท

๖) มีผู้ไม่มารับเงินปันผลประจำปี ๒๕๔๘ ๖๓,๓๘๘ บาท เงินส่วนนี้โอนเข้ากองบุญสัจจะออมทรัพย์ต่อไป

งานบุญมหาจุฬาลงกรณ ต้อนรับปี ๒๕๕๐

ที่ราชธานีโตก

เป็นประจำทุกปีสำหรับงานบุญสงฆ์ย้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ที่ราชธานีโตก เหล่าเยาวชนคนสร้างชาติสัมมาสิกขาทุกแห่งทั่วประเทศ ผู้เป็นหน่อเนื้อเชื้อไขของชาวนุญนิยม จะเข้าพื้นที่เพื่อช่วยเตรียมงานกัน สำหรับปีนี้นำโดยสัมมาสิกขาชั้น ม. ๓ จากทุกแห่งเข้าพื้นที่พร้อมกันในวันที่ ๑๔ ธ.ค.'๔๙ ด้วยปีนี้ธรรมชาติเรื่องน้ำท่วมขังในพื้นที่ ทำให้การเตรียมงานล่าช้า

อีกทั้งมีการเตรียมการเรื่อง**พระพุทธรูปธรรมนิมิตหินทรายองค์ใหญ่** ที่ทีมงานชาวโตกตั้งแต่รุ่นใหญ่ รุ่นกลาง จนถึงรุ่นจิ๋ว ได้มีส่วนร่วมอย่างสำคัญตลอดทุกขั้นตอน ตั้งแต่เลือกหิน ยกเคลื่อนย้ายหินจากเหมืองไปยังโรงงานแกะสลักด้วยความยาก-ลำบาก โรงงานแกะสลักหินแล้วเสร็จเป็นองค์พระแล้วเคลื่อนย้ายเป็น ๓ ส่วน(ฐานหน้าตัก-องค์พระ-พระเศียร)เข้าพื้นที่ จาก จ.นครราชสีมา มายังราชธานีโตก มารวมองค์พระกันด้วยพลังรวมของมันสมองและสองมือที่มีเครื่องจักรกลหนักเท่าที่จะสามารถรวบรวมซ่อมบำรุง ปรับแต่ง เปลี่ยนแปลง ตลอดจนขอยืมจากที่ต่างๆมาใช้จนได้ รวมองค์พระแล้วช่างแกะสลักก็ต้องมาเก็บรายละเอียดกันต่ออีกที่บ้านราช ทีมงานจักรกลหนักทั้งสมณะและฆราวาสต้องไปเคลื่อนย้ายแท่นหินทรายที่จะใช้เป็นที่ประดิษฐาน**องค์พระพุทธรูปธรรมนิมิต**(สูง ๗.๑๒ เมตร กว้าง ๖.๓๑ เมตร หนา ๓.๕๗ เมตร หนักกว่า ๑๕๐ ตัน)นี้ เข้ามาจาก อ.โพธิ์ไทร คิดเป็นระยะทาง ๑๒๖ กม. โดยขนาดของแท่นหินทรายก้อนใหญ่นี้กว้าง ๖.๓๐ เมตร ยาว ๗.๒๐ เมตร น้ำหนัก ๑๒๖ ตัน พอท่านกำหนดให้มี**พิธีอัญเชิญเคลื่อนพระพุทธรูปธรรมนิมิตนี้ขึ้นสู่แท่นอาสนศิลา** ในวันที่ ๒๘ ธ.ค.'๔๙ เวลา ๐๗.๐๗ น. ทำให้ทีมงานต้องเร่งมือกันทั้งวันทั้งคืนทีเดียว

ในขณะเดียวกันที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีก็มีการเชื่อมโยงประสานให้ชาวโตกไปเตรียมพื้นที่

แสดงวิถีชีวิตชุมชนคนบุญนิยมแบบเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำเสนอเป็นนิทรรศการมีชีวิตในวิถีการดำเนินชีวิตแบบชาวอโศก ในงานเกษตรแห่งชาติครั้งที่ ๒ ที่จะจัดขึ้น ณ มหาวิทยาลัยอุบลฯ ช่วงวันที่ ๒-๑๑ มีนาคม ๒๕๕๐ นี้อีกด้วยเช่นกัน ช่วงเวลานี้จึงมีการระดมยอดฝีมือด้านกิจกรรมไร้สารพิษ ชาวบุญนิยมจากเครือข่ายและช่วยเหลือชาวอโศกจากทั่วประเทศ มาร่วมแสดงศักยภาพให้ให้เห็นกัน การมาร่วมบุญ-ร่วมแรง-ร่วมใจ ลงหลักปักฐานในช่วง ๔ เดือนนี้อย่างเข้มข้น มีสมณะชาวไทย อิสระชน และทีมงานจากราชาธานีอโศกเอภาภระดูแลเป็นที่เลี้ยงให้ในทุกเรื่อง

ในช่วงระหว่างการเตรียมงานปีใหม่ พ่อท่านได้กรุณาไปช่วยดูแลร่วมประชุมแก้ปัญหาการเชื่อมประสานความเข้าใจกับส่วนงานต่างๆที่เป็นเจ้าของพื้นที่ ทั้งระดับบริหาร นโยบาย และระดับจัดการดำเนินการ ตลอดจนรับนิมนต์มาเทศน์เป็นกำลังใจให้ทีมงานบุกเบิก รุ่นเผชิญแดดฝนและลมหนาวนี้กว่า ๔๐ ชีวิตให้ม่กำลังใจ พร้อมทั้งให้ข้าวเปลือกที่ได้รับถวายมาจากชาวหินผาพำน้ำเป็นขวัญถุงไว้ให้โรงสีบ้านราชธานีให้พี่น้องที่ไปบุกเบิกงานที่ ม.อุบลฯ เบิกไปหุงกินได้อย่างพอเพียง จำนวน ๔ ตัน ในระหว่างที่ยังพึ่งตนเองได้น้อย

ขอบอกบุญมายังพี่น้องในทุกแห่งทุกที่ หากมีวัตถุดิบจะช่วยสนับสนุนน้องใหม่ ก็ส่งมาได้ที่บ้านราชฯ แล้วระบุให้ช่วยส่งต่อ ม.อุบลฯได้ ไม่ว่าจะเป็นซีอิ้ว เต้าเจี้ยว กะปิ ปลาจ๋า(เจและมังงา) ฯลฯ

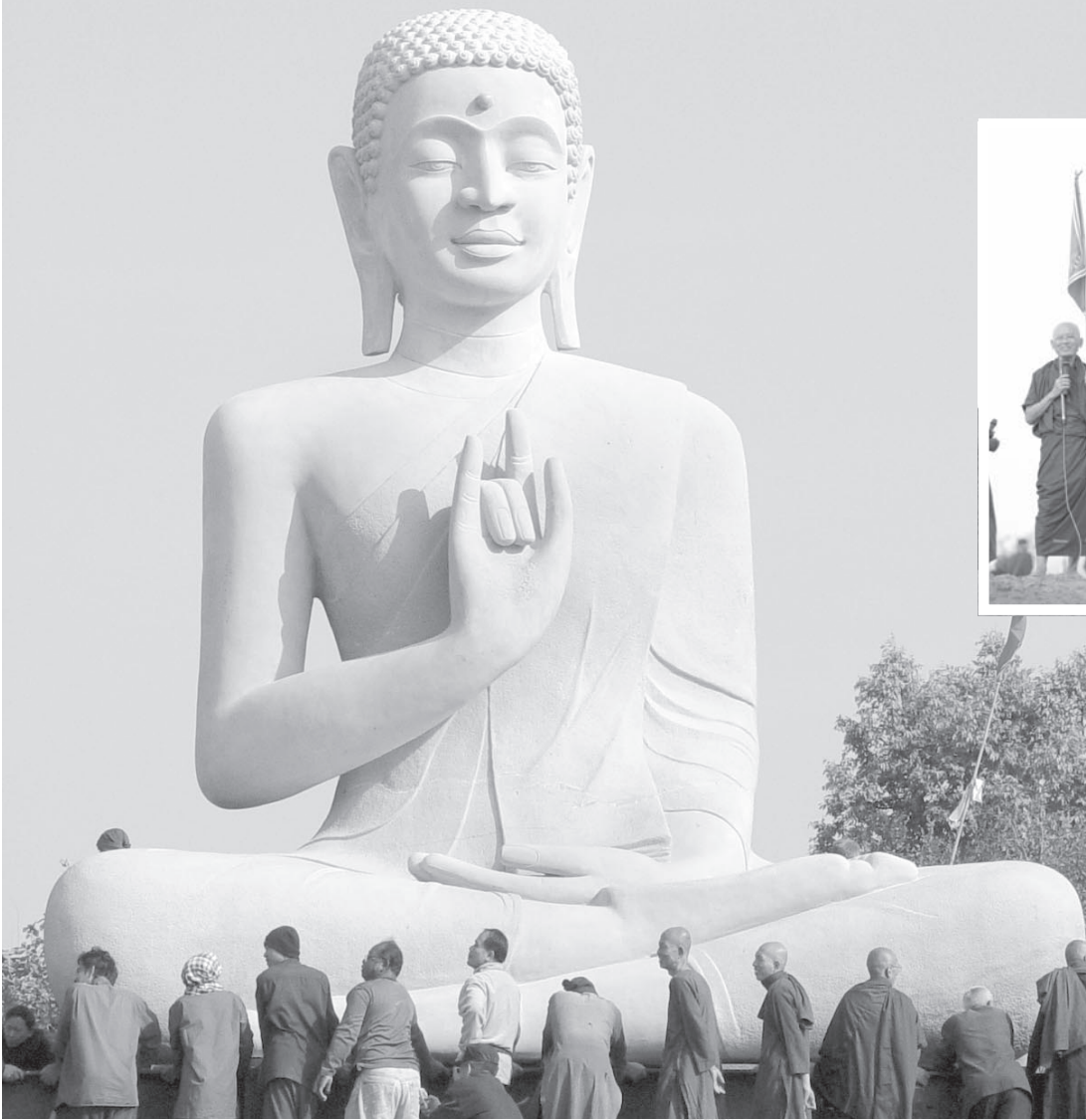

ในระหว่างการเตรียมงานปีใหม่ ค่ายยุวชนอโศกสัมพันธ์(ยอส.) ที่ราชธานีอโศก ระหว่าง ๒๓-๒๘ ธ.ค. ๒๕๔๙ นี้ ล้มมาลิกขากจากทั่วประเทศเข้าพื้นที่บ้านราช ชาวชุมชนและนักบวชที่ร่วมเดินทางมาด้วยก็ได้แวะเยี่ยมพี่น้องที่ม.อุบลฯกันเป็นระยะๆไม่ขาดสาย อีกทั้งยังมีบริการจัดรถจากบ้านราชฯไปม.อุบลฯทุกวัน วันละไม่ต่ำกว่า ๒ เที่ยวทำให้บรรยากาศการเตรียมงานปีใหม่ตลาดอารียะ

ปี๕๐นี้ ดูจะเจียบเหงาไปอย่างถนัดตาเลยทีเดียว โดยเฉพาะผู้ใหญ่จะกระจายออกไปในส่วนงานต่างๆ ทำให้หมู่มวลชนของเยาวชนดูหนาแน่น แม้จะมีปริมาณลดลงกว่าทุกปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ตามกระบวนการบูรณาการในการเรียนรู้ก็ยังคงดำเนินไปอย่างคึกคัก โดยมีทีมงานศิษย์เก่าเข้ามาช่วยเป็นที่เลี้ยงในกิจกรรมแต่ละวัน ร่วมกับครูและนิสิต ม.วช. แต่ละวิชาเขตได้เข้ามาช่วยดูแลในกระบวนการกลุ่มย่อยด้านชีวิต-งาน-ความเป็นอยู่ของแต่ละพื้นที่ ในรูปแบบของแม่ไก่ดูแลลูกไก่ โดยมีท่านสมณะและสิกขมาตุเป็นที่ปรึกษา มีการพูดคุยให้เวลากันตลอดงาน หลายๆท่านที่ได้อยู่ในกระบวนการกลุ่ม และบางท่านที่ได้สัมผัส ได้รับรู้ รู้สึกอนุโมทนาเกี่ยวกับวิธีการดูแลลูกๆหลานๆของเราเช่นนี้ บางท่านถึงกับเปรยว่า ถ้าเป็นไปได้น่าจะคงการดูแลสัมมาลิกชาติด้วยวิธีการนี้ต่อไป

ในค่ายย. อ. ส. สัมมาลิกษาทุกคนได้เข้าชั้นเรียนร่วมกันในช่วงบ่าย ได้ลงฐานงานปฏิบัติจริงร่วมกับผู้ใหญ่ในภาคเช้า ได้พบท่านสมณะและสิกขมาตุในภาคค่ำและกิจกรรมบางช่วง ตลอดงานมีอาหารให้รับประทานร่วมกันทุกวัน วันละ ๒ มื้อ คือ เช้า-เย็นอีกทั้งมีรายการวิปัสสนาจอแก้วทั้งเช้าและเย็น กิจกรรมต่างๆตลอดงานค่อยๆ ช่วยส่งเสริมให้เยาวชนชาวโศกกล้าแสดงออกในทางกุศลตามศักยภาพของตน โดยเน้นเป็นกระบวนการกลุ่ม เกิดการเรียนรู้ที่เป็นไปอย่างเหมาะสมตามความเป็นจริง สามารถสะท้อนให้เห็นศักยภาพของสัมมาลิกษาในแต่ละแห่ง แต่ละชั้นปีด้วย

◆ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๙

ภาคเช้า มีพิธีอัญเชิญเคลื่อนองค์พระพุทธรูปนิรมิต ขึ้นประดิษฐานที่แท่นหินบริเวณลานราชธานีคีรีขันธ์ซึ่งอยู่หลังเขื่อนศูนย์สุญ ตั้งแต่ ๐๗.๒๕ ถึง ๐๙.๓๗ น. โดยมี**พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์** เป็นประธานอำนวยการตลอดพิธีบนเนินหิน มีธงผ้าสีแดงและไม้ค้อยพุดบอกและให้สัตถุญาณธงในการอัญเชิญเคลื่อนอย่างนุ่มนวลในระยะทาง ๓๕ เมตร ด้านล่างจะมีลวดสลิง ๒ สายแบ่งเป็นชายและหญิง ผู้นำแต่ละสายคือท่านสมณะและสิกขมาตุ แล้วต่อด้วยฆราวาสญาติโยมตลอดจนลัมมาสิกขาแยกสายชายและหญิง รวมถึงลูกหลานตัวน้อยๆก็พากันมาร่วมพิธีนี้ด้วย ตลอดพิธีการ ๒ ชั่วโมงเศษนี้ใช้พลังรวมจากกำลังคนร่วมกับจักรกลหนัก ๒ ตัว ช่วยขยับแผ่นเหล็กรองลูกกลิ้งที่จะช่วยรองรับฐานเหล็กไอบีมอย่างหนาที่รององค์พระอยู่ การอัญเชิญเคลื่อนทำได้คราวละ ๒ เมตร แล้วขยับลูกกลิ้งเหล็กสลับออกมารับการเคลื่อนทีละ ๒ ด้าน ขนานกันไปเรื่อยๆ จนกว่าจะถึงจุดหมายที่ได้ปักธงสีแดงกำหนดไว้

บรรยากาศตลอด ๒ ชั่วโมงเศษอบอุ่นเย็นสบาย ฟ้าโปร่ง ผู้มีกำลังจะเคลื่อนตัวขึ้นไปช่วยกลิ้งลูกเหล็กทั้งสองแนวที่ขนานกัน สลับกับลงมาช่วยกันดึงสลิงให้เคลื่อนองค์พระมายังฐานแท่นหินสู่เป้าหมายอย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อย มีเสียงร้องให้สัตถุญาณกันร้องเตือนให้ระวังมือ-เท้าขณะเคลื่อน นับเป็นความอบอุ่นทางจิตวิญญาณรวมพลังลูกพ่อเดียวกัน ทุกรุ่นที่ได้คืนกลับมาช่วยกันให้เห็นหน้าค่าตากันอีกครั้ง

ภาคบ่าย มีพิธี**แจกขวัญธรรมสำหรับนิสิตลัมมาสิกขาลัยวางชีวิตทุกวิชาเขตทุกชั้นปี** ลัมมาสิกขาทุกสถาบันระดับม.ปลาย ม.ต้น ชั้นประถม อนุบาล ตลอดรวมถึงก่อนวัยเรียน โดยพ่อท่านเทศน์ก่อนแจกขวัญธรรมและกล่าวสรุปเมื่อแจกขวัญธรรมแล้วในเรื่องการศึกษาแบบบูรณาการที่กำลังจะเกิดเชื่อมโยงอยู่ที่ม.อุบลฯ ให้กับลัมมาสิกขาและญาติธรรมทุกท่านได้ทราบว่า เราชาวโอศุกกำลังนำเสนอวิถีชีวิตแบบบุญนิยม ตามที่สังคมเรียกกันว่าเศรษฐกิจพอเพียง ให้กับสาธารณชนได้รับรู้กัน ส่วนทัศนคติความเข้าใจของกลุ่มต่างๆที่เขามีเขาเป็นกันก็สามารถนำเสนอสู่สังคมด้วยเช่นกัน เพื่อให้ได้เป็นทางเลือกของสังคมมองรวมเราจะได้ดูได้ชมกันในงานเกษตรแห่งชาติ ที่จะจัดขึ้นครั้งนี้ที่ม.อุบลฯ ขอให้พวกเราอย่าดูตายชวนช่วยเหลือกันด้วย

◆ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๙

เป็นวันพักผ่อนสำหรับลัมมาสิกขา ที่ได้ช่วยเตรียมงานปีใหม่นานตลอดงานค่าย ยอส. สำหรับผู้ใหญ่ที่เข้าพื้นที่แล้ว ต้องเข้ามาช่วยกันเติมเต็มงานที่ค้างอยู่เนื่องจากเป็นวันสุกดิบตลาดอาริยะ'๕๐ แล้ว มีรายการวิปัสสนาจอแก้วที่เขื่อนเพิงกันระหว่างอาหารมื้อเช้า เรื่อง**“คนม้าบิน”** เป็นภาพยนตร์จีนที่สื่อถึงความมอลงการของฉากที่ถ่ายทำในแต่ละตอนๆ สื่อถึงการดำเนินไปของโลกธรรมในโลกโลกีย์ จนสุดท้ายสื่อถึงจุดจบของตัวละครแต่ละบุคลิกอันมีโลภะ โทสะ โมหะ และราคะ เป็นจอมบงการสำหรับผู้ชมที่สูงวัยจะรู้สึกว่เกินจริงมากไป ส่วนลัมมาสิกขาจะดูตื่นตาตื่นใจ ซึ่งอย่างน้อยวิธีการสื่อ

อย่างนี้ทำให้เกิดความชัดเจนของความต่างไปจากธรรมดาทั่วไป ช่วยกระเทาะความรู้สึกรู้สึกของผู้ชมได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งลีลาของความซื่อสัตย์เยี่ยงทาสของคน ที่มีให้กับกิเลสแขกประจำตัวของตน ผู้สร้างสื่อสามารถทำให้เกิดการเทียบเคียงได้อย่างชัดเจนทีเดียว

บ้าย เริ่มเปิดตลาดให้สำหรับบุคลากรภายใน ได้รับบริการกันก่อน เพราะเมื่อถึงวันงาน อาจไม่มีเวลาที่จะมาเลือกซื้อสินค้า

คำ มีภาพยนตร์จอใหญ่ ที่ลานเวทีธรรมชาติเวลา ๖ โมงเย็น โดยมีพ่อท่านมาร่วมรายการ ตั้งแต่เริ่มฉายฉากแรกเลยทีเดียว....ภาพยนตร์เรื่องนี้ตัดต่อกันเสร็จสดๆใหม่ๆก่อนขึ้นจอฉายไม่นาน ผู้ชมได้ร่วมสัมผัสถึงวิญญาณแห่งความศรัทธาของทีมงาน ที่ร่วมกันสร้าง**องค์พระพุทธรูปธรรมนิมิต** นอกจากแรงกายด้วยสมองและสองมือแล้วพลังแห่งความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ที่มุ่งกระทำเพื่อบูชาพระพุทธรูปศาสนาที่มีพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณของชาวเรา ทีมงานเกือบร้อยชีวิต และเวลาร่วม ๒ ปี ในการทุ่มเททุกชั้นตอนเพื่อสานฝันให้เป็นจริง มีครบทุกรสชาติของชีวิต อุปสรรคที่เข้ามาทดสอบพลังรวมใจเป็นช่วงๆ เช่น การต้องเข้าไปเอาก้อนหินถึงในป่าที่มีอากาศแปรปรวน ทั้งร้อน-ฝน-หนาวในวันเดียวกัน หรือเหตุการณ์ที่หินหนักเกินท่าถนบนทรุด รถแหวนหัก นอกจากจะไม่สามารถล่อให้ทีมงานตกหลุมแห่งความท้อและถอยแล้ว กลับยังเป็นกำลังเสริมหนุนให้ได้ร่วมกันคิด ร่วมกันต่อสู้จนพากันผ่านพ้นอุปสรรคไปได้เป็นช่วงเป็นตอนอย่างสวยงาม ตลอดระยะทางที่ดำเนินมา นี้ มีพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ผู้เป็นศูนย์รวมใจของทีมงาน ทำให้องค์พระพุทธรูปธรรมนิมิตเสร็จทัน**ฉลองปีสมโภชพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี และพระชนมายุครบ ๘๐ พรรษา** ตลอดรวมถึงปีนี้ (๒๕๔๙) เป็นปีที่พ่อท่านมีอายุครบ ๗๒ ปีด้วย ลูกๆทุกคนจึงทุ่มเทแรงกาย แรงใจ ร่วมเติมเต็มความสำเร็จกันอย่างสุดความสามารถ น้อมถวายแด่ผู้ที่เราเคารพบูชายิ่ง บรรยาการเคลื่อนย้ายหินและองค์พระพุทธรูปทำให้ผู้ชมได้ลุ้นกันทุกบททุกตอน แม้กระทั่งวันทำพิธีอัญเชิญเคลื่อนองค์พระมาประดิษฐาน ณ แทนศิลาอาสนะ ก็ยังได้ลุ้นกันอีกว่าจะสามารถทำได้ตามเวลาที่ได้กำหนดกันเอาไว้หรือไม่หนอ แม้จะไม่สามารถทำตามเวลาที่กำหนดหมายไว้ได้ แต่ก็ไม่มีผู้ใดถือสา ด้วยชาวโศกเราถือฤกษ์ดีคือความพร้อมที่ถูกต้อง-เหมาะสมกับเหตุ-ปัจจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เราให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในชีวิต ต้องมาก่อนเสมอ

◆ เช้าวันรุ่งขึ้น ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๙

พ่อท่านเทศน์ทำวัตรเช้าที่เขื่อนศูนย์บุญ ถึงพลังรวมใจของชาวเราคนบุญนิยมที่โลกโลภก็เข้เข้าใจไม่ได้ งานพระพุทธรูปหินทรายองค์ใหญ่นี้สำเร็จได้เกินความคาดหมายของพ่อท่านมาก เราทำงานกันเร็วมากอีกทั้งประหยัดค่าจ้าง ค่าใช้จ่ายต่างๆไปเป็นล้านๆบาท หากเทียบกับคนทางบุญนิยมที่เขาคิดค่าใช้จ่ายตลอดทุกรายการ อีกทั้งคุณภาพก็ไม่แน่ว่าจะได้อย่างที่เราได้ทุ่มเทให้กันแบบชาวบุญนิยมอย่างนี้! อีกทั้งได้บอกถึง**เหตุที่ต้องสร้างต้องมีพระพุทธรูป** ก็เพื่อสอนเราทุกคนให้รู้จัก**เคารพบูชากราบไหว้พระพุทธรูปให้ถูกต้อง ไม่บูชาองค์พระอย่างเทวนิยม** อดีตท่านเคยห้ามกัน แต่คนส่วนใหญ่ก็ยังรับกันไม่ได้ ท่านจึงปรับเปลี่ยนวิธีใหม่คือเมื่อห้ามกันไม่ได้ก็ต้องสอนกันให้จริง ในถิ่นในตัวของเราเอง

นี้แหละ จึงคือที่มาขององค์พระพุทธรูปธรรมนิมิตที่ได้อาราธนาไปอยู่ที่ชุมชนต่างๆของชาวโศกด้วย เพื่อชาวเราจะได้ชัดเจน ทำได้ถูกต้องตามที่รู้ทางบริยัติแล้วก็ปฏิบัติได้ด้วยในเรื่องนี้ อีกทั้งยังสามารถอธิบายบอกต่อผู้ที่มาสัมผัสสัมพันธ์กับเรา ให้รู้จักเคารพบูชากราบไหว้องค์พระพุทธรูปที่เป็นสิ่งแทนพระพุทธรเจ้าได้อย่างจริงแท้

๖.๓๐ น. สืบสานพุทธประเพณีใส่บาตร ในเส้นทางสายหลักของชุมชนราชธานีโศก

๘.๐๐ น. พ่อท่านเป็นประธาน**เปิดงานตลาดอาริยะบุญญาวุธหมายเลข ๒ ปี'๕๐ ที่ลานหินพญาแรง** เน้นให้ชาวเราชัดเจนในเป้าหมายของการมาร่วมขายของกำไรอาริยะ ด้วยหัวใจของความเสียสละเกื้อกูล พี่น้องประชาชนที่มาร่วมงานกันประจำทุกปี จากนั้นตลาดก็เปิดให้บริการ

ในปีนี้อากาศกลางวัน ไม่มีรายการอื่นใดนอกจากกิจกรรมรวมที่ตลาดอาริยะ

สำหรับ**ตลาดอาหารจานละ ๑ บาท** เปิดให้บริการตั้งแต่ ๐๖.๐๐-๑๖.๐๐ น. เปิด-ปิดกันตามกำลังที่มี ร้านอาหารไม่มาก ผู้มาอุดหนุนก็เข้าคิวกันเรียบร้อยดี ปฐมโศกมีถ้วยเตี้ยวน้ำ-ข้าวโพดคั่ว-

ปาห้องโก๋-น้ำเต้าหู้ สันตือโศก-ข้าวราดแกงและผัดเส้น คีร์ชะอโศกและญาติธรรมถิ่นอีสาน-ข้าวเหนียว-ส้มตำ-ตำข้าว ศาลือโศก-ขนมหวาน บริการน้ำหวาน-น้ำดื่มโดยกลุ่มศิษย์เก่าร่วมกับครัวกลางบ้านราชา ที่ล้างจาน-สัมมาสิกขาศาลือโศกและผู้ใหญ่ชาวสีมอโศก ที่แลกคูปองและประชาสัมพันธ์-สันตือโศก

งานนี้ไม่มีเวทีชาวบ้านเพราะต้องการเน้นประชาสัมพันธ์ให้ผู้มารับบริการล้างจานเอง ซึ่งได้รับความร่วมมือดีกว่าปีที่แล้ว สำหรับสโตร์กลางช่วยเตรียมวัสดุปีนี้นี้ออนข้างลงตัว บริหารจัดการแบบจุกจุกทุกข้างบางช่วง เพราะมีผู้มาร่วมบุญกันในส่วนนี้้อยลง การใช้ผักปีนี้ ๑๐ ตันไม่เนาเสียมาก เนื่องจากทยอยได้มา

สำหรับตลาดสินค้า เปิดให้บริการ ๘.๐๐-๑๖.๐๐ น. การจัดร้านปีนี้ไม่ใช่ฟางปูร้านเลย ใช้น้ำฉีดพื้นลดฝุ่นเป็นช่วงๆ ร้านค้าลดจำนวนลงแต่บางร้านขยายใหญ่ขึ้น มีสินค้าประเภทของใช้ครัวเรือน เสื้อผ้า สื่อธรรมะ ผลิตภัณฑ์ทางกสิกรรม เครื่องจักสาน จักรยาน และปุ๋ยชีวภาพ

ผู้มารับบริการปีนี้ดูบางตากว่าปีที่แล้ว แต่ก็มีทยอยกันมาอย่างต่อเนื่องแม้จะไม่เบียดเสียด เช่นปีที่แล้ว สินค้าบางชนิดหมดไม่พอขายตั้งแต่วันแรก ชาวบ้านมากขึ้นเป็นหมู่เป็นกลุ่ม มีทั้งผู้สูงอายุ และลูกเด็กเล็กแดง พวกนี้มาจับจ่ายใช้สอยกันไปเป็นหอบๆ บ้างก็เพิ่งมาเป็นครั้งแรก แต่ส่วนใหญ่เคยมาแล้วทราบว่าสินค้าที่ตลาดนี้เป็นของดีราคาถูก ก็มาอุดหนุนกันเป็นประจำทุกปี

ชาวบ้านบางคนบอกว่ามีบางคนไม่กล้ามาร่วมงานปีนี้ เพราะมีข่าวว่าใครมาที่นี่จะถูกจับจากข้อมูลนี้ทำให้ชาวเราพ่อให้-แม่ให้รู้สึกชื่นชมผู้มาร่วมงานปีนี้ ที่แม่กระแสลังคมจะมีความไม่เป็นมิตรกับชาวกองทัพธรรมอยู่บ้าง แต่ด้วยน้ำใจเอื้อเฟื้อที่เราสื่อถึงกันก็ยังคงมาร่วมงาน มาเที่ยวชมงาน มาเยี่ยมเยียนกัน แม้กำลังในการซื้อจะลดลงไปมาก แต่เขาก็ยังมาอุดหนุน มาเป็นกำลังใจให้ชาวเรา

◆ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๙

พ่อท่านเทศน์ทำวัตรเช้าที่เฮือนศูนย์บุญเป็นวันที่ ๒ ของงานมีผู้มาฟังธรรมกันหนาแน่นขึ้น
พ่อท่านได้ขยายความเป็น พระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ เป็นอย่างไร โดยเฉพาะความเป็น
พระสงฆ์ พ่อท่านหมายถึงเป็นผู้บรรลุลหกรรม หากยังไม่บรรลุลหกรรมก็เป็นเพียงสมมุติสงฆ์ การจะบรรลุลหกรรม
ได้ต้องมีการสั่งสมกรรมอันเป็นกุศล ตัวอย่างจากตัวพ่อท่านเองที่กว่าจะมาถึงวันนี้ก็ได้ประพฤติปฏิบัติ
มาไม่รู้กี่ชาติแล้ว หัวข้อธรรมที่พ่อท่านยกมาอธิบายคือวรรณะ ๙ โดยท่านได้ขยายในรายละเอียด
แต่ละเรื่องเชื่อมโยงกับตัวอย่างเทียบเคียงให้ได้เข้าใจง่าย-ชัดขึ้น

อีกทั้งได้ขยายพระพุทธที่เราควรทำความเข้าใจให้ถูกต้องในการเคารพ-บูชา ลักการะ ตัวอย่าง
ที่พ่อท่านได้ดำริสร้าง**พระพุทธรูปนิมิตปางตรีลักษณ์** ซึ่งมีความหมายถึง**โลกวิทู(รู้ทันโลก)**
โลกุตระ(อยู่เหนือโลก) และ**โลกานุกัมปา(เกื้อกูลโลก)** นี่นั้นมีจุดเริ่มต้นที่มาจากอย่างไร มีเหตุปัจจัย
เสริมหนุนเนื่องกันมาอย่างไร จึงได้เป็นองค์พระพุทธรูปหินทรายขนาดใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยได้รู้ได้พบ
เห็นมา ในบรรดาการแกะสลักหินเพื่อทำองค์พระขนาดใหญ่ มักจะแกะสลักกันที่แหล่งหินนั้นๆเลย
เช่นที่ภูเขาต่างๆก็มีการแกะสลักพระพุทธรูป หรือรูปอื่นๆบนหินที่เป็นตัวภูเขานั้นๆเลย ไม่เหมือน
กับการแกะสลักหินเป็นชิ้นส่วน แล้วนำแต่ละส่วนไปต่อเป็นชิ้นเดียวกันยังไม่เคยมี(ตามที่ผู้ทำอาชีพ
แกะสลักหินเล่ามา)

และพ่อท่านได้เน้นย้ำถึงการปฏิบัติให้ถูกต้องในการบูชาพระพุทธเจ้าด้วย (ติดตามได้จาก
การสัมภาษณ์พ่อท่านในคอลัมน์ สิบห้านาทีกับพ่อท่าน)

◆ ๑ มกราคม ๒๕๕๐

พ่อท่านเทศน์ทำวัตรเช้าที่ลานราชธานีศรีษัณฑ์ ตั้งแต่เวลา ๐๓.๓๐ น. ท่ามกลางฟ้ามืด
อากาศแม้จะอุ่นขึ้นแต่ก็ยังคงหนาวเย็น บรรยากาศโล่ง โปร่ง เย็นลมหนาว อาสนะที่พ่อท่านนั่งอยู่คือ
แท่นหินด้านหน้าที่ประดิษฐานองค์พระพุทธรูปนิมิต สำหรับสมณะ สามเณร และสิกขมาตุ
ปูเสื่อและอาสนะที่ลานดิน โดยมีฆราวาสญาติโยมนั่งตามต่อกันมา นับเป็นนิมิตหมายอันดีที่ชาวโศก
ได้มาร่วมฟังธรรม ฉลองต้อนรับปีใหม่'๕๐ บน**“แผ่นดินพุทธ”** ตัวอักษรที่เขียนบอกไว้ที่หลังคาเฮือน
ศูนย์บุญตัวใหญ่สีขาวชัดเจนตัดกับพื้นสีมืดทึบของหลังคา

แม้พื้นแผ่นดินพุทธบริเวณนี้จะยังถมปรับที่ไม่เรียบร้อย(เวลาเดินตอนมีตุงต้องระวังตกสระ
ที่ยังถมไม่เสร็จ) แต่เราก็มีพระประธาน พระพุทธรูปนิมิตองค์ใหญ่ที่งามสง่า สงบ ส้ารวม เป็นมิตร
เกิดขึ้นทันฉลองปีที่ ๗๓ ของอายุพ่อท่าน พ่อท่านเตือนชาวเราอย่าได้ประมาท ต้องเร่งเพียรเพราะ
ขณะนี้โลก-สังคมเขาเดือดร้อน เราต้องชวนช่วยกันให้แข็งแรงขึ้น หากต้องช่วยต้องเกื้อกูลกันจะได้ช่วย
กันรอด **ข่าวการวางระเบิดในกทม.หลายจุดเมื่อคืนทำให้ปีใหม่นี้ดูท่าที่จะอุ่น-ร้อนขึ้นกว่าปี'๔๙ กระทบ**

รายการภาคค่ำสำหรับปีนี้มีการแสดงจากชุมชนและเครือข่าย-ชายเฒ่าชาวโศก โดยการนำเสนอ
แต่ละรายการจะมีความเป็นองค์รวมมากขึ้น มีรายการสืบสานศิลปะและวัฒนธรรมไทย โดยแสดง
การปั้นผ้ายวิถีชีวิตพื้นถิ่นหนุ่มสาวชาวอีสาน และมีการนำเสนอเปิดตัวผู้ไปเป็นหลักช่วยบุกเบิกงาน

* ทำวัตรเช้าวันจันทร์ใหม่ ๒๕๕๐

* การแสดงจากชุมชนและเดวีออน

กิจกรรมไร้สารพิษเศรษฐกิจพอเพียงของชาวนุญนิยม บนเวทีในรายการภาคค่ำด้วย ทั้งสองรายการนี้เป็นรายการสะท้อนวิถีชีวิตจริงของชาวไทยในอดีตและปัจจุบัน ต่างจากการแสดงชุดอื่นๆที่คล้ายๆกับปีที่ผ่านมา

◆ ๒ มกราคม ๒๕๕๐

๐๔.๐๐ น. **ประชุมสรุปงานปีใหม่ตลาดอาริยะ'๕๐**(บุญญาวุฒยหมายเลข ๒) ที่เขื่อนศูนย์บุญ ซึ่งรวมจัดเป็นครั้งที่ ๒๗ และเป็นครั้งที่ ๙ ที่จัดที่ราชธานีโอศก ผู้เป็นแม่งานส่วนต่างๆ ค่อนข้างจะรู้สึกวาลงตัวกว่าปีที่ผ่านมาแม้จะมีผู้มาช่วยมาร่วมบุญกันน้อยลง แต่การทำงานมีการประสานกันพยายามเข้าใจกันมากขึ้น บทบาทของเครือข่ายเชื่อมโยงช่วยเหลือของตมมากขึ้น กองผู้รับใช้มีขม้นช่วยให้บริการทำความเข้าใจ ช่วยคลี่คลายและปรับเปลี่ยนแก้ไขสถานการณ์กันดี มีการเก็บรายละเอียดประเมินผลสรุปงานไว้แก้ไขปรับปรุงกันในคราวต่อไปอีกด้วย

๐๗.๐๗ น. ที่เขื่อนฝั้นเขียว **พ่อท่านทำพิธีบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ใส่ในพระอุณาโลมของพระพุทธรูปธรรมนิมิตอีก ๗ องค์** จากนั้นพ่อท่านสวดบูชาคุณพระรัตนตรัย แล้วเทศน์ปิดท้ายงานปีใหม่'๕๐ ก่อนที่ชาวโอศกจะแยกย้ายกันคืนถิ่น พ่อท่านเน้นเตือน ๒ พฤติกรรมเด่นๆที่เราชาวโอศกควรปรับปรุงกันอย่างจริงจัง คือ

- ถิ่นมิทระ - ทื่อทึมไม่รับรู้ผู้อื่น สนใจอยู่กับเรื่องของตัวเอง
- อุจจจะ กุกกจจะ - รู้เร็ว รู้รอบ เร่งรัดล่วงหน้าออกไปในเชิงลำห้ำ

ทั้งสองสภาวะต่างก็ต้องปรับตัว เต็มและลดตามเหตุการณ์โดยให้ค้ำหนึ่งถึงความรู้สึกของผู้รับ

ผลกระทบเป็นล้าคัญ เรามาฝึกตนลดละอิตตา ไม่ใช่มาพอกเพิ่มตัวตน พ่อท่านไม่สงสัยเรื่องความเก่ง แต่เราต้องมาเน้นที่ความดี โดยเอาสิ่งไม่ดีๆออกไปให้ได้มากกว่ากันทุกคนๆ

๐๙.๐๐ น. รับประทานอาหารแล้ว เก็บบุญร่วมกันต่อสำหรับผู้ที่สามารถอยู่ต่อได้ และสำหรับผู้ที่ต้องคืนถิ่น ก็มีอาหารห่อให้รับไปเป็นเสบียงระหว่างเดินทาง

❀ 'เทัญเท็ชธรรม.

สรุปกำไรอาริยะปีใหม่ ๒๕๕๐ (๓๐ ธ.ค. ๒๕๔๙ - ๒ ม.ค. ๒๕๕๐)

	บุญนิยม	ทุนนิยม
ขายต่ำกว่าทุน(๑)	๒๒,๐๘๓,๓๙๒	๒๒,๐๘๓,๓๙๒
หักค่าใช้จ่าย :-		
ซื้อสินค้า	๒๕,๖๖๖,๔๗๗	๒๕,๖๖๖,๔๗๗
ค่าขนส่งค่าน้ำมันและบรรจุภัณฑ์	๕๓๔,๔๔๙	๕๓๔,๔๔๙
ค่าใช้จ่ายในการเตรียมพื้นที่(บ้านราชฯ)	๖๑๖,๑๑๙	๖๑๖,๑๑๙
รวมค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน (๑)	๒๖,๘๑๕,๐๔๕	๒๖,๘๑๕,๐๔๕
กำไรอาริยะหรือขาดทุนที่เป็นตัวเงิน (๒)	๔,๒๖๘,๖๕๓	๔,๒๖๘,๖๕๓
อัตราร้อยละของกำไรอาริยะ / ต้นทุนขาย	๑๗.๖๕ %	๑๗.๖๕ %
หัก รายจ่ายตามระบบทุนนิยมที่ไม่ได้คิดเป็นตัวเงินในระบบบุญนิยม		
ค่าแรงงานอาสาสมัคร -ช่วงเตรียมงาน	๑๕๐ คน X ๑๕๐ บาท X ๑๕ วัน = ๓๓๗,๕๐๐	
	๓๐๐ คน X ๑๕๐ บาท X ๑๐ วัน = ๔๕๐,๐๐๐	
-ช่วงงาน	๑,๐๖๐ คน X ๑๕๐ บาท X ๔ วัน = ๖๓๖,๐๐๐	
ค่าบริหารจัดการและค่าเช่าสถานที่ ๔ วัน (๖๗ ร้านค้า)		๑,๓๐๔,๐๐๐
สินค้าผัก/ผลไม้ไม่ได้รับบริจาค		๗๕,๗๑๗
รวมค่าใช้จ่ายในระบบทุนนิยมประมาณ (๓)		๒,๗๓๑,๒๑๗
กำไรอาริยะหรือขาดทุนในระบบทุนนิยม (๒) + (๓)		๑,๕๓๗,๔๓๖

(มีร้านค้าจำนวนทั้งสิ้น ๖๙ ร้าน ได้รับข้อมูลจากการตอบแบบสอบถาม ๕๐ ร้าน ได้จากไปประเมิน ๑๗ ร้าน ไม่มีข้อมูล ๒ ร้าน)

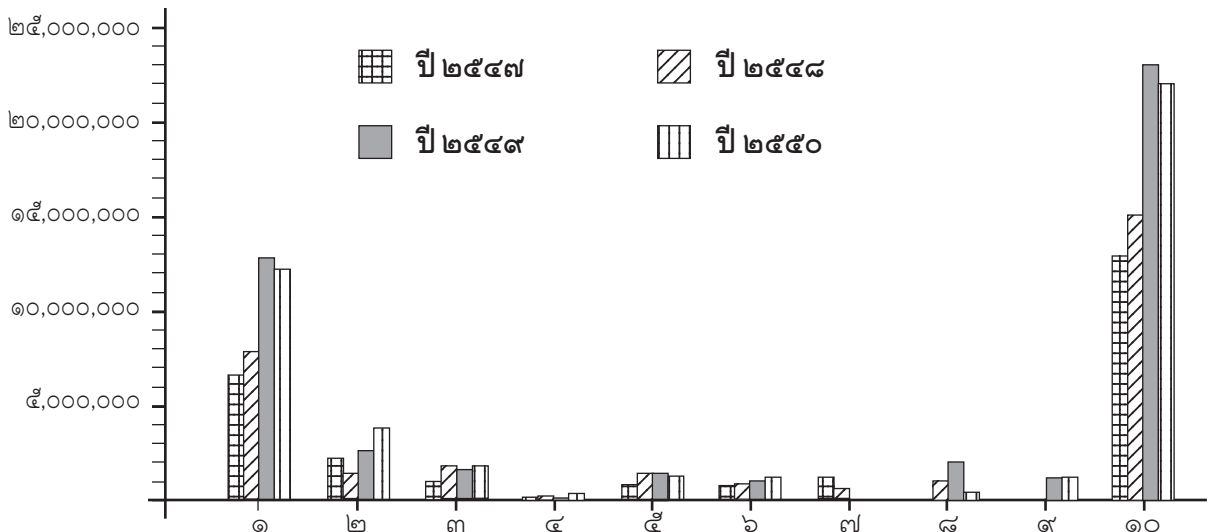
การที่สังคมโอศุกสามารถทำกิจกรรมตลาดอาริยะต่อเนื่องยาวนานมาร่วม ๒๖ ปี เนื่องจากชาวโอศุกมีทุนทางสังคมที่สั่งสมมานาน หากวิเคราะห์เป็นมูลค่าตามระบบทุนนิยม ในปีนี้คำนวณให้เห็นเป็นรูปธรรมได้ดังนี้

เงินรับบริจาคเพื่อเตรียมงาน	๑,๙๑๘,๓๓๒
ค่าใช้จ่ายในระบบทุนนิยมที่ระบบบุญนิยมไม่คิดเป็นต้นทุนประมาณ (จากข้อ ๓)	๒,๗๓๑,๒๑๗
กำไรอาริยะที่คิดเป็นตัวเงิน	๔,๒๖๘,๖๕๓
รวมมูลค่าทุนทางสังคม ก่อให้เกิดการเสียสละของชาวโอศุก	๙,๔๕๕,๗๐๒

หมายเหตุ งานตลาดอาริยะเริ่มต้นที่สันติอโศกในปี ๒๕๒๓-๒๕๒๖ ปฐมอโศก ปี ๒๕๒๗-๒๕๓๘ และราชธานีอโศก ปี ๒๕๓๙-ปัจจุบัน

แผนภูมิเปรียบเทียบประเภทสินค้าที่จำหน่ายในแต่ละปี

ที่	ประเภทสินค้า	ปี ๒๕๔๗	ปี ๒๕๔๘	ปี ๒๕๔๙	ปี ๒๕๕๐	%ปี๒๕๕๐	จัดลำดับปี'๕๐
๑	ของใช้ครัวเรือน	๖,๖๑๕,๖๕๒	๗,๙๙๙,๕๐๒	๑๒,๙๖๕,๕๓๒	๑๒,๑๕๕,๕๕๕	๕๕.๐๓	๑
๒	เครื่องนุ่งห่ม	๒,๒๙๔,๔๗๑	๑,๔๕๖,๒๕๙	๒,๗๙๕,๔๑๙	๓,๙๙๓,๕๑๗	๑๗.๕๙	๒
๓	อาหาร	๑,๐๒๑,๔๓๐	๑,๙๒๗,๖๔๐	๑,๖๙๙,๒๗๕	๑,๙๕๗,๐๐๗	๙.๔๑	๓
๔	สื่อธรรมะ	๙๐,๕๐๔	๑๔๓,๗๐๖	๗๕,๐๐๐	๑๙๓,๕๓๕	๐.๙๙	๘
๕	พืชผลทางการเกษตร	๙๓๔,๔๙๙	๑,๔๒๕,๙๖๐	๑,๔๑๖,๖๓๗	๑,๓๖๖,๐๕๑	๖.๑๙	๔
๖	จักสาน	๗๙๐,๗๖๒	๙๙๙,๓๙๙	๑,๐๓๙,๙๒๕	๑,๑๙๓,๙๓๗	๕.๓๖	๖
๗	เครื่องมือทางการเกษตร	๑,๓๓๙,๙๖๙	๖๒๔,๖๕๐	-	-	๐	๐
๘	ยานพาหนะและอื่นๆ	-	๑,๐๑๗,๒๙๐	๒,๐๔๐,๐๐๐	๑๙๕,๐๐๐	๐.๙๙	๗
๙	ปุ๋ยชีวภาพ	-	-	๑,๑๙๐,๗๙๐	๑,๒๕๓,๗๙๖	๕.๖๙	๕
๑๐	ยอดขายรวม	๑๒,๙๖๖,๑๙๗	๑๕,๒๙๔,๒๙๕	๒๓,๑๑๑,๕๖๙	๒๒,๐๙๙,๓๙๒	๑๐๐	

ปริมาณยอดขายสูงสุด คือสินค้าประเภทของใช้ครัวเรือน เป็นเงิน ๑๒.๑๕ ล้านบาท หรือร้อยละ ๕๕ ของยอดขายทั้งสิ้น รองลงมาได้แก่เครื่องนุ่งห่ม และอาหาร เป็นเงิน ๓.๙ ล้านบาท และ ๑.๙ ล้านบาท หรือร้อยละ ๑๗.๕๙ และ ๙.๔๑ ตามลำดับ สำหรับสินค้าที่จำหน่ายได้น้อยที่สุดคือสื่อธรรมะ แต่หากเปรียบเทียบตัวเลขระหว่างปี ๒๕๔๙ และ ๒๕๕๐ ก็เพิ่มขึ้นเกินเท่าตัว

☆ ทิม สมอ.

การเรียนรู้ศึกษาด้วยการนำพระธรรมคำสอนที่ถูกต้องไปประพฤติปฏิบัติจนเกิดผลจริง รู้จริงเห็นจริงด้วยตนเอง ทำให้ผู้นั้นเกิดได้ทั้งปัญญาและศรัทธา ที่จะมีพลังขับเคลื่อนให้ประพฤติปฏิบัติต่อไปอย่างไม่จบสิ้น

นั่นคือ การตั้งตนอยู่บนความไม่ประมาท ดังปัจฉิมโอวาทของพระพุทธองค์ ดังนั้นไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น มันคือชะตากรรม ที่ทุกคนต้องยอมรับอย่างจริงใจ เมื่อได้พยายามทำกรรมดีที่สุดแล้ว

และด้วยนัยนี้ พุทธศาสนา จึงคือที่พึ่งอันเกษมของชีวิตอย่างแท้จริง

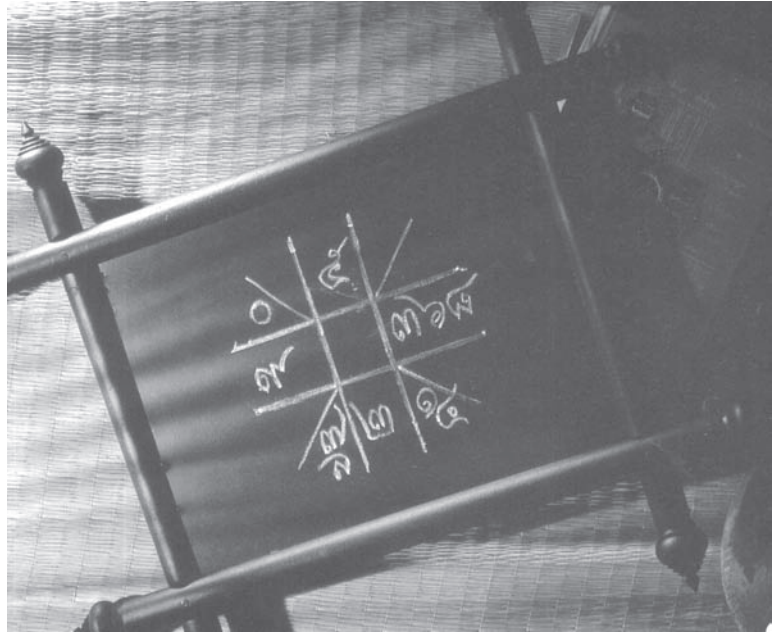

ถาม : ปีใหม่ปีหมู ใครๆก็มองว่าน่าจะเจอหมูเขี้ยวตัน ชาวอโศกควรเตรียมตัวรับวิกฤตโลกอย่างไร

พ่อท่าน : ไปคิดกันเอาเองว่ามันเป็นหมูเขี้ยวตัน แต่ก็เอาเถอะ จะลองคิดไปอย่างนั้นก็ได้ ถึงแม้ว่าเหตุการณ์ หรือว่าอะไรต่ออะไรก็แล้วแต่ที่มันจะมานักหนาสาหัส มันจะเกิดมันจะเป็น ก็เกิดก็เป็นสิเราก็ต้องเผชิญด้วยสติสัมปชัญญะปัญญา เผชิญด้วยความตั้งใจ แล้วก็เรียนรู้ฝึกฝนไป ถือว่าการเผชิญกับอุปสรรค การเผชิญกับสิ่งที่ลำบากยากเย็น และเราก็พยายามปฏิบัติประพฤติไป มันเป็นประโยชน์นะ มันเป็นการสร้างความแข็งแกร่ง สร้างความเจริญ สร้างสมรรถนะ สร้างความสามารถให้แก่เราจริงๆ มันเป็นเรื่องดี โดยเฉพาะสิ่งที่มันจะมาเผชิญกับเรา เราไม่ได้เจตนา เราไม่ได้สร้าง เราไม่ได้อยากให้เกิดเลย แต่มันก็มากับเราจริงๆ เมื่อเราจำเป็น หลีกเลี้ยงไม่ได้ เราก็ตั้งหน้าตั้งใจรับสิ่งที่จะมาเผชิญนั้นด้วยสติสัมปชัญญะปัญญา ด้วยความเต็มใจ ด้วยกำลังวังชา ด้วยความสามารถของเราที่จะมีได้ มีความเบิกบานใจด้วย ไม่จำเป็นที่จะต้องหดหู่ถดถอยท้อแท้อะไรก่อน เดียวก็สู้อะไรไม่ได้กันพอดี ก็แยสิ

ถาม : หลายครั้งที่พ่อท่านนำข้อมูลการศึกษาวิจัยและการคาดคะเนของนักวิทยาศาสตร์ นักดาราศาสตร์ หรือคำทำนายทายทักของนักพยากรณ์ศาสตร์ ที่สรุปวิกฤตของโลกในอนาคตอันใกล้นี้ไปในทิศทางที่ค่อนข้างจะใกล้เคียงกัน มาเทศน์เล่าให้พวกเราฟังนั้น มีจุดประสงค์อะไร

พ่อท่าน : เขาจะทำนายอะไรก็แล้วแต่ อาตมาไม่ไปดูถูกดูแคลน แต่เราอย่าไปหลงว่าสิ่งนั้นจะจริงจะแท้ จะถูกต้องไปเสียทั้งหมด เขาอาจจะมีส่วนถูกบ้าง เราก็เอามาเป็นข้อมูลในการวินิจฉัย ในการที่จะใช้ตรวจสอบ เพื่อเราจะไม่ประมาท เราจะได้ระมัดระวังสังวรซึ่งก็ไม่เสียหายอะไร มันก็เป็นข้อดี ก็เป็นเรื่องดีที่เราได้รับรู้ มีคนมาให้สัญญาณอะไรต่ออะไรแก่เรา แล้วเราก็

รับฟัง ดูสิว่าเหตุปัจจัยต่างๆมันจะเป็นไปได้ไหม มันจะต้องป้องกันหรือว่าจะต้องหัดสังวรระวังอย่างไร ใหม ก็เป็นเรื่องไม่เสียหายอะไร เป็นแต่เพียงว่าเราอย่าไปมกมายกับมัน อย่าไปมุงมัน เรานำมาพิจารณาถ้าเห็นว่าไม่ชอบมาพากล ไม่ค่อยเข้าที่อะไรหรอก แต่ก็ไม่ใช่ไปตีทิ้งอะไรทั้งหมด เรารับรู้รับทราบแล้วก็เอามาประกอบกับเหตุปัจจัยที่แท้จริงต่างๆ **พระพุทธเจ้าสอนเราเรื่องของหลักสัปปริสธรรม ๗ ประการ เราจะต้องรู้ในเหตุ รู้ในปัจจัยทั้งหมด รู้กาละ รู้หมู่กลุ่ม รู้มนุษย์ รู้องค์ประกอบต่างๆ แล้วพิจารณาองค์ประกอบดังกล่าว ถ้ามันควรจะระมัดระวังเราก็ต้องระมัดระวัง ถ้าอะไรที่มันคิดว่า เอ้อ ป้องกันไว้มันก็ไม่เสียหายเราก็ทำ ถ้าเห็นว่านี่ป่วยการ หรือสุดวิสัยแล้ว เราจำเป็นต้องจ้านก็ปล่อยให้ไป ถ้ามันไม่สุดวิสัยพอแก้ไขได้ หรือว่าควรจะป้องกันรักษาหรือว่าควรจะต้องทำอะไรเสียบ้างดีกว่าที่จะปล่อยปลละละเลย ก็ทำไป**

ถาม : เหตุการณ์ที่คาดคะเนถึงนี้มีกรอบเวลาว่าอีก ๕ ปีเท่านั้น บางคนก็คิดว่าต้องรีบทำความดี ละเลิกเสให้มากขึ้น แล้วก็เสียสละอะไรๆขึ้นอีก

พ่อท่าน : มันก็ดีสิ อย่างนั้นแหละเป็นต้น มันก็ดีกว่าใช้ไหมล่ะ ทำให้เราเองขมีขมันขึ้น ไม่ปล่อยปลละละเลย แทนที่จะกลายเป็นคนเฉื่อยชา อะไรๆก็ไม่ชวนชววย ไม่พยายามที่จะสร้างสรรค์ หรือว่าทำตนเองให้มันดีขึ้นมา เหมือนมันไม่มีอะไรมาไล่ตูด ไม่มีอะไรมาดัน ไม่มีอะไรมากระตุ้นเรา แล้วเราก็เลยกลายเป็นคนเฉื่อย การมีอะไรมากระตุ้นบ้างมันก็ดีนี่

ถาม : ตรงนี้ถือว่าเป็นจุดประสงค์ของพ่อท่านด้วยใช่ไหม

พ่อท่าน : ก็เป็นจุดประสงค์ที่ได้พูดไปแล้วว่า อาตมาไม่ได้ไปดูถูกดูแคลนอะไรทั้งหมด แต่ไม่ได้หมายความว่า จะงมงาย อะไรที่ไม่ดีเราไม่เชื่อถือก็ไม่มีอะไร เราก็วินิจฉัยตามปัญญาของเราที่เห็นว่าเรื่องนี้เราไม่เชื่อถือเท่าไร แต่ก็ไม่ได้ดูถูกดูแคลนทีเดียว เหมือนอย่างที่เราว่ากันว่า เขาบอกว่า ไม่เชื่อถืออย่าลบล้าง อะไรอย่างนี้ ก็คล้ายๆอย่างนั้นแหละ แต่ถ้ามันก็มีส่วนได้ มีส่วนจริง เรามาดูแล้ว เขาว่าอย่างนั้นนะ เอ้อ เหตุปัจจัยมันเข้าทำ เราก็ระมัดระวัง ไม่ได้ขาดทุนอะไรนี่

ถาม : มีคนมองว่าชาวอโศกช่วงนี้กำลังขาด เพราะชุมชนต่างๆ มีงานเพิ่มขึ้นแต่คนก็ลดลง พ่อท่านเห็นด้วยหรือไม่

พ่อท่าน : มันไม่ใช่ เราจะไปมองตื้นๆ ได้แค่ว่างานเพิ่มขึ้น แล้วคนเราลดลง ซึ่งเป็นการสูญเสีย นั่นแหละเข้าใจผิดเลย งานมันเพิ่มขึ้นคืองานที่ขยาย ซึ่งมันเป็นความเจริญ คำว่างานเพิ่มขึ้นนี้เป็นความเจริญ ใช่ไหม ถ้างานไม่มีชี้แสดงว่างานมันเสียหาย งานมันเสื่อมไป มันไม่เจริญ มันทรุดโทรม แต่ที่ บอกข้อมูลเองว่า งานเพิ่มขึ้น อ้าว งานเพิ่มขึ้น มันจะเสียหาย มันจะเสื่อมลงไปได้ยังไงละ ส่วนงานเพิ่มขึ้นคนลดลง ไม่ได้หมายความว่าคือความไม่เจริญ นั่นเป็นการงานเจริญ นอกจากงานเจริญดีแล้ว ยังเป็นงานที่คนข้างนอก หรือว่าประชาชนสังคมเขาซาบซึ้ง ถ้าคนไม่เพิ่มก็แสดงว่าเราสร้างคนไม่เพิ่มไม่ทันเท่าตัวเอง แต่การซาบซึ้งของคนข้างนอก ก็แสดงว่าเขายอมรับว่ามันเจริญ มันดี เขาถึงซาบซึ้ง เมื่อเขาซาบซึ้งว่ามันเจริญ มันดีแล้ว ก็เกิดงานที่เจริญ เราก็ต้องทำเพิ่มขึ้น เพียงแต่ความผิดของเราที่สร้างคนเพิ่มไม่ได้เท่าตัวเอง ก็ต้องมาตรวจดูพวกเขาว่า จะทำอย่างไร จะเพิ่มพลังไปสร้างสรรค์ได้เพิ่มขึ้น

ถ้าพลังสร้างสรรค์ของเราเพิ่มขึ้นไปอีก เมื่อคนเขาเข้ามาเห็นนี้แหละ เขาเข้ามายอมรับนี้แหละ มันจะเป็นมวลค่อยๆเพิ่มขึ้นในอนาคต เพราะความเห็นชอบเห็นดี ก็เพิ่มทั้งมวล เพิ่มทั้งงานแล้วละ แม้จะช้าก็ตาม เพราะเราไม่ได้ไปทำอบายมุขหลอกล่อเขา เพื่อให้เขายินดีกับอบายมุขของเราแล้วคนก็มาติดอบายมุข อย่างนั้นง่ายสิ การมอมเมาคนด้วยอบายมุข เพราะอบายมุขเป็นรสอร่อย เป็นการบินเชิงเรีงรมย์ เป็นการเสพย์สมใจกิเลส แต่ของเรา เขายอมรับ แม้กิเลสเขาเข้ามาไม่ได้ แต่นั่นไม่ใช่ความผิดของเรา มันไม่ใช่ความเสื่อม ต้องลึกซึ้งให้ดี

แต่ถ้าเชื่อว่า เออ คนเขายอมรับเราเพิ่มขึ้นเหมือนกันนะ และคนก็เพิ่มขึ้นด้วย แต่เป็นงานอบายมุข หรืองานโลกีย์ที่เหลวไหล อันนี้ลิ้มลิ้มเสื่อมแน่ กิจการอบายมุขกิจการโลกีย์แล้ว ก็เพียงพอ แต่นี่งานโลกุตระ มันหลายชั้นกว่า ยิ่งยากกว่า อาตมายกตัวอย่างให้ฟังง่ายๆ **ยิ่งถ้าเป็นงาน**

ถ้าพลังสร้างสรรค์ของเราเพิ่มขึ้นไปอีก เมื่อคนเขาเข้ามาเห็นนี้แหละ เขาเข้ามายอมรับนี้แหละ มันจะเป็นมวลค่อยๆเพิ่มขึ้นในอนาคต เพราะความเห็นชอบเห็นดี ก็เพิ่มทั้งมวล เพิ่มทั้งงานแล้วละ แม้จะช้าก็ตาม

โลกีย์ คนเขารับกันได้เพราะสมกิเลสของเขา เขาก็รับกัน งานเขาก็เจริญไว คนเข้ามามาได้ง่าย สามารถเพิ่มปริมาณมากขึ้น ไวขึ้น กิจการที่ส่งเสริมกิเลสนี้มันยิ่งเจริญ มันไม่ได้ดีอะไรนี้ โลกีย์ หรือกิจการที่สนใจในกิเลสก็เฟื่องฟูยิ่งขึ้นในสังคม แต่ของเรา เขายอมรับนี้มันต่างกัน มันทวน กระแสโลกีย์เพราะมันไม่ส่งเสริมกิเลส ทวนกระแสอบายมุขตรงๆด้วย อ้าว...เขายังยอมรับได้ ก็แสดงว่า ไอ้โฮ เยี่ยมแล้ว เพราะมันได้แต่ความเจริญให้แก่สังคม ไม่มีความเสื่อมซ้ำซ้อนเลย

เพราะว่าจริงๆแล้ว โลกุตรระมันค้านแย้งกับอบายมุขแน่นอนเลย แต่เขาก็กลับเกิดปัญญา เกิดรับรู้ยอมรับได้ มันก็เป็นความเจริญจริงๆ แต่มันไม่ง่าย ถ้าเขาไปยินดียินชอบในเรื่องของอบายมุข มันไม่ยาก และไม่เจริญอะไรเลย มันยิ่งเสื่อมด้วยซ้ำ หรือว่ามายินดีในโลกีย์อย่างนี้ มันไม่ได้ทวน กระแสอะไร แค่เสริมกิเลสยิ่งขึ้นไปเท่านั้นเอง ความเจริญอย่างนั้นมันไม่แท้ มันมีความเสื่อมซ้ำซ้อน แต่ความเจริญของเราที่ห่วงว่า เออคนข้างนอกเขาเคยไม่ยอมรับ เขาเคยไม่เห็นด้วย แต่วันนี้พวกเขา เข้าใจลึกซึ้งขึ้น เพียงแต่เขายังมาไม่ได้เพราะมันยาก ใช้นั่นนอน มันก็ดีแล้วละ ที่เริ่มต้นยอมรับ แล้ว เราก็พยายามทำให้ดีขึ้น ให้เข้มข้น ให้มีประสิทธิภาพ มันจะเป็นเหมือนพลังแม่เหล็ก เหมือนสนาม แม่เหล็ก ที่มีแรงดูดมากขึ้น และยิ่งเขาเห็นผลงานของเรา เห็นคุณค่าของเรา ทำให้จิตใจของคนข้างนอก ที่เขาเห็นดี เห็นด้วย ทำให้คนเข้ามาเพิ่มขึ้น นี่แหละคือการเพิ่มขึ้น ไม่ได้หมายความว่าแค่คนของเรา ลดลง

อาตมาเห็นว่าคนของเราที่ไม่ได้ลดอะไรเท่าไร เมื่อเทียบอัตราส่วนระหว่างงานกับคน งาน เราขยายผล ทั้งๆที่เรา ก็พยายามระมัดระวังว่าเราไม่เพิ่มงานนะ การขยายงานกับงานขยายนี้จึงต่างกัน อาตมาจะขยายความให้ฟังว่างานขยาย คืองานที่มันก้าวหน้าขึ้นไปในเรื่องของงานที่เราทำ โดยมัน ไม่ได้ออกนอกงานนอกทางอะไร เราก็ทำตามความขยายของงานนั้นขึ้นไป ทำเท่าที่เรารับได้ บางที มันมากเกินไป เราก็บอกว่า ไอ้โฮเรารับไม่ไหว เราก็รับได้เท่าที่ทำได้ ก็แบ่งเอา เหมือนกับคนเขาสั่งผลิต

เพราะเขานิยมชมชื่นเรา ซึ่งเขาสั่งเข้ามาเยอะเยอะเลย แต่เราทำได้เท่านี้เราก็ทำส่งเขาไป มันเพิ่มก็ดีแล้ว แต่ก่อนเราส่งเขาวันละตัน ตอนนี้อ๊ะโฮ มาสั่งเพิ่มขึ้นอีกวันละ ๕ ตัน ๘ ตัน แต่เราทำไม่ไหวหรอก เราทำสัก ๓ ตัน ๔ ตัน ซึ่งมันก็เพิ่มแล้วขยายแล้ว และเพราะว่าอัตราความก้าวหน้าเพิ่มขึ้นนี้ละ มันก็เลยตามเพิ่มคน อันที่จริงคนเข้ามาก็มีอยู่ อาตมาว่ามันไม่ได้ขาดแคลน แหน่นอนมันมีทั้งคนออกไปและมีทั้งคนเข้ามาใหม่ แต่คนเข้ามามันยากตามที่บอกแล้ว จึงเข้ามาได้ไม่มากนัก **ในเมื่ออัตรางานที่ขยายมันเร็ว จึงทำให้อัตรารวมของงานที่มากกว่าคนเพิ่มเข้ามา ก็เลยดูเหมือนว่าคนของเราน้อยลง**

ถาม : สรุปคำว่า *ขยายงาน* กับ *งานขยาย* มีัยะต่างกันอย่างไร

พ่อท่าน : ขยายงานก็คือสร้างงานใหม่ ไปเพิ่มงานเรื่องใหม่ขึ้นมาอีก เพิ่มหน่วยงานงาน นั้นเรียกว่า *ขยายงาน* แต่ถ้างานขยาย หมายความว่า เป็นงานที่เราทำอยู่แล้ว แต่มันเจริญขึ้น ขยายผลขึ้น ก้าวหน้าขึ้น ส่งผลให้งานที่เราทำอยู่มันเจริญขึ้น อันนั้นมันน่าดีใจ น่าภาคภูมิใจ เพราะฉะนั้นมันต่างกัน แต่ว่าเราเอง แรงงานเราไม่ค่อยพอ คนก็ไม่ค่อยพอ แต่*งานขยาย* งานของเรามันเจริญงอกงามขึ้น ขยายผลขึ้น เชื่อมต่อไปกว้างขึ้น มีความสัมพันธ์มีองค์ประกอบที่มากขึ้น อะไรวางนี้เป็นต้น

ส่วน“*ขยายงาน*”ใหม่ คือเพิ่มงานชนิดใหม่ขึ้น ซึ่งต่างกับ“*งานขยาย*” เพราะคืองานเก่าที่ทำอยู่ ตามที่เล่ามานั้น เราพยายามอย่างยิ่งที่ไม่เพิ่มอยู่แล้ว

ถาม : ช่วงนี้เหมือนพ่อท่านพยายามเทศน์ ให้พวกเราแบ่งตัวเองขึ้นมาอีก เพราะรู้ว่าพวกเรายังมี ศักยภาพกันอยู่อีกเยอะ

พ่อท่าน : ไซ้ ก็ถามดูทุกที ว่าเรายังมีพลังหรือเรายังทำงานนี้เต็มที่หรือยัง พวกเราก็ตอบว่ายั้ง ขยับหมดหรือยัง ก็ยัง สมรรถภาพหมดหรือยัง ก็ยัง ก็ตอบอย่างนี้ทุกทีแหละ ซึ่งทุกคนก็คง ประมาดตนเองว่า เออเรายังไม่ได้ชวนชวายเต็มที่ เพราะอะไร เพราะว่าลึกลับๆของคน มันชี้เกียจ สำหรับคนข้างนอกที่เขาต้องขยับนั้นเพราะว่าเขาจำนนหนึ่ง สองกิเลสตัวที่เขาติดยึด เขาอยากได้ อยากมีอยากเป็นมันแรงมาก เพราะฉะนั้นทำแล้วเขายังได้ ยั้งมี ยั้งเป็น เขาได้อามิส ได้ลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข เขาก็ยิ่งชื่นชอบเขาก็มีพลังสร้างสรรมาก

ที่นี้พวกเรานี้กลับกัน พวกเราไม่ได้อยากได้ลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข มันกิเลสน้อยลง และถึงได้ลาภมามันก็ได้ไปยึด เอามาเป็นเราของเรา ก็ไม่มีตัวล่อ ไม่มีตัวกระตุ้นให้เราทำ **เพราะฉะนั้นผู้ที่ขยับ ต้องทำด้วยความสำนึก เราจะขยับขึ้น เราจะชวนชวาย เราจะเอาภาระ การที่เราจะเป็นคนกระตือรือร้นกระปรี้กระเปร่า ชวนชวาย ขึ้นกับความสำนึก ขึ้นกับปัญญาของคน** ซึ่งไม่ง่ายจะไปบอกว่ามันเหมือนชี้เกียจใหม่ อาตมาก็ว่ามันเป็นเชิงชี้เกียจ ถึงบอกว่าความชี้เกียจ คำว่าชี้เกียจนี้ มันลึก มันเห็นแก่ความมั่งง่าย ถ้าเราไม่ทำงานมันก็เบาสบาย ก็มันง่าย ๆ เขาๆ ไม่ทำมันก็พอกินแล้ว เราก็พอกินพอใช้ เราไม่ได้โลภโมโหสัน ไม่ได้กินมากใช้มากอะไร แล้วก็ไม่ใช่สะสมด้วย มันเป็นความจริง เป็นความรู้ที่เราเอง เราเข้ามาถือสังขะอันนี้แล้ว

แต่ก่อนเราไปถืออย่างโลกีย์ว่า เราต้องสะสมมากๆ เราได้มากๆ ยิ่งดี ๆ ๆ อันนี้เราจบแล้ว เราไม่ไปกระตือรือร้นแบบคนโลกีย์เขาแล้ว กิเลสของเรามันไม่เป็นอย่างนั้นอย่างเขา เพราะฉะนั้น ความขยันหมั่นเพียรของชาวปฏิบัติธรรมที่บรรลุโลกุตระ จึงมีค่ามากกว่าความขยันหมั่นเพียรทางโยน ที่เขาขยันหมั่นเพียรเพราะมีอามิสล่อ เหมือนลาที่เอาหญ้าล่อ แล้วก็ขยันยิ่งอยากได้มันก็ยิ่งสนใจ ก็ ยิ่งเป็นสุข ของเรานี้ทำแล้วก็ไม่ได้เอา ได้มากได้มายเราก็ไม่ได้ไปกระตือรือร้นอะไรเกินการ มันไม่ เหมือนกัน จิตใจมันไม่เหมือนกัน **ภาวะของความชื่นชม ยินดี ปิติ แม้แต่ปิติของเรายังต้องลดเลย เพราะฉะนั้นมันซับซ้อนมากเลย ระหว่างความเจริญของทางโลกุตระ กับเจริญของทางโลกียะ**

ถาม : ทางโลกุตระใช้บุญล่อ

พ่อท่าน : ไม่ๆ ไม่ล่อ ถ้าติดล่อมันก็ไม่เกิดประโยชน์อะไรมากมาย ต้องให้เกิดปัญญาจริงๆ พระพุทธเจ้าก็เตือนว่า **“เวลาล่วงไปๆ บัดนี้เราทำอะไรอยู่ กายกรรม วชิกรรม ที่ดีกว่านี้ยังมีอีก”** เรา ต้องทำงานทั้งกายกรรม วชิกรรม ได้แต่คิดทางใจว่าฉันจะทำๆ คิดอยู่ในใจ ตั้งไว้ในใจแต่ไม่ได้กระทำ ออกมาทางกาย ทางวาจา มันก็ไม่เกิดผลงานอะไร ไม่สร้างสรรอะไรหรอกในโลก ไซ้ใหม่ เพราะฉะนั้น เราจะต้องเตือนตัวเอง ว่ากายกรรมที่ดีกว่านี้ วชิกรรมที่ดีกว่านี้ยังมีอีก เราต้องไปทำงาน ทำงาน กายกรรมอะไร วชิกรรมอะไร ที่มันจะเป็นผล เป็นรูปธรรม อะไรต่ออะไรขึ้นมา แต่ถ้าจะคิดว่า ไม่ทำ อะไรเลยมันก็ไม่เมื่อย คนเราก็มักง่าย มันก็ไม่เมื่อย มันก็เบาๆ ก็ติดอยู่ตรงนั้น กิเลสขี้เกียจลึๆ

ถ้าเผื่อว่าคนที่มีความปัญญาจริงๆ ว่า เออ วันเวลาล่วงไปๆ ตามอย่างที่พระพุทธเจ้าท่านตรัส และเรายังมีพลัง ไม่ได้เมื่อยอะไร โอกาสก็มี ความสามารถก็มี แล้วทำไมเราอยู่เฉยๆ ไม่ทำ ก็ทำ เข้าไปเท่านั้น เสร็จแล้วเราก็พัก ทำแล้วก็มีพักมีเพียร อาตมาถึงซาบซึ่งคำว่า **“เราไม่พัก เราไม่เพียร”** นั้นแหละ สุดยอดแห่งคนเลย เพราะเรารู้ว่าไม่พักก็คือเพียร คนที่มีเพียรก็รู้จักกาละควรพักเท่านั้น **ใช้ความพักที่พอให้มันสมดุล นอกนั้นก็เพียรเป็นหลัก** ขยันหมั่นเพียร ท่านถึงได้ใช้คำว่า “ปรารภ ความเพียร” วิริยารัมภะ อารัททวิริยะ เป็นการกระตุ้นว่าความเพียรให้มันมีพลังเดินอยู่เสมอ เพราะ ฉะนั้นพวกที่เข้าใจแล้วฝึกฝนตนเองจนเป็นนิสัย เป็นวิสัย มันก็จะเป็นคนมีนิสัย เป็นวิสัยขยัน ซึ่ง เป็นประโยชน์คุณค่า เกิดทั้งปัญญา เกิดทั้งสำนึกที่สมบูรณ์

ถาม : ช่วงนี้สังเกตว่าพ่อท่านขยันสอนพวกเรามากเลย อันนั้นคือปลุกจิตสำนึกไซ้ไหม

พ่อท่าน : ไซ้ คือมันเป็นความจริงที่เราเกิดภูมิปัญญา ความเข้าใจว่า สิ่งที่เราทำเป็นกุศล เราก็ ทำไปสิ เมื่อยเราก็พัก นอกนั้นมันก็เพียร เพื่อที่จะให้มันสมดุลในชีวิต สุขภาพร่างกาย ความเป็นอยู่ ศาสนาอื่นๆ เขาถึงบอกว่า พระจิตวิญญาณของพระเจ้าประกอบไปด้วย ๑.พระผู้สร้าง สร้างอยู่ตลอดเวลาเลย สร้างทุกอย่าง ๒.พระผู้ประทาน สร้างแล้วก็ให้ **พระผู้สร้าง พระผู้ประทาน ๓.พระจิต วิญญาณบริสุทธิ์ สะอาด** ก็ทำไปเถอะ คนเราเกิดมาเพื่อสร้างสรรแล้วก็ให้เขาไป เกื้อกูลช่วยเหลือ เสียสละ เพื่อคนทั้งหลาย ทั้งปวง ทั้งโลกอะไรไปเรื่อยๆ นี่คือคุณธรรมที่สูงสุดพิเศษของคนแล้ว

แม้จะกล่าวทางด้านศาสนาอื่นๆ ก็เป็นอันเดียวกัน ตรงกัน มืองค์ประกอบ ๓ ที่สร้างสรรค์แล้วก็ให้มี
เมตตากุณ กรุณาคุณ มีปัญญาธิคุณ และวิสุทธิคุณ ปัญญาก็คือความเข้าใจความรู้อะไรควรสร้าง
กรุณาคุณ คือ ให้ หรือประทาน เมตตาก็คือ เห็นคนอื่นทุกข์ อยากจะช่วยเหลือ กรุณาก็
คือลงมือช่วย มุทิตาก็ช่วยจนสำเร็จพ้นแล้วก็ยินดีที่เขาได้พ้นทุกข์พ้นร้อน สำเร็จแล้ว อุเบกขาก็วาง
ก็ปล่อย ไม่ยึดมั่นถือมั่นแม้คุณงามความดีที่เราทำ ซึ่งเป็นการให้ที่สูงสุดอย่างพระเจ้า

ถาม : วันดีชาวอโศกมีพระพุทธรูปแกะสลักหินทรายองค์ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย นามว่าพระพุทธรากิธรม
นิมิต ประดิษฐานอยู่ที่พุทธสถานราชธานีอโศก เพื่อให้ชาวพุทธได้กราบไหว้เคารพบูชา ทั้งๆที่กำ
ยอนกลับไปเมื่อ ๓๐ กว่าปีที่แล้ว ชาวอโศกไม่สนับสนุนการสร้างพระพุทธรูปมีเหตุผลอย่างไร

พ่อก่าน : แต่แรกเราไม่ส่งเสริมการมีพระพุทธรูป เพราะว่า เราเองแรกเริ่มนั้นเราจะต้องเคร่งครัด
ต้องอยู่ในข้อจำกัดที่สะอาดให้มากๆ ยังไม่ไปเชื่อมโยงกว้างขวางในสิ่งที่เราจะต้องเข้าไปจัดการแก้ไข
ไปเปลี่ยนแปลงอะไรต่ออะไร เราจะต้องอยู่ในระบบของศีลของธรรมหรือของระบบดั้งเดิมของพุทธ

ที่สำคัญคือ ตอนแรกเราต้องพาเราพรากไม้ที่ชุ่มด้วยยางออกจากน้ำเสียก่อน จนสอน
พวกเราทั้งความรู้ในการเคารพ ในความเป็นพระพุทธรูปเพียงพอแล้ว เราแข็งแรงมีภูมิคุ้มกันแล้วใน
จิตใจ เราจึงปฏิวัติสลัดคะ ทวนกลับไปมีพระพุทธรูปเพื่อเป็นตัวช่วย เพื่อนำพาคนอื่นๆ เพื่อสอนให้
เคารพพระพุทธรูปให้ถูกต้อง เคารพชนิดที่เป็น “อเทวนิยม” กันให้เป็น

เรื่องพระพุทธรูป พระพุทธเจ้าไม่ได้สอนเอาไว้ว่าต้องมาเคารพพระพุทธรูปอย่างไร เป็นแต่

เพียงว่ามีคำสอนหลายอย่าง ยืนยันชัดเจนว่า ไม่มีอำนาจพิเศษจะมานับดลบันดาลอะไรให้ใครได้ นั่นชัดเจนจนคนเข้าใจได้ว่าศาสนาพุทธนั้นเป็นศาสนาแห่งอเทวนิยม ไม่ใช่ศาสนาแบบเทวนิยมที่จะต้องกราบไหว้บูชากันแบบร้องขอ อ้อนวอน อำนาจศักดิ์สิทธิ์ บันดาลบันดาลให้ได้ตามที่ปรารถนา โดยมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่กำหนดบันดาลโดยเทพเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ เป็นลัทธิอิสตรีนิมมานเหตุวาท หรือลัทธิปุพเพกตเหตุวาท ซึ่งหลงยึดมั่นตายตัวว่า สิ่งที่ได้ทำมาแต่ปางก่อนในอดีตล้วนเป็นตัวกำหนดตายตัวแล้วว่า จะต้องเป็นไปตามนั้นไม่มีเปลี่ยนแปลง เป็นต้นนั้น ล้วนออกนอกกริตนอกทางพุทธกันไปหมด

คำว่าพระพุทธรูปไปถึงทั้ง ๑.ความเป็นตัวตนของพระพุทธเจ้า ๒.ความเป็นเนื้อแท้เนื้อหาของพุทธะ พุทธธรรม พุทธคุณทั้งหมด พุทธวิชาทั้งหมด นี่ก็คือคำว่าพระพุทธรูป ซึ่งรวมอยู่ใน

พระพุทธรูปนั้นแหละ เช่น พระองค์มีทั้งความรู้ มีทั้งความจริงอยู่ในนั้นครบ

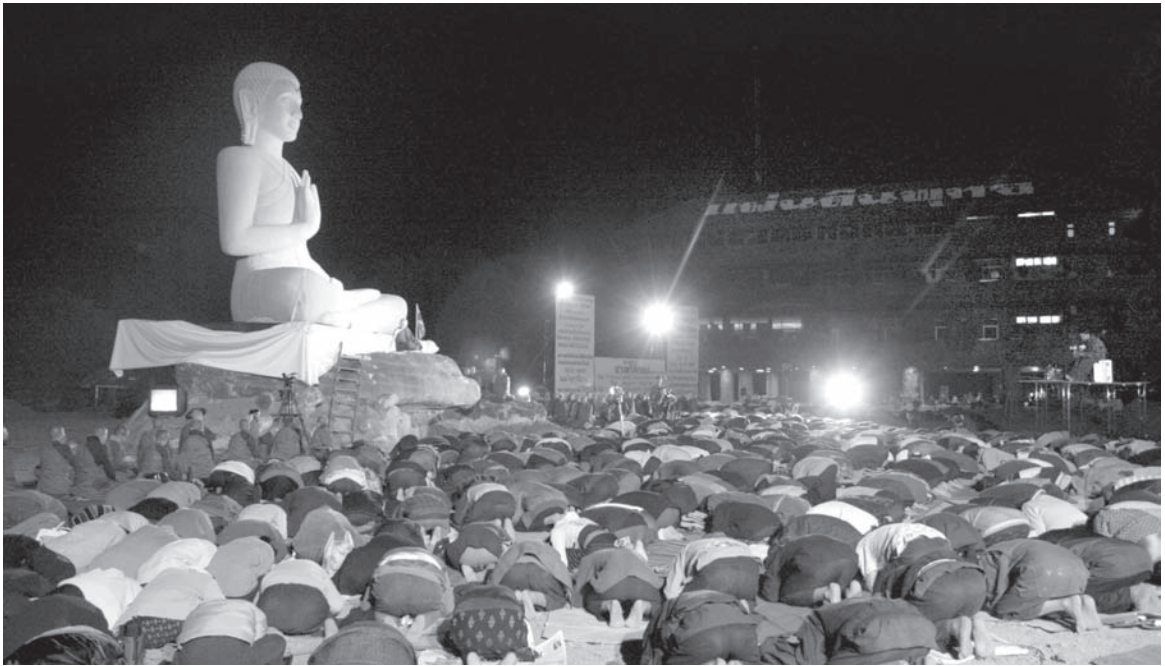
เพราะฉะนั้นเมื่อจะแสดงอะไรออกมาเป็นพระพุทธรูปในสมัยแรกๆ เขาก็มีเครื่องหมาย ใช้ดอกบัว ดอกไม้ เป็นสิ่งที่เคารพบูชาเฉยๆ จนมาถึงพระธรรมจักร เป็นสิ่งแทนเนื้อหาเนื้อแท้ของพระพุทธเจ้า จนมีผู้ดัดริบเป็นรูปเหมือนรูปคนเป็นคุณลักษณะต่างๆ ที่เป็น idealistic เป็นเชิงปรุงแต่ง เป็นเชิงประดิษฐ์ เอาความนึกคิด เอาความหมาย เอาอะไรเป็นเชิงของศิลปินที่จะเป็นศิลปะเชิงประดิษฐ์ ที่จะสรรสร้างขึ้นมาเสร็จแล้วก็มาเป็นที่กราบเคารพบูชา ระลึกถึงพระพุทธรูปกัน

ถาม : ในตอนนั้น มีกระแสต้านรุนแรงว่าชาวอโศกไม่กราบไหว้พระพุทธรูป ซึ่งแสดงว่าเราไม่เคารพพระพุทธเจ้า

พ็อกาน : เราไม่ได้รังเกียจพระพุทธรูป เราไม่ได้ลบหลู่พระพุทธรูป และเราก็รู้ว่านั่นคือสิ่งแทนพระพุทธ แต่เอาตัวเองเห็นว่าพระพุทธรูปพระเครื่องที่สร้างกันมาแล้วนั้นมันมากมันเพื่อเกินสุดเกินแล้วนั้นหนึ่ง และการเคารพบูชาก็ไม่ถูกต้อง ไม่รู้ว่าจะเคารพบูชากันอย่างไรนี่สอง การค้าพระพุทธรูปเป็นสินค้ากันอย่างน่าเกลียดที่สุด ทำมาหากินกันด้วยการขายสิ่งที่เคารพบูชาสูงสุดมันสุดเลื่อมสุดทรมานี่สาม การหลงขลังหลงว่าพระพุทธรูปมีฤทธิ์มีเดชแบบนอกรีตศาสนาพุทธนี้ยิ่งสุดแยะอีกนี่สี่ หลงพระพุทธรูปจนทำให้ออกนอกทิวทัศน์ไปสู่เทวนิยมจนเกือบจะหมดความเป็นชาวพุทธกันแล้วนี่ห้า ทุกวันนี้ไม่ได้กราบเคารพถึงพระพุทธรูปเท่านั้น แต่เลอะเทอะออกนอกรีตไปเยอะแยะ

๑. พระพุทธรูป กลายเป็นเทวะ กลายเป็นเทพเจ้าหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์บันดาลบันดาลอะไรต่างๆให้ได้ กลายเป็นเทวนิยม

๒. กลายเป็นสิ่งที่มีฤทธิ์มีเดช กลายเป็นของวิเศษ เก่งทั้งทางแคล้วคลาด ทั้งทางพา ร่ำรวย ที่จะสามารถช่วยได้ ทำให้ขออะไรก็ได้ ซึ่งเป็นเรื่องที่ยกนอกรีตนอกราวของศาสนาพุทธไปหมด กลายเป็นเครื่องรางของขลัง กลายเป็นเครื่องที่จะใช้เพื่ออ้อนวอนร้องขอให้บันดาลบันดาล ให้เนรมิตนั่นนี่

ให้ช่วยอะไรต่ออะไร ซึ่งไม่ใช่ที่พึ่งอันเกษม ไม่ใช่ที่พึ่งอันเป็นความรู้ที่ดี แต่กลายเป็นที่พึ่งอันมักง่าย เป็นที่พึ่งอันงมงาย เสียจุดเป้าหมายเนื้อหาของศาสนาพุทธไปหมด ยังไม่พอยังกลายเป็นเรื่องหากิน พระพุทธรูปกลายเป็นเรื่องหากินของผู้คน สร้างมาขายกัน สร้างมาหาเงินกัน หาเงินด้วยการขายเป็น องค์เล็กองค์ใหญ่ ถ้าที่ไหนสร้างองค์ใหญ่เอาไว้ก็เพื่อจะล่อให้คนมาทำบุญทำทานเพื่อที่จะให้คนมาที่ นั้นแล้วก็ควักกระเป๋าเอาเงินมาทำทาน เพื่อจะได้เอาเงินนั้นมากินมาใช้ หรือมาทำอะไรก็ตามใจเถอะ มันเป็นเรื่องพึ่งแล้วน่าสมเพชเวทนา หนักเข้าก็เป็นเรื่องของมิจฉาชีพในเรื่องเกี่ยวกับ พระพุทธรูป กลายเป็นอาชีพที่หลอกลวง ต้มตุ๋น ขี้โกง เป็นธุรกิจอีกชนิดหนึ่ง ที่เป็นมิจฉาชีพซ่อนแฝง

ถาม : รองจังหวะเวลาและโอกาสที่จะแก้ไขความไม่ถูกต้องนี้อย่างไร

พ่อก่าน : เนื่องจากความเลื่อมใสในการเคารพบูชาพระพุทธรูป หรือในการมีพระพุทธรูปนั้นร้ายแรง มาก แต่ในระยะแรก อาตมาไม่อยู่ในฐานะที่จะทำอะไรได้ จะสอนให้รู้จักความจริงในการเคารพ พระพุทธรูปไม่ได้ จึงตัดไปเสียก่อน สอนพวกเราก่อน จนกระทั่งเราได้เรียนรู้พุทธธรรม เรียนรู้ ความเป็นจริงของคุณลักษณะของพุทธที่แท้ อย่างสัมมาทิฐิขึ้นมาเรื่อยๆ จนกระทั่งเข้าใจถึงการระลึก ถึงสราณียะ ปิยภระณะ คุรุภระณะ อะไรก็ตามแต่ ก็เข้าใจเรื่องการระลึกถึงการมีความรัก การมี ความเคารพ การยกย่องเชิดชูบูชาต่างๆ เราก็เข้าไปในลักษณะของพุทธ เป็นลักษณะของอเทวนิยม เป็นลักษณะที่ไม่ติดไม่ยึดในเรื่องนอกรัตนนอกความเป็นจริง นอกสิ่งทีชาวพุทธจะต้องไปพึ่งพาอาศัย เมื่อมีความเข้าใจมากขึ้น มีหมู่มีกุ่มมากขึ้น พอถึงโอกาสถึงเวลาแล้ว

อย่างที่ถึงโอกาสถึงเวลาในขณะนั้นนั่นแหละ อาตมาได้พยายามค่อยๆอนุโลม ตั้งแต่ตอนแรก ไม่ให้มีในสถานที่ในวัดในวาทั้งหมด จนกระทั่งต่อๆมาก็ค่อยๆมีขึ้นมา เป็นองค์เล็กๆองค์น้อยๆอย่าง

ที่เห็น ก็อนุโลมเอามาตั้งไว้ พวกเราก็เคารพบูชาเป็น ไม่ได้เอาดอกไม้รูปเทียนไปบูชากราบไหว้ ประเภทที่อ่อนวอนร้องขอ โดยพวกเราก็อธิบายกันเรื่อยๆ จนกระทั่งได้โอกาสที่มีคนมาเชื่อมมาโยง จะสร้างพระพุทธรูปให้ จะทำเป็นองค์พระพุทธรูปขึ้นมาไว้สำหรับเป็นที่สักการะบูชากันจริงๆ

อาตมาคิดว่ามันควรถึงเวลา เมื่อมีเหตุการณ์ที่เขามาผสมผสาน ทั้งที่เราไม่ได้กระตือรือร้น แสงหาอะไร แต่ว่าเป็นเหตุปัจจัยที่คนอื่นเขาเข้ามารวมมาประสาน มาปะติดปะต่อเป็นเรื่องเป็นราวที่จะสร้าง อาตมาก็คิดว่าสร้างก็สร้าง เราจะได้อาศัยเป็นสื่อสอนสอนลงไป ซึ่งเป็นหลักสำคัญที่ทำให้ อาตมาใช้เป็นเหตุผลที่จะมีพระพุทธรูปในวัดในวาของเราเป็นกิจจะลักษณะเป็นเรื่องเป็นราว

ถาม : มีความต่างอย่างไรกับพระพุทธรูปตามวัดวาอื่นๆ

พ่อท่าน : องค์ใหญ่ ขนาดสูง ๗ เมตร หน้าตักกว้าง ๖ เมตรกว่า ไม่ใช่องค์เล็กๆ ไม่ใช่ก่อด้วยปูนทรายธรรมดา สลักหินขึ้นมาแท้ๆ น้ำหนักถึง ๑๖๐ ตัน และขนย้ายเคลื่อนที่ทั้งองค์มาตั้งไว้ที่พุทธสถานเรา มันไม่ง่ายเลย และยังไม่มีการสามารถทำกัน แต่ที่เราทำนี้ดูแล้วก็เป็นไปได้ แม้จะยากมากสำหรับคนอย่างพวกเราที่จะสร้าง เพราะพวกเราเงินทองก็ไม่มากอะไร ใครจะมาทำกันก็มาร่วมกันสร้างคนละไม้คนละมือ ลงทุนร่วมกัน จะถือว่าเราไปจ้างทำทั้งหมดนั้นก็คงเป็นไปได้หรอก องค์ขนาดนี้ในราคา ๕ ล้านบาท แค่ว่าหาหิน ขนหินไปขนหินมาหมดแล้ว ๕ ล้านนั้น ยังไม่ต้องพูดถึงที่จะต้องแกะสลัก จะต้องทำอะไรต่ออะไรอีกมากมายหรอก มันไม่ได้ แต่ก็ช่วยกันคนโหนคนนี้หน่อย มันเป็นบุญเป็นกุศลที่ถึงวาระถึงที่จะเป็น

อาตมาคิดว่าเมื่อสร้างขึ้นมาแล้วก็จะได้อสอนหรือแนะนำให้เป็นสัมมาทิฐิว่าการเคารพบูชาพระพุทธรูปนั้น เคารพบูชาอะไร เคารพบูชาอย่างไร ถึงจะถูกตรงสัมมาทิฐิ โดยเป็นการเคารพบูชาที่ถูกต้องในลักษณะของอเทวนิยมที่แตกต่างขึ้นลึกซึ้งจากเทวนิยมอย่างมีนัยสำคัญ

ถาม : จุดประสงค์ที่ทำให้ตัดสินใจสร้างพระพุทธรูป

พ่อท่าน : สาเหตุสำคัญที่อาตมายอมให้สร้างพระพุทธรูปขึ้นมาในหมู่พวกเรา ก็เพราะว่า เราจะไปล้มล้างไม่ให้เกิดพระพุทธรูปอีกไม่ได้เลยในโลก ตั้งแต่บัดนี้ไปจนกระทั่งถึงศาสนาพุทธหมดสิ้นไป เราไม่สามารถไปทำลายหรือล้มล้างที่จะไม่ให้เกิดพระพุทธรูปในโลกนี้ได้อีกแล้ว ให้อย้อนกลับไปถึงพุทธกาลที่ไม่มีพระพุทธรูป ไม่ได้ เราเข้าใจอยู่ เรา जानนว่าพระพุทธรูปต้องมี เมื่อมีเราก็จะต้องสอนสอนลงไปว่าต้องมีให้ถูกต้อง อย่าให้ผิดเพี้ยน ให้ถูกประโยชน์ สมประโยชน์ตามศาสนาของพุทธ

๑. เราไม่ได้สร้างพระพุทธรูปเพื่อเรียกร้องให้คนเอาเงินมาทำบุญทำทาน

๒. ไม่ได้สร้างเพื่อให้คนมานิยมชมชื่น เพื่อเอาโด่งเอาดัง แม้จะได้สร้างองค์ใหญ่โตที่สุดในประเทศไทยที่สุดในโลก หรือแม้แต่เพื่อจะให้เป็นเครื่องเรียกคนเข้าวัด เราก็ไม่ได้สร้างเพื่อเจตนาธรรมณอย่างนั้น

๓. สร้างขึ้นมาไม่ได้เพราะว่าอยากสร้าง แต่ जानนว่าจำเป็นต้องสร้าง เพราะคนที่สร้างขึ้นมาแล้วพากันทำผิดไปหมดแล้ว แล้วเราก็ล้มล้างอันนั้นไม่ได้ เราจึงต้องมีบ้างเพื่อที่จะใช้เป็น

ความจริงว่า นี่คือพระพุทธรูปจริงๆเหมือนกัน แต่ต้องเคารพให้ถูก สอนสัมมาทิฏฐิให้ได้ นี่เป็นเจตนารมณ์สำคัญ ที่จะใช้เป็นอุปกรณ์การสอน แล้วพวกเราจะต้องประพฤติให้ถูกต้อง เป็นสิ่งที่เราจะต้องศึกษา เพราะไม่ใช่ว่าพวกเราจะสามารถเข้าใจและทำถูกต้องทั้งหมดทันที ไม่ใช่่างๆ มันลึกซึ้ง ละเอียดนะ

เพราะฉะนั้นพวกเราจึงต้องใช้การมีพระพุทธรูปเป็นองค์ประกอบในการขัดเกลาตนเองเหมือนกัน ฝึกฝนอบรมตนให้ถูกต้องเป็นสัมมาทิฏฐิด้วยเหมือนกัน ทั้งเราก็จะสร้างตัวเราให้เป็นประโยชน์ต่อการเคารพบูชาพระพุทธรูปให้ถูกต้องอย่างไร ทั้งเป็นตัวอย่าง ทั้งสอนผู้อื่น

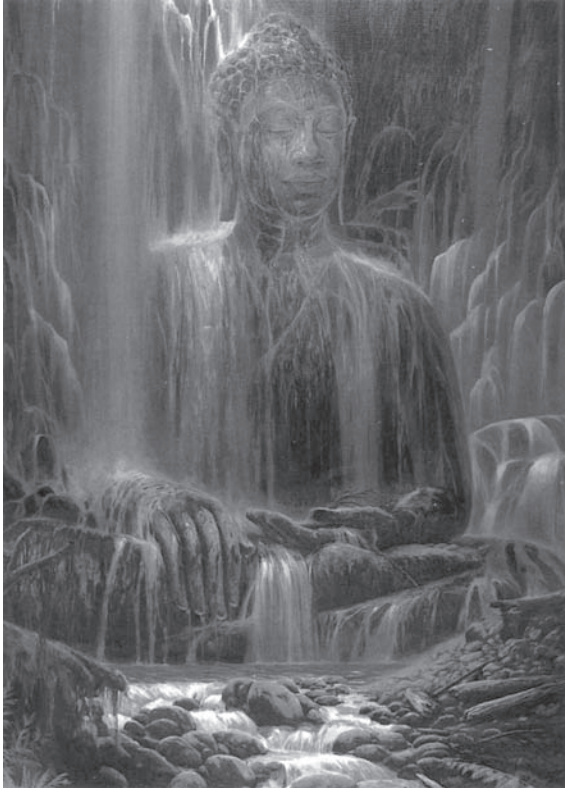
โดยรูปธรรมที่เราบอกได้ ก็จะเขียนเอาไว้เป็นคำบรรยาย เป็นคำบอกกล่าวว่าต้องกราบเคารพบูชาอย่างไร อย่าอ้อนวอนร้องขออย่างเป็นปรมาตมันหรืออาตมันที่จะบันดลันดาลสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่างๆนา เราต้องเคารพบูชา ระลึกถึงพระคุณและตั้งใจ เหมือนที่เราอยู่ต่อหน้าพระพุทธเจ้า จะตั้งใจปฏิบัติ ประพฤติ ศึกษา เรียนรู้ พัฒนาตนเองให้เข้าไปสู่นิพพานหรือเข้าไปสู่ความเจริญเป็นอาริยะของพุทธศาสนาเหมือนเราตั้งจิตต่อรูปพ่อแม่ที่ตายไปแล้วว่า จะเคารพสิ่งที่ควรเคารพ จะตั้งใจทำอะไรก็ตาม เหมือนสัจญ์ต่อหน้าพระพุทธเจ้า

ศาสนาพุทธเป็นอเทวนิยม เพราะฉะนั้นการกราบเคารพบูชาจะต้องทำให้ถูกต้อง การกราบเคารพบูชาพระพุทธรูป เราจะไม่ใช่ น้ำ ไม่ใช่ไฟ เป็นสื่อในการเคารพพระพุทธรูป หรือวัตถุนามาส เช่น ดอกไม้ต่างๆก็ไม่ควรเอามาบูชา เพราะพระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ชัดว่าการเอาดอกไม้เอาอามิสต่างๆมาบูชาเคารพเรานั้น มันไม่ใช่การบูชาที่ถูกต้อง จงบูชาเราด้วยการปฏิบัติธรรม การจตุตถุจตุเทียนเพื่อจะอ้อนวอนร้องขอ ติดต่อเชื่อมโยงจิตวิญญาณแบบปรมาตมัน-อาตมันนั้นผิด ไม่ใช่อเทวนิยม เป็นเทวนิยมแท้ๆ ออกนอกกริตของพุทธ

ฉะนั้นพวกเราจะไม่ทำ ใครทำ เราก็ต้องสอนต้องบอก เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง อเทวนิยมไม่ได้เคารพพระพุทธรูป รูปพระพุทธเจ้า พระพุทธะไม่ได้หมายถึงอะไรที่เราไม่รู้จักร ที่มีฤทธิ์มีเดชที่มาดลันดาลแบบเทวนิยม ซึ่งจะต้องอ้อนวอนร้องขอหรือติดต่อกับทางวิญญาณแบบอาตมัน วิญญาณปรมาตมัน

ถาม : ความคิดในการสร้างพระพุทธรูปนั้นมีความเป็นมาอย่างไร

พ่อท่าน : อาตมาไม่ได้คิด ปล่อยให้ไปตามเหตุปัจจัย ไม่เคยกำหนดว่าจะมีเมื่อไหร่ จะมีอย่างไร เป็นแต่เพียงว่าค่อยๆทำความเข้าใจโดยรวมอย่างที่ว่ามีมาแล้ว ก็มีพระพุทธรูปองค์นั้นองค์นี้ที่เขาถวาย มากี่วงไว้ตรงนั้นตรงนี้ ไม่ได้รังเกียจอะไร จนกระทั่งมีเรื่องๆมาองค์เล็กองค์น้อย ก็เป็นมาเรื่อยๆ ก็ไม่ถึงขนาดไปเรียกร้องให้มีมา คนเขาเข้าใจแล้วเขาก็เอามาถวาย เอามาอาตมาก็รับไว้ แล้วไว้ที่วัดโน่น วัดนี้

ที่นี้อาตมาได้ไปเห็นภาพเขียนพระพุทธรูปของศิลปิน คือ คุณประทีป คชบัว ซึ่งลงพิมพ์ในหนังสือกัณธีหลายปีมาแล้ว มีพระพุทธรูปที่ตั้งอยู่ข้างภูเขาข้างภูเขา แล้วก็มือน้ำตกไหลผ่านลงมา ดูในเชิงศิลปะและในเชิงวิญญานมันดูดี ก็คิดว่าน่าดู รู้สึกว่ามีพระพุทธรูปอย่างนี้จริงๆก็น่าจะชวนให้เกิดวิญญานอันดีในเรื่องของพระพุทธรูปบ้าง แต่ก็ไม่ได้ขมิขมัน จากนั้นมาก็เปรยเล่นๆกับคนนั้นคนนี้ ว่าสร้างพระพุทธรูปแบบนี้เอามั้ย ก็มีคนเห็นด้วยๆ แต่ก็ไม่ได้กระตือรือร้นอะไร ก็เรื่อยๆมาเรื่อยๆ

พระพุทธรูปปางตรีลักษณ์นี้ เป็น

ความคิดของคุณ
แสงศิลป์ เดือนหงาย
ที่เป็นช่างศิลป์ของ

เราช่วยทำพระวิหารอยู่ เขาก็ปั้นพระพุทธรูปองค์แรกของชาวโศกอยู่ที่พระวิหารพันปีเหนือน้ำตกในศาลาพระวิหาร ขนาดก็สูงประมาณเมตรกว่า แล้วต่อมาก็มีคนแกะสลักหินแกรนิตมาถวาย ซึ่งเป็นปางตรีลักษณ์คือ ยกพระหัตถ์ข้างขวา ชูนิ้ว ๓ นิ้วเช่นเดียวกัน ก็เอาขึ้นไปตั้งไว้บนน้ำตกพระวิหารนั้นแหละ อีกองค์ก็ใหญ่กว่าองค์แรกเล็กน้อย จะสูงกว่าองค์แรกเล็กน้อย ก็เลยคล้ายๆกับว่า

เรามีพระพุทธรูป ที่มีน้ำตกไหลพาดผ่านลงมาผ่านองค์พระพุทธรูป เพราะเรามีน้ำตกอยู่แล้ว ก็เอาพระขึ้นไปตั้งใส่ แต่เป็นองค์เล็กอยู่สูงเมตรกว่าเอง ยังไม่ใหญ่โตอะไรนัก นี่คือนิมิตเริ่มต้น

เมื่อโยมอ้วน เจ้าของบริษัทรัษฎาหินอ่อนมาเห็น เขาก็บอกว่าอยากจะสร้างพระพุทธรูป เขาอยากจะทำบุญ ชีวิตของเขา ก็อายุมากแล้ว ทำอะไรก็ทำมามากมายแล้ว อยากจะทำอะไรไว้ในโลกหน่อย โดยจะสร้างพระพุทธรูปสักองค์หนึ่ง สลักหินกันเลย สูงสัก

๔ เมตร เพราะแก้ทำอาชีพงานด้านหินมานาน อาตมาก็บอกว่า ๔ เมตรมันสูงใหญ่ไป อาตมาจะเอาเงินที่ไหนมาทำ เขาบอกว่าใช้ในราว ๙-๑๐ ล้าน อาตมาว่าสร้างไม่ไหวหรอก แต่เขาก็ยังอยากสร้าง อาตมาก็เสนอว่าให้ลดลงมาเล็กกว่านี้หน่อยก็ยังดี เสียตัวเองจะเอา ๔ เมตร อาตมาจะเอาสัก ๕ เมตร ก็น่าจะพอเป็นไป สุดท้ายหันหน้าเข้าหาเขาบอกเอา ๗ เมตรก็แล้วกัน ก็คนละครึ่งว่างั้นเถอะ ก็มาช่วยกันคิด ช่วยกันทำ จึงเป็นเรื่องจริงขึ้น

ลักษณะพระพุทธรูปของเราไม่ได้ทำมุ่งผมเป็นจุกอยู่บนพระเศียร หรือมุ่งนัยกแหลมอย่างที่เขาทำๆกันมา เราทำศิระเส้นธรรมดา ไม่มีมุ่งผมตรงกลางพระเศียร ซึ่งเป็นคนละจินตนาการ แต่สื่อถึงพระอุณาโลมของพระพุทธเจ้า ก็มีเหมือนกัน มีหูลักษณะยาวหน่อย ก็ตามแต่จะ idialize ของใคร Idia ของเราก็กทำไป **โดยที่พระอุณาโลมจะเป็นร่องลึกเข้าไปในพระนลาต ข้างในก็จะบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ซึ่งมีจำนวน ๑๕๑ องค์**

ตั้งแต่ที่ยังไม่ได้สร้างพระพุทธรูป ก็มีคนเอาตลับทองคำสำหรับใส่พระบรมสารีริกธาตุมาถวาย ก็รับไว้ ซึ่งคล้ายๆกับตอนที่สร้างพระวิหารพนปีเจติยพระบรมสารีริกธาตุที่สันตือโศก ตอนนั้นก็ มีผู้ถวายตลับทองคำมาเหมือนกัน ตลับทองคำนั้นก็ใช้ใส่พระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้าบรรจุพระเจติยบนพระวิหารพนปีไปแล้ว ต่อมาหลังจากนั้นไม่นาน ก็มีผู้นำตลับทองคำมาถวายอีกตลับหนึ่ง ซึ่งตอนนั้นยังไม่ได้คิดจะสร้างพระพุทธรูปเลย แต่ก็มีผู้นำตลับทองคำที่พอเหมาะจะใส่พระบรมสารีริกธาตุเหลือเกิน อาตมาก็เก็บไว้ เพื่อจะได้ใช้

อยู่ๆมา พอมาถึงตอนนี้ สร้างพระพุทธรูปหินสลักองค์ใหญ่ ก็เลยได้ใช้ตลับทองคำที่ได้รับไว้อีกตลับนี้แน่ พอเหมาะที่จะได้ใส่พระบรมสารีริกธาตุ ๑๕๑ องค์ บรรจุในพระพุทธรูป ที่เป็นหินสลักทั้งองค์ ซึ่งยังไม่เคยมีใครทำมาก่อน ที่เป็นหินใหญ่ทั้งองค์สลัก องค์พระอิสระลอยตัว เคลื่อนที่ได้ ซึ่งหนักประมาณ ๑๖๐ ตัน สูงใหญ่ถึง ๗.๑๒ เมตร หน้าตักกว้าง ๖.๓๑ เมตร ความหนา ๓.๕๗ เมตร ที่เดียว ตลับทองคำนั้นก็เลยพอเหมาะพอดีอย่างไม่น่าเชื่อ

ถาม : ความหมายของชื่อพระพุทธรากิธรรมนิมิต

พ่อก่าน : พุทธากิธรรมนิมิต แปลว่า เครื่องหมายแห่งพุทธะ ส่วนอภิธรรม แปลว่า ยอดยิ่งแห่งธรรม รวมกันก็แปลว่าเป็นเครื่องหมายยอดยิ่งแห่งพุทธธรรมหรือเป็นเครื่องหมายอันยอดยิ่งแห่งธรรมะของพระพุทธเจ้า

บทสรุป

กาลเวลาอันควร คือความเหมาะสมที่ลงตัว เป็นช่วงเวลาแห่งการรอคอย และการสังสมเหตุปัจจัยให้ถึงพร้อม เมื่อเวลาโอกาสนั้นมาถึง ทุกสิ่งที่เกิดยอดเยี่ยมที่สุด

จดหมาย

จากญาติธรรม

รู้จัก-คุ้นเคยมากขึ้น ก็ด้วยหมั่นมาคบคุ้นกันเสมอๆ

เรื่องการทำงานการกินและอยู่ในเวลาขณะนี้ ลอยไปลอยมา ไปกลับอยู่ระหว่างหนองม่วง-

นครปฐม วันไหนพอมีเวลาก็ไป
เที่ยวชมชนปฐมอโศกบ้าง ได้
รู้จักกับญาติธรรมหลายท่าน
รวมทั้งสมณะ-สิกขมาตุ ตอนที่
มีงาน(มหาปวารณา)ผมก็อยู่บ้าง
ไม่นานนัก กระทบยังได้พูดคุย
กับคุณลุงจำลองบ้าง

ได้ข้อคิดอยู่ว่า อยู่
กับบ้านถือศีล ๕ ก็ขาดบ้าง
ถ้ากระทบอยู่วัดหรือกับหมู่กลุ่ม
ก็มีศีลเคร่งขึ้นมาก

กระทบจะพยายาม
ตรวจศีลจะไม่ให้ขาดหมดทุกข้อ
นะครับ

☀️ วัชชัย จ.ลพบุรี

อนุโมทนา สาธุ
กับดวามาวนวางใจเจริญ
ในธรรม

เพื่อนพ้อง น้องพี่ บานๆก็แวะเยี่ยมเยียนกัน

ขอบคุณนะคะที่กรุณาส่งหนังสือมาตลอด ได้อ่านทุกเล่มแต่อ่านช้าๆ อ่านแล้วส่งต่อ เพื่อประโยชน์แก่ผู้อื่น อ่านแล้วอบอุ่น เหมือนอยู่ใกล้มิตรที่ดี ล่าสุดไปปราศรัยที่โอศอกก่อนน้ำท่วม จนน้ำท่วมเข้าไปอีกไม่ได้ ไปที่ร้านมังสวิรัตอุทยานบุญนิยมทั้ง ๒ ครั้ง ครั้งแรกได้กราบพ่อท่าน ครั้งที่ ๒ พาคนใหม่จากกรุงเทพฯไป ประทับใจกันมากค่ะ

🌸 **อัจฉราพรรณ กทม.**

📖 **ได้ติดตามผลงานทางสื่อโทรทัศน์ และหนังสือออนไลน์เล่มเล่มเสมอๆ สุขภาพกายสุขภาพใจ คงแข็งแรงดีอยู่กระมัง?**

ขอกำลังใจกันหน่อย

อ่านแล้วได้มีสติ ตั้งใจจะกินมังสวิรัต ตามแต่โอกาส ดิฉันไม่ได้ไปสี่มาโอศอกประมาณ ๕ เดือนแล้ว แต่ก็ไปวัดป่าสาละวัน เพราะสามีไปบวชให้ในหลวงหนึ่งพรรษา ตอนนี้ได้มาทำงานปกติแล้วและ ก็ไปซื้อ กินอาหารที่หน้าราชภัฏ

ดิฉันเป็นโรคอ้วน สูง ๑๕๗ หน้า ๘๐ แรกก็หนักพอดีส่วนสูง มีความเครียดก็กินๆ ตั้งใจจะลดน้ำหนักให้ปกติภายใน ๖ เดือน มื้อเดียวก่อน ๑๒.๐๐ น. งดแป้ง น้ำตาล น้ำอัดลม ช่วยให้กำลังใจกันหน่อย ดิฉันได้เห็นสมณะ ลีภขมาตุ และญาติธรรมมีรูปร่างแข็งแรง เคลื่อนไหวคล่องแคล่วว่องไว ดิฉันอยากเป็นบ้าง จะเริ่มตั้งแต่ ๒๒ ธ.ค.'๕๙ ขณะนี้ดิฉันก็อยากจะไปสี่มาโอศอก แต่ก็ไกลบ้าน ก็ไปได้แค่ร้านอาหารหน้าราชภัฏ

🌸 **เสาวลักษณ์ บ่องาม จ.นครราชสีมา**

📖 **ชาวโอศอกไม่อ้วน แข็งแรง คล่องแคล่ว เพราะฝึกตนเป็นคนมีศีลห้า ละเลิกอบายมุข กินอาหารมังสวิรัต วนนวางในกิจการงานอันไม่เป็นโทษตามฐานะของแต่ละคน**

ฝึกมองโลกแง่ดี ซีวีแอมไล

ดิฉันและครอบครัวได้รับประโยชน์และความรู้มากมายจากหนังสือที่ได้อ่าน ทำให้เกิดความรู้สึกชื่นชมทางด้านจิตใจ จากนิสัยที่เคยเป็นคนใจร้อน อารมณ์ร้ายก็ทำให้มีจิตใจที่เยือกเย็น มีการให้อภัยและอโหสิให้กับคนที่คิดร้ายและไม่ประสงค์ดี แต่ก่อนนั้นดิฉันเป็นคนชอบอ่านและเขียนเป็นนิสัย แต่เนื่องด้วยภารกิจในกิจวัตรประจำวันทำให้จิตใจไม่ผ่อนคลายเท่าที่ควร จึงไม่สะดวกใจในการที่จะเขียนเล่ารายละเอียดต่างๆ ได้มากมายนัก แต่ก็หาเวลาว่างที่จะตั้งใจอ่านหนังสืออย่างมีสมาธิ เพราะการอ่านอย่างมีสมาธินั้น จะทำให้เข้าใจในเรื่องต่างๆได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

🌸 **ธัญญา เทลียวรุ่งเรือง จ.เชียงใหม่**

📖 **“จิตใจไม่ผ่อนคลาย” ควรได้ทบทวนตน อย่าสั่งสมจิตอย่างนี้เลย ฝึกใจใหม่ ดีกว่ามัว?**

หรือความคิดเปลี่ยนแปลงแล้ว

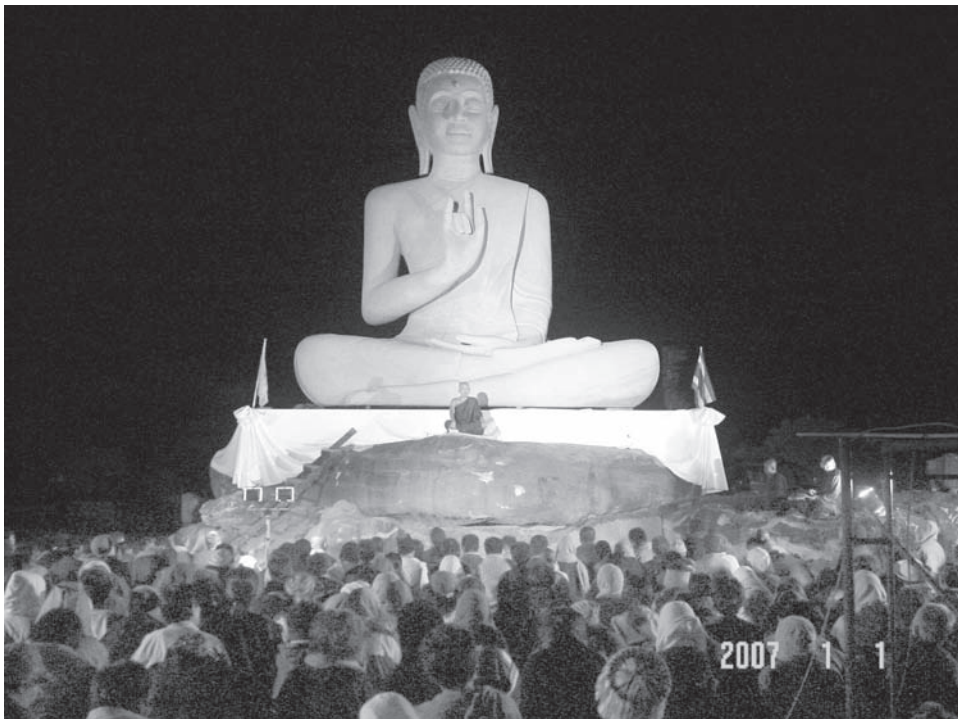
เคยได้ยินมาว่า อโคกไม่สร้างพระพุทธรูป
 ทำไมระยะหลังพ่อท่านสร้างพระพุทธรูป หรือความคิดเปลี่ยนแปลงแล้ว
 ทำไมพระพุทธรูปที่สร้างยอดเคียรทำไมแหลมเหมือนพระพุทธรูปโดยทั่วไป
 ในความคิดเรา ก็ไม่เห็นต้องไปสร้างให้สิ้นเปลืองเงินทอง
 สิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจของผมคือ ลูก กับเมีย ผมใช้ภาพลูกกับเมียติดไว้ที่รถ กระเป๋าตังค์
 หน้าพวงมาลัยรถให้เห็นเพื่อเตือนสติ

เวลาเราขับรถว่าอย่าประมาท ห้ามพลาด เรายังตายไม่ได้
 ผมไม่มีพระพุทธรูป พระห้อยคอ เพราะท่านเหล่านั้นเป็นใคร เขาจะมาห่วง มาดูแลเรา
 เท่ากับลูกเมียเราหรือ ?

พ่อท่านสร้างพระ อีกหน่อยท่านคงปลุกเสกมาให้เราๆท่านๆเช่ากัน
 ผมไปวัดบ้านไร่ นมัสการหลวงพ่อบุณ ท่านไม่พูดอะไรสักคำ เอาม้วนกระดาษมาเคาะหัว
 แล้วออกมาเช่าพระหน้าห้องท่าน ชื้อมาหลายองค์ เอามาฝากญาติๆ
 อีกหน่อยมาหาพ่อท่าน?

☸ *จันทร์ศิริ คำแสน อุบลราชธานี*

👉 เราคงต้องดูกันไปนานๆ ดูกันไปก็จะรู้จักกันมากขึ้น สำหรับสารอโคกฉบับนี้ก็มี
 สารที่อาจช่วยคลายใจกับคำถามนี้....บ้างละมัง ?

เหน็ดเหนื่อยนัก แวะพักตอยรายปลายฟ้าก่อน

บางครั้งเพื่อนร่วมงานเปิดก่อนอ่านก่อน บางครั้งเร่ร่อนออกจากห้องทำงานไปหน่วยงานอื่น ๆ ในรพ. หรือนอกรพ. (คนไข้-ญาติ นำไปอ่าน) ซึ่งทั้งหมดได้รับอนุญาตจากดิฉันแล้ว เพราะบางครั้งจะรอให้ดิฉันอ่านก่อนก็จะช้าสำหรับผู้ที่สนใจ จึงบอกเพื่อนร่วมงานไว้ว่า หากหนังสือมา สามารถแกะซองอ่านได้เลย หลากยลเล่มทุกคนอ่านจบแล้ว ถึงวนมาอยู่บนโต๊ะดิฉัน

ช่วงนี้พยายามจัดการกับตัวเองหลายเรื่องรวมถึงการอ่านหนังสืออโศกให้ทันทุกเล่ม ก่อนใครๆ ผู้มารับบริการคนไข้ได้รับประโยชน์จากหนังสือด้วย บางครั้งผู้ป่วยบางราย ผู้ป่วยยาเสพติดทุกราย และเจ้าหน้าที่ที่ดี(กลุ่มงานจิตเวช)ทุกคน ได้ฟังธรรมะดีของอโศก (ดิฉันได้มาจากพระอาจารย์สายหลวงพ่อบุชา) ทุกวันก่อนทำงาน จิตเวชมีพยาบาล ๔ คน ก่อนทำงานเช้าเราจะสวดมนต์นั่งสงบใจ ฟังธรรมะดีแค่ ๑-๑๐ สลับกันทุกวันและให้ผู้ป่วยบำบัดยาเสพติดฟังก่อนเริ่มกระบวนการกลุ่มบำบัด ส่วนผู้ป่วยเครียดวิตกกังวล เศร้า ฯลฯ จะให้ฟังตามความเหมาะสมของแต่ละราย

งานสุขภาพจิต จิตเวชหนักขึ้นทุกวัน ผู้คนเจ็บป่วยด้วยโรคทางใจมากขึ้น ซึ่งจากบทเรียนที่ผ่านมาดิฉันเข้าใจว่า ศาสนาเท่านั้นจะช่วยได้ โดยเฉพาะพุทธศาสนา ดิฉันและเจ้าหน้าที่ในกลุ่มงานต้องดูแลตัวเองอย่างมากด้านจิตใจ หรือด้านศาสนา จะทำให้เรามีพลังอยู่ เป็นผู้ช่วยเหลือด้านจิตใจต่อไปจนหมดหน้าที่

ด้านส่วนตัวเรื่องอาหาร กำลังพยายามเรื่องมังสวิรัตินี้ก็ครั้ง ที่ผ่านมาทำได้ไม่เต็มที่ ออกจะแย่มากๆด้วย ไม่อ้างว่างานยุ่งแต่ตัวเองแย่ในการจัดการตัวเอง อยากหาเวลาไปแวะเยี่ยมอโศกที่ เชียงราย(ตอยรายปลายฟ้า) ซึ่งสามิดิฉันเคยไปอบรมดูงาน(เป็นนักวิชาการการเกษตร) จากที่เคยต่อด้านอโศก ปัจจุบันนำแนวคิดมาทำสวนครัวหลังบ้าน แต่ตัวดิฉันเองกลับไม่มีโอกาสได้ไปซักที

🌸 วันเพ็ญ ยืนยงแสน จ.พะเยา

**เวลานวางเดิมกำลังไม่ใจตนแหมแข็ง ดั่งยศิลาห์ ลดเล็กอบางมุฯ จะได้เป็นที่พึ่งที่แท้
จริงของตนและบุคคลผู้อื่น**

เห็นทุกข์ จึงชวนช่วยเห็นธรรม

ข้อปฏิบัติที่ได้จากการอ่าน คือการข่มใจ การอดทนต่อปัญหาบางปัญหาที่ต้องยอม ถ้าไม่ยอมไม่อดทนก็ทุกข์ กว่าจะคลายทุกข์ได้ก็หลายวัน กินก็ไม่ได้ นอนก็ไม่หลับ ปัญหาจะมีมาไม่ซ้ำเลย เจอข้อเขียนของ สม.ฝน.เย็น อโศกตรระกูล ตอนท้ายว่า เราไม่ได้เป็นอย่างที่เขาว่า นี่ปัญหาหนึ่ง อีกปัญหาหนึ่ง ตามอารมณ์ของคนอื่นและของตัวเองไม่ทัน ทำให้คิดร้าย ภายในร้อนรุ่มเมื่อไม่ทันใจ โกรธที่อยู่ดีๆ มีคนมากลั่นแกล้งและกล่าวหา โมโหตัวเองที่พูดไม่ทันเขา โกรธเขาที่ไม่ยอมฟังคำอธิบาย ก็คิดๆอยู่นั้นแหละคิดวกไปวนมาเรื่องเดียวคิดอยู่ได้ตลอดวันว่าจะทำอย่างไร พอตีลูกเอาหนังสือสารอโศกกับดอกหญ้ามาให้ ก็ตั้งใจของตัวเองไม่ถูกว่าจะอ่านเล่มไหนก่อนดี เพราะเอามาให้พร้อมกัน โชคดี

มัวอยู่กับหนังสือ อากาศรุ่มร้อนภายในฮีตฮัดขัดเคืองก็หายไป พอคิดได้ก็นึกในใจว่าฝากๆไว้ก่อนเถอะ
ขออ่านหนังสือก่อน ๑๕ นาทีกับพ่อท่านเป็นอันดับแรก อ่านสลับกับดอกหญ้า เพราะดอกหญ้ามี่เนื้อ
เรื่อง เรื่องกิเลส ซึ่งตรงตัวดิฉันมากที่สุด อ่านให้ละเอียด ความคิดไม่ฟุ้งซ่านไปนอก ก็คิดได้ตาม
หนังสือที่อ่าน บรรทัดแรกจนบรรทัดสุดท้าย กว่าจะปล่อยวางได้ก็อ่านหลายรอบหลายวันอยู่
เหมือนกัน แม้ปัจจุบันก็ยังเอามาอ่าน เพื่อไม่ให้กิเลสกำเริบขึ้นมาอีก ไฟเปียก ไฟแห้ง ไฟมิด ยังอยู่
กับตัวดิฉันอีกนาน

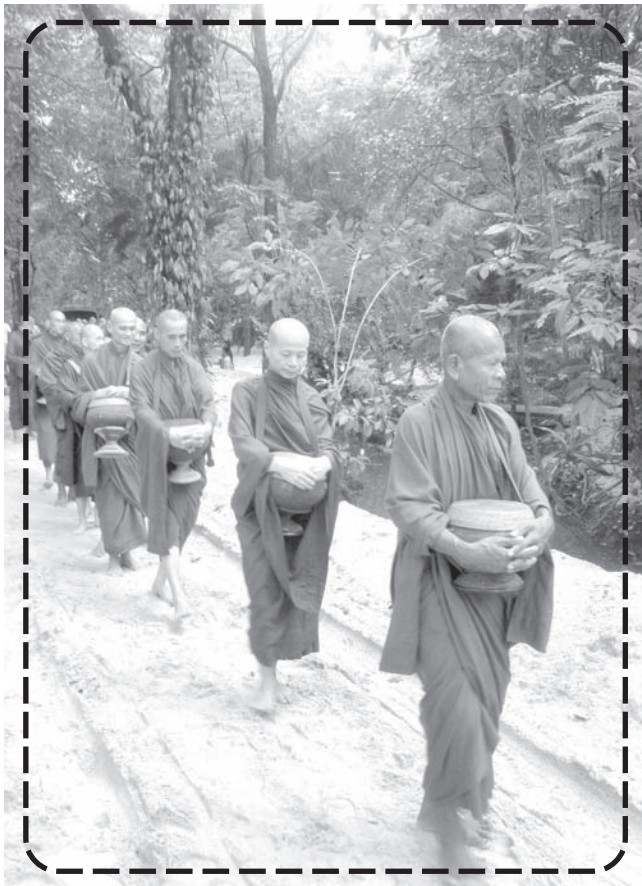
❁ วรรณิ์ สีเนตว จ.นครราชสีมา

👉 ได้เบลีงนเว็ทจิตทีดัดทีจิตถ็อม่าอ่านหนังสือธรรมะ สภาวะติงเดริชดักถ็อนดลว

ญาตีโยมควรเอากะใบสิ่งทีเป็นสาระ

จากการอ่านหนังสือสารอโศกและดอกหญ้าตลอดมา ทำให้ปล่อยวางโลกธรรมได้เป็นอย่างมาก
พิสูจน์ได้จากการที่อยู่เ็นแวดวงของพระทีมีการชวนชววยในสมณคักดี แต่อาตมาไม่รู้สิือกยากได้กับเขาเลย
ยังรู้สิือกถ็ลวจะไดด้วช้ไป เพราะเห็นผู้ทีได้ต็องมาจัดงานจลองกัน แต่ละองค์หมตไปเป็นแสนทีเดี่ยว
จลองกันทีญาตีโยมนั้นแหละต็องควักกระเป่าเตือดร้อนกันไปทั่ว แต่เขาถูกมอมเมวว่าสิ่งนี้เ็น

สิ่งทีน่าภาคภูมิใจ ทีสมการของเขาได้
รับสมณคักดี แต่จริงๆแล้วเขาต็องมารับ
การะในสิ่งทีไม่เป็นสาระเลย เพราะพระ
เองน่าจะพยายามอยู่เหนือโลกธรรม แต่
กลับจมอยู่กับโลกธรรม ไม่ผิตไปจาก
พวกเขาเลย

อาตมาจิงโล่งใจทีสุดทีวัด
อาตมายังไม่ได้เป็นวัดตามกฎหมยสงฆ์
คือไม่เป็นวัดทีมีวิสุคามและไม่เป็น
สำนักสงฆ์ มีสถานภาพเ็นเพ็ยทีพัก
สงฆ์เท่านั้น จิงไม่มีสิทธิขอสมนคักดี
แต่ถ็องยากได้จริงๆ ก็ต็องไปขอเ็นรอง
เจ้าอาวาสหรือผู้ชววยเจ้าอาวาสของวัดที
ถูกต็องจิงสามารถขอได้ แต่อาตมาไม่
ดิรนหรือ

พระนรท ปกัสสโร จ.เชียงใหม่

👉 สารๆ ขอสนับสนุนดลวมาไม่
หลงในลวภ-ชดทีถ็่านเ็นทีถ็่านมีอยู่

สี่สิบวันเด็ก'๕๐

วันอาทิตย์ที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

บรรยากาศวันเด็ก และสิ่งดีๆ ที่เด็กได้รับ

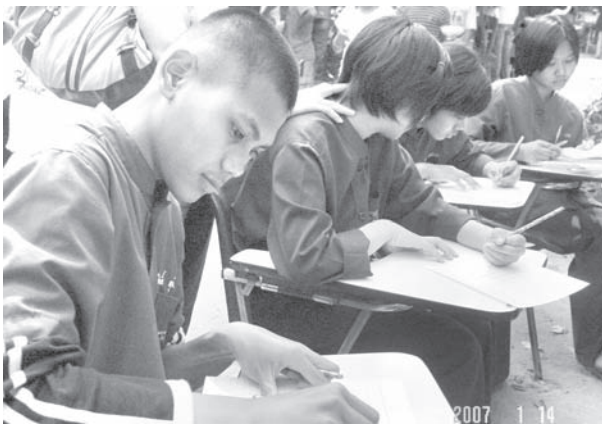
เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายในงานวันเด็ก ที่ต้องการให้เป็น**วันชุมชนพกาภิ** ทางผู้จัดงานเห็นความสำคัญต้องกันจึงให้จัดกิจกรรมนี้เป็นรายการแรก ซึ่งก็ไม่ผิดหวังกับการให้ความสำคัญกับกิจกรรมนี้ ได้สร้างความประทับใจให้กับคณะกรรมการผู้ตัดสินและผู้ชม แม้แต่ผู้ที่เข้ากิจกรรมนี้เองก็ซาบซึ้งจนน้ำตาไหลเป็นปลั่ง ก็ไม่รู้ว่า **ซาบซึ้งเพราะสิ่งที่ลูกๆ มาแสดงความรัก ความกตัญญู ด้วยการมาป้อนข้าว ป้อนน้ำให้หรือซาบซึ้งกว่าว่าจะเลี้ยงพวกลูกๆจนโตต้องฝ่าฟันอะไรบ้าง**

ในการทำกิจกรรมนี้ผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมมีอายุมากที่อายุ ๙๓ ปี คือ **คุณยายอุไรเป็นคุณแม่ของครูเปรมใจ** และผู้อายุน้อยที่สุดได้แก่น้องเจ๋งอายุ ๒ ปี การทำกิจกรรมนี้ไม่ใช่เป็นการแข่งขัน แต่เป็นการแสดงรูปธรรมในการตอบแทนแก่ผู้ให้กำเนิดเลี้ยงดู ตัวอย่างของแม่ลูก และพ่อลูกบางคู่ให้เห็นของความรักสละอย่างแท้จริงในการเลี้ยงดูลูกอย่างเต็มที่ ไม่หวังว่าจะได้อะไรจากพวกเขา **เพราะแค่ให้พวกลูกๆ แข็งแรงขึ้นไม่เป็นภาระของสังคมคุณแม่ก็พอใจแล้ว** เพราะลูกบางคนก็มีความบกพร่องทางร่างกายซึ่งต้องอาศัยเวลาในการบำบัดจนกว่าเขาจะดีขึ้น อย่างไรก็ตามลูกๆที่เป็นเด็กที่ปกติทั้งร่างกาย และจิตใจก็อย่าละเลยที่จะเอาใจใส่แก่คุณแม่แล้วอย่าทิ้งความซาบซึ้งใจไว้แต่ที่ ณ ตรงที่ทำการกิจกรรมจะบอกให้ แต่ถ้าใครนึกไม่ออกว่ารายการนี้ซาบซึ้งแค่ไหน ก็ต้องกราบเรียนถามท่านสมณะซาบซึ้ง สิรีเตโช ดูได้นะคะ

นอกจากกิจกรรมที่น่าสนใจแล้ว เด็กๆรวมทั้งผู้ใหญ่ด้วยได้รับความกรุณาจาก**พ่อท่านโพธิ์รักษ์** ได้ให้คำขวัญวันเด็กไว้เตือนสติ เตือนใจตัวเองไว้เป็นสิริมงคลยิ่งอีกด้วย คำขวัญที่ได้รับคือ **“เด็กที่ไม่ปฏิบัติธรรม ไม่อาจได้พบสวรรค์จริง”** หวังว่าทั้งเด็กและผู้ใหญ่ทุกท่าน จะนำไปเป็นปฏิบัติให้ได้จริงเพื่อที่จะได้พบสวรรค์จริงตามหลักของพุทธศาสนา ส่วนคำขวัญของท่านนายกรัฐมนตรี คือ **“มีคุณธรรมนำใจ ใช้ชีวิตพอเพียง หลีกเลี้ยงอบายมุข”** ก็เป็นคำขวัญที่จะไปพบสวรรค์เช่นกัน

ในปีนี้มีซุ้มต่างๆดังนี้ **ซุ้มสสส.**(สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ) **ซุ้มคัดไทย** **ซุ้มผจญภัย** **ซุ้มระบายสี** **ซุ้มภาษาอังกฤษ** **ซุ้มสอยดาว** **ซุ้มวาดภาพมีพิเศษ**

กว่าทุกปี เพราะมีการวาดภาพบนเสื้อยืดสีขาว ในหัวข้อ **“เด็กไทย ไม่กินหวาน”** นอกจากนี้อาจารย์ดินหิ้น(อาจิว)รับวาดภาพเหมือน แก่ผู้มาร่วมงานด้วยโดยใช้เวลาวาดภาพประมาณ ๓ นาที ได้รับความนิยมนวดคิวแถวยาว และไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

ส่วนรายการบนเวทีที่มีประกวดแฟนซีสร้างสรรค์ในหัวข้อ **“เศรษฐกิจพอเพียง”** สร้างความเฮฮาเป็นอย่างมาก แฟนซีต่างๆ ได้รับความกรุณาจากหน่วยงานต่างๆ ของชาวโศก ส่งประกวด แต่ก็เสียดายว่ามีส่งเข้าประกวดน้อยถ้าหน่วยงานต่างๆ ส่งมามากกว่านี้รายการน่าจะมียี่สิบมากกว่านี้

รายการที่น่าสนใจอีกรายการก็คือ **การประมูลของรักของหวง** ซึ่งก็ได้รับความนิยมน้อยอย่างเคย สิ่งที่มีมูลค่ามากที่สุด ก็คือ **รูปภาพของพ่อท่าน** รายการนี้ทำเพื่อนำรายได้ทั้งหมดไปเป็นค่าใช้จ่ายในการทำ **ค่ายยุวพุทธทายาท** ที่จะจัดขึ้นในเดือนเมษายนของทุกปี ซึ่งในการเข้าค่ายนี้ผู้ที่มาเข้าค่ายไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น ก็ขอเชิญชวนล่วงหน้าสำหรับผู้มีบุตรหลาน อายุตั้งแต่ ๘-๑๓ ปี มารับการอบรมได้

รายการที่ต้องมีคู่งานวันเด็กของเราเสมอคือ **ตลาดอาริยะ** รายการสินค้าทุกชนิดที่นำมาจำหน่าย ขายต่ำกว่าทุน เช่น ทุ่นซื้อมา ๑๐ บาท ขาย ๕ บาทเท่านั้น ก็ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนพอสมควร สินค้าทั้งหมดได้รับการสนับสนุนจาก **บริษัทแต่ชีวิตจำกัด** และ **ศิษย์เก่าสัมมาสิกขาสันตือโศก** โดยไม่ได้หักค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น รายได้ทั้งหมดนำไปเป็นค่าใช้จ่ายในค่ายยุวพุทธ

เกมต่างๆ ในปีนี้ ก็มีแข่งขันอย่างสนุกสนาน เด็กลงสมัครในการแข่งขันครั้งนี้หลายคน เกมที่แข่งขันมีดังนี้ **วิ่งกระสอบ** **กินวิบาก** **ปิดตาบ่อนกลิ้ง** **ปิดตาต่อหาง** **วิ่งครอบคร้ว (วิ่ง ๕ ขา)**

กิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้เพราะได้รับความกรุณาจากหน่วยงานต่างๆ ดังนี้ **บริษัทแต่ชีวิตจำกัด** **บริษัทพลังบุญจำกัด** **บริษัทขอคุณจำกัด** **ร้านกูดินฟ้า** **บริษัทฟ้าอภัยจำกัด** **กลุ่มสัจจะออมทรัพย์ฯ** **ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย** **ธรรมทัศน์สมาคม** **สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ(องค์การงดเหล้า)** **มูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน** และ **ญาติธรรม** **ทุกๆ ท่าน** ที่ร่วมบริจาคของขวัญต่างๆ ให้กับเด็กขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้

งานสิ้นสุดลงในเวลา ๑๕.๑๐ น.

ครูตุ๊ก และ คุณจิระดา รายงาน

งานฉลองทนาย

ธรรมาตโศก'๕๐ ครั้งที่ ๕

สายหมอกลอยละลิวทั่วภูผา
โปรยหมอกหนาวไออุ่นจากไพรวัลย์

ตั้งธาราขโลมจิตจากสวรรค์
ฉลองหนาวสร้างสรรค์แบบชาวคอย

เขียนกลอนบทนี้แล้วทำให้ทวนนึกถึงบรรยากาศในงาน มีทะเลหมอกยามเช้าเคลื่อนคล้อยลงมาปกคลุมไปทั่วทั้งดอยแพงค่า พร้อมโปรยความเหน็บหนาวที่บริสุทธิ์ตามแบบธรรมชาติให้ผู้มาร่วมงานได้สัมผัสสัมผัสกับชื่องาน“ฉลองหนาว ธรรมาตโศก” ที่ภูผาฟ้าน้ำ ๒๖-๒๘ มกราคม ๒๕๕๐

ปีนี้เป็นปีแรกของงานที่จัดโดยคนศีล ๘ หลังจากปรับเปลี่ยนชุมชนเป็นศีล ๘ ทั้งหมดตามนโยบายของพ่อท่าน และเป็นงานที่ทำให้พวกเราชาวอโศกได้พักผ่อนแบบเต็มที่ เต็มอิม สดชื่นกันจริงๆ หลังจากเหน็ดเหนื่อยกับภารกิจและงานต่างๆมากมายมาตลอดทั้งปี โดยไม่มีการตีระฆังทำวัตร แต่ถึงกระนั้นก็ยังมิผู้ชวนชายตื่นเช้าทำลมหนาวไปทำวัตรกัน โดยมีได้นัดหมายเต็มศาลาเสียงธรรมทุกวัน โดยมีท่านอาจารย์ ๒ สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร นำทำวัตรทุกเช้า สมกับที่พ่อท่านเทศน์ว่า **อยากให้เราเป็นหินที่กลิ้งเอง โดยไม่ต้องมีแรงใครมาผลักมาออกแรงดึงให้กลิ้ง คลื่นคลายแต่ชวนชวยไม่ต้องมีใครมาบังคับ ก็ทำเองได้**

ก่อนเริ่มงาน ชาวคอยภูผา ก็ได้ฉลองหนาวกันล่วงหน้าด้วยอุณหภูมิต่ำ ๔-๗ องศาเซลเซียส เรียกว่าอุ่นเครื่องเตรียมความพร้อมเจ้าถิ่นกันก่อนงานจริง ที่อุณหภูมิต่ำสูงขึ้นเป็น ๑๓-๑๔ องศาเซลเซียส

ให้ผู้มาร่วมงานได้ฉลองหนาวแบบสบายๆ ไม่หนาวจนเกินไป เดี่ยวปีหน้าจะถอดใจ เช็ดกับอากาศหนาวไม่มาอีก เรียกว่า ธรรมชาติก็รู้เห็นเป็นใจและโอนอ่อนผ่อนปรนให้กับญาติธรรมผู้กลัวหนาว แต่ก็ยังมีใจอยากมาร่วมกิจกรรมกับชาวคอยศิวิไลซ์กัน และก็ต้องขอขอบคุณนักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม. ๖ จากศิระชะโศก และสันตือโศก ที่กลับมาจากเที่ยวพิชชสวนโลกก็มาช่วยเตรียมงานกันล่วงหน้า ส่วนนักเรียนอีก ๓ แห่ง ปฐมอโศก ศาสลือโศก ราชธานีโศก ก็ทยอยตามมาร่วมงานในภายหลัง

เช้าของวันที่ ๒๕ มกราคม ญาติธรรมทยอยไปต้อนรับพ่อท่านที่สนามบินกันอย่างเนืองแน่น โดยพ่อท่านและปัจฉามาถึงสนามบินเชียงใหม่ในเวลา ประมาณ ๐๗.๒๐ น. และได้เดินทางต่อไปจันอาหารที่บ้านใหม่ **คุณใบหญ้า** มีญาติธรรมและเด็กสัมมาสิกขาไปร่วมทำบุญ ขึ้นบ้านใหม่กันอย่างล้นหลาม ต่อจากนั้นพ่อท่านได้เดินทางต่อไปที่ “สวนชาคอย” ซึ่งเป็นสวนใหม่ของชาวภูผาฯ ให้โอกาสคนถือศีล ๕ ได้มาปฏิบัติธรรมอยู่ที่นี้กัน พ่อท่านพร้อมปัจฉาและญาติธรรมเดินชมทั่วสวนใหม่ประมาณ ๓๐ นาที จึงได้เดินทางต่อและแวะเยี่ยมชม **บ้านเห็ด** ซึ่งเป็นสถานที่เรียนของนักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฯพำน้ำ และที่พักอาศัยของนักเรียนฝ่ายชาย

ถึงภูผาพำน้ำก็มีญาติธรรมและเด็กนักเรียนคอยต้อนรับอยู่ที่สะพานแขวน ด้วยใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส ปลื้มปิติที่เห็นพ่อท่านมาเมตตาชาวภูผาพำน้ำอีกครั้ง หลังจากปีที่แล้ว พ่อท่านป่วย เลยเว้นวรรคไม่ได้มาโปรดพวกเรา ปีนี้ความปิติจึงคูณทวีเพิ่มขึ้นเป็นพิเศษ วันนี้นำบรรดาพ่อให้ แม่ให้ ก็เริ่มเปิดโรงบุญแจกกันอย่างไม้อั้น จนคนกินแพ้ อาหารเลยเหลือเยอะ

รายการภาคเย็น **เอื้อโອ່** โดยท่านอาจารย์ ๒ (สมณะร่มเมือง ยุทธวโร) ให้ญาติโยมได้ถามตอบปัญหาธรรมะกันอย่างสนุกสนาน โดยมีท่านดินดี สันตจิตโต ได้ขึ้นมาร่วมด้วย และสมณะนวกะมาร่วมในช่วงท้าย

๒๖ มกราคม ๒๕๕๐ เวลา ๐๔.๐๐-๐๗.๓๐ น. สมณะเดินดิน ดิกขวีโร

พบปะพูดคุยกับสมณะนวกะที่โบสถ์ดิน ท่านโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์โธปกเล่าบรรยากาศให้ฟังว่า ท่านพูดคุยถึงเรื่องสุขภาพ พ่อท่านมาเพิ่ม ๗ อ. เป็น ๘ อ. คือ อ. อาชีพ เน้นให้นวกะทำงานอย่างสง่างาม มีความรับผิดชอบและมีความขวนขวาย

ท่านได้ตั้งประเด็นให้คิดว่า หากเราไม่ชอบใจอาจารย์ควรจะจัดการใคร? อาจารย์หรือตัวเรา สมณะที่มาบวชได้มาพบเจอพ่อท่าน เจอหมู่กลุ่มสังคมดีอยู่แล้ว แต่ทำไม? บางรูปยังสึกออกไป มีอยู่ ๓ สาเหตุ คือ ๑. เป้าหมายชีวิตไม่ชัดเจน ๒. ไม่มีเวลาวิเคราะห์ วิจัย ๓. ประมาท ว่าทุกวันนี้ก็สบายดีแล้ว

เวลา ๐๘.๐๐ น. พ่อท่านนำหมู่สมณะ ลิกขมาตุ บิณฑบาตในชุมชนเป็นวันแรก ปีนี้ปรับเปลี่ยนการบิณฑบาตจากเดิมที่แยกเป็น ๓ บาตร มีบาตรข้าว บาตรกับข้าว และบาตรผลไม้ เป็นใส่บาตรเดียวไม่แยก แต่ข้าวใส่บาตรทำอย่างนี้เพราะให้ญาติโยมได้ใส่บาตรสมณะ ลิกขมาตุครบทุกรูป เพื่อยังให้เกิดศรัทธา

เข้านี้พ่อท่านเดินบิณฑบาตอย่างช้าๆ แต่ยังคงไว้ซึ่งความสง่างาม ถือเป็นโอกาสเดินชมชุมชน คิด ๘ ที่แห่งเดียวในโอกาสไปในตัว มีญาติธรรมรอทำบุญใส่บาตรกันเป็นจำนวนมาก

หลังจากนั้นเป็นรายการเทศน์ก่อนฉัน โดยพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ มีใจความว่า งานนี้เป็นงานพักผ่อน ญาติธรรมที่มาคือให้มาต่อสู้กับความหนาว เป็นงานแบบธรรมชาติ ไม่มีความครึกครื้นเท่าไร พ่อท่านเห็นถึงความหลากหลายที่เกิดขึ้นในโอกาส โดยเฉพาะการที่พ่อท่านนำพามาสู่ความจนได้ทั้งมรรคและผล เราจนอย่างมีความสุขยอมเสียเปรียบให้ทุกๆ ที่รู้ หมดความยึดมั่นถือมั่นเพราะความยึดมั่นถือมั่นทำให้เกิดทุกข์

พ่อท่านพูดถึง ชมร.ชม.ว่า **ชมร.ทำเป็นบุญนิยมแบบ ๔ ระดับได้ครบพร้อม เราได้ใจได้จิตวิญญาณของญาติธรรมและลูกค้ำ มันเกิดการพัฒนาระบบพาณิชย์บุญนิยม คนส่วนมากก็ไม่คิดว่าจะเป็นไปได้ แต่ก็เป็นไปได้ เขาเป็นผู้รับก็เป็นผู้ให้ด้วย** พ่อท่านให้พยายามพัฒนาให้เกิดบุญนิยม ๔ ระดับขึ้นเรื่อยๆ

ยุคนี้เป็นยุคแห่งคนเลวมาก แม้อยากเย็นเท่าไร เราก็มาทำในสิ่งที่คนอื่นทำได้ยาก กินอยู่หลับนอนง่ายๆจนมีปฏิภาณปัญญา พัฒนาได้ง่ายขึ้นกว่าเดิม ทั้งกายกรรม วาจกรรม มโนกรรม

พัฒนาขึ้น คือคน The classes มีจิตใจสันโดษไร้คักคินา มีปัญญาคลาสสิก(Classic) เป็นคุณลักษณะพิเศษ ไม่ใช่คนแบบ The masses คือคนพื้นๆธรรมดาสามัญ เราลงทุนน้อย แต่มีผลผลิตมาก เป็นหลักเศรษฐศาสตร์บุญนิยม ฯลฯ

เวลา ๑๕.๐๐-๑๗.๐๐ น. พ่อท่านพบสมณะนวกะที่กุฏิพ่อท่านให้สมณะถาม-ตอบปัญหา
วันนี้มีที่มสุขภาพของ**คุณกึ่งธรรม** มาให้บริการเจาะเลือดตรวจหาสารพิษตกค้าง มีสมณะ
ญาติธรรมและเด็กสัสมาสิกขาไปใช้บริการที่**บ้านรักษ์สุขภาพ** ปราบกฐาว่ามีผู้ที่มีสารพิษตกค้างในปีที่แล้ว
มาตรวจปีนี้เป็นผลตรวจปกติกันเป็นทิวแถว นี่คือ อานิสงส์ของการบริโภคพืชผักปลอดสารพิษ

และยังมีตลาดอาริยะน้อยๆที่**เขื่อนอุบลรัตน์** มาจำหน่ายสินค้าราคาต่ำกว่าทุนให้พี่น้องชาว
หัวเลาและญาติธรรมได้มาจับจ่ายซื้อของกัน สินค้าที่ได้รับความนิยมเป็นพิเศษเห็นจะเป็น
แปรงล้างจานของศิระอะโศกอันละ ๑ บาท และสินค้าอื่นๆอีกมากมาย

รายการภาคค่ำ โดย **สมณะเดินดิน ติกขวีโร** และ**สมณะบินบน ธิรจิตโต** เน้นการเจียมตน
พาพ้นทุกข์

๒๗ มกราคม เวลา ๔.๓๐ น. **ท่านอาจารย์ ๑** พบสมณะเถระและนวกะ ก่อนจันวันนีเพื่อท่านเทศน์ก่อนจัน สรุปได้ว่า คนแบ่งออกเป็น ๓ พวกคือ

๑. พวกจน คือ พวกทำไม่พอกินพอใช้ ไม่มีความสามารถถูกสังคมเอาเปรียบ โกง

๒. พวกเลิกจน คือรู้จักพอมีสำนึก เพียรพยายาม รู้จักรักษา รู้จักประมาณตน รู้จักการใช้จ่าย แต่ไม่เข้าข่ายรู้จักพบกัลยาณมิตร เป็นประโยชน์บ้าง แต่ไม่รู้จักทิศทางโลกุตระ

๓. พวกรวย คือพวกเลิกจนอย่างบาคิดแบบทุนนิยม ฉลาดใช้อำนาจทางสังคมใช้อำนาจทางกฎหมายเพื่อตนเอง คือเลวไม่รู้ตัวแต่คิดว่าตนเองฉลาด คือ **คนรวยแบบโลกียะ** รวยเท่าไรก็ไม่พอ ไม่มีสันโดษ เป็นคนที่ทำลายโลกอยู่ทุกวันนี้ ทำให้โลกทุกซักร้อน ใช้เงินอาละวาดสังคม ไปดูตุงสังคมหาทางเอาเปรียบซบซ้อน เป็นวิธีคิดของทุนนิยมแบบโหดเหี้ยมเลวร้าย ส่วน**คนรวยแบบโลกุตระ** คือ มีสิ่งที่อาศัยเพื่อเลี้ยงชีพ ทำเพื่อเอาเข้ากองกลาง กินน้อยใช้น้อย... ฯลฯ

เวลา ๑๒.๐๐ น. สมณะเถระมานำทำคอร์สมหาจักรวรรยที่ศาลาชาวนปี มีกลุ่มญาติธรรมให้ความสนใจมาร่วมทำจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มสันติฯ กลุ่มแต่ชีวิต กลุ่มชัดเจน และกลุ่มเด็กสัมมาสิกขา

๑๗.๐๐ น. พ่อท่านเอื้อโออ่อน ถึงเรื่องกรรมวิบากว่าเป็นอธิณโธย ตัวอย่างพระพุทธเจ้ายังหลงตั้ง ๒๙ ปี จึงจะออกบวช ทั้งๆที่มีภูมิแล้ว และเป็นชาติสุดท้ายในการปรินิพพาน งานศาสนารื้อชนสัตว์(โพธิสัตว์) งานของพ่อท่านก็เสียเวลาไปเป็นลิงลมอมข้าวพองตั้งนาน ไม่ได้เป็นโพธิสัตว์แค่ชาติเดียว ทำมาหลายชาติแล้ว

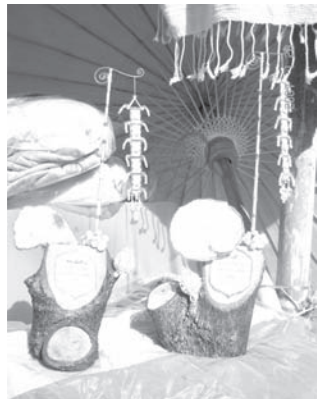
พ่อท่านเกิดมาชาตินี้เพื่อฝึกตัวเองไม่ต้องมีคนช่วยงานมาก คนเก่งไม่ต้องมาเกิดด้วย ได้แค่พวกเราขนาดนี้จะได้พิสูจน์ธรรมะของพระพุทธเจ้า ว่ามีธรรมฤทธิ์สู้โลกีย์ได้ไหม?

และเรื่อง **๗ อ.** พ่อท่านมา**เพิ่ม อ.ที่ ๘** ไปอีกหนึ่งตัวคือ **อ.อาชีพ** ถ้ายังไม่แข็งแรง ยังบกพร่อง ตลบตะแลงก็มีผลกระทบต่อสังคมเหมือนกัน

ช่วงกลางของการเอื้อโออ่อน มีคั่นรายการมอบของรางวัลกีฬาริยะ ที่ได้แข่งขันไปตั้งแต่วันที่ ๒๖-๒๗ มกราคม แบ่งเป็นกีฬาทั้งหมด ๖ ประเภทคือ

๑. กีฬาจักตอก ไม่จำกัดเพศอายุ ที่ ๑ ได้แก่ **นางลานนา อโศกตระกูล** จากชุมชนราชธานี อโศก แชมป์เก่าปี'๔๗ ที่ ๒ ได้แก่ **นายเทอดศิลป์ จริยา** จากสวนชาดอย อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ ที่ ๓ **ตาแก้วลูน** อายุ ๗๐ กว่าปี จากลานนาอโศก

๒. กีฬาเก็บผักป่า ทีมละ ๓ คน ชาวดอยและนักเรียนสัมมาสิกขาสามารถกวาดรางวัลไปได้หมด แข่งหน้าทีมหัวเลา ซึ่งเป็นต้นตำรับในการเก็บผักป่าให้เรา แสดงว่าเราสามารถสืบทอดภูมิปัญญา

เป็นลูกหลานชาวหัวเลาแทนลูกหลานของเขาที่ตอนนี้บ้านหัวเลาเริ่มมีไฟฟ้าเข้ามา เทคโนโลยีเข้ามา
 ครอบงำมากขึ้นจนลูกหลานเริ่มไม่สนใจในวิถีชีวิตของบรรพบุรุษ ไม่ค่อยรู้จักผักป่ากันแล้ว ที่ ๑ ปีนี้
 จึงตกเป็นของ **ทีมแม่ไก่** ชื่อ **ทีมรวมดอย** ที่ ๒ **ทีมฮิมดอย** และที่ ๓ **ทีมฟ้าไผ่น้ำ** ทั้ง ๒ ทีมเป็น
 นักเรียนสัปดาห์มาศึกษาภาษาพม่าพม่า

๓. กีฬาเก็บพิน ทีมละ ๓ คน ที่ ๑ ได้แก่ **ทีมหัวเลา** ที่ ๒ **ทีมห้วยพระเจ้า** และที่ ๓
ทีมสันติ-เชียงราย

๔. กีฬาผ่าพิน รอบชายล้วน ปรากฏว่าผู้ที่ได้ที่ ๓ ปีที่แล้ว ปีนี้ตีตีขึ้นมาเป็นอันดับ ๑ คือ
นายอาทิตย์ ปุ่นเลอโม จากบ้านหัวเลา ที่ ๒ **พ่อรมดิน** จากเชียงราย ที่ ๓ **นายสุวัจน์** จาก
 ห้วยพระเจ้า สำหรับรอบหญิงล้วน ชนะเลิศที่ ๑ คือ **นางสุจิตร** จากหัวเลา ที่ ๒ **นางจันทร์ แสงแก้ว**
 หัวเลาเช่นกัน และที่ ๓ **คุณดินงาม** จากบ้านราชฯ

๕. กีฬาตักทรายจากลำธาร ทีมละ ๕ คน ที่ ๑ **ทีมข้าน้อยสมควรตาย** จากนักเรียนชาย
 ภูเขาฯ ที่ ๒ **ทีมหัวเลา** และที่ ๓ **ทีมยาจก** จากศิระชะอโศก

๖. กีฬาตำข้าวด้วยมือ ทีมละ ๕ คน ชนะเลิศที่ ๑ ได้แก่ **ทีมหัวเลา** ที่ ๒ **ทีมคนหลง**
 ทาง นักเรียน สส.ภ. ที่ ๓ **ทีมศิระชะอโศก**

กีฬาอารียะเป็นกีฬาที่หาได้แต่เดียวในโลก คือที่ดอยแพ่งค่า ภูเขาพม่า เป็นกีฬาที่เป็นไป
 เพื่อสร้างสรรค์ ไม่มุ่งเน้นในเรื่องของการแข่งขัน ซึ่งดี ซึ่งเด่น ของโลกธรรม แต่เป็นไปเพื่อ
 ความสนุกสนาน ผลพลอยได้จากการแข่งขันนำมาทำประโยชน์ต่อให้ชุมชน

ของรางวัลก็ไม่เหมือนใคร ออกแบบตามวัสดุที่มีในท้องถิ่น ทรงไว้ด้วยคุณค่า ปีนี้ได้

เศษไม้สักจากบ้านเห็ดนำมาประดิษฐ์ควงคู่กับเห็ดกระด้างจากดอยแพงค่า ประดับประดาด้วยตุ้ง
โคม ศิลปะแบบชาวเหนือออกมาเป็นของรางวัลอันวิจิตรตระการตา

ต่อจากมอบของรางวัลแล้ว ก็เป็นการเปิดเวทีธรรมชาติ โดยญาติธรรมที่ฟังธรรมอยู่ที่ร้าน
ถอยลงไปให้น้องเจน(ด.ญ.เจนจิรา) จากแม่เลา มารายอศพระลอ ให้ได้ชมกัน เสร็จก็ปิดเวทีเคลื่อน
มานั่งฟังธรรมต่อสมกับเป็นเวทีธรรมชาติ ที่สั่งได้โดยอัตโนมัติจริงๆ

๒๘ มกราคม พ่อท่านก็เดินทางกลับในช่วงเช้า พร้อมญาติธรรมก็เริ่มทยอย
ตามกันลงไปในช่วงสาย น่าแปลก! ที่ทีมงานฉลองหนาวอุณหภูมิมบนดอยก็พลันสูงขึ้นมาทันที หลาย
คนบอกว่าฟ้าดินวันวรรคความหนาวต้อนรับพระโพธิสัตว์

ขนาดฟ้าดินยังร่วมอนุโมทนาบุญกับงานสร้างสรรของชาวดอย ที่จัดสวนกระแสทุนนิยม
มีความสุข สนุก รื่นรมย์แบบธรรมชาติ ไม่ต้องปรุงแต่งจัดสร้างอะไรมากมาย เพราะเราอยู่กับ
ความสุขที่แท้จริงของชีวิต ไม่ใช่ความสุขที่เสกสร้างขึ้นเป็นวิมานจอมปลอม สุขที่แท้จริงอยู่ที่นี้
เพชรล้ำค่าล้ำงามของชาวโศก “ดอยแพงค่า ภูผาฟ้าน้ำ”

*** ทำสาว**

๒ ก.พ. ๕๐

* * * **ที่บ้านราชฉลองน้ำล่องนาวา**
ที่ภูผาฟ้างามฉลองหนาว
ทะเลหมอกเวียงว้างน้ำค้างพราว
ทะเลดาวเกลื่อนฟ้ายามราตรี
มีความเจียบเป็นเพื่อนคอยเตือนจิต
มีความหนาวเป็นมิตรในทุกที่
ลำธารใสไหลเย็นเป็นเดือนปี
รวมน้องพี่ผู้มีบุญอบอุ้มใจ

ด้วยพระบารมีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และการร่วมแรงร่วมใจของญาติธรรม แต่ละกลุ่มแต่ละท่าน **ทำให้โรงพยาบาลปี๔๙ มีถึง ๙๓๖ โรงพยาบาล** เกินจากที่พ่อท่านสนับสนุน ให้พวกเราชาวอโศกช่วยกันน้อมใจจัดโรงพยาบาลให้ได้ ๘๐๐ โรงพยาบาล เพื่อถวายเนื่องในวโรกาสที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะทรงมีพระชนมายุ ๘๐ ชันษา

นำอนุโมทนากับทุกๆท่านที่ร่วมมือประสานใจกันสร้างบุญใหญ่ฝากไว้ในแผ่นดิน ให้ผู้รับ และผู้ให้ต่างพลอยอิมกาย อิมใจไปตามๆกัน หลายท่านได้รับอานิสงส์จากทานบารมีครั้งนี้ ยังไม่ทัน หายเหนื่อยก็มีใจวิริยะอยากทำต่อๆไปอีก ทั้งจะให้ใหญ่และดีกว่าเดิมเป็นส่วนมากด้วย นำปลื้มใจใน

สถิติโรงพยาบาล ปี ๒๕๔๙		
กรุงเทพมหานคร	๔๒๒	โรงพยาบาล
ภาคกลาง	๐๐๖	โรงพยาบาล
ภาคเหนือ	๙๐	โรงพยาบาล
ภาคใต้	๒๘	โรงพยาบาล
ภาคตะวันออก	๐๘	โรงพยาบาล
ภาคอีสาน	๒๗๐	โรงพยาบาล
รวม	๙๓๖	โรงพยาบาล

ความเป็นคนไทยที่มีในหลวงเป็น ตัวอย่างเป็นผู้ให้ ให้ทั้งสติปัญญา ให้ แนวทางการดำรงอยู่และดำเนินชีวิต อย่างพอเพียง เปี่ยมสุขแก่ประชาชน อย่างถ้วนทั่ว จึงสมแล้วที่หลายท่านบอก นึกถึงในหลวงแล้ว “มีแรงทำเรื่องดีๆ”

ปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ นี้ พ่อท่านยิ่งสนับสนุนให้เราชาวอโศก ทำโรงพยาบาลมั่งงิสวัสดิ์เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระองค์ท่านเป็นพิเศษ ต่ออีกทั้งปีตั้งเป้าไว้ให้ได้จำนวน ๑,๖๐๐ แห่งเลย ทำเนิ่นๆตั้งแต่ต้นปีไปได้เลย

จัดเสร็จแล้วเขียนรายงานส่ง ไปให้ บ.ก.เก็บสถิติได้ทันที ไม่ต้องรอ

ถึงเดือนพฤศจิกายนหรือธันวาคมเช่นทุกปีนะคะ

และในฉบับนี้ยังมีข่าวนำอนุโมทนาจากโรงเรียนทั่วประเทศอีกหลายแห่งที่รายงานเข้ามาหลังวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ที่น่าจะได้นำมาเล่าขานร่วมอนุโมทนาต่อจากฉบับที่แล้วอีกตั้งนี่ละ

กรุงเทพมหานคร

แม่ให้ก็คลายเหนื่อยลงไปเยอะขึ้นนะคะ

↓ **ร้านนัดพบ ที่เขตบางเขน**

หลวง เขตราชบุรีบูรณะ อนุโมทนาจะคะ

สถานรับเลี้ยงเด็กบ้านชมชื่น ที่เขตภาษีเจริญ จัดโดย →

คุณน้อมนบ บัญญาวัต “มีญาติพี่น้องเพื่อนฝูงของหลานๆมาช่วยกัน คับคั่ง” รู้สึกว่าโรงเรียนนี้จะช่างสรรหาอาหารขึ้นชื่อมาจัดแจก และ ยังเน้นเพื่อสุขภาพอีกด้วย

← **คุณฟ้าแสงเพ็ญ บุญนอก** แจกที่ ช.บุญส่งโสภิต บึงกุ่ม ทิม.บ.บัวขาว เขตมีนบุรี **อาจารย์เปรมใจ นาคสุปัญญา** นี้มีแรงศรัทธาตั้งตั้งแต่สองยามหุงข้าวต้มแจก

แม่เทียนดิน →

ทัศน แจกที่ ร.ร.บดินทร์ เดชาสิงห์เสนี “นักเรียนที่นี่มีระเบียบวินัยดีมากเลย”

คุณสม คุณอัมพรและ ญาติธรรมอีก ๑๐ กว่าท่าน ปักหลักขายอาหารและทำ โรงเรียนมา ๒๐ ครั้งแล้ว “ตอนแรกก็เงิบๆ พอเราใช้เสียงประชาสัมพันธ์ ออกไปดังๆว่า...อาหารมังสวิรัตินี้ฟรีละ แล้วก็เริ่มคึกคักมีปีติสุขตามมา” สาธุค่ะ

คุณปราณี หงส์ เลิศสกุล แจกที่ ร.ร.นา

ภาคกลาง

จังหวัดนครปฐม รายงานตกค้างหลายแห่งเพราะจัดมากแห่ง แข่งโภชนาบุญกับบางจังหวัด “ปีนี้โรงเรียน คึกคักเป็นพิเศษ แค่นถนนสายหน้าพุทธสถานปฐมอโศกมีถึง ๖ โรงเรียน คนทำงานทุกคนก็ยิ้มแย้มแจ่มใส” คุณจริงจาง ศิริผล รายงานมาจาก อ.เมือง คนใจบุญ อนุโมทนาจะคะ

โรงเรียนหน้าพุทธสถานปฐมอโศกอีกแห่ง **คุณพลังเย็น นิยมเพิ่มบุญ** เห็นว่า “น่าจะมีความพร้อม เพียงให้มากกว่านี้” มีโอกาสแก้ตัวได้ตั้งแต่ตอนนี้เลยละ เตรียมตัวทำเนิ่นๆ ไว้ไม่เหน็ดเหนื่อยพร้อมกันตอนสิ้น ปีก็ดีเหมือนกันนะคะ

★ หากจะสรุปข้อบกพร่องหรือแนวทางที่ควรปรับปรุงในโอกาสหน้าอีกได้ดังนี้

๑. สัญลักษณ์สำคัญของโรงบุญประการที่หนึ่งคือ ผู้ให้/ใครผู้รับ หลายแห่งบอกว่า ใ่วไม่ทัน นครอธิเบอะมาก ก็มีผู้แนะนำมาว่าเราก็จัดชุดตลฝ่ายสัญลักษณ์เฉพาะกิจขึ้นมา ทำหน้าที่นี้สักคนหนึ่ง

๒. ห้ามเรียไในวันแจก หากจะร่วมแรงลงขันกันก็ควรทำก่อนวันแจก พ่อท่าน เน้นย้ำว่า “เราต้องมันตงสร้างบุญต้องปรกษิต สร้างจาริตต้องประษัต มีเท่าไรทำเท่านั้น แต่ ไคระจะนำวัตฤติบพีชผักอาหารอะไรมาร่วมเท่าไรก็ได้ อย่าใจอ่นรับเงินให้กลายเป็นช่องทาง ให้คนเห็นแก่ตัวโลภทำบาป เพราะคนเขาเห็นภาพการแจกแล้วเกิดศรัทธาปัจจุบันทันด่วนได้”

๓. ภาชนะที่ใช้ในการแจก เป็นจานชามหรือกระตงใบตองให้เป็นตัวอย่างในการ รัักษาสิ่งแวดล้อมจะยิ่งเป็นตัวอย่างที่น่าอโนมทนายิ่งขึ้น

คุณวิบูลย์ วิจิตรโสภณและชาวปทุมมอก็แจกที่หน้าชุมชนปทุมมอโคกเช่นกัน “สิ่งที่น่าปรับแก้ไขคือ เรื่องชยะ ควรมีคนรับผิดชอบให้มากกว่านี้ เพื่อบรรยากาศโรงบุญจะได้สะอาดเอี่ยมตี่ขึ้น รวมถึงการบอกให้ ผู้มารับอาหารเข้าแถวให้เรียบร้อยด้วยค่ะ” ครั้งหน้าจะเนียบกว่านี้เจ้า...คุณปะงามงานเล่ามาน่าคิดน่าจะ พยายามพัฒนา...สาธุค่ะ

อุบาสิกาใจบุญ ชาวหินฟ้า กับทีมงานร่วมกับนายก อบต. และกำนัน ต.หนองกระทุ่ม แจกที่ อ.กำแพงแสน “จัดโรงบุญเคลื่อนที่ไ้รถ ๔ คัน ไล่อาหารไปแจกตามจุดนัดพบถึง ๖ จุด โดยมีกรบอกให้ ผู้มารับอาหารนำภาชนะมาใส่อาหารเอง บางคนก็นั่งกินใกล้ๆรถ หมดก็เติมกันได้เราเชิฐชวน ไม่เคี้ยวเข็น” ให้ผู้รับผู้ให้เต็มใจเป็นสุขทั่วกันเป็นสำคัญนะคะ

← **โรงบุญคุณวารุณี กิจทวีสมบูรณ์** ร้านทิ้งห้อย อ.เมือง จ.นครปฐม “ทุกคนจิตใจเมตตาทำอาหารที่สะอาดและดีเยี่ยม ผู้รับ ก็มีระเบียบ แม้ช้าก็รออย่างยิ้มแย้ม ทั้งุสสถานที่คับแคบนะคะ”

โรงบุญคุณปางดิน มหาอุป อ.เมือง นครปฐม “วัตฤติบที่ สั่งไป ได้มาช้า เด็กๆลูกมือก็ไม่มี เตรีมของไม่ค่อยทัน.....” ผิด เป็นครฐนะคะ สาธุค่ะ

จังหวัดสุพรรณบุรี แจ้งโรงบุญมาเพิ่มจาก อ.เมือง **คุณดวงมณี ทลีพันธ์ุ** รายงานมาค่ะ “ร่วมจัดกับผู้ปกครองนักเรียนบาง บ้าน มีผู้มารับบุญประมาณ ๕๐๐ คน ใช้งบประมาณ ๑ หมื่นบาท” **กลุ่มเพื่อนบุญ** ก็ร่วมกันแจกถึง ๙ แห่ง คือ ที่บ้านโพธิ์

เจริญ(จัด ๓ ที่) อู่ทอง ร.ร.บ้านหนองขาม ร.ร.ศรีประจัน เทศนิคราชบุรี มหาชัย “โดยภาพรวมทั้ง ๙ แห่ง ประสบความสำเร็จเกินคาด” คุณสวนฟ้า พุ่มจิ้น รายงานมา ส่วนที่ ร.ร.ศรีประจัน อาจารย์แก้วตะวัน พวงบุปผา เล่าบรรยากาศมาน่า สนุก” มีซุ้มอาหาร ๖ ซุ้ม เป็นที่นิยมทุกอย่ง เปิด ๙ โมง ก่อน เทียงก็หมด ครู อาจารย์ก็นำอาหารมาร่วมบุญอีกด้วย” ร่วมด้วย

ช่วยกันก่อบุญกอบกู้แผ่นดินให้อาบเมตตาธรรมชุ่มฉ่ำใจยิ่งขึ้น

← ทีมหาชัย จ.สมุทรสาคร จัดที่ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง โดย **ชมรมผู้ปฏิบัติธรรมสมุทรสาคร** “ตึกคักคับคั่งคลาคล่ำไปด้วยผู้คน ในเลื้อยสี่เหลี่ยมเกือบทั้งหมด มีร้านอาหารถึง ๔๒ อย่าง จากความร่วมมือจากกลุ่มญาติธรรม และกลุ่มต่างๆ เช่น ศาลเจ้า โรงเรียน ชมรมร้านอาหารเจ ชมรมผู้สูงอายุ ชุมชน บริษัทห้างร้าน พ่อค้า แม่ค้า ฯลฯ มีการเลี้ยงเพลพระ เปิดงานโดยรองผู้ว่าฯ มีนิทรรศการ มิววนดนตรีไทย มีการตรวจสุขภาพ ฯลฯ” ...เป็นโรงบุญโรงใหญ่ ที่มีผู้มาเป็นพ่อให้แม่ให้ถึง ๒๕๐ คน ผู้มารับประทาน ๓,๐๐๐-

๔,๐๐๐ คน เงินค่าใช้จ่ายประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ บาท คุณสวนฟ้า พุ่มจีน รายงาน

จังหวัดสระบุรี **คุณชนภัทร วงษ์เนตร** เล่าบรรยากาศ → จากโรงบุญใน รพ. วังม่วงสัทธิธรรม อ.วังม่วงมา จัดเป็นปีที่ ๕ ทุกสิ่งราบรื่นขึ้น ทั้งผู้รับผู้จัดสามัคคีกันดี และจะเพิ่มจุดขยาย เครือข่ายทำโรงบุญเพิ่มขึ้นอีก...” ตั้งใจดีและทำถูกต้องสม เหตุการณ์ดีแล้วค่ะ ปี ๒๕๕๐ นี้ เริ่มขยายเครือข่ายบุญนี้ตั้งแต่ ต้นปีไปได้เรื่อยๆเลยคะ...สาธุ

สระบุรียังมีอีก ๒ โรงบุญ บรรยากาศเป็นกันเองอบอุ่น คล้ายกันจาก อ.แก่งคอย ที่บ้าน**คุณชนภัทร วงษ์เนตร และคุณสุวรรณา เพื่อนกระโทก** “แจกบ้านใกล้เรือน เคียง คนมารับบุญยังไม่มาก คนที่มากก็ชมว่าอาหารอร่อย และกินไม่เหลือทิ้ง” เท่านั้นก็น่าปลื้มใจแล้วค่ะ

จังหวัดปทุมธานี รายงานเข้ามาอีก ๓ โรงบุญ **คุณแรงรุ่ง และญาติธรรม** แจกที่ อ.สามโคก “แจก ต่อจากโรงบุญสนามหลวง เลยเหนื่อยสักหน่อย แต่ก็สนุกเป็นสุขดีคะ “เหมือนกับโรงบุญของ**คุณประพิศ พุ่มจงและคุณพเยาว์ อุปารา** แจกที่ อ.ธัญบุรี ส่วน**คุณจินดา พลอยแสงสาย** แจกที่ อ.หนองเสือ บริเวณ รพ.หนองเสือ “คราวต่อไปควรนำข้าวกล่องและกับข้าวมาแจกให้มากกว่าอย่างอื่น งานนี้ข้าวกล่องหมดก่อน

ขนมจีน”...นำเลื่อมใส่ผู้รับที่รู้จักฉลาดเลือกสิ่งที่ดีกว่าของโรงบุญนี้จึงเลย

← จังหวัดสมุทรสาคร อ.เมือง และ อ.กระทุ่มแบน มี**กลุ่ม ศูนย์ปฏิบัติพุทธเมตตาธรรม** ร่วมใจกันจัดแจกอาหารบุญถึง ๔ แห่ง มีที่หน้าบ.ซี.ที.อินดัสทรี จำกัด ซ.เพชรเกษม๘๕ โรงบุญนี้เห็น กระทบต้องเที่ยวสดแล้วชื่นใจมากๆ พยายามอนุรักษ์นะคะ

← โรงบุญที่สอง หน้าคึกษาภัณฑ์ อ้อมน้อย
↓
โรงบุญที่สาม หน้าวัดลำราญ

ท.จ.ก.ชัยทิว

โรงเรียนที่สี่ ห.จ.ก.ชัยทวี

ทุกๆแห่งมีบรรยากาศคล้ายกันตรงที่ “อาหารอร่อย คนแจกมีความสุข” เป็นความสุขที่ต้องทำเองจึงจะซึ่ง

กลุ่มศรีบูรพาโคก จ.สระแก้ว แจกที่ตลาดตระกูลสุข “มีข้าวเกรียบปากหม้อเป็นพระเอกของงาน คนเข้าแถวรอยาวมาก” เห็นแถวยาวแล้วหายเหนื่อยไหมเอ่ย? โรงเรียนนี้จัดการขยะได้เรียบร้อยน่ารักมากด้วย สาธุค่ะ

ภาคเหนือ

จังหวัดเชียงใหม่ **ชมรมมิ่งสวัสดิแห่งประเทศไทย** แจกเป็นปรกติเช่นทุกปี “ได้รับการต้อนรับอบอุ่นดีค่ะ ผู้ให้ไหว้ผู้รับเป็นธรรมเนียมโรงเรียนที่ชาว ชมร.เชียงใหม่ทำได้” อนุโมทนาเจ้า

ที่อ.สันทราย ก็มีโรงเรียนที่ รพ.อ.สันทราย **คุณใบจิง นาวาบุญนิยม** เล่าว่า มีพยาบาลมาช่วยแจกด้วย คนไข้โรคเบาหวานก็ดื่มน้ำเต้าหู้ของเราได้ เพราะหวานไม่มาก ผู้มาช่วยแจกยังไม่ได้ไหว้ผู้มารับ” คงต้องมีญาติธรรมภายในนำทำให้ได้มากขึ้นอีก คงค่อยๆปรับไปได้แหละค่ะ

คุณพนมธรรม รักก้อน จัดที่ อ.ชนแดน จ.เพชรบูรณ์ “แจกขนมจิ้นน้ำยา ไอศกรีม เจาก๊วย อาหารหมดพอดีๆ”

← อีกแห่งที่คุณพนมธรรมจัดแล้วที่บ้านห้วยนก อ.ชนแดน เช่นกัน “คนมารับมาก ประทับใจคนมาเยอะดี” อนุโมทนาค่ะ

จังหวัดเชียงราย อ.เชียงของ **คุณจิตพร ธาดาเดช** บอกชาวเล่ามาว่า “จัดเป็นปีที่ ๑๓ แล้ว ร่วมกับสถานธรรมไท่เจิงถาน”อาหารก็

มีขนมจิ้นน้ำยา กระเพาะเจ ส้มตำ น้ำ ขนมอีกหลายชนิด” อนุโมทนาค่ะ ๑๓ ปีกับการสั่งสมทานบารมีอย่างสม่ำเสมอ

↓ **ญาติธรรมที่สำคัญพิมพ์กลั่นแก่น**ไปแจกที่ อ.นาหมื่น

จ.น่าน **คุณศีลสนิท น้อยอินตะ** รายงาน “แจกนักเรียน ร.ร.บ้านนายางค์ เรียบร้อย เรียบง่าย เด็กๆชอบกินผัดหมี่กับลอดช่อง บางคนเติมหลายเที่ยว”

จังหวัดพิษณุโลก **คุณเป็นดิน** รายงานโรงเรียนจากอำเภอ บางระกำมาว่า “ทุกคนให้ความร่วมมือดีมาก บรรยากาศแบบบ้านนอกๆ” สาธุค่ะ

ที่อุทัยธานี **คุณ**

เพียงทราย วันดี ร่วมมือกับแม่ลมุลและญาติ แจกอาหารด้วยความปลื้มใจมาก “ทำงานดูเหมือนไม่เหนื่อยเลย” ทำบุญพร้อมทำใจด้วย เป็นสุขจะนี่เอง

จังหวัดเชียงใหม่ อ.สันทราย **หนูชมพู ปุณทริกา วิชาษา**

← ดูจากภาพเข้าใจว่าคงจะแจกผลไม้ ไม่ได้แจ้งมาว่าแจกก็กระจายเนื้อ สาธุ

จังหวัดเพชรบูรณ์ อ.ชนแดน →

แจกมา ๒๑ ปีแล้วก็ยังมั่นคง”สมาชิก
ยังมาร่วมมือกันดี มีแต่คนมารับบุญ
ปีนี้หน่อยลงบ้าง”...คนทำเต็มใจก็ใช้ได้
ปัญหาอื่นจะค่อยๆคลี่คลายเอง
อนุโมทนาค่ะ

กลุ่มชมบุญอโศก อ.เด่น

ชัย จ.แพร่ มีการจัดโรงบุญมังสวิรัติจำนวน ๔ แห่ง

↓ แห่งแรกจัดที่หน้าร้านค้าของชมบุญอโศก เป็นการจัดต่อเนื่องเป็นปีที่ ๓ มีเกษตรกรบ้าน

ป่าไผ่มาร่วมช่วยกันแจกอาหารด้วย

แห่งที่ ๒ จัดที่โรงเรียนบ้านสำน อ.เวียงสา จ.น่าน

นำโดยแม่จันทร์ รังสี →

ได้จัดต่อเนื่องกันมา
หลายปี มีผู้ปกครองของ
นักเรียนร่วมช่วยกันแจก
อาหาร

แห่งที่ ๓ จัดที่โรงเรียนบ้านแต อ.เมือง จ.แพร่
ในงานนี้ พ่อเจริญ แม่ศรีไว หรือแม่มะลิ เทียนจักร พร้อมด้วย
ครูแดง ร่วมกันจัด งานนี้มีทั้งคุณครูและผู้ปกครองของนักเรียนมาร่วมกันช่วยแจกอาหารด้วย

แห่งที่ ๔ จัดที่บ้านของคุณครูอำนวยการ อินทจักร อ.เมือง จ.ลำปาง มีญาติธรรมของ
ชาวลำปางมาช่วยกันจัดหลายคน เช่น คุณพัฒนธร โทไวยะและครอบครัว ครอบครัวของคุณวิสิทธิ์
แสงสร้อย คุณจันทร์ ลีใจจันทร์ เป็นต้น ซึ่งเป็นการจัดอย่างต่อเนื่องมาหลายปี

ภาคใต้

← คุณธีรสันต์ เมฆิยานนท์ จัดโรงบุญที่ห้องแถว อ.ชนอม
จ.นครศรีธรรมราช” มีคนมารับบุญประมาณ ๔๐ คนนับว่ามากกว่า
ปีก่อนๆ น่าปลื้มใจ” บุญแม่เล็กแม่หน่อยค่อยๆสะสมไป

จังหวัดตรัง ที่ →

หน้าตลาด ต.ท่าข้าม
อ.ปะเหลียน ญาติธรรม
คุณเพ็ญธรรม จัดกับ

คุณแอ๊ด คุณสุชัย คุณละม่อม...“ยังได้รับความร่วมมือจากเทศบาล
ช่วยเรื่องเต็นท์ และอุปกรณ์อื่นๆจากกลุ่มสตรีท่าข้าม และคุณ

พรพรรณด้วยความอบอุ่น เอื้ออาทรต่อกันจนประสบความสำเร็จเกินคาด ปีหน้าอยากทำอีก” เตรียมตัวได้เลยค่ะ ช่วยกันระดมพลังให้ได้ครบ ๑,๖๐๐ แห่งให้ได้

← จ.ประจวบคีรีขันธ์ อ.หัวหิน **คุณกฤติกา จำนงค์ชอบ พร้อมญาติและญาติธรรมปฐมอโคก** “แจกที่หน้าบ้าน คนมารับน้อยไม่สนุกเลยเอารถออกแจกที่ชายหาดและหน้าโรงแรมไม่ถึง ๑๐ นาทีอาหารหมดเกลี้ยง” เหนื่อยหน่อยแต่ก็สนุกไปอีกแบบ

ภาคตะวันออก

จังหวัดตราด **คุณพิมพ์พร วิสุทธิแพทย์ ร่วมกับญาติธรรม** → **อีกหลายท่าน** “แจกที่ใกล้ตลาดเทศบาล คนมารับมืดฟ้ามัว दिनประทับใจและสนุกค่ะ”

จังหวัดจันทบุรี **กลุ่มวังจันทร์พฤษภา** จัดเป็นปีที่ ๓ แล้ว “จัดที่ อ.ท่าใหม่ ประทับใจคนช่วยงานน้อยแต่แข็งขันกันดีมากค่ะ” บรรยากาศชวนชื่นใจของเมืองจันทร์ยังมีอีกคล้ายๆกันหลายจุดที่แจ้งมา เช่น จากร้านมังสวิรัต ๒๙, ร้านดาวอาหารเจ, ที่วัดเลียบ เป็นต้น ขออนุโมทนาทุกๆแห่งนะคะ

ภาคอีสาน

← **แม่เรียม อิ่มคำ** จัดมาหลายปีด้วยความซาบซึ้งเปี่ยมพลัง แจกที่ อ.เดช จ.อุบลราชธานี

จังหวัดกาฬสินธุ์ → **อ.สหัสขันธ์ ยายดวงหรือคุณนงรัก สารศิลป์** ส่งภาพมารายงาน

← จังหวัดบุรีรัมย์ **อ.เฉลิมพระเกียรติ เครือข่ายชุมชนเมฆาอโคก คุณราชัญ พิพ่วน**

นอก แจกที่บ้านหมู่ ๑๑ ด้วยความปลื้มใจและอยากทำให้ใหญ่กว่านี้ให้ได้ “ช่วงเดือนธันวาคม ชาวบ้านกำลังยุ่งงานเกี่ยวข้าว แต่ก็ยังมาให้อบอุ่นดี” ปี'๕๐นี้ส่วนกลางสนับสนุนให้เราเริ่มทยอยจัดกันได้แล้วนะคะ แจกได้ทั้งปีเลย

“ช่วงเดือนธันวาคม ชาวบ้านกำลังยุ่งงานเกี่ยวข้าว แต่ก็ยังมาให้อบอุ่นดี” ปี'๕๐นี้ส่วนกลางสนับสนุนให้เราเริ่มทยอยจัดกันได้แล้วนะคะ แจกได้ทั้งปีเลย

อีกแห่งของ → **บุรีรัมย์ อ.บ้านกรวด คุณถนอม เกางาม** “ประทับใจมากขึ้นทุกปี”

↑ **ชาวเมฆาโศก** จัดแจกใน อ.บ้านกรวดถึง ๕ แห่ง เช่น ที่ตลาดสดนิคม, ร.ร.โคกระเหย, ร.ร.สายตรี ๒, ศาลาประชาคมสายตรี ๔ใต้, ร.ร.สายตรี ๗ และใส่รถเคลื่อนที่แจกไปเรื่อยๆ ...ทั้ง ๗ แห่งนี้มีทีมหลักๆแค่ ๓ คนคือแม่เมลิ แม่ลำดวล คุณหลักเมฆ “บรรยากาศรารินทร์ ได้รับการต้อนรับดีทุกแห่ง สุขใจจะพยายามทำให้ดีกว่านี้” จะพยายามใช้ผักไร้สารพิษที่ปลูกกันเองให้ได้มากที่สุดอีกด้วย

↓ **นางสุชี งามสวน** จัดที่ อ.ประโคนชัยถึง ๒ แห่ง ที่ตลาดสดประโคนชัย และร.ร.หนองม่วง “ดีใจและประทับใจนักเรียนที่ช่วยเก็บของได้เรียบร้อย”

↓ จังหวัดสุรินทร์ กิ่ง อ.เขวาสินรินทร์ **คุณละอองบุญ และญาติธรรมบ้านปิง** จัดแจกที่ ร.ร.บ้านโคกกรวด “เด็กๆมารับอาหารคนละ

หลายรอบ” เด็กๆต่างจังหวัดกินง่ายนำเอ็นดู

นางไพบุลย์ บุญธรรม ก็แจกที่ อ.เมืองสุรินทร์ ที่ทำการกลุ่มพัฒนาสตรี อนุโมทนาค่ะ

จังหวัดนครพนม อ.โพธิ์สวรรค์ **คุณสมนึก ป้องหลักคำ**

แจกที่ ร.ร.บ้านด้าย สาธุ

← **คุณทองใบ ชัย**

ชนะ พร้อมครอบครัว จัด

ที่ อ.ปากคาด จ.หนองคาย

“มีเพื่อนบ้านใกล้เคียงมาช่วยบุญตั้งแต่เริ่มจนจบงาน”

อ.นาทม นคร

พนม **คุณสนธิ ปัญญา**

สาร “สนุกมากอยากมีเวลาเตรียมตัวนานกว่านี้” เชิญค่ะ ปีนี้เริ่มแจกได้ตลอดปีเลยคะ

อ.บ้านแพง นครพนม ที่ร.ร.บ้านคำนกกก นายลี ติธรรม →

“ปลื้มใจมากปีหน้าจะชวนกลุ่มต่างๆมาร่วมบุญให้ใหญ่กว่านี้อีก” สาธุคะ

“มีเพื่อนบ้านใกล้เคียงมาช่วยบุญตั้งแต่

← **คุณเอี่ยม ภูสูง** จากจ.สุรินทร์ “แจกหมดหม้อจริงๆ”

อีกแห่งของนครพนม ที่อ.โพธิ์สวรรค์ **นายเต็ม สุดไกร**

แจกที่ศาลาประชาคมหมู่บ้าน “การเตรียมการยังบกพร่อง” เป็น

ธรรมดาของการทำงานนะคะ แก้วใหม่ปีนี้ได้คะ

จังหวัดนครราชสีมา จัดแจกหลายแห่งมาก **ที่ อ.วังน้ำเขียว** รายงาน
 บรรยากาศมาถึง ๘ แห่ง เช่น ที่ว่าการอำเภอ นิคมเศรษฐกิจพอเพียง
 ร.ร.ไทยสามัคคี ร.ร.บ้านโคกสันติสุข ร.ร.บ้านชัยไพรทอง ร.ร.บ้านนุตะโก
 ร.ร.บ้านนุไผ่ ร.ร.บ้านน้ำซับ ทุกที่ทุกคนมีใบหน้ายิ้มอิ่มสุขถ้วนทั่ว ดังนี้

ที่ว่าการอำเภอวังน้ำเขียว
 ร.ร.บ้านโคกสันติสุข

นิคมเศรษฐกิจพอเพียง

ร.ร.ไทยสามัคคี

ร.ร.บ้านชัยไพรทอง

ร.ร.บ้านนุตะโก

ร.ร.บ้านนุไผ่

นครราชสีมา อ.ขามสะแกแสง แจงบรรยากาศเข้ามาถึง ๘ แห่ง เช่นกัน จาก ร.ร.บ้านโนนเมือง
 (แจกกวยจับ) ร.ร.บ้านคูเมือง วัดบ้านขาม(คนไปนา เลยมารับบุญกันน้อย) บ้านพ่ออินทร์ แม่เต็ม(จัดจนเป็น
 ประเพณีแล้ว) ร.พ.ขามสะแกแสง ร.ร.บ้านสะแก(อาหารเหลือเยอะ เลยขนไปแจกอีก ร.ร.หนึ่งด้วย) ร.ร.โนนเมือง
 และร.ร.พุทธเกษตร.....อนุโมทนาเด้อค่ะ

บ้านโนนเมือง

ร.ร.บ้านคูเมือง

วัดบ้านขาม

ร.ร.บ้านโนนเมือง

จ.เลย นายสุวิทย์ อุ่นขาว จัดที่ ๑๐๓/๗ ต.กุดป่อง อ.เมือง ➔
 อำเภอโนนไทย นครราชสีมา **โรงเรียนของศูนย์ศึกษาการพัฒนา
 ของชาวบ้าน** “ขอเสนอให้แจกตอนเย็น หรือวันสงกรานต์ ปีใหม่ก็ได้
 ชาวบ้านทำบุญบ้านในตัวยู่แล้ว...” ได้ค่ะ ปีนี้สบายๆทำบุญได้ตลอดปีเลย
กลุ่มวังสีเมฆยังจัดอีก ๒ แห่ง ที่ อ.ประทายและ อ.เมืองด้วย
 อนุโมทนาเด้อค่ะ

← จ.สกลนคร อ.พรรณานิคม กลุ่มเกษตรกรไร้สารพิษข้าง
มั่ง นางคำปู้ สุวรรณไชยรพ รายงาน “ชาวบ้านประทับใจ อาหาร
 อร่อย แต่งบสนับสนุนน้อยเกินไป” ทำให้พอดีเท่าที่มีให้มีความสุข
 แล้วธรรมชาติจะจัดสรรให้ค่อยๆเติบโตตามจังหวะที่เหมาะสมเองละ

↓ **จังหวัดร้อยเอ็ด ที่บ้านม่วง และร.ร.บ้านม่วง ต.ดอกกล้า
 อ.ปทุมรัตต์**

ร้านมังสวิรัตสุรินทร์ แจก
 ที่ อ.เมือง “ชาวบ้านทยอยกันมา
 รับแจก ส่วนใหญ่เป็นลูกค้า
 ประจำนำอาหารไปช่วยแจกต่ออีก
 ที่ด้วย” คุณเจ็ดแก้ว ชาวหินฟ้า
 รายงาน

โรงเรียนบุญเลื่อน ที่บ้านหนองแก้ว อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด “เรียบง่ายในหมู่ญาติ และเด็กๆ” คุณตะวัน
 ธรรม ขำทิพย์พาที่ รายงาน

← **จังหวัดยโสธร ที่บ้านดอนเต้อยู่ไก่** แจกวันที่ ๓ ธ.ค.

คุณครูพิรญา และชาวสีมอโคก จัดที่ร.ร.บ้านบึง อ.โชค
 ชัย จ.นครราชสีมา “เป็นโรงเรียนที่เคยมาอบรมที่สีมอโคก คุณครู
 นักเรียน แม่ครัว และชาวสีมอโคก ตั้งแต่เข้ามาช่วยกันเตรียม
 อาหาร ผอ.กล่าวเปิดงาน →

ลิกขมาตุ ๒ รูปแสดงธรรม

เด็กนักเรียนเข้าแถวไปรับอาหาร แล้วนั่งเข้าแถวพิจารณาอาหาร
 และรับประทานอาหารพร้อมกัน ทั้งคณะครูและนักเรียน ระหว่าง
 รับประทานอาหารนั้น มีรายการแสดงของนักเรียนด้วย” คุณส่องฟ้า
 ศิริโชติ รายงาน

กลุ่มธรรมรัฐชุมชนนาถ่อน จังหวัดนครพนม

← - **กลุ่มธรรมรัฐชุมชนนาถ่อน** ต.นาถ่อน อ.ธาตุพนม นำ
 โดย นายบุญกอง บริบูรณ์ แจกที่ ร.ร.นาถ่อนพัฒนา ข้าว ผัก
 ผลไม้ปลูกเอง และสมาชิกบริจาค

- **กลุ่มธรรมรัฐชุมชนบ้านดงยอ** ต.นาถ่อน อ.ธาตุพนม
 นำโดย นางวงศิลา จันชาติ →
 และนางพิมพ์ฉวี พัฒน
 วงศ์ไชย ที่แจกสถานี
 อนาภัยบ้านดงยอ และ
 โรงเรียนบ้านนาถ่อนท่า
 ข้าว ผัก ผลไม้ปลูกเอง
 และสมาชิกบริจาค

← - **ที่บ้านนางบุญฮ่วม สมภักดี** บ้านนาถ่อนท่า

← - กลุ่มญาติธรรมธรรมธรรณอโศก ต.โพนทอง อ.เรณูนคร นำโดย นายประนมสิน แก่นจันทร์ นายคงเดช ไกรสร และนาง ประภา ชนะมาร ที่แจก ร.ร.บ้านสร้างแป้น และร.ร.บ้านโพนสาวเอ้

- กลุ่มญาติธรรมโรงเรียนชานา เกษตรอินทรีย์ ต.ปลาปาก อ.ปลาปาก นำโดย นายกานต์ศักดิ์ วงศ์จันทร์

-กลุ่มญาติธรรมโรงเรียนชานา เกษตรอินทรีย์ ต.กุรุคุ อ.เมือง นำโดย นายทองสุข ทะยะราช

จากจังหวัดชัยภูมิ ชาวชุมชนหินผาฟ้าน้ำ และญาติธรรม บางแห่งรวมกันจัดเป็นกลุ่ม บางแห่งก็จัด โดยส่วนตัว รวมแล้วทั้งจังหวัดได้ ๒๖ โรงบุญ คุณรักบุญ อโศกตระกูล รายงานว่า “บรรยากาศโดยรวมก็ คล้ายกันคือ ประชาชนให้ความสนใจกันคึกคักเป็นพิเศษ ข้าวกล้องเป็นที่รู้จักกันดี ทุกคนรับประทานกันอย่าง เอร็ดอร่อย บรรยากาศอบอุ่นเป็นที่เป็นที่น้อมกันดีมาก” โรงบุญที่ต่างๆมีดังนี้ (บางโรงบุญแจ้งไว้ฉบับที่แล้ว)

๑. วัดบ้านท่าแงนอก ต.ท่ามะไฟหวาน อ.แก้งคร้อ
๒. วัดบ้านไทรทอง ต.ท่ามะไฟหวาน อ.แก้งคร้อ
๓. วัดบ้านท่ากอก ต.เก่าชาติ อ.แก้งคร้อ
๔. เขื่อนลำปะทาวตอนล่าง ต.ท่าหินโงม อ.แก้งคร้อ
๕. วัดบ้านวังโพน ต.ท่าหินโงม อ.แก้งคร้อ
๖. วัดบ้านหนองฉนวน ต.ซำสีทอง อ.แก้งคร้อ
๗. วัดบ้านกมิ่ง ต.ซำสีทอง อ.แก้งคร้อ
๘. บ้านนาแก ต.นาหนองทุ่ม อ.แก้งคร้อ
๙. สถานีอนามัยนาหนองทุ่ม ต.นาหนองทุ่ม อ.แก้งคร้อ
๑๐. บ้านผู้ใหญ่บ้าน บ้านนาแก ต.นาหนองทุ่ม อ.แก้งคร้อ
๑๑. ร.ร.บ้านตะลูกหิน ต.โคกกุง อ.แก้งคร้อ
๑๒. ตลาดสดเทศบาล ต.หนองไผ่ อ.แก้งคร้อ
๑๓. อ.เมือง
๑๔. ร.ร.บ้านขามป้อม ต.กุดเลาะ อ.เกษตรสมบูรณ์
๑๕. บ้านหัน ต.บ้านหัน อ.เกษตรสมบูรณ์
๑๖. อ.ภูเขียว
๑๗. บ้านสว่าง ต.ผักปัง อ.ภูเขียว
๑๘. บ้านผักปัง ต.ผักปัง อ.ภูเขียว
๑๙. บ้านโนนทอง ต.บ้านกอก อ.จัตุรัส
๒๐. บ้านห้วยหว้า ต.หนองแวง อ.หนองบัวแดง

กลุ่มศรีโคตรบูรณโอโศก จังหวัดนครพนม ปีนี้เป็นครั้งที่ ๑๙ แล้ว ในการจัดตั้งโรงบุญในปีนี้ทางกลุ่มญาติธรรมในเครือข่ายของกลุ่มศรีโคตรบูรณ ได้จัดโรงบุญขึ้น ๔ โรงบุญ

๑. ที่ลานกีฬาเพื่อสุขภาพเทศบาล อ.ศรีสงคราม จ.นครพนม “บรรยากาศสนุกสนานและรู้สึกประทับใจ ในปีนี้มีระเบียบในการรับแจกมาก เข้าแถวเรียงคิวกันดี อาหารไม่มีเศษ แต่ละคนรับประทานจนหมดจานเลย

๒. ที่หน้าร้านค้าของญาติธรรม ในเขตพื้นที่ อ.วานรนิวาส จ.สกลนคร ในบรรยากาศของผู้เข้าร่วมงาน มาด้วยความยิ้มแย้ม และขอบคุณมาทางเราผู้จัดด้วย และแสดงความยินดีอยากให้มีแบบนี้อีก

๓. ที่ตลาดสดตำบลบ้านข่า อ.ศรีสงคราม จ.นครพนม

๔. ที่ ร.ร.บ้านเหล่า ต.โพนทอง อ.เรณูนคร จ. นครพนม โดยกลุ่มญาติธรรมทางอำเภอเรณูนคร เป็นเจ้าภาพรับจัดงานนี้

โรงบุญมังสวิรัตของร้านถูก ป. ซุปเปอร์มาร์เก็ต แจกถึง ๖ สาขา แจกที่หน้าร้าน โดยมีญาติธรรมจากศรีโคตรบูรณโอโศกไปช่วยร่วมด้วย สาขาที่แจกมีดังนี้

← ๑. สาขาวังสามหมอ ต.วังสามหมอ อ.วังสามหมอ จ.อุดรธานี จัดโดย นายทงเดช แสนเพ็ง “เป็นการแจกครั้งแรก หลายคนมีความรู้สึกแปลกใจ และเกรงใจด้วย”

๒. สาขาวาริชภูมิ ๒๓๔ หมู่ ๒ ต.วาริชภูมิ อ.วาริชภูมิ จ.สกลนคร จัดโดย นาง

เนตรนภา อัครพัฒนานนท์ “ปีนี้เป็นครั้งที่ ๒ เข้ามาร่วมรับประทานในปีนี้มีแจกน้ำยาซักล้างเอนกประสงค์ด้วย”

↓ ๓. สาขาบ้านแพง ๗๓ หมู่ ๑ ต.บ้าน อ.บ้านแพง จ.นครพนม จัดโดย นายปราจีน สรรพวุธ “ญาติธรรมจากชุมชนศรีโคตรบูรณโอโศก ไป

ช่วยกันมากหมาย ความประทับใจในความสามัคคีของหมู่กลุ่ม”

มือกับเจ้าหน้าที่จราจร มาช่วยรักษาความปลอดภัยกับผู้คนที่ข้ามถนนไปมารับประทานอาหารที่โรงบุญ

๔. สาขาวานรนิวาส ๕๔๗ หมู่ ๔ ต.วานรนิวาส อ.วานรนิวาส จ.สกลนคร จัดโดย นายประดิษฐ์ เพ็งคำ “สิ่งที่ควรแก้ไขปรับปรุง ควรประชาสัมพันธ์การช่วยล้างภาชนะให้ทั่วถึง และ

ขอปิดถนนบริเวณ

แจกหรือ ขอความร่วมมือ

↓ ๕. สาขาอากาศอำนวย ต.อากาศอำนวย อ.อากาศอำนวย

จ.สกลนคร จัดโดย นายสุกิม เพ็งคำ “ปีนี้เป็นครั้งแรก แต่ก็เป็นไปได้ด้วยดี ก็มีผู้คนมาร่วมรับประทานเรื่อยๆ เพราะอยู่ใกล้ตลาดสด”

๖. สาขาโพนสวรรค์ ต.โพนสวรรค์ อ.โพนสวรรค์ จ.นครพนม จัดโดย นายโยธิน สรรพวุธ “ผู้คนมาร่วมรับประทาน

← เรื่อยๆ เพราะส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่สัญจรไปมาตลาด เพราะอยู่ใกล้ตลาดสดด้วย”

กลุ่มบ้านคำพอกไร่สารพิษ ต.หนองแขวง อ.บ้านแพง จ.นครพนม จัดโดย นายโท ไชยหนู แจกที่หน้าวัดศรีสมพร “หลาย คนมีความรู้สึกแปลกใจ ไม่เคยเห็นงานแบบนี้มาก่อน เพราะเป็นครั้งแรก ตอนสายผู้คนก็ตามกันมามากขึ้น งานเป็นไปด้วยดี อยากให้มีโรงเรียนอีก”

กลุ่มบ้านดอนแดงไร่สารพิษ ๖๒ หมู่ ๒ บ.ดอนแดง ต.นาทม อ.นาทม จ.นครพนม จัดโดย นายหัสสัย ราชสมบัติ จัดที่ ร.ร.บ้านดอนแดง “บรรยากาศรู้สึกดี มาก เพราะหมู่คนมารวมกันทำกิจกรรมมากพอสมควร และได้จัดงานร่วมกับทางโรงเรียน ให้การสนับสนุนเป็นอย่างดี และชาวบ้านก็ออกมาช่วยกัน”

กลุ่มแก่งอโศก จ.ขอนแก่น ร่วมกับชุมชนเครือข่ายภายในจังหวัดขอนแก่น และเครือข่ายจังหวัดกาฬสินธุ์ มหาสารคาม นครราชสีมา รวมจำนวน ๒๐ โรงเรียน งบประมาณทั้งสิ้น ๔๕,๒๖๖ บ. ซึ่งญาติธรรมกลุ่มแก่งอโศกได้ร่วมกันสละแรงทรัพย์ แรงกาย และเวลา จัดทำโรงเรียนเริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๘ พ.ย. - ๕ ธ.ค.๒๕๔๙ ก่อน ๕ ธ.ค. บางวันทำโรงเรียน ๓ จุด ในช่วงเวลาเช้า กลางวัน และเย็น จุดใหญ่ที่สุดคือในวันที่ ๕ ธ.ค. ญาติธรรมทุกคนร่วมจัดทำอาหารที่แก่งอโศก แล้วร่วมนำไปแจกที่หน้าศาลากลางจังหวัดขอนแก่น

๑.

๒.

๓.

จ.ขอนแก่น

๑. หน้าศาลากลาง อ.เมือง
๒. หัวบึง อ.น้ำพอง
๓. หนองคำ อ.เมือง
๔. โรงเรียนบ้านหนองคำ อ.เมือง
๕. บ้านกลางสูง อ.เมือง
๖. โรงเรียนบ้านนาเพียง อ.เมือง
๗. บ้านไถ่หา อ.เมือง
๘. ตลาดหน้าท่าว่าการอ.บ้านไผ่
๙. โคกพันโปง อ.เมือง
๑๐. บ้านชะแต้ อ.กระนวน
๑๑. ตลาดป.รุ่งเรือง อ.กระนวน
๑๒. บ้านมิตรสัมพันธ์ ๒ อ.เมือง

๗.

๑๑.

๑๒.

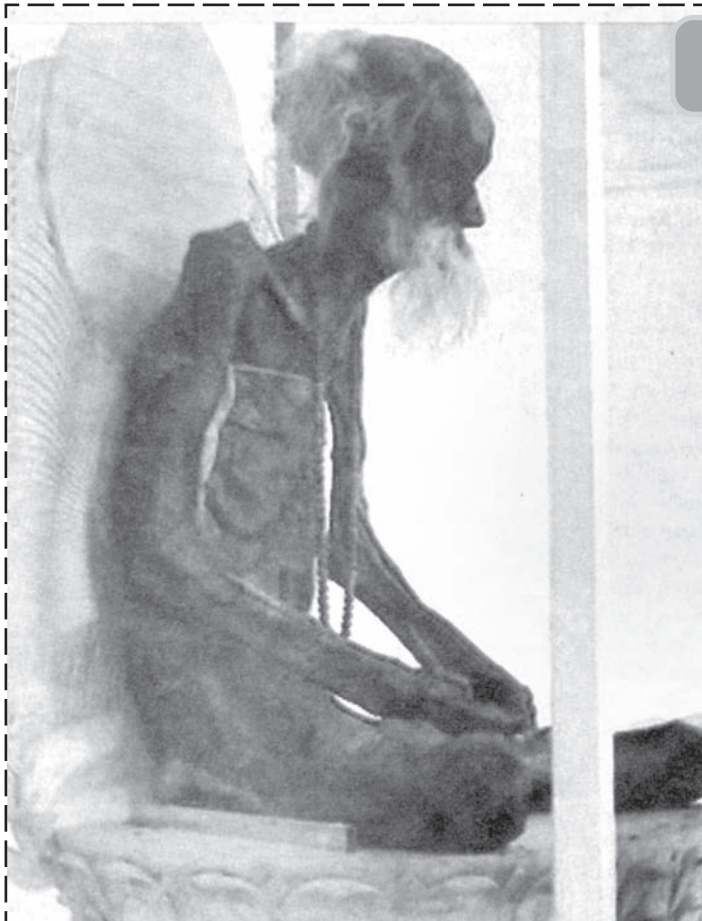
๖.

- ๑๓. ร.ร.บ้านหนองแขวงโสภนพระ อ.พล
- ๑๔. ร.ร.บ้านปะแต้ อ.กระนวน
- ๑๕. อบต.บ้านหนองแขวงโสภนพระ
- ๑๖. ร.ร.ศึกษาสงเคราะห์ขอนแก่น อ.บ้านแฮด
- ๑๗. บ้านหนองพลวง อ.ประทาย จ.นครราชสีมา
- ๑๘. บ้านกุดครอง อ.ดอนจาน จ.กาฬสินธุ์
- ๑๙. บ้านห้วยว อ.กันทรวิชัย จ.มหาสารคาม
- ๒๐. ธ.ก.ส.เชียงใหม่ อ.เชียงใหม่ จ.มหาสารคาม

สุดท้ายต้องขอภัยต่อบางท่านบางโรงเรียนที่ตกหล่นสถิติหรือรายงานของท่านไปบ้าง ด้วยบางลายมืออ่านไม่ออกเดาไม่ได้จริงๆ ซึ่ดีบางแผ่นก็เสีย ใช้ไม่ได้ ถึงอย่างไรบุญที่ท่านทำแล้วก็เป็นอันได้บุญแล้ว ไม่ว่าจะป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ กลาง หรือเล็กๆ ข้าวหม้อแกงหม้อ ก็นำอนุโมทนาทุกแห่ง สาธุ

 ปะทัตธา

งตเนื้อ ฮายู๋ซึน

พบหลวงจีนมรณภาพนามว่า อู่่วินซิง อายุ ๑๖๐ ปี ร่างกายไม่เนาไม่เปื่อย ที่วัดหลิงจวน อำเภออันหยาง ในมณฑลเหอหนัน แม้จะมรณภาพมาแล้วกว่า ๘ ปี ก็ตาม แต่ก็ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก สนนราคาค่าเข้าชม ๒๐ หยวนต่อคน สำหรับหลวงจีนอู่่วินซิงนี้เกิดเมื่อ ค.ศ.๑๘๓๘ ในเมืองซิงหยาง เมื่ออายุ ๑๕ ปี บิดามารดาเสียชีวิต หลังจากนั้นจึงออกจากบ้าน เพื่อออกบวช จนกระทั่งมรณภาพด้วยโรคชราเมื่อ ค.ศ.๑๙๙๘ - โชกุเน็ต (จาก น.ส.พ.ผู้จัดการรายวัน ๒๔ ม.ค.'๕๐)

ตอน....

พีบีดีกัษ...พีบีดีกรรม...พีบีดีธรรม

❁ ตุลาคม - พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เดือนตุลาคม ชวนน้ำท่วมในหลายจังหวัดของภาคเหนือและภาคกลาง เป็นข่าวใหญ่ของประเทศ ทำความเดือดร้อนก่อความเสียหายให้กับชาวบ้านเป็นอย่างมาก มีญาติธรรมที่มีใจเป็นกุศล อยากจะไปช่วยชาวบ้านด้วย โดยจะไปตั้งโรงบุญแจกอาหาร

พ่อท่านเห็นว่าใครจะไปจัดทำกันได้ก็ไป แต่คณะใหญ่จากส่วนกลางไม่สามารถไปได้ งานเราก็มีมากอยู่แล้ว

ออกพรรษาแล้ว พ่อท่านเดินทางกลับมาอยู่ทำงานที่สันตโศกเป็นหลัก วันเดินทางออกจากบ้านราชา ๑๐ ต.ค. ๒๕๕๙ ระดับน้ำยังคงสูงขึ้นเรื่อยๆ แต่ชาวบ้านราชาคุ่นชินกับสภาพน้ำท่วมแล้วไม่ลำบากอะไร เรื่องที่พ่อท่านจัดหามากพอสำหรับการใช้สอยในชุมชน ทำให้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ไม่ลำบากมากอย่างชาวบ้านทั่วไป ซึ่งส่วนใหญ่ไม่มีเรือหรือมีก็ลำเล็กๆ สำหรับใช้เป็นพาหนะสัญจรรวมถึงหาผักหาปลากินเท่านั้น ไม่ใหญ่พอสำหรับการอยู่อาศัย ข้ามิหนำฉนวนธรรมชาติความเป็นอยู่ของชาวบ้านทั่วไปของคนยุคนี้เปลี่ยนไป ต่างหากกินหาอยู่เฉพาะครัวเรือนของตน จะช่วยเหลือพึ่งพิงบ้านใกล้เรือนเคียงกันและกันอย่างไรในอดีต หาได้ยากแล้ว

น้ำท่วมที่ใดชาวบ้านทั่วไปจึงลำบากและทุกข์ยากกันที่นั้น นอกจากข้าวของเสียหายแล้ว วิถีชีวิตประจำวันลำบากไปหมด ตั้งแต่ตื่น-กิน-อยู่-ซบถ่ายไปจนถึงนอน เฉพาะการซบถ่ายก็เป็นปัญหามากยิ่งขึ้นน้ำท่วมขังก็ยิ่งทำให้ทุกข์ยากลำบากยิ่งขึ้น แต่ชาวบ้านราชาไม่ลำบากในเรื่องนี้ มีเจ้าหน้าที่จำนวนมากเก็บกวาดทำความสะอาดแหล่งน้ำโดยไม่ต้องจ้าง ปลาตัวโตๆจัดการกับก้อนโตๆ ปลาตัวเล็กตัวน้อยก็

จัดการกับเศษเล็กเศษน้อย อาจกล่าวได้ว่าไม่มีส่วนที่จะเล็ดลอดลงสู่พื้นน้ำเลย

ระบบสาธารณสุขโลกที่พ่อท่านนำพา ทำให้ชาวบ้านราชอยุ่กันอย่างไม่ว่างคั่งเช่นชาวบ้านทั่วไป เมื่อลดกิเลสส่วนตนได้มาก กินใช้ของส่วนกลางน้อย ยิ่งมักน้อยสันโดษได้จริงเท่าใด ก็ยิ่งจะทำงานให้ส่วนกลางได้มาก จึงมีเรี่ยวแรงมีเวลาที่จะไปช่วยเหลือผู้อื่นได้มาก เป็นสัดส่วนแปรผันตามเท่านั้น

คำว่า **“ระบบสาธารณสุขโลก”** พ่อท่านนำมาอธิบายย่ำซ้ำถึงคุณลักษณะและประสิทธิผลต่าง ๆ กันมานาน โดยมีชุมชนชาวอโศกเป็นรูปธรรม ยืนยันผลจริงรับรองคำอธิบายเหล่านั้น ขณะที่ผู้รู้ทั้งหลายในสังคม ยังนิ่งๆหรือเพิกเฉย แทบไม่เห็นว่ามีผู้ใดกล่าวถึง หรือวิจารณ์อะไร

คุณยุทธชัย จอมพงษ์ นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยสุโขทัย-ธรรมมาธิราช กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **“แนวคิดทางการเมืองของสมณะโพธิรักษ์”** ได้มาสนทนาสัมภาษณ์พ่อท่าน (๑๒ ต.ค.) ก็ยังได้กล่าวชื่นชมพ่อท่านว่า สามารถนำเอาคำว่า **“สาธารณสุขโลก”** มาทำให้เห็นจริงอย่างเป็นรูปธรรมได้

คุณยุทธชัยเผยถึงตนเองว่า เคยบวชเรียนมา ๔ ปี ก็เข้าใจภาษาธรรมในแบบที่ได้เรียน แต่เมื่อเห็นพ่อท่านสามารถทำให้เกิดเป็นรูปธรรมได้จริง ก็ยิ่งทำให้เข้าใจภาษาธรรมที่เรียนมามากยิ่งขึ้น

พ่อท่านทักอย่างประหลาดใจเมื่อได้ยินชื่อการทำวิทยานิพนธ์นี้ เป็นไปได้อย่างไรที่อาจารย์ถึงกับยอมให้ใช้ชื่ออย่างนี้ในการทำวิทยานิพนธ์ (อาจเป็นเพราะที่ผ่านๆมา สังคมรังเกียจ และดูถูกดูแคลน)

คุณยุทธชัยเผยว่าการที่สันติอโศกมีส่วนร่วมในการชุมนุมที่ผ่านๆมา กอปรกับคำที่พ่อท่านใช้ว่า **“การเมืองบุญนิยม”** ทำให้อาจารย์ที่ปรึกษาสนใจ จึงได้อนุมัติในหัวข้อของการทำวิทยานิพนธ์นี้

เมื่อต้นเดือน ๑ ต.ค. นักศึกษาจากมหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ราชภัฏสวนดุสิต) ก็ได้มาขอสัมภาษณ์ในหัวข้อ **“ศาสนากับการเมือง”** โดยตรง

นอกจากนี้ยังมีหนุ่มเยอรมัน **M.A. Sascha Helbardt** (ซาซ่า เฮลบาร์ท) UNIVERSITY PASSAU (มหาวิทยาลัยพาสเซา) เยอรมนี ก็ได้มาขอสัมภาษณ์ (๑๓ ต.ค.) เพื่อประกอบการทำวิจัย เรื่อง **“ศาสนากับการเมือง จะมีส่วนช่วยแก้ปัญหาภาคใต้ได้อย่างไร”** ก่อนจะมาสัมภาษณ์พ่อท่านได้ไปสนทนาสัมภาษณ์พระหลายรูปมาบ้างแล้ว รวมถึงลงไปเก็บข้อมูลในพื้นที่ด้วย

เป็นปฏิกริยาหนึ่งที่สังคมบางส่วนให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมชุมนุมที่ผ่านๆมา แต่เชื่อว่าส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ยังมีภาพของศาสนาและการเมืองอย่างที่เคยรู้เห็นและเข้าใจมา **ชาวอโศกจึงต้องเจียมเนื้อเจียมตัวกันต่อไป ในฐานะลูกๆพญาแร้ง ที่สังคมส่วนใหญ่ยังรังเกียจ**

นำสงสารประเทศไทยจิ่ง พิบัติภัยจากการเมืองยังไม่ทันจางหาย ภัยพิบัติจากธรรมชาติ กระหน่ำซ้ำเข้ามาอีก

ข่าวน้ำท่วมในหลายจังหวัด กำลังก่อทุกข์ภัยอย่างมาก กรุงเทพฯกำลังวิตกกังหนกถึงน้ำที่ไหลบ่าลงมา มีรายงานข่าวว่าปริมาณน้ำมากที่สุดในรอบ ๖๐ ปี ย้อนไปเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว ๒๐ ปีที่แล้ว ๓๐ ปีที่แล้ว ๕๐ ปีที่แล้ว ดูเหมือนว่ายิ่งใกล้ปัจจุบันความรุนแรงของสภาพน้ำท่วมก็ยิ่งมากขึ้นเรื่อยๆ หลายปีก่อนได้ยินคำทำนายว่าจะเกิดน้ำท่วมโลก จากภาวะเรือนกระจก น้ำแข็งที่ขั้วโลกจะ

ละลาย

ปีที่แล้วก็มีอีเมลแพร่กระจายข่าว ตูลาอาถรรพ์ ธรณี-พายุถล่ม โดยอ้างคำพูดของ **ดร.กัญจีรา กาญจนเกศ** นักวิทยาศาสตร์ไทย ระบุว่าวันที่เสียด้วย จะเกิดน้ำท่วมในหลายพื้นที่ จะเกิดแผ่นดินไหว

๖ เม.ย. ๒๕๔๙ **คุณชัยสิริ สมุทวณิช** ได้เขียนลงในผู้จัดการรายสัปดาห์ อ้างอิงนักวิทยาศาสตร์ได้จำลองการเปลี่ยนแปลงของโลก ในปี ๒๑๐๐ โลกจะร้อนขึ้น ๔ องศา ระดับน้ำทะเลจะสูงขึ้น ๑๓-๒๐ ฟุต ประมาณ ๔-๖ เมตร นั่นก็คือในอีก ๑๐๐ ปีข้างหน้า กรุงเทพฯจะกลายเป็นเวนิชตะวันออก หรือเมืองน้ำจิงๆ

เมื่อเดือนที่แล้วมีข้อมูลเกี่ยวกับภัยพิบัติที่จะเกิดในปี ค.ศ.๒๐๑๒ หรือ พ.ศ.๒๕๕๕

อีกนานาสารพัดที่กล่าวถึงภัยพิบัติจากธรรมชาติ สรุปลือก็คือมนุษย์ส่วนหนึ่งเชื่อว่าภัยพิบัติครั้งใหญ่จะเกิดขึ้นแน่ เว็บไซต์ที่เผยแพร่ธรรมะหลายเว็บไซต์แนะนำให้ปฏิบัติธรรมให้บริสุทธิ์ หลีกเลี้ยงปัจจัยที่จะก่อให้เกิดภัยต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับวิถีชีวิตของชาวอโศกอยู่แล้ว

ถ้าน้ำท่วมโลกในสัปดาห์นี้ หรือภายในเดือนนี้ หมู่บ้านราชธานีอโศกจะรอดปลอดภัยมากที่สุด เพราะมีเรือเล็กเรือใหญ่มากที่สุด แต่หลายลำมีรูปทรงเป็นเรือจริง แต่รั้ว ยังไม่ได้ชัน ไม่ได้ปะใช้งานไม่ได้ ดูแลกันไม่ทั่วถึง

ได้ยินชาวอโศกหลายต่อหลายคนชมพ่อบ้านว่ามีวิสัยทัศน์ยาวไกล ดูเหมือนพ่อบ้านไม่ได้ตอบรับหรือปฏิเสธเต็มปากเต็มคำทีเดียว ที่ได้ยินพ่อบ้านพูดอยู่บ่อยๆก็คืออาตมาทำอะไรไปตามเหตุปัจจัย ไม่ได้คิดโครงการเตรียมไว้ก่อน ไม่มีแผนการล่วงหน้า

ถ้าเอาคำว่า “พอเพียง” มาจับวัด การทำอะไรไปตามเหตุปัจจัยดูจะสอดคล้องเข้ากันได้กับคำว่า “พอเพียง” แต่เรื่องของวิสัยทัศน์ เรื่องของอนาคตตั้งสัจจะ เป็นเรื่องที่คนที่ไม่จะมีเข้าใจการกระทำหรือภาวะของผู้ที่มีได้ยากจริงๆ เพราะเป็นเรื่องของความจริงในอนาคต ผู้ไม่มีภูมิ ไม่มีญาณเช่นเราๆท่านๆก็ต้องรอดูกันในอนาคตโน่น

นอกจากเรื่องเรือกับน้ำท่วมโลกแล้ว ยังมีเรื่องการเมือง เรื่องการพาณิชย์ เรื่องการศึกษา เรื่องศาสนาอีกด้วยที่พ่อบ้านพาทำล้าหน้าจากสังคมส่วนใหญ่ เช่นเดียวกัน ด้วยนิยาม **“บุญนิยม”**

“ทำไมถึงใช้แนวคิดบุญนิยมมาเป็นแกนหลักในการพัฒนากลุ่มชาวอโศก” เป็นคำถามของนักศึกษามหาวิทยาลัยสวนดุสิต ที่ได้มาสนทนาสัมภาษณ์ ๑ ต.ค. ๒๕๔๙

“ต้องเข้าใจคำว่าบุญนิยมเสียก่อน คำว่าบุญหรือบุญณะมันมีความหมายว่า ความดีทั้งหมด ผู้ทำบุญหรือผู้ทำดี และโดยความหมายลึกของคำว่าบุญ นั้นมันแปลว่าเครื่องชำระหรือการชำระ เครื่องชำระกิเลสหรือการชำระอกุศล ชำระทุจริตทั้งหมด จึงเป็นความหมายที่สุดยอดไปในเชิงดี ก็เก็บ

ความดีไว้ทั้งหมด ในทางที่ไม่ดีก็ชำระสิ่งที่ไม่ดี ทั้งชำระกิเลสชำระอกุศล ชำระทุจริตทั้งหมด ครบเลย ภาษาอังกฤษไม่มี คำว่าบุญ ที่นี้คำว่าบุญนี้พอตีมันเป็นคำที่คล้องจองกันกับคำว่าทუნ โลกนี้เขาหลงไหล ทุนนิยมกัน ทุนนิยมนี้แหละโหดร้าย อาตมาขอใช้ความหนักๆหน่อยแล้วร้าย เพราะทุนนิยมเนียเป็น แนวคิดที่สนองกิเลส เป็นแนวคิดที่ชี้โลกเห็นแก่ได้ เห็นแก่ตัว

ถ้าไม่ได้ฉันต้องทำร้ายทำลาย บุญนิยมคือตั้งขึ้นมาเพื่อที่จะให้เป็นการเทียบคู่กับคำว่า ทุนนิยม จะได้อธิบายคำว่าทุนนิยมด้วย ว่ามันแล้วร้ายอย่างไร แล้วควรต้องหยุดควรจะต้องเลิกวิธีคิด อย่างทุนนิยมด้วย ให้มาคิดอย่างวิธีบุญนิยม คือเป็นวิธีที่จะพาเป็นอยู่สุข ให้เกิดความเรียบร้อย ให้เกิดความเจริญ เกิดความเป็นอยู่ดีมีสุขของสังคมมนุษยชาติทั้งหมด คือบุญสูงสุด ตั้งแต่บุญเบื้องต้นไป จนถึงระดับท่ามกลางชั้นปลายสูงสุด ซึ่งมีองค์ประกอบของทฤษฎีคำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหมดแล้ว ว่า เราจะสร้างบุญอย่างไร จนกระทั่งถึงการชำระกิเลสหมดจด เป็นจิตสะอาดบริสุทธิ์จิตอรหนต์ ก็อยู่ใน คำว่าบุญทั้งหมด ทั้งโลกก็ทั้งโลกุตระ จึงเป็นคำรวมคำพิเศษ อาตมาก็ถึงได้เอาคำนี้มาใช้

อีกคำถามหนึ่งจากนักศึกษา “ภายใต้ระบบสังคมแบบทุนนิยมในปัจจุบันนี้ และนักรัฐศาสตร์

หลายท่านคำนวณแล้วว่าภายใต้บริบทของ สังคมไทยนี้ ความเสื่อมโทรมทางศีลธรรม มีมากขึ้นทุกวันๆ ท่านคิดว่าจะเผยแพร่ แล้วก็สร้างแนวทางของบุญนิยมให้กับ ประเทศไทยได้อย่างไรคะ”

พ่อกาน : ตอบอย่างกำปั้นทุบ

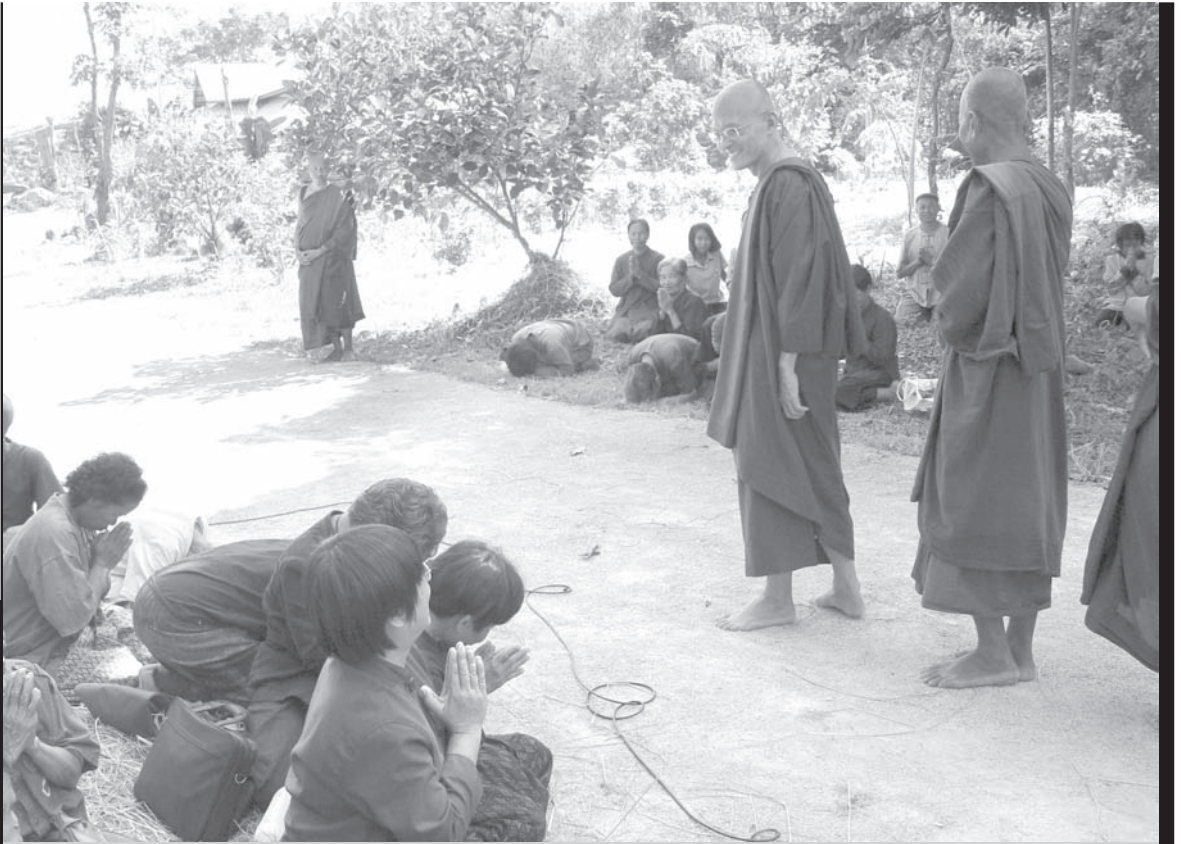
ดิน...ได้ ก็อย่างที่เรากำลังทำกันอยู่ทุกวันนี้ นี่เป็นการตอบอย่างรวมๆ ถามว่า ได้อย่างไร ก็ต้องเก็บสิ่งที่เราประพடுத்த สิ่งที่เราได้ กระทำมาตั้งแต่ต้นจนกระทั่งถึงทุกวันนี้

แหละ โดยพยายามพิจารณาเลือกเฟ้น ทำมาตามกาล ขณะนี้เราควรจะทำอย่างนี้หรือยัง ไม่ได้ทำอะไร ผลิผลาม และไม่มีสูตรสำเร็จทันที ที่นี้ที่ถามนั้นนอกจากอย่างไรแล้วเนีย มันจะสำเร็จไหม เรามี ความมั่นใจนะว่า คนทุกคนในโลก ต้องการสิ่งที่ดีสิ่งที่ประเสริฐ แม้แต่ใจก็ต้องการสิ่งที่ดีสิ่งที่ประเสริฐ

ถ้าของเรานี้เป็นสิ่งที่ดีจริงๆ ถูกต้อง อาตมาก็มั่นใจว่าสิ่งที่ดีจริงๆคนจะต้องยอมรับ คนที่ ทำชั่วอยู่ในสังคม มันก็มีผลอยู่ในสังคมอยู่แล้ว เมื่อเราทำดีอยู่ในสังคมมันก็ต้องเกิดผล ไม่สูญเปล่า หรอก จะมากจะน้อยอะไรก็ตามแต่ เพราะฉะนั้นเราก็ทำให้เต็มที่ที่เราจะทำได้ ตามภูมิปัญญาของเรา ต้องอาศัยเวลาทำไปๆ อีกอย่างหนึ่ง อาตมาทำงานทางด้านศาสนา มา ๓๐ ปีเนีย ก็เห็นอัตรการก้าวหน้า พอได้ ไม่ได้มงาย ก็ตรวจสอบอยู่ว่า ทั้งในด้านคุณภาพทั้งในด้านปริมาณ ยังไม่ได้ลด ยังไม่ได้เสื่อม ถอยเลย ก็ก้าวหน้าลึกซึ้งขึ้น ดีขึ้น เนียนขึ้น จึงมีความหวังอยู่ แต่เราให้คำตอบไม่ได้ว่าเมื่อไหร่ อาตมาเคยพูดกับพวกเราประมาณไว้ว่าอีก ๕๐๐ ปี บุญนิยมเนียจะขึ้นสู่ความเจริญสูงสุด อันนี้ก็ไม่ใช่ ประมาณเล่นๆ แต่ประมาณอย่างที่ตามภูมิอาตมานั้นแหละ อาตมาประมาณ ๕๐๐ ปี ต้องใช้เวลา อย่างนั้นจริงๆ ตอนนี้ทำ ๓๖, ๓๗ ปีแล้ว ทำงานมาตลอด

ก็เห็นคนเป็นชุมชน เป็นหมู่กลุ่มเป็นหมู่กลุ่มธรรม เป็นพุทธบริษัท เช่นหมู่กลุ่มอย่างเช่น พวกอาตมาอย่างนี้ หมู่บ้านราชธานีอโศก หมู่บ้านศีลระอโศก ชุมชนสันตืออโศก อย่างนี้เป็นหมู่บ้านที่มี ศีลทั้งหมู่บ้าน คุณคิดดูซิ ในหมู่บ้านนี้ไม่มีใครฆ่าสัตว์สักคน ไม่มีใครลักทรัพย์ ไม่มีอาชญากร ไม่มีใครผิดทางกาม ไม่มีใครมานั่งพูดปดโกหกอะไรกัน ไม่มีอบายมุข เหล้าสักขวดก็ไม่มี คนในหมู่บ้าน

เป็นหมู่บ้านที่มีศีลทั้งหมู่บ้าน...ในหมู่บ้านนี้ไม่มีใครฆ่าสัตว์สักคน ไม่มีใครลักทรัพย์ ไม่มีอาชญากร ไม่มีใครผิดทางกาม ไม่มีใครมานั่งพูดปดโกหกอะไรกัน ไม่มีอบายมุข เหล้าสักขวดก็ไม่มี คนในหมู่บ้านไม่มีใครสุขุบนุหรีสักมวนก็ไม่มี เครื่องมอมเมาอะไรไม่มีเลย ในหมู่บ้านนี้ทั้งหมู่บ้าน คุณคิดดูให้ดีซิ มั่นมัทศจรรยใหม่ เป็นหมู่บ้านที่มีศีล และก็ไม่ใช่วันเดียว เป็นหมู่บ้านมาเป็น ๑๐ ปี ๒๐ ปี ๓๐ ปี

ไม่มีใครสุขุบนุหรีสักมวนก็ไม่มี เครื่องมอมเมาอะไรไม่มีเลย ในหมู่บ้านนี้ทั้งหมู่บ้าน คุณคิดดูให้ดีซิ มั่นมัทศจรรยใหม่ เป็นหมู่บ้านที่มีศีล และก็ไม่ใช่วันเดียว เป็นหมู่บ้านมาเป็น ๑๐ ปี ๒๐ ปี ๓๐ ปี เขาก็อยู่เราก็อยู่กันอย่างนี้แหละ ไม่มีอาชญากรไม่ต้องมีตำรวจ นี่ก็เป็นสิ่งยืนยันเป็นเครื่องยืนยันว่ามันเป็นไปได้แล้วมันเสื่อมลงไหม หรือมันเจริญขึ้นเราก็ได้อยู่ อาตมาก็ว่ามันมีอัตราความก้าวหน้า มีความเจริญอยู่ไปเรื่อยๆทั้ง Quality Quantity ทั้งคุณภาพ ทั้งปริมาณ เป็นยังไงยาวเกินกว่าที่คาดหรือเปล่า

“การเมืองในทัศนะของพ่อท่านเนี้ยมีลักษณะเป็นอย่างไรครับ” คุณยุทธชัยถาม

“คำว่าการเมืองเนี้ย อาตมามว่ามันคือเรื่องของการทำงานกับปวงชน นี่คือการเมืองสั้นๆ ทำงานเพื่อช่วยเหลือปวงชน ทำงานเพื่อให้ปวงชนอยู่ดีมีสุข นี่คือการเมืองในความเห็นของอาตมา และการศาสนาก็ทำงานเพื่อช่วยเหลือปวงชนให้อยู่ดีมีสุขเช่นเดียวกัน การเมืองกับการศาสนาจึงเป็นเรื่องเดียวกัน สอดรับไปด้วยกันได้ เพียงแต่มันแบ่งกันคนละหน้าที่เท่านั้นเอง นั่นคือความต่าง ความต่างคือคนละหน้าที่ แต่เป็นงานที่มุ่งผลอย่างเดียวกัน

“จากสภาพปัญหาการเมืองของปัจจุบันนี้เนอะครับ พ่อท่านคิดว่าควรจะทำอะไรแก้ไขด้วยวิธีการอย่างไร หรือว่าด้วยหลักธรรมอะไร”

“การเมืองทุกวันนี้เหลวไหลทั่วโลก ไม่ใช่เฉพาะในเมืองไทย ตรงที่ไม่มีคุณธรรม ควรแก้ไขตรงที่เน้นให้คนมีคุณธรรม ลำคัญที่สุด ถ้าคนบริหารประเทศไม่มีคุณธรรม ฉิบหายใช้ไหม

ถ้าประเทศไทยสามารถที่จะเลือกคนที่มีคุณธรรมขึ้นมาบริหารประเทศได้ ประเทศนั้นอยู่ดี ยกตัวอย่างง่ายๆ แม้จะเป็นสมบูรณาญาสิทธิราช ฎฎานเขาก็สงบเรียบร้อย อย่างนี้เป็นต้น หรือไม่ต้องเอาอะไรมาก แม้แต่บรูไน เอละ จะเป็นประเทศเล็กก็ตามใจเถอะ บรูไน ของเขาก็มีคุณธรรม ผู้บริหาร ราชามีคุณธรรม อย่างนี้เป็นต้น”

“ในทัศนะของพ่อท่าน นักบวชในพระพุทธศาสนา ควรเข้าไปเกี่ยวข้องในการเมืองมากน้อยเพียงใด จะเรียกว่าสมควร”

“นักบวชในพระพุทธศาสนา เป็นนักบวชที่จะต้องเกี่ยวข้องกับการเมืองอย่างยิ่ง นักบวชที่ไม่จริงคือนักบวชที่ยังมาบวชใหม่ๆ หรือว่าบวชไม่มีคุณธรรมอะไรเลย เรายังไม่เรียกว่านักบวชหรอก เราเรียกว่าเป็นผู้ที่เข้ามาฝึกหัด ส่วนนักบวชที่จริงก็คือผู้ที่มีเนกขัมมะแล้ว มีการออกจากกิเลสได้แล้ว เนกขัมมะก็คือออกบวช ก็คือออกจากกาม ออกจากพยาบาท ออกจากกิเลส ออกจากโลกีย์ เป็นโลกุตระบุคคล เป็นอารยชน นั่นคือนักบวช หรือผู้ที่มีเนกขัมมะ คือผู้ที่หลุดพ้นจากโลกีย์ เป็นโลกุตระ คนอย่างนั้นแหละจะต้องเข้าไปสู่การเมืองอย่างยิ่ง เพราะจะได้ไปช่วยการเมือง จะได้ไปช่วยสังคม เพราะไม่ใช่ผู้จะไป“โลภโกรธหลง”ในโลภีย์แล้วจริง หรือมีโลภโกรธหลงในโลภีย์น้อยจริง ยิ่งยุคนี้สังคมขาดแคลนคนมีคุณธรรมที่เป็นอารยชนของพุทธแท้จริง ไม่ว่านักบวชหรือฆราวาสต่างก็ช่วยสังคม ยิ่งยุคนี้นักการเมืองขาดแคลนคนมีคุณธรรม เมื่อมีนักบวชแท้ๆคือผู้ที่มีคุณธรรมขั้นอารยธรรมแล้วจริง ก็ยังต้องเข้าไปช่วยนักการเมืองอย่างยิ่ง เพราะนักบวชไม่ไปเอาลาภเอายศสรรเสริญสุขอะไรจากงานการเมืองจากคนในสังคม ไม่ว่าจะเงินทอง ยศศักดิ์ตำแหน่งอำนาจ หรือการยกย่องสรรเสริญ ยิ่งเสพสุขยิ่งไม่ใช่ จึงมีแต่จะช่วยสร้างสรรการเมืองให้ปวงชนอยู่เย็นเป็นสุข นี่คือ ทำงานเพื่อช่วยเหลือปวงชน ทำงานเพื่อให้ปวงชนอยู่ดีมีสุขกันจริงๆ ที่เรียกว่า งานศาสนาก็ตาม และงานการเมืองก็ตาม ก็เป็นเรื่องเดียวกันอย่างนี้ แต่แบ่งหน้าที่กันเน้นไปคนละส่วน นักการเมืองที่เป็นผู้อาสาเข้าไปทำงานตามกฎเกณฑ์ของสังคมก็เน้นทางด้านรูปธรรมตามกฎหมาย ส่วนนักบวชก็เน้นหน้าที่ทางด้านนามธรรม ส่งเสริมกัน

แต่คนส่วนใหญ่เห็นนักบวชไม่ได้เป็นนักบวชจริง ไม่ได้บรรลุนิพพานอะไร มาบวชแล้วก็กลายเป็นอาศัยศาสนาหากิน แสวงหาลาภยศสรรเสริญโลกียสุขอยู่ อันนี้ทำให้ศาสนาเสีย ทำให้ความเป็นนักบวชเสีย เพราะฉะนั้นเขาจึงไม่เชื่อนักบวช ไม่นับถือนักบวช เมื่อไม่นับถือนักบวช ผู้ที่มีอำนาจ ผู้ที่มีความรู้ เขาก็ไม่เอานักบวชเข้าไปยุ่ง เพราะนักบวชนี้โดยสังคม เขาก็ให้ ให้เกียรติ อย่าไปลบหลู่ อย่าไปถกเถียง แสดงอะไรออกมาต้องเคารพนับถือ เขาก็ไม่อยากจะเข้าไปเกี่ยวข้อง เพราะค่านิยมของสังคมเป็นเช่นนั้นจริง เป็นวัฒนธรรมที่นับถือกันจริงๆ เขา ก็จึง“กัน”นักบวชออกจากการเมือง ถึงขั้นตั้งกำหนดเป็นกฎหมาย“กัน”นักบวชไว้ นี่คือ ความผิดพลาดอย่างสำคัญของสังคมมนุษย์ในโลก

แต่ถ้าด้วยสังขธรรมแล้ว นักบวชคือนักการเมืองผู้สุจริตที่จะช่วยปวงชนได้อย่างจริงจังจริงใจ ยิ่งกว่านักการเมืองที่ไม่ใช่ นักบวชเสียอีก เมื่อเป็นนักบวชที่มีเนกขัมมะอย่างแท้จริง แต่ถ้าไม่ใช่ นักบวชที่มีเนกขัมมะจริง ก็เป็นเรื่องลำบากในสังคม มันทำให้เสียทั้งศาสนา เสียทั้งการเมือง

นักการเมืองคือผู้ที่มีความรู้ มีความสามารถเข้าไปบริหารประเทศ จะเรียกว่าเป็นหัวสมองของประเทศได้ทุกๆยุคทุกสมัย จะเป็นเผด็จการก็ตาม จะเป็นประชาธิปไตยครบครันก็ตาม เขาจึงไม่เอานักบวช เพราะเหตุที่นักบวชไม่ใช่ นักบวชจริงดังกล่าวนี้นอกจากไม่เอาแล้วออกกฎหมายมากันเลย

นักบวชชอย่าไปยุ่งกับการเมืองตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา การเมืองแยกกับนักบวช แยกกับการศาสนา แยกกับธรรมะ ก็เลยปล่อยให้หน้การเมืองเลวลงๆ ต่ำลงๆด้วย เพราะเหตุที่มันยอมเป็นไปตามกฎอิทัปปัจจยตา เมื่อน้การเมืองไม่มีหลักของศาสนาหรือมีความจริงของธรรมะเข้าไปมีส่วนด้วยเลย น้การเมืองก็ทำตามใจที่เต็มไปด้วยกิเลสได้อย่างเต็มที่เสมอมา ถึงวันนี้ ก็เป็นดังที่มันเป็นการเมืองที่เลวร้ายซับซ้อนยิ่ง ด้วยประการฉะนี้”

“ท่านคาดหวังอย่างไรเกี่ยวกับพุทธศาสนาในเมืองไทยเพราะว่าเดี๋ยวนั้นมันมีเหตุการณ์บ้านเมืองปฏิวัติอะไรเยอะแยะเลยครับ” เป็นคำถามของ คุณโล ชิวต เย็น Lai , Suat Yan ชาวมาเลเซีย เป็นน้การศึกษปริญญาเอก วิชาปรัชญาศาสนา ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผู้หญิงกับศาสนาพุทธ(เกี่ยวกับแม่ชี-ภิกษุณี) จากมหาวิทยาลัยแคลร์มอนท์ รัฐแคลิฟอร์เนีย สหรัฐอเมริกา

“ไม่คาดหวังอะไร เราก็ทำให้ดีที่สุดไปเท่านั้น ทำให้ดีที่สุดไปเรื่อยๆ อุตสาหะเต็มที่ ด้วยความรู้ พยายามอย่าให้ผิด อย่าให้บกพร่อง สุดความสามารถ และความจริงใจ จบ ไม่ต้องไปหวังอะไรหรอก แล้วมันก็เป็นจะมีของมันไปเอง”

พ่อท่านตอบสั้นๆ

ช่วงปลายเดือน ๒๒ ต.ค. ได้รับนิมนต์จาก**อาจารย์สมาน ศรีงาม** ให้ไปร่วมออกรายการ **“ร้อยพุทธศาสตร์ ล้านพุทธวิธี”** ที่เอเอสทีวี ๕ อาจารย์สมานป้อนคำถามนำได้ดี ช่วยให้พ่อท่านเข้าใจความจริงๆหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเมือง การศาสนา ได้อย่างน่าสนใจ หลังรายการได้รับการติดต่อจาก พลตรีจำลอง แจ้งว่าได้ดูรายการด้วย เสนออยากให้นำเอาลง “เราคิดอะไร” เล่มใหม่ทั้งหมด

เดือนพฤศจิกายน มีงานมหาปวารณา ครั้งที่ ๒๕ ที่จุฬาลงกรณ์ ๓-๗ พ.ย. ๒๕๔๙ พ่อท่านให้โศลกธรรมงานมหาปวารณานี้และควมรวมไปถึงปีใหม่ด้วยว่า **“คนทำชั่วได้ยิ่งกว่าสัตว์ ก็เพราะศึกษามากกว่าสัตว์ แต่ไม่ลดกิเลส”**

ปีนี้เกิด**คณะเอภาาระสงฆ์ คมส.**รับหน้าที่ดูแลเอภาาระปัญหาต่างๆของสงฆ์และของชุมชน เช่น การลงอาาราม การจัดสมณะเข้าพรรษา การจัดสมณะเกจิงานปลูกเสกฯและพุทธาฯ อยู่ในวาระปีต่อปี พ่อท่านแย้วว่าระวังอย่ากลายเป็นเพิ่มภาาระสงฆ์ อยู่ในวาระปีต่อปีก็ดีแล้ว จะได้ไม่แก่เกินแกง

สมณะเดินดิน สมณะบินบน สมณะผืนฟ้า สมณะมันแจ้ง สมณะถ่องแท้ สมณะซาบซึ้ง สมณะฟ้าไท

สมณะผืนฟ้า อนุตตโร, สมณะมันแจ้ง พุทธชาโต, สมณะถ่องแท้ วินยธโร, สมณะซาบซึ้ง สิริเตโช, สมณะฟ้าไท สมชาติโก ได้รับการพิจารณาให้ทำหน้าที่เป็นคณะเอภาาระสงฆ์ โดยมี**สมณะเดินดิน ดิกขวิโร** และ**สมณะบินบน ธิรจิตโต** เป็นที่ปรึกษา

พระพุทธรูปพระพุทธานิกรรมนิมิต องค์เล็ก ๘ องค์ ที่พ่อท่านแนะนำทำพิธีบรรจุพระบรม

สารีริกธาตุตรงช่องอุณาโลมขององค์พระ เป็นสิ่งล้ำค่าคัมภีร์ของงานมหาปวารณาปีนี้ เป็นครั้งแรกที่มีกร
สร้างพระพุทธรูปปางตรีลักษณ์นี้จำนวนหลายองค์ ให้กับชุมชนอื่นๆได้นำไปไว้สักการะ

หลังงานมหาปวารณา
แล้ว เข้าวันที่ ๘ พ.ย. พ่อท่าน
ออกเดินบริหารกาย แล้วเกิด
อาการเหนื่อยหอบคล้ายจะหายใจ
ไม่ทัน ดีที่ไม่เป็นอะไรมาก ฝ่าย
ดูแลสุขภาพได้มาตรวจวัดความดัน
และชีพจรก็ไม่ได้กังวลอะไร บ้างก็
ว่ามาจากการกระทบอากาศเย็นของ
ชั้น ๖ ทันทีก่อนการออกกำลังกาย
รวมทั้งอาจมาจากออกกำลังกาย
มากเกินไป ด้วยพ่อท่านมีบุคลิก

บันทึกจาก ...ปัดดาสนะ

จริงจัง ทำอะไรก็ทำเต็มที่ เข้มๆ แกร่งๆ ด้วยวัย ๗๒ แต่เดินเหินเร็วรวดหลายท่านอายุไม่น้อยกว่าก็ยังไม่ทัน ไม่สามารถเดินตามได้ เมื่อหุ่่มเท็จจริงจึงอยู่กับจิต อาจทำให้ภาวะการรับรู้การเปลี่ยนแปลงหรือความทนได้ของสรีระอาจจะน้อยก็เป็นได้

หลังฉันอาหารแล้วเดินทางไปโรงเรียนผู้นำ ปีนี้รายการไม่ต่างจากปีก่อน ื่อื่ออ่อนค้ำ และเทศน์ก่อนฉันในวันรุ่งขึ้น ๙ พ.ย. สมาชิกของโรงเรียนผู้นำประมาณ ๒๐ คน เป็นผู้ช่วยครู ซึ่งส่วนใหญ่ก็ไม่ได้อยู่ประจำ แต่พ่อท่านก็ยังให้ความหวังว่าถ้าหากมีบ้านและคนอยู่ประจำถึง ๔๐ หลังขึ้น จะให้เลื่อนขึ้นเป็นพุทธสถานแห่งใหม่ แม้ยังไม่ทราบว่าจะอีกกี่ปีที่จะเป็นไปได้ตามเกณฑ์ พ่อท่านก็อุตส่าห์ให้ความหวังเพิ่ม ด้วยการตั้งชื่อให้ล่วงหน้าว่า พุทธสถาน “ผู้ทำ” พร้อมกันนี้ก็ได้ไขความของชื่อว่าผู้นำ ฟังแล้วดูอวดตัวอวดตน แต่คำว่า ผู้ทำ นี้ดูอ่อนน้อมถ่อมตนในตัว

๑๐ พ.ย. ๒๕๔๙ ที่สันติอโศก คุณณาน ตรรกวิจารณ์ นักศึกษาปริญญาเอกของคณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ได้ขอสัมภาษณ์ กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เชิงพุทธ” ใช้เวลา ๕ ชม. ในการสนทนาสัมภาษณ์ คำถามล้วนน่าสนใจ เนื่องจากได้ศึกษาชาวอโศกมาก่อน จึงมีคำถามที่เจาะในหลายๆเรื่อง ซึ่งจะได้นำเสนอบางส่วนในท้ายของบันทึกนี้ต่อไป

๑๑ พ.ย. ๒๕๕๙ ที่สันติอโศก บรรดาศิษย์เก่าพุทธธรรมวันอาทิตย์ของสันติอโศก จัดงาน **คืนสู่เหย้า** พ่อท่านฯเทศน์ให้ในช่วงค่ำ แล้วขึ้นไปพักผ่อน อาการแน่นท้องที่เป็นมาตั้งแต่หลังฉันยังคงส่งผลกระทบต่อพักนอน หลายคนช่วยกันบำบัดอาการแน่นท้อง ไม่ว่าจะกดนวด สอนล้างลำไส้ใหญ่กว่าอาการจะบรรเทา ก็เกือบดีสามแล้ว ทราบภายหลังว่าเป็น **โรคลม** ตามตำราของแพทย์แผนไทย ซึ่งจะได้กล่าวถึงในส่วนท้ายของบันทึกนี้ต่อไป

๑๗ พ.ย. ๒๕๕๙ ที่สันติอโศก คุณดรฤณี สิงหเดช นักศึกษาปริญญาโท มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ขอสัมภาษณ์พ่อท่านฯ ในหัวข้อ **“แรงจูงใจในการบริโภคอาหารมังสวิรัต”** ดูเธอไม่ค่อยจะรู้อะไรเลย คำถามก็ไม่เจาะ เป็นคำถามพื้นๆ

๒๑ พ.ย. ๒๕๕๙ จากหนังสือพิมพ์ข่าวสด

พล.ต.จำลอง ศรีเมือง สมาชิกสภาิติบัญญัติแห่งชาติ(สนช.)

และประธานกองทัพธรรมมูลนิธิ กล่าวว่า ทราบข้อมูลจากคนวงในด้านกฎหมายว่า น่าจะมีการเคลื่อนไหวเรื่องนี้ ผ่านผู้มีอำนาจที่จะล้มการห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แม้กระทรวงสาธารณสุขจะมีคำสั่งออกมาแล้ว และจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ ๓ ธ.ค.นี้ ทั้งที่เรื่องนี้ยังเป็นนโยบายทางสังคมขึ้นโบว์แดงชิ้นแรกของรัฐบาลชุดนี้ ที่แสดงรูปธรรมของการยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง และจะกระทำได้อีกก็เฉพาะรัฐบาลชุดนี้เท่านั้น รัฐบาลต่อไปซึ่งจะมาจากการเลือกตั้งนั้น ไม่มีวันทำได้สำเร็จ เพราะต้องหวั่นเกรงอำนาจอิทธิพลของบริษัทเหล้า ที่กดดันหวั่นแค้นและผู้อุปถัมภ์พรรคการเมืองทุกพรรคอย่างทั่วถึง

“ขบวนการธุรกิจเหล้าที่จ้องล้มการห้ามโฆษณา พยายามใช้แง่มุมทางกฎหมายเป็นหลัก เพื่อเลี่ยงการต่อต้านจากสังคม และคณะกรรมการกฤษฎีกาก็รับเรื่องมาพิจารณาอย่างรวดเร็วจนผิดสังเกต ผมจึงอยากเตือนผู้อยู่เบื้องหลังเรื่องนี้ว่า รู้ตัวหรือไม่กำลังสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่สังคมไทย เพราะนโยบายห้ามโฆษณาเหล้าถูกยกยั้งจากผู้มีอำนาจสูงกว่ามาหลายครั้งในรัฐบาลที่แล้ว ถ้าในรัฐบาลคุณธรรมที่ผมและหลายคนเอาใจช่วยชุดนี้ นโยบายนี้ก็ยิ่งถูกยกยั้ง ทั้งที่สาธารณสุขชนทั่วไปออกมาขานรับ แม้กระทั่งธุรกิจเหล้าก็ประกาศให้ความร่วมมือแล้ว พวกเราคงอดกังวลเกี่ยวกับอนาคตของรัฐบาลนี้และของชาติบ้านเมืองไม่ได้” พล.ต.จำลองกล่าว

๒๔ พ.ย. ๒๕๕๙ ข่าวจากผู้จัดการออนไลน์

นายสนธิ ลิ้มทองกุล กล่าวในรายการเมืองไทยรายสัปดาห์

ออกอากาศทาง ASTV ค่ะวันที่ ๒๔ พ.ย. ตอนหนึ่งว่า การที่ **พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร** ให้ **พล.ต.ต.สุรสุทธิ สังขพงศ์** ซึ่งเป็นเพื่อนสนิท ลาออกจากตำแหน่งผู้บังคับการกองปราบปราม ที่เป็นแหล่งผลประโยชน์มหาศาล มาเป็นผู้อำนวยการสำนักงานสลากกินแบ่งฯ แสดงว่างานของสำนักงานสลากกินแบ่งในยุครัฐบาลทักษิณต้องสำคัญมากๆ เมื่อมาแล้วก็มาทำห่วยบนดิน ส่งเสริมให้คนเล่นห่วยมากๆ เมื่อคนจนมากๆ ก็เอาเงินจากห่วยมาทำโครงการแก้อจน เพื่อหาคะแนนเสียง

นายสนธิ ย้ำว่า วัตถุประสงค์ของการให้ห่วยบนดินที่แท้

จริงมีอยู่เพียง ๒ อย่าง คือ ๑. กำจัดอิทธิพลท้องถิ่น ที่เป็นเจ้ามือห่วย ที่อาจทำให้ส.ส.ไม่เชื่อฟังทักษิณ และ ๒. เพื่อเอาเงินห่วยมาใช้ ในโครงการต่างๆ รวมทั้งเอาไปให้ตำรวจ ๔ พันล้านบาท ที่อ้างว่าเอาไปปราบห่วยใต้ดิน ซึ่งเป็นข้ออ้างที่ผิด เพราะในข้อเท็จจริงตำรวจรู้อยู่แล้วว่า ใครเป็นเจ้ามือห่วยใต้ดิน แต่เดิมนายตำรวจผู้ใหญ่ก็รับเงินจากเจ้ามือห่วย ชั้นผู้น้อยก็รีดเงินจากคนเดินโซ้ย เพราะฉะนั้นถ้าจะปราบก็ปราบได้ทันที แต่ถ้าปราบไม่ได้ ก็แสดงว่าต้องปราบตำรวจก่อน

นายสนธิ กล่าวอีกว่า เมื่อรัฐบาลชุดนี้เข้ามาและส่งเรื่องห่วยบนดินให้กฤษฎีกาตีความ แต่ระหว่างรอการตีความนั้นไม่มีการระงับการขายห่วยบนดินไว้ก่อนเมื่อผลการตีความออกมาว่าผิดกฎหมาย แสดงว่าคนที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ **พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร** ลงมา ต้องถูกดำเนินคดี แต่เมื่อไม่มีการสั่งระงับการออกห่วยบนดินระหว่างรอตีความ ทำให้รัฐบาลนี้ออกห่วยบนดินอย่างผิดกฎหมายเช่นกันไปแล้ว ๔ งวด ซึ่ง**ม.ร.ว.ปรีดิยาทร เทวกุล** รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังจะต้องรับผิดชอบด้วย แต่ ม.ร.ว.ปรีดิยาทรกลับเสนอให้แก้กฎหมาย ให้สถานิติบัญญัติแห่งชาติลงมติรับรอง เพื่อลบล้างความผิดของตัวเอง นี่เป็นเหตุผลสำคัญที่**ม.ร.ว.ปรีดิยาทร**ควรจะต้องลาออก

นายสนธิกล่าวต่อว่า อย่ามาพูดว่า คนไทยชอบการพนัน อ้างการพนันมีมานาน เพราะฉะนั้นต้องให้มีต่อ ถ้าอย่างนั้นก็ต้องให้มีโสเภณีถูกกฎหมายด้วย ที่สำคัญ จุดประสงค์ของรัฐบาลนี้ จะยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง แต่การเอาห่วยมาขึ้นบนดินไม่ใช่เศรษฐกิจพอเพียง แต่เป็นเศรษฐกิจมอมเมา เพราะไปส่งเสริมให้คนเล่นห่วยให้เอาเงินที่มีอยู่น้อยนิดมาเล่นการพนัน

๒๖ พ.ย. ๒๕๕๙ ข่าวจากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก

พล.ต.จำลอง ศรีเมือง สมาชิกสภาิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) แถลงข่าวถึงการประชุม สนช.ที่จะมีขึ้นในวันพุธที่ ๒๙ พ.ย. นี้ ที่จะพิจารณาหลักการแก้ไขร่างพ.ร.บ.สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลเพื่อดำเนินโครงการห่วยบนดินให้ถูกกฎหมายว่า โดยส่วนตัวไม่เห็นด้วยที่จะแก้ไขกฎหมายเพื่อทำให้โครงการห่วยบนดินถูกกฎหมาย เพราะหากสนช. จะเห็นชอบรับหลักการและแก้ไขกฎหมายแล้วก็เท่ากับเป็นการนิรโทษกรรมผู้ที่กระทำผิด ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาตีความว่ามติคณะรัฐมนตรี ชุด พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เห็นชอบให้ดำเนินการนั้นขัดต่อพ.ร.บ.สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

พล.ต.จำลอง กล่าวว่า ก่อนหน้านี้นั้นเคยออกมาแสดงความเห็นเพื่อขอให้ชะลอการแก้ไขกฎหมายมาแล้ว แต่เมื่อครั้งนี้จะต้องมีการพิจารณาโดย สนช. ตนขอเสนอว่า สนช. น่าจะไม่รับหลักการแก้ไขร่าง พ.ร.บ.สำนักงานสลากกินแบ่ง ซึ่งมีเหตุผล ๘ ประการคือ

๑. การจะให้มีการแก้หลักการกฎหมายออกห่วย จะส่งผลต่อการสร้างบรรทัดฐานที่ผิดและร้ายแรงต่อไปทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๒. เมื่อพิจารณาว่ารัฐบาลนี้เข้ามาบริหารประเทศเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติการเมือง ดังนั้น สนช. ต้องช่วยรัฐบาลหากเห็นว่ารัฐบาลจะพลาดพลังในเรื่องนี้ สนช. ต้องออกมาคัดค้านท้วงติง เพื่อให้ประชาชนเสื่อมศรัทธาต่อรัฐบาลและสนช. ที่เรื่องนี้จะป็นอันตรายต่อประชาธิปไตย

๓. การแก้ไขให้โครงการห่วยบนดินถูกกฎหมาย จะเป็นเรื่องที่ขัดต่อนโยบายบริหารของรัฐบาลชุดนี้ ที่พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ถู้อเอาเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลัก ซึ่งทุกคน

ทราบดีว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีพระราชดำรัสวันที่ ๔ ธ.ค. ๒๕๔๐ เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงว่า “การเป็นเสือนั้นไม่สำคัญ สำคัญอยู่ที่เราพออยู่พอกิน และมีเศรษฐกิจความเป็นอยู่แบบพอมีพอกินแบบพอมีพอกินหมายความว่าอุ้มชูตัวเองได้ ให้มีพอเพียงกับตัวเอง” ดังนั้นเห็นชัดว่าการจะแก้ไขกฎหมายให้หวยบนดินถูกกฎหมาย ชัดต่อหลักเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยิ่ง

๔. การอ้างว่าโครงการหวยบนดินจะปราบหวยใต้ดินให้ลดเหลือน้อยลง พล.ต.อ.ประทีป ลันตีประภพ อดีต ส.ว.กทม. และอดีตรอธิบดีกรมตำรวจ เคยออกมาชี้แจงหลายครั้งว่าเป็นเรื่องไม่จริง แต่การปราบปรามหวยใต้ดินขึ้นอยู่กับปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งหวยบนดินไม่สามารถจะปราบหวยใต้ดินได้ และไม่ทำให้หวยใต้ดินลดลงได้

๕. ที่ผ่านมามีการโฆษณาชวนเชื่อของรัฐบาลชุดก่อนที่อ้างว่า การทำหวยบนดินทำให้รัฐบาลมีรายได้นำมาจัดเป็นงบประมาณเพื่อใช้จ่ายนั้น ตนยืนยันว่าเป็นเรื่องไม่จริง เนื่องจากผลกำไรที่สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ได้จากการดำเนินโครงการหวยบนดิน เป็นเพียงเศษเงินสกรปรกจำนวนน้อยนิดที่นำมาจัดเพิ่มเติมในงบประมาณของรัฐ ซึ่งในปี ๒๕๔๘ ปรากฏตัวเลขในน.ส.พ.มติชน ฉบับวันที่ ๑๘ พ.ย. ว่าหวยบนดินมีกำไรเพียง ๔,๐๐๐ ล้านบาท แต่งบประมาณของรัฐที่ตนทราบตัวเลขจากผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณซึ่งเป็น สนช. ด้วยนั้น พบว่างบประมาณปี ๒๕๔๘ มีตัวเลขสูงถึง ๑.๓๖ ล้านล้านบาท จึงทำให้เห็นว่าตัวเลขผลกำไรหวยบนดินเปรียบเทียบกับงบประมาณไม่ได้เลย

๕. เมื่อการออกเลขรางวัลในปัจจุบันมีจำนวนที่พอเพียงอยู่แล้ว ทั้งการออกสลากกินแบ่งรัฐบาลเดือนละ ๒ ครั้ง และการออกเลขของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ธ.ก.ส.) เดือนละ ๑ ครั้ง และการออกเลขของธนาคารออมสินอีกเดือนละ ๑ ครั้ง ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นจะต้องออกหวยบนดิน ซึ่งเป็นหวยใหม่อีก

๗. เมื่อทราบดีแล้วว่ารัฐบาลชุด พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ทำผิดเรื่องการออกมติ ครม. ดำเนินโครงการหวยบนดิน ตามที่คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความ ดังนั้นหาก สนช. ชุดนี้ยอมผ่านหลักการแก้ไขร่าง พ.ร.บ.สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล จะเป็นการนิรโทษกรรมทันที และความผิดทั้งหลายจะหลุดออกไปโดยสิ้นเชิง

๘. เมื่อ สนช.ชุดนี้ ได้สะสมคุณงามความดี เกียรติยศชื่อเสียงมาตลอดชีวิต ถ้าจะยอมให้กฎหมายนี้ผ่านก็จะสูญสิ้นไปทันที และส่วนใหญ่ สนช. ชุดนี้เป็นทหาร เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ เป็นที่พึ่งของประชาชน หาก สนช. ยอมรับหลักการ ให้กฎหมายนี้ผ่าน ประชาชนก็ไม่รู้จะหันหน้าไปพึ่งใคร

“ผมเรียนว่า ด้วยความเห็นกับการที่เราต้องช่วยรัฐบาล เราจึงต้องออกมาท้วงติง และถ้าแม้ว่า สนช. จะเห็นชอบให้รับหลักการแก้ไขกฎหมายจริง ผมขอให้มีเวลาแปรญัตติ เดือนเป็นอย่างน้อย เพื่อความรอบคอบให้มีการรับฟังความเห็นประชาชนและให้ สนช. มีการออกเสียงในสภา อย่าใช้เวลาเพียง ๗ หรือ ๑๕ วัน เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ โดยให้ประชาชนมีเวลาแสดงความคิดเห็น ซึ่งผมขอบอกผ่านถึงสนช. ที่จะประชุมวันพรุ่งนี้ว่า โปรดช่วยกันยับยั้งไว้ให้ได้ ถ้ายับยั้งไม่ได้ก็ให้มีเวลาแปรญัตติ ๑ เดือน เมื่อสนช. ชุดนี้เกิดขึ้นโดยการแต่งตั้งทั้งคณะ ซึ่งมีและใช้อำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดโดยถูกต้องชอบธรรมได้ทันที ที่ไม่ต้องฟังเสียงหวัคະແນ หรือนายทุนที่อุปถัมภ์พรรค ดังนั้นเมื่อมีโอกาสที่ดีที่สุดจะทำสิ่งดี แล้วทำไมจึงจะไม่ทำ” พล.ต.จำลอง กล่าว

๒๙ พ.ย. ๒๕๔๙ ที่ศิริระอ์โคกจัดงานบุญลอมข้าว อย่างง่าย ๆ เล็ก ๆ นิมนต์พ่อท่านไปร่วมเป็นเกียรติและเทศน์ให้ความรู้ เนื่องจากตลอดช่วงเข้าพรรษาที่ผ่านมา ไม่ได้แวะไปศิริระอ์โคกเลย

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เชิงพุทธ

๑๐ พ.ย. ๒๕๔๙ ที่สันติอโศก **คุณฉาน ธรรมวิจารณ์** นักศึกษาปริญญาเอกของคณะรัฐศาสตร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ได้ขอสนทนาสัมภาษณ์ เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เชิงพุทธ” นอกจากสันติอโศกแล้วคุณฉานได้เลือกเก็บข้อมูลจากโรงเรียนรุ่งอรุณ บริษัทแห่งหนึ่ง และสำนักปฏิบัติธรรมอีกแห่งหนึ่ง ที่คุณฉานไม่ได้เปิดเผย ทั้งหมด ๔ แห่ง คุณฉาน ได้บอกถึงวัตถุประสงค์ในการทำวิทยานิพนธ์นี้ว่า **เพื่อหากรณีที่เป็นตัวอย่างในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เชิงพุทธ**

จากบางส่วนของกรสนทนาสัมภาษณ์ดังนี้

ถาม : คำว่าพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เชิงพุทธนี่นะครับ พอท่านคิดถึงอะไรครับ

ตอบ : อาตมาทำงานเนี่ยมันคงและชัดเจนอยู่หนึ่งเดียวแล้วว่า อาตมาพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทางพุทธอย่างเดียว และขอยืนยันว่าทางพุทธแท้ๆ พุทธที่ไปสู่ทิศทางอาริยะหรือประเสริฐสูงสุด

ถาม : เป้าหมายการพัฒนาคนของอโศกนี่พัฒนาไปสู่อะไรครับ

ตอบ : ก็ไปสู่ความประเสริฐ เป็นคนที่ไม่ทำความชั่วไม่ทำบาปทั้งปวงตามที่พระพุทธเจ้าท่านประทานแก่พระอรหันต์ทั้งหมด การไม่ทำบาปทั้งปวง ทำแต่กุศล แล้วก็ชำระจิตให้สะอาดบริสุทธิ์ อาตมาใช้สูตรนั้นแน่นอน

ถาม : ถ้าเราพัฒนาคนตาม ตามโอวาทปาติโมกข์เนี่ย คนที่พัฒนาแล้วนี่ น่าจะเป็นคนอย่างไรครับ

ตอบ : ก็เป็นคนที่ไม่ทำบาปดังกล่าว ตั้งแต่ความรู้เบื้องต้นที่ใครเข้าใจว่าบาปคืออะไร หรือว่ากุศลทุจริตคืออะไร กรรมต่ำคืออะไร ก็ไล่ลำดับขึ้นไปสูงขึ้นๆ เช่น เอาศีลมาจับ ศีล ๕ พื้นฐาน เขาบริสุทธิ์ศีล ๕ บริสุทธิ์ศีล ๘ บริสุทธิ์ศีล ๑๐ บริสุทธิ์ศีลโอวาทปาติโมกข์อะไรอย่างนี้เป็นต้น ก็ไล่ไปตามหลักเกณฑ์ของพระพุทธเจ้า ตรวจสอบได้ เช่น หมู่บ้านที่อาตมาได้พัฒนามานี้ คนในหมู่บ้านมีศีล ๕ เป็นอย่างต่ำกันทั้งหมู่บ้าน เด็กเล็กไปจนถึงแก่เฒ่า ไม่มีอบายมุขทั้งหมู่บ้าน เหล้าสักขวดก็ไม่มี บุหรี่สักมวนก็ไม่มีใครสูบ อยู่ในหมู่บ้านทั้งหมู่บ้าน โดยที่ไม่ได้บังคับ ทุกคนเข้าใจและจริงใจ แล้วก็มาทำกันอย่างเป็นสุข อย่างนี้เป็นต้น

ไอ บรรลุในระดับที่อาตมาคิดว่า ถึงขั้นนำอัสจรรย เพราะคิดดูซิหมู่บ้าน
ทั้งหมู่บ้านไม่มีอบายมุข ไม่มีคนละเมิดในสิ่งที่หยาบคายอะไรเลย....

....สูงไปกว่านั้นจนถึงที่ว่าหมู่บ้านทั้งหมู่บ้านนี้เป็นสาธารณโภคี หมาย
ความว่ามีสินทรัพย์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน กินใช้ร่วมกันเป็นส่วนกลาง ซึ่งเป็นสิ่งที่
เป็นไปได้ยากมาก แต่มันก็เป็นไปได้ที่น่าอัศจรรย์

ถาม : ระยะเวลา ๓๖ ปีที่ทำงานหนักมาเนี่ยครับ ระดับการบรรลุเป้าหมายเนี่ยคิดว่าบรรลุ
ระดับไหนครับ

พ่อท่าน : ไอ บรรลุในระดับที่อาตมาคิดว่า ถึงขั้นนำอัสจรรย เพราะคิดดูซิหมู่บ้านทั้ง
หมู่บ้านไม่มีอบายมุข ไม่มีคนละเมิดในสิ่งที่หยาบคายอะไรเลย อาชญากรรมไม่มีเลย ตำรวจมีไว้ไล่
ควาย เพราะไม่มีงานอาชญากรรมอะไรให้ทำ และสูงไปกว่านั้นจนถึงที่ว่าหมู่บ้านทั้งหมู่บ้านนี้เป็น
สาธารณโภคี หมายความว่าสินทรัพย์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน กินใช้ร่วมกันเป็นส่วนกลาง ซึ่งเป็นสิ่ง
ที่เป็นไปได้ยากมาก แต่มันก็เป็นไปได้ที่น่าอัศจรรย์

ถาม : อันนี้ถือว่าบรรลุเป้าหมายอย่างที่พ่อท่านเคยนึกไว้ตั้งแต่แรกไหมครับ

พ่อท่าน : บรรลุเป้าหมายไปตามลำดับ แต่ยังไม่ถึงที่สุดหรอก ยังจะต้องดีกว่านี้ เจริญ
กว่านี้ พัฒนาได้ทั้งแนวลึกแนวกว้าง หรือว่าความประเสริฐของมนุษย์นั้นจะต้องเยี่ยมยอดกว่านี้ แต่
แค่นี้ก็มีมหัศจรรย์แล้ว อาตมายังนึกไม่ถึงว่า ความวิเศษจะเกิดจะเป็นได้ปานะนี่

ถาม : ถ้าวัดเป็นเปอร์เซ็นต์ ตอนนี้เราทำได้สักกี่เปอร์เซ็นต์

พ่อท่าน : ถ้าจุดมุ่งหมายของเราอย่างหนึ่งเนี่ย หมายความว่าสิ่งที่จะต้องมั่งมีที่สุดยอด
ผู้ประเสริฐ อรหันต์ อนาคตามี สกิทาคามี โสดาบัน และกัลยาณชนคนละเล็กลำกันอยู่ในสังคมชุมชนเรา
อันนั้นเป็นร้อยเปอร์เซ็นต์ ถ้าประเมินเป็นเปอร์เซ็นต์ตอนนี้ อาตมาคิดว่าเราบรรลุไปแล้วเกือบถึง ๕๐%
เพราะว่า เห็นเห็นได้ชัดว่าทำงานมาแค่สามสิบกว่าปีเนี่ย ประชากรของเราทั้งหมู่บ้าน มีศีลขั้นต่ำ คือ ศีล ๕
ได้หมดทั้งหมู่บ้านจริงๆ แม้แต่เด็กจนถึงคนแก่ในหมู่บ้าน ซึ่งก็มีเออเรอร์บ้าง มีคนผิดพลาดบ้างเล็กๆ
น้อยๆ แต่ก็ต้องถือว่าเป็นค่าสามัญ เราก็ลงโทษกันไปหลักเกณฑ์ของสังคม สองในหมู่บ้านขณะนี้
ประชากรในหมู่บ้านเนี่ย ศีล ๘ ก็ไม่ใช่บ่อย ศีล ๑๐ ศีลเนรเนี่ย แต่เป็นฆราวาสนะ (ครับ)
ไม่ใช้เงินใช้ทองเป็นอนาคาริกชน เป็นคนที่ไม่สะสมทรัพย์สินเงินทองบ้านช่องเรือนชานเป็นของตนเองแล้ว
เป็นคนที่ไม่มีทรัพย์สินศฤงคารเป็นของส่วนตนได้จริง อย่างนี้เป็นต้น ก็มี เฉลี่ยแล้วสูงเกือบใกล้ๆ ๕๐%

ถาม : ถ้าจะให้ให้ได้ ๑๐๐% คือจะต้องถึงอริยบุคคลหมด

พ่อท่าน : ใช่ อย่างต่ำต้องโสดาบัน แต่เป็นไปได้หรือคุณ ในสมัยพระพุทธเจ้า
แท้ๆ ยังไม่มีโสดาบันหมดเลย แต่มันต้องได้เปอร์เซ็นต์ในคำรวมที่เราจะต้องรู้ความเป็นจริง ได้ขนาดนี้
ถือว่ายอดเยี่ยมแล้วใช้ไหมสำหรับสังคมคนในโลกนี้ มันจะต้องได้หมายความว่าเปอร์เซ็นต์ของผู้บรรลุหรือ
ผู้ที่มีภูมิธรรมประเสริฐจริงๆเนี่ย จะต้องมากกว่าเปอร์เซ็นต์ที่กล่าวไปแล้วถ้าในขั้นที่ขึ้นไป ๖๐, ๗๐,
๘๐% อาตมาคิดว่าขอให้รักษาสติไว้เถอะ

ไอโฮ ถ้า ๘๐% นี้อาตมาว่าเมืองไทยจะมีสิ่งมหัศจรรย์ของโลกที่ไม่ใช่วัตถุ เป็นสิ่ง
มหัศจรรย์ของโลกในความเป็นมนุษยชาติ ของโลกเลย อาตมามั่นใจว่า มันน่าจะเป็นไปได้ แต่ก็

ระมัดระวังอยู่ว่าเราไม่พยายามที่จะขยายเขตของชุมชนนี้ให้มันฟ้าม ให้มันกว้างเกินกาล เพราะฉะนั้น ผู้ที่จะมาอยู่ในเขตชุมชน จะไม่โตนัก แต่อาศัยความเข้มข้น เพราะอาตมามีหลักการอย่างนี้ **เน้นเนื้อ ให้เหนือกว่ามาก เน้นลากแผ่ยาวกว่าเส้น เน้นจริงให้ยิ่งกว่าแค้น เน้นแก่นให้แน่นกว่ากว้าง** ลี ประโยคนี้เป็นมोटโตหลักที่อาตมาจะต้องคำนึงอยู่ตลอดเวลา

ถาม : พ่อท่านเชื่อว่ามิโสดาบันอยู่ทุกชุมชน

พ่อท่าน : โสดาปฏิบัติยังคงคือองค์แห่งการตรวจสอบความเป็นโสดาบัน พระพุทธเจ้าก็ตรัสไว้ **โสดาปฏิบัติ** องค์คุณแห่งการเป็นโสดา ก็คือศีล ๕ (ครับ) ไม่มีอบายมุข ปิดอบาย ไม่มีอบายไม่ประพฤติแม้ทางกาย ทางวาจา เห็นชัดเจน ส่วนทางใจของเขานั้นก็ตรวจสอบของใครของมันเป็น บัจจัตตัง แต่อยู่ด้วยกันมาเราก็ย่อมรู้ นะ ว่าการเป็นไป โอ้ ก็ยังมีการกดขี่ ดิ้นรนแสวงหาอะไรใหม่ หรือว่าเขา เอ้อ เฉยๆแล้ว มันไม่เกิดการสะทกสะท้าน อะไรพวกนี้มันก็ดูกันได้

ถาม : จากการประเมิน มีระดับโสดาบันเยอะไหมครับ

พ่อท่าน : มากพอสมควร เป็นแต่เพียงว่า จริงไม่จริงนั้นมันมีอยู่สองนัย นัยหนึ่งก็ต้อง พยายามกดขี่รักษาสมาทานอยู่เท่าที่มันยังไม่ถึงขั้นบรรลุลยังไม่ถึงขั้นเข้าถึง ยังไม่ถึงขั้นสัมปันนะ ยังไม่ถึงขั้นจิตบรรลูล คือทำให้กิเลสดับ ทำให้กิเลสมันจางคลายถึงขีดถึงขั้น เป็นผลธรรม แต่ก็มิอินทรีย์ ฬะสามารถที่จะควบคุมไม่ให้มันออกมาละเมิดได้ อยู่ในมรรค ยังไม่ได้เป็นอาริยชน หรืออาริยชนก็ได้ ในขั้นมรรค ส่วนขั้นผล ไม่ได้ให้พูดเล่น เพราะเป็นอุตริมนุสสรธรรม เราก็ดูอยู่ด้วยกัน แต่พฤติกรรม ระยะเวลา ผลที่เป็น ที่นี้ก็เห็นอยู่มันขี้บ่ง มันเป็นตัวชี้ชัดค่าได้ ทดสอบได้

ถาม : ที่นี้ถ้าเราพูดถึงที่มีเป้าหมายการพัฒนาเพื่อให้ชีวิตมีชีวิตอันประเสริฐ ถ้าเราพูดใน รายละเอียดเนี่ย คนที่นี้ที่ถือว่าพัฒนาแล้วนะ มีชีวิตอันประเสริฐแล้วเนี่ยเขาควรรู้อะไรบ้างยะ มีความรู้ ความเข้าใจอะไรบ้าง

พ่อท่าน : เขาก็ต้องรู้ปริยัติและปฏิบัติ แล้วก็รู้ว่าการตรวจปฏิเวชธรรมคืออะไร เพราะว่า ทุกคนต้องรู้เอง เห็นเอง เป็นโสดา สกิทา อนาคา อรหันต์ ก็ต้องรู้ได้ด้วยตน คนไม่รู้ เอาแต่มงๆ งามๆ ยังไม่ใช่ผู้บรรลุธรรมของศาสนาพุทธ ศาสนาพุทธต้องรู้แจ้งเห็นจริง ต้องมีอธิปัญญา ต้องมี อริจิต อธิปัญญา อริวิมุติ จิตเป็นได้ ต้องมี "ญาณ" รู้จัก รู้แจ้ง รู้จริง จิตของตน

ถาม : พูดถึงเฉพาะปริยัตินี้ละยะ เขาน่าจะรู้อะไรบ้าง ถึงจะเป็นคนอโศกที่พัฒนาแล้ว

พ่อท่าน : ก็รู้ศีล สมาธิ ปัญญา รู้หลักเกณฑ์ รู้จรรยา ๑๕ รู้หลักประพฤติที่แท้จริง มีศีล เป็นข้อต้น สำรวมอินทรีย์ โภชนะมัตตัญญุตตา ซาคริยานุโยค แล้วก็ศีลธรรม ๗ เกิดศรัทธา เกิดหิริ เกิดโอตตปปะ เกิดพหุสัจจะ เกิดวิริยะ สติ ปัญญา ต้องมีญาณรู้ เกิดฉาน ฉานหนึ่งสองสามสี่ ฉานพุทธไม่ใช่ฉานแบบฤาษี ไม่ใช่ไปนั่งหลับตาเหมือนอาฬารดาบส อุทกดาบส (ครับ) ฉานก็คือ การปฏิบัติลิมตารธรรมดา ไม่ได้นั่งหลับตาอะไร มีสัมผัส "รู้" มี "เหตุ" ที่เป็นปัจจัย มีสัมผัสเป็นปัจจัยทาง ตา หู จมูก ลิ้น กาย สำรวมอินทรีย์ ๖ แล้วก็เข้าไปสัมผัสกับเหตุนอกบ้าง เหตุในบ้าง แล้วผู้ ปฏิบัติก็ "รู้" วิญญาณ "รู้" เวทนา อ่านกายในกาย เวทนาในเวทนา อ่านจิตในจิต อ่านธรรมในธรรม วิเคราะห์ออก อะไรคือกุศลจิตอะไรคืออกุศลจิต อะไรคือโลกุตรจิต อะไรคือโลกียจิต ต้องรู้เวทนาใน เวทนาแยกเคหสติเวทนา เนกขัมมะสติเวทนา เข้าใจในความเป็นเวทนาครบ ๑๐๘ เลย (ครับ) ต้อง เรียนเวทนาในเวทนา เวทนา ๒ เวทนา ๓ เวทนา ๕ เวทนา ๖ เวทนา ๑๘ เวทนา ๓๖ เวทนา ๑๐๘ ต้องมีญาณปัญญา "เนกขัมมะสติอุเบกขาเวทนา" ที่เป็นฐาน "นโรธ" และต้องตรวจสอบด้วย "อรูปฌาน ๔" จนรู้แจ้งใน "สัญญาเวทิตนโรธ" กระทั่งมันใจใน "อนตตา" ที่มันคงเที่ยงแท้ เป็น "นิจจัง ฐวัง สัสสตั้ง อวิปริณามธัมมัง อสังหิรัง อสังกุปปัง กันทีเดียว จึงจะตรวจสอบได้ว่า เราบรรลุอย่างสมบูรณ์แบบ

ถึงที่สุดด้วย“ญาณทัสสนะ หรือวิชา ๘”

ถาม : ณ วันนี้นะนี้ พ่อท่านท่ามา ๓๖ ปีนะครับ องค์กรก็ใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ พ่อท่านมีการกำหนดใหม่ว่า ให้มีหน่วยงานเฉพาะในการที่จะพัฒนาคน

พ่อท่าน : ไม่ต้องมีหน่วยงานเฉพาะ เพราะว่าปฏิบัติธรรม ก็คือชีวิตของทุกคนเป็นสามัญปกติ เมื่อทุกคนปฏิบัติธรรมกันทุกคน ทุกคนก็พัฒนาตนไปด้วย ทำงานไปด้วยเป็นเรื่องสามัญของทุกคน ไม่ต้องมีหน่วยงานเฉพาะอะไรนี้ การปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้า ไม่ได้แยกการปฏิบัติธรรมไปจากการทำงาน หรือไม่ได้แยกไปจากการมีชีวิตสามัญปกติ สัมมาสังกัปปะ สัมมาวาจา สัมมากัมมันตะ สัมมาอาชีวะ ซึ่งเป็นข้อปฏิบัติธรรมเพื่อไปนิพพาน เพื่อเกิดสมาธิ เกิดญาณ เกิดวิมุตติ ตามหลักมรรค ๘ องค์ ๘ ก็คือ การมีชีวิตเป็นอยู่ปกติ ทำมาหากินธรรมดาของคน ดั่งนั้น เมื่อปฏิบัติธรรมธรรมะก็พัฒนาตน พัฒนาคณแล้วนี้ ทำงานในชีวิตสามัญไปก็พัฒนาตนไป เพราะมีการปฏิบัติให้เกิดสมาธิเกิดสมาธิเกิดวิมุตติไป มันก็ไปด้วยกัน ธรรมะเจริญเป็นมรรคผล ก็คือ การพัฒนาคนจริงๆ จะต้องแยกหน่วยงานเฉพาะทำไมละ

แต่ชาวพุทธเข้าใจผิดว่า ปฏิบัติธรรมที่จะให้เกิดสมาธิ ต้องแยกตนเองไปนั่งหลับตาทำเอา ซึ่งนั่นคือ สมาธิเจโตสมณะ แต่“สัมมาสมาธิ”นั้น เกิดจากการปฏิบัติ“มรรค ๘ องค์” แล้วจะเกิดมรรคผล

พระพุทธเจ้าตรัสไว้ชัด อยู่ใน“ญาณข้อที่ ๕ ของโสดาบัน” คือ ผู้เป็นโสดาบันจะต้องมี“ญาณ ๗” ก็ารู้ตัวเองว่าได้พัฒนา ซึ่ง“ญาณข้อที่ ๕” ก็มีว่า ผู้ปฏิบัติธรรมมีสติรู้ตัวทั่วพร้อมปฏิบัติไปตามหลัก“โพธิปักขิยธรรม ๓๗” ก็จะมีทั้งปฏิบัติธรรมอันเป็นประโยชน์ตน มีทั้งทำงานไปด้วยก็เป็นประโยชน์ในการสร้างสรรค์ ท่านเปรียบเทียบกับแม่วัวเลี้ยงลูกไปแล้วก็เล็มหญ้าให้กับตนเองไปในขณะเดียวกันพร้อมๆกัน หมายความว่า จะต้องได้ประโยชน์ตนพร้อมกับประโยชน์ท่านไปพร้อมกันในตัว เล็มหญ้าให้แก่ตัวเอง ก็เลี้ยงตัวเอง พร้อมกันนั้นก็ฆ่าเลี้ยงดูลูกน้อยเลี้ยงลูกน้อยไปด้วย นั่นหมายถึง การงานน้อยใหญ่ของสธรรมมิก การงานต่างๆ ก็ให้ทำไปด้วยไม่บกพร่อง พัฒนาคณ

ต้องมีประโยชน์ตนคือ การปฏิบัติไตรสิกขาให้เจริญไปพร้อมกัน ประโยชน์ตนคือโลกุตระไม่ใช่แค่โลกียะ ศาสนาพุทธนี้มีประโยชน์ทั้ง ๒ ฝ่าย ทั้งกุศลโลกียะทั้งกุศลโลกุตระ ผู้สัสมาธิจะปฏิบัติเป็นอุบายตัด เป็นประโยชน์สองส่วนสองฝ่าย มันจะได้กุศลโลกียะด้วย กุศลโลกุตระด้วยพร้อมกัน เป็นเหมือน เหรียญสองด้าน มันไม่แยกกันเลย

ถาม : ท้อใจเหนื่อยซะ หลักรธรรมพระพุทเจ้ามันมีเยอะใช้ไหมซะ ที่นี้เราใช้หลักธรรมอะไร เป็นแกนกลางในการพัฒนา

พ่อหนู : ในการพัฒนาก็ธรรมะของพระพุทธเจ้าทุกหลักแหละ เป็นแต่เพียงว่าวาระใดที่จะเอาหลักไหนเข้ามาอธิบายแล้วก็ปฏิบัติพิสูจน์ เช่น อาตมาเอวาระ ๙ นะ มีการเป็นคนเลี้ยงง่าย เป็นคนบำรุงง่าย เป็นคนมักน้อย เป็นคนสันโดษ เป็นคนต้องขัดเกลา ขัดเกลากายวาจาใจ เป็นคนที่มีศีลเคร่งได้ รุตะหรือรุตงค์ ศีลเคร่ง มีอาการที่น่าเลื่อมใส ปาสาทิกะ ไม่สะสม ไม่สะสมทั้งวัตถุเงินทองและกองกิเลส ไม่สะสมทั้งนอกและใน คือ อปจยะ และเป็นคนขยัน วิริยารัมภะ อย่างนี้เป็นต้น วาระ ๙ ก็ปฏิบัติเพื่อเป็นสมณะกันได้ทุกคน สมณะคือผู้สงบ

ถาม : ถ้าพูดถึงระดับนักบวชสมณะนี้เรามีเห็นไหมครับ ว่าเขาจะต้องมีธรรมะอันไหนเป็นพิเศษ มรรค ๘ หรือโพธิปักขิยธรรมอะไรอย่างนี้

พ่อหนู : ทั้งนักบวชและฆราวาสก็มรรค ๘ โพธิปักขิยธรรม ๓๗ จรณะ ๑๕ หรือเอาหลักวาระ ๙ อย่างที่พูด อะไรก็แล้วแต่เถอะ วิชชา ๘ อวิชชา ๘ ก็ล้วนเป็นหลักที่จะใช้ปฏิบัติ ใช้นำพาได้ทั้งนั้น ก็ต้องเรียนเป็นปริยัติ แล้วก็นำไปปฏิบัติ แม้แต่ปฏิบัติศีล ศีลบรรลู่อะไรบ้าง อวิปฏิสาร ปามุชชะ ปิติ ปัสสัทธิ สุข สมานิ อะไรต่าง ๆ นานา ก็เอามาอธิบายให้เข้าใจกัน แล้วคุณปฏิบัติศีลถึงขั้นอวิปฏิสารไหม มีปราโมช มีปีติใหม่ มีปัสสัทธิใหม่ มีความสงบระงับในใจ กิเลสมันสงบระงับแล้วไม่ใช่สงบแล้วไปนั่งหลับตาในที่นั่งสงบ ไม่ใช่ สมาธิหนึ่งหลับตาก็เพียงบพเสริม แต่บพเอกนั้นสมาธิลืมตา ไม่ใช่ไปนั่งหลับตาอย่างฤๅษีอาราพดาบส อุทกดาบส สมาธิแบบนั้นมันของเก่า พระพุทธเจ้าท่านปฏิเสธมาแล้วไม่ใช่ทางบรรลู่โลกุตระ สมาธิของพระองค์เรียกว่าสัมมาสมาธิ เรียกให้เต็มๆ ว่า อริโย สัมมาสมาธิ ที่ท่านตรัสไว้ในมหาจัตตาริสกสูตร พระไตรปิฎกเล่ม ๑๔ ตั้งแต่ข้อ ๒๕๒-๒๘๑

ถาม : ถ้ามีคนมาเรียนถามพ่อท่านว่า อยากศึกษาพุทธนี้ควรศึกษาธรรมะอะไรก่อน

พ่อหนู : ก็ศีล สมาธิ ปัญญา ประพตติตามศีล ทำสัมมาทสิให้เกิดขึ้น ให้เข้าใจเลยว่าจะศึกษาเพื่อไปนิพพานนะ หรือไปเป็นโลกุตระบุคคล เป็นอาริยะเนี่ย มันเป็นประโยชน์ตนประโยชน์ท่าน แล้วก็มีความสุขที่ประเสริฐ เพราะฉะนั้นถ้าจะเอาโลกุตระอย่างนี้ สัมมาทสิก็ต้องแบบนี้ ไม่มีทางอื่น

ถาม : ที่นี้ไตรสิกขา ศีล สมาธิ ปัญญา นี้ จำเป็นไหมว่าเราจะต้องเริ่มที่ศีล ถ้าเราจะเริ่มที่สมาธิ ปัญญาก่อนได้ไหมซะ

พ่อหนู : ไม่มี ไม่ได้หรอก ตลก เริ่มสมาธิจะไปศีลได้ไง เพราะมันเป็นยังงี้ มันไม่แยกกันนะ ศีล สมาธิ ปัญญาเนี่ย คุณพูดเป็นเล่นไป เนี่ยอธิบายกันผิด ไม่มีหรอกที่ว่าสมาธิก่อนได้ไง แล้วเขาไปอธิบายกันนะพอปฏิบัติจิตบริสุทธิ์แล้วศีลก็บริสุทธิ์ด้วยอะไรอย่างนี้ มันไม่ใช่ หนึ่งศีล อย่างจรณะ ๑๕ นี้ ศีลซะก่อนแล้วก็สำรวจมอินทรีย์ โภชนะมัตตัญญูตา ซาคริยานุโยคะ แล้วถึงจะเกิดฌาน ฌานก็เข้าสู่สมาธิ

ฌานคือปฏิบัติให้ล้างกิเลสออก ฟุ้งรู้ฟุ้งเผลา เพราะฉะนั้นเรียนต้องปฏิบัติให้รู้กิเลสตัวเอง กระทบสัผัสตาทะทรรูป เกิดกิเลสแล้วนะ ก็ล้างกิเลสมันไป ในขณะที่คุณปฏิบัติรู้กิเลสแล้วล้างกิเลส นั่นคือทำฌาน เมื่อกิเลสมันลดลงๆ จิตก็แข็งแรงขึ้น จิตที่ตั้งมั่นขึ้นเรียกว่าสมาธิ สมาธิแปลว่า "จิตตั้งมั่น" ฌานคือการฟุ้งรู้กิเลสให้ได้แล้วเฝ้าให้สำเร็จ

ฉานะ แปลว่าเผา คือเผากิเลส ฟังรู้จักกิเลสแล้วก็เผาทำลายกำจัดกิเลสออกไป เพราะฉะนั้นกำลังปฏิบัติอยู่นี้ก็คือฉานหนึ่งฉานสองฉานสามฉานสี่ (ครบ) พอฉานสี่ก็สั่งสมลงเป็นอธิจิต อธิจิตสูงขึ้นไป เป็นขณิกสมาธิ อุปจารสมาธิ อัปนาสมาธิ สมาธิที่ตั้งมั่นแข็งแรงขึ้นเรื่อยๆ

ถาม : ที่พ่อท่านบอกว่ามันต้องไปพร้อมกันนี่มันเป็นอย่างไงครับ

พ่อท่าน : ก็ปฏิบัติศีล สมมุติว่าเราปฏิบัติศีล ๕ เป็นหลัก เราเหมาะแค่ศีล ๕ เราก็สมาทานศีล ๕ แล้วก็ปฏิบัติศีลตามนี้แหละ ตากระทบรูป หูได้ยินเสียง สมมุติว่าบายมุข เอ้า เราจะเลิกกินเหล้า ยกตัวอย่างอย่างง่ายๆนะ เบื้องต้น คุณก็ต้องสำรวมระวัง ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ สั่งกับปะ วาจากัมมันตะ อาชีวะ ตามหลักมรรคองค์ ๘ คุณก็อย่าไปด่าริ อย่าไปเที่ยวได้พูด อย่าไปเที่ยวมีกายกรรม หรือว่ากรรมต่างๆ คุณอย่าไปละเมิด อย่าทำอาชีวะที่ส่งเสริมเหล่า

นอกจากไม่ละเมิดกาย วาจา แล้ว อ่าน“ใจ”ด้วย สั่งกับปะมันด่าริไปในกาม ด่าริไปในพยาบาทแล้วเนียเป็นมิฉฉาสั่งกับปะอะไรพวกนี้ เนียสมาทานเรื่องของเหล่า (ครบ) ให้อ้อเหล่านีแหละ ก่อให้เกิดกาม ก่อพยาบาทอะไรไหม ไม่ได้กินคราวนี้แล้วจงไว้ มึง คราวหน้าก็จะเอาให้ได้ คราวนี้กูไม่ได้ดื่ม หรืออะไรไม่ได้ อย่างนี้เรียกว่าพยาบาท อะไรอย่างนี้เป็นต้น หรือว่าได้ดื่มตอนหนึ่งหรือว่าละเมิดไปเป็นสมในกามสุขในกาม อันนี้กิเลสก็โตขึ้น

ถ้าเราล้างกิเลส พิจารณาด้วยวิปัสสนา มีวิธีลดละกิเลสได้ นั่นคือการทำฉานไปในขณะ ลืมตา มีผัสสะเป็นปัจจัย มีเหตุปัจจัยต่างๆ อ่านรู้จักสัมผัสผัสสาเวทนา รู้จักเวทนาในเวทนา รู้จักกิเลสต่างๆ ลดละกิเลสเห็นความจางคลาย เห็นความดับอะไรพวกนี้ก็มีญาณรู้ มีวิชชา ๘ ประการ วิปัสสนาญาณ มโนเมยทธิ อิทธิวิธีอะไรพวกนี้ จนถึงอัสวักขยญาณ

ถาม : คนที่จะเป็นคนสอนคนอื่นสำหรับที่นี้เนี่ยจะ จะต้องมีความสมบูรณ์ยังไงครับ

พ่อท่าน : ต้องบรรลुरुธรรมก่อน จึงจะไปสอนคนอื่นได้ ต้องตั้งตนอยู่ในคุณอันสมควรก่อน แล้วพราสอนผู้อื่นจักไม่มัวหมอง พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้

ถาม : ต้องได้ระดับไหนครับถึงจะสอนคนอื่นได้

พ่อท่าน : ได้ระดับไหนก็สอนระดับนั้น ทางโลกเหมือนกันคุณจบปริญญาตรีคุณก็สอนได้แค่ปริญญาตรี คุณจบปริญญาโทคุณก็สอนได้แค่ปริญญาโท คุณจบปริญญาเอกก็สอนได้ปริญญาเอก คล้ายๆกันนะ โสดาก็สอนได้ขนาดโสด สกิทาก็สอนได้ขนาดไม่เกินสกิทา อนาคาก็สอนได้ระดับไม่เกินอนาคา อรหันต์ก็สอนได้สุดอรหันต์ ถ้าสูงกว่าอรหันต์ก็สอนสูงกว่าอรหันต์

ถาม : คนที่สอนที่ มวช. (สัมมาสิกขาลัยวังชีวิต)นี้เนี่ยจะเป็นครูอะไรเนี่ยต้องได้อะไร

พ่อท่าน : บางคนเขาก็เป็นสกิทา อนาคาอะไร บางคนเขาเป็นอนาคาริกชน ก็ไม่ใช่ทรัพย์สิน

เงินทองแล้ว ไม่สะสมทรัพย์สินเงินทองเป็นของตัวเอง ไม่มีบ้านช่องเรือนชานเป็นของตัวเองอะไรพวกนี้ มี โภคคักขันธา ปทาเยะ หมายถึงความว่าทิ้งแล้วปล่อยแล้วพวกทรัพย์ศฤงคารสำหรับตน โภคคักขันธา ปทาเยะ หรือแม้แต่ญาติปริวารัญญิง ปทาเยะ เป็นผู้บวชแล้ว เป็นคนระดับเนกขัมมะแล้ว มีชีวิตไปในทางธรรม ไปสู่ที่สุดแม้จะเป็นฆราวาส ในทางปฏิบัติ ก็อยู่ในความดูแลของสมณะด้วย

ถาม : บทบาทหน้าที่ของคนเป็นครูนี้ต้องทำอะไรบ้างครับ

พ่อท่าน : คนเป็นครูก็ช่วยเขานำพากันไป สอนกันไป แนะนำกันไป พาทำ ทำ สอนนี้ไม่ได้หมายความว่าสอนแต่ปาก สอนพาทำพาประพฤติ สังกัปะปะ วาจา กัมมันตะ อาชีวะ แม้แต่ในด้าน อาชีพก็นำพาด้วย อาชีพที่เป็นสัมมาอาชีพควรจะเป็น บางอย่างบางอันที่มันไม่ดูดีนัก ไม่ต้องไปประเจิดประเจ้อ้นัก ก็ไม่ต้อง อะไรที่พอทำได้ไม่ผิดวินัยก็เอา

ถาม : ที่นี้เน้นเรื่องกัลยาณมิตรใหม่ครับ

พ่อท่าน : มันเป็นเรื่องกัลยาณมิตร มิตรที่ดีมันเป็นธรรมชาติ ผู้ที่เข้าถึงขั้นมีคุณธรรม อย่างนั้นจริง ก็เป็นกัลยาณมิตร อยู่ด้วยกันอย่างพื่ออย่างหนึ่ง มีภราดรภาพ มีสันติภาพ มีอิสรเสรีภาพ ภราดรภาพ สันติภาพ สมรรถภาพ บุรณภาพ แนนอนที่สุด ย่อมเกื้อกูลกัน นำพากัน แจกกัน สอนกันให้เกิดศรัทธา ศีล จาคะ ปัญญา อันเป็นอารยทรัพย์ที่คนพึงได้ในชีวิต

ถาม : ที่นี้เราพูดถึงเป้าหมายแล้ว เราพูดถึงวิธีการแล้ว แล้วก็ผลการพัฒนาแล้ว แต่ว่ามัน ก็ยังไม่บรรลุถึง ๑๐๐% ใช่ไหมคะ หรือสัก ๕๐ เนี่ย อะไรเป็นปัญหาทำให้มันไม่บรรลุถึง ๑๐๐%

พ่อท่าน : ก็เขายังไม่พากเพียรหนึ่ง สองยังเข้าใจไม่สัมมาทฤษฎี ก็เท่านั้นเอง ถ้าเขาไม่เข้าใจ แต่ว่าพากเพียรมันก็ไม่บรรลุ ถ้าเข้าใจทะเลาะแล้วแต่ไม่พากเพียรมันก็ไม่บรรลุ ถ้าเข้าใจยังไม่สัมมาทฤษฎี แนนอนมันก็พากเพียรให้ตายมันก็ไม่ออกไม่หลุด ไม่บรรลุหรอก แต่อาจจะบรรลุมีจนาผล ซึ่งก็มีผู้ หลงผิดได้มีจนาผลกันอยู่มาก มันเข้าใจยังไม่ครบรอบยังไม่ถูกถ้วนมันเพี้ยนๆอยู่ ยังไม่สัมมาทฤษฎี...นี่สำคัญ เพราะเป็นประธานการปฏิบัติทั้งปวง

สรุป ต้องมีสัมมาทฐิอย่างสมบูรณ์ ไม่มีวิจิจจจา แล้วก็ต้องมีเพียรอันเพียงพอ

ภาคปฏิบัตินั้นคือสติปัฏฐาน ๔ สัมมัปปธาน ๔ แล้วก็อิทธิบาท ๔ นี่เป็นภาคปฏิบัติ โภธิปักขัยธรรม สามหลักแรกนี้เป็นตัวปฏิบัติแท้ คือสติปัฏฐาน ๔ สัมมัปปธาน ๔ อิทธิบาท ๔ ต้อง ปฏิบัติเป็นองค์รวม ไม่ใช่แยกกัน พอปฏิบัติแล้วก็จะสังสมเกิดเป็นอินทรีย์ ๕ แล้วก็ปฏิบัติถึงผลก็เป็น พละ ๕ เกิดศรัทธา ศรัทธินทรีย์ วิริยินทรีย์ สตินทรีย์ สมาธินทรีย์ ปัญญินทรีย์ และเป็นพละก็ ๕ เหมือนกัน ศรัทธาพละ วิริยพละ สติพละ สมาธิพละ แล้วก็ปัญญาพละ

ในภาคปฏิบัติจริงๆ จะต้องปฏิบัติให้สมบูรณ์ก็คือ ต้องมีสัมมัปปธาน ๔ สัมมัปปธานก็มี สักรปธาน คือ ปฏิบัติระมัดระวังจริงจัง ปหานปธาน ต้องปฏิบัติถึงขั้นกำจัดกิเลสให้ได้ ต้อง ปหานปธานสำเร็จ จึงจะเป็นภาวณาปธาน ในภาวณาปธานก็ต้องสำรวจผล ทำให้ถึงผล แล้วก็ตรวจผล สังสมผล ภาวณาแปลว่าการเกิดผล สุดท้ายก็ต้องรักษาผล อนุรักษ์ภานาปธาน อย่าให้ผลเสื่อมหลุดไป จึงจะเป็นความยั่งยืนที่เที่ยงแท้

ถาม : เราเคยมาทบทวนใหม่กว่าวิธีการที่เราใช้อยู่เนี่ย อาจจะไม่สมบูรณ์ ๑๐๐% ก็ได้

พ่อท่าน : อาตมาว่ามันสั้นนะ วิธีการ ทฤษฎี หรือว่าปรียติเนี่ยมันสั้น อาตมาว่าที่ได้เอามา สอนเนี่ยโอ้โฮ...มันมากล้น จนกระทั่งอาตมาว่าโอ้คนนี่ไม่ขาดปรียติเลย ปฏิบัติไม่เต็มที่เท่านั้นเอง ปรียติ นี้คิดว่าไม่มีปัญหามาก สมบูรณ์เกินร้อยแน่ และอาตมาก็เชื่อมั่นว่าสัมมาทฤษฎีด้วย ทั้งปรียติที่จะให้ ปฏิบัติ ทั้งปรียติที่ตรวจสอบการปฏิบัติว่าเกิดมรรคผลหรือไม่ และตรวจสอบสภาวะที่เกิดที่ดับด้วย ทั้งปรียติที่เป็นหลักในการวัดระดับธรรมที่บรรลุ จนถึงสุดจบสมบูรณ์

.....อโศกเนี่ยเราจะพัฒนาคนโดยผ่านการทำงานใช้ไหมอะ มันเป็นไปได้
ใหม่ว่าเราอาจจะมีแนวทางอื่นเนี่ย ที่พัฒนาคนได้ดีกว่านี้ที่ไม่ผ่านการทำงาน

.....ไม่ ไม่ได้หรอก จงเข้าใจนะว่า “การงาน-การกระทำ” คือคำว่า “กรรม”
เพราะฉะนั้นหลักยอดหรือทฤษฎีเอกของศาสนาพุทธนะ **มรรคองค์ ๘**

บันทึกจาก ...ปัสกาลสนณะ

ถาม : ความพร้อมของผู้เรียน หรืออีกแง่หนึ่งคือว่า คนส่วนใหญ่เนี่ยนะครับไม่มีความพร้อม
ที่จะถึงโลกุตระ มันก็เลยไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

พอกัน : จะพูดอย่างนั้นก็ได้ เพราะว่าคนที่มีการมีจะได้ขนาดนั้นนะมันไม่ถ้ายักหรือก
ศาสนาพุทธไม่ได้เป็นศาสนาที่จะล่าบริวารหรือว่าไปเอาปริมาณมาแข่งกับใคร ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่
สอนคนที่สอนได้ คัดเลือกผู้สอน คนที่มีชั้นภูมิอยู่ในฐานะเวไนยสัตว์ สัตว์ที่สอนได้ สัตว์ที่สอนไม่ได้
ก็ต้องละเว้น เพราะถึงสอนก็ไม่มีทางบรรลุจริงๆ เสียเวลา ลำบากเปล่าทั้งผู้สอนและผู้รับสอน ดังนั้น
จึงไม่มีบริวารมาก พุทธไม่ใช่ศาสนาที่จะแข่งด้านปริมาณกับใคร เพราะฉะนั้นคนที่จะเป็นได้ไปได้ ก็
ต้องเป็นเวไนยสัตว์ที่สอนได้จริงๆ อเวไนยสัตว์มันมีเยอะมากกว่าเวไนยสัตว์ อันนี้เป็นสังขะ ซึ่งรู้ยาก
เหมือนกันสำหรับคนที่เป็นเวไนยสัตว์ แม้จะเห็นว่าเฉลี่ยฉลาดจับตอกเตอร์ทำใบ จบพุทธศาสตร์ระดับ
สูงส่ง ยอมรับกันว่าเป็นปราชญ์ทางศาสนาปานใดก็ตาม ก็อาจจะเป็นได้แค่“ผู้ปทปรมะ”เท่านั้นก็ได้
ล้วนเป็นไปตามสังขะของคนที่มีภูมิจริงตามบารมีแต่ละคน ท่านแบ่งคนเป็นอุคฆฏิตัญญู วิปจิตัญญู
เนยยบุคคล หรือว่าปทปรมะ ปทปรมะ-เนยยบุคคลก็มีอีกหลายชั้น

อเวไนยสัตว์ผู้ที่สอนไม่ได้เนี่ย อย่างนี้ว่าเขาไม่มีความรู้ละ พระพุทธเจ้าท่านตรัสว่า คนผู้ที่
เข้าข่าย“ปทปรมบุคคล”เนี่ย คือผู้ที่สอนแล้วก็ไม่บรรลุธรรมนะ พระพุทธเจ้าตรัสว่า ปทปรมบุคคลคือ
“คนที่ได้ฟังพระพุทธพจน์มากก็มาก จำไว้ได้ก็มาก กล่าวอยู่ก็มาก สอนผู้คนอยู่ก็มาก แต่ตัวเอง
ไม่ได้บรรลุธรรม” เพราะฉะนั้นจะมีชื่อเสียงไอ้โฮ....สอนคนอยู่ กล่าวอยู่ จำได้มาก ใครก็บอกว่าเป็น

พระไตรปิฎกเคลื่อนที่อะไรก็ได้แล้วแต่เยอะเยอะเลย แต่คนผู้ที่ไม่ได้บรรลุธรรม นั่นคือ บุคคลปทปรมะ
 อย่าไปเข้าใจว่าปทปรมะคือคนพูดเช่ๆ ซ่าๆ โง่ๆ ไม่รู้เรื่องอะไร ไม่ใช่ชน อาจจะนับถือว่าเป็น
 เป็นปราชญ์กันอยู่ในเมืองไทยนี้ก็เยอะ เพราะไม่มีภูมิอ่านปรมัตถ์ของตน ไม่มีวิชา ๘ รู้มากแต่ไม่
 บรรลุธรรม คนเช่นนี้นับเข้าข่าย“อเวไนยสัตว์” คือ ผู้ที่สอนให้บรรลุพุทธธรรมไม่ได้

แต่ก็ไม่ใช่ว่าศาสนาพุทธจะมีแค่อารยธรรม สอนแต่อารยธรรม อเวไนยสัตว์ที่บรรลุ
 อารยธรรมไม่ได้ แต่สามารถบรรลุกัลยาณธรรมก็มี คือ ระดับกุศลโลกีย์ เป็นคนดี สอนให้มีพฤติกรรม
 ดี ไม่เลวไม่ชั่ว รู้จักคุณธรรมจริยธรรมในสังคม เป็นคนดีของสังคมก็ได้เป็นได้ ดีมากต้องเคารพบูชา
 กันจริงๆ ก็มี เพียงแต่ด้านอารยธรรมยังไม่สามารถมีภูมิถึงขั้นโลกุตระ ไม่สามารถรู้สักร่างกาย ดับกิเลส
 ญัตตัวตนคือ“สักกายะจนถึงขั้นดับอาสวะได้”เท่านั้น จึงไม่ชื่อว่าอารยบุคคล

ถาม : ในโอศกนี้ถ้าเราแบ่งคนเป็นบัว ๔ เหล่านี้ละละ เหล่าที่ ๑ มีสักกี่เปอร์เซ็นต์ละ

พ่อท่าน : โอ้ น้อย อุดมกษัตริย์คุณนี้ จุดศูนย์ฯเท่าไรไม่รู้แหละ ถ้าพูดเป็นขั้นตอนนะ ผู้
 อุดมกษัตริย์คุณในระดับบรรลุโสดาบันน่าจะมากกว่าเพื่อน ที่เข้าข่ายอุดมกษัตริย์คุณคือ บรรลุโสดาบัน
 เพียงแต่ได้ฟังธรรมครั้งแรกเป็นต้น ส่วนผู้บรรลุสุกาคามีที่เข้าข่ายอุดมกษัตริย์คุณก็น้อยลงไป ส่วนผู้
 ที่อยู่ในข่ายวิปจิตัญญู เนยยบุคคล ก็มากขึ้นๆ อนาคามีก็ยิ่งน้อยใหญ่เป็นต้น บางคนก็...โอ้โฮ แป็บ
 เดียวเลย ฟังธรรมนี้ใช้แล้ว มาเลย...ได้ทันที มันเลย ไปตลอดเลย เหมือนสมัยพระพุทธเจ้าท่านและ
 ฟังธรรมพระพุทธเจ้าบิ๊ก็เป็นโสดาบันเลยก็มี ต้องฟังหลายทีก็มี ต้องฟังแล้วฟังเล่า พวกเพียรไปๆ ก็
 มีทั้งนั้นแหละ แต่ก็ไม่ใช่ว่าโอศกมีอารยชนทั้งนั้นนะ

ถาม : โอศกเนี่ยเราจะพัฒนาคนโดยผ่านการทำงานใช่ไหมละ มันเป็นไปได้ไหมว่าเราอาจ
 จะมีแนวทางอื่นเนี่ย ที่พัฒนาคนได้ดีกว่านี้ที่ไม่ผ่านการทำงาน

พ่อท่าน : ไม่ไม่ได้หรอก จงเข้าใจนะว่า “การทำงาน-การกระทำ” คือคำว่า “กรรม” เพราะฉะนั้น
 หลักยอดหรือทฤษฎีเอกของศาสนาพุทธนะมรรคองค์ ๘ ในมรรคองค์ ๘ มันมีทั้งสั่งกับปะ คือกรรม
 ทางความดำรินึกคิด มีทั้งวาจา ก็คือกรรมทางวจี มีทั้งกัมมันตะ กรรมการทำงานทั้งหลายทั้งหมด มีทั้ง
 กรรมการทำงานที่เป็นอาชีพ คืองานที่ต้องทำเพื่อเลี้ยงชีพ คุณจะไปตัดอันใดอันหนึ่ง อย่าไปตัดของท่านเลย
 ปฏิบัติธรรมอยู่กับกรรมทุกกรรมนั่นเอง พระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้สัมบูรณ์แล้ว ๘ ข้อนี้เป็นสูตรสำเร็จ
 ยิ่งใหญ่แล้ว อย่าไปตัดของท่านเลย สรุปแล้วทุกกรรมกิริยานั้นแหละ หรือกรรมก็คือการทำงานนั่นเอง
 ปฏิบัติธรรมจึงอยู่กับกรรม ๓ พร้อมอาชีพ คือการปฏิบัติธรรมทั้งนั้นถ้าคุณสัมมาทิฐิจริง ไม่ได้แยก
 การปฏิบัติธรรมไปจากการงานใด

ถาม : ที่นี้แนวทางการพัฒนาเนี่ยที่โอศกเราใช้คือเป็นตัวตั้งเป็นแกนกลาง แต่ถ้า
 สมมุติว่าเทียบกับสวนโมกข์เนี่ย สวนโมกข์บอกเขาใช้ปัญญาเป็นตัวตั้ง

พ่อท่าน : พูดโดยปริยาย สัมมาทิฐินี้ก็คือปัญญา เป็นเบื้องต้นทีเดียว สัมมาทิฐิพระพุทธเจ้า
 ตรัสว่า สัมมาทิฐินี้เหมือนแสงอรุณที่เริ่มต้นแห่งวัน แต่ต้องรู้ว่าความรู้นั้น เมื่อเข้าใจแล้วคุณต้องเริ่ม
 ด้วยศีลทั้งสิ้น วาจา กัมมันตะ อาชีวะ สั่งกับปะ แมแต่ดำริคุณก็ต้องศีลทั้งนั้นเลย เพราะว่าบอก
 แล้วว่าศีลนั้นต้องขัดเกลาจิต แต่ไปสอนกันผิดมานานแล้วว่าขัดเกลากายวาจาเท่านั้น ส่วนสมาธิก็ไปนั่ง
 หลับตาเอา มันก็เลยแยกส่วนของศีลสมาธิปัญญา ก็เลยล้มเหลวไปหมด แต่ความจริงไม่ใช่ ศีลนั้น
 ขัดเกลากันถึงใจทีเดียว ยืนยันเลยว่าพระพุทธเจ้าท่านตรัสไว้ชัด ในกัมมัตถิยสูตรที่กล่าวถึงศีลเนี่ย เมื่อ
 ปฏิบัติศีลมีอะไรเป็นผล เป็นอานิสงส์ ข้อแรกคือ อวิปปฏิสารเป็นผล เป็นอานิสงส์ หมายความว่าจิต
 จะต้องสบายขึ้น จิตไม่ลำบาก อวิปปฏิสาร และต่อไปก็มีปามุขชะ เป็นผล เกิดความยินดี แล้วก็เกิด
 ปีติ ความอิ่มใจ และเกิดความสงบใจ ปัสสัทธิ เกิดสุข และเกิดสมาธิ เป็นผลเป็นอานิสงส์ เห็นใหม่ว่า

ศีลมีสมาธิ เป็นผล เป็นอานิสงส์ เป็นสมาธิแล้วก็เป็นญาณทัสสนะ ยถาภูตญาณทัสสนะ ก็คือ มีปัญญาเป็นผล เป็นอานิสงส์นั่นเอง แล้วก็เกิดเป็นฌาน ๔ แล้วก็นิพพิทาญาณ และสุดท้ายวิมุตติ ปฏิบัติศีลนี้แหละบรรลุมุติ พระพุทธเจ้าทรงสรุปไว้ว่า **“ศีลที่เป็นกุศलय่อมยังความเป็นอรหันต์ให้บริบูรณ์โดยลำดับ”**

ถาม : ที่นี้วิธีการนี้เราจะเริ่มที่ศีลก็ได้ เริ่มที่สัมมาทิฐิก็ได้

พ่อท่าน : ถึงอย่างไรก็ตามแต่ สัมมาทิฐิเป็นแต่เพียงรู้ แต่หลักเกณฑ์จริงๆ มันก็คือ ศีลสมาธิ ปัญญา ปัญญา-สมาธิ-ศีล หรือสมาธิ-ศีล-ปัญญา หรือปัญญา-ศีล-สมาธิ แบบนั้นไม่เคยมีหรอก พระพุทธเจ้าไม่เคยทรงสอนไว้ มีแต่คนไปเรียงใหม่กันเอง ไปสลับสับเปลี่ยนเองทั้งนั้น

ถาม : อันนี้ถ้าเรามาดูปัจจัยตัวอาจารย์ผู้สอนนี่นะครับ คือบรรดาสมณะนักบวชทั้งหลายเนี่ย พ่อท่านคิดว่าท่านเหล่านี้เป็นครูที่ดีขนาดไหน

พ่อท่าน : ตามฐานะของแต่ละท่านแต่ละคนๆ การสอนเนี่ยเราสอนได้ทั้งกายกรรม สอนได้ทั้งวจีกรรม เพราะมันบางองค์ท่านไม่ถนัดทางวจีกรรมทางสอนพวกนี้ แต่ท่านก็ประพฤติดีประพฤติชอบ ประพฤติเป็นตัวอย่างก็นำไปได้ เกิดการจูงดึงเลื่อมใสศรัทธาไปได้ แต่ถ้าพร้อมทั้งกายกรรมวจีกรรม มันก็เป็นการสอนที่บริบูรณ์ขึ้น เพราะฉะนั้นยังมีความรอบรู้ บรรลุธรรม มีปัญญา มีจิตวิญญานที่แข็งแรง มีปัญญาที่รอบรู้ มีปฏิสัมภิทาญาณอะไรต่างๆ นานา มีปฏิภาณในการสอนก็ยิ่งดี

ถาม : ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ในช่วง ๓๖ ปีที่พ่อท่านสร้างชุมชนโอศกมาเนี่ย แล้วเราก็ค้นพบคนโดยใช้มรรคมืองค์ ๘ นั้นะฮะ มีทั้งความรู้ความเข้าใจ มีทั้งทำงานทำการนะครับ แล้วคิดว่าบรรลุป่าหมายขนาดไหนฮะ

พ่อท่าน : อาตมาออกอัศจรรย์นะ ที่ได้ผลขนาดนี้ ในยุคนี้แหล่ม...กิเลสมันหนามันแน่นเหลือเกิน มวลสนามแม่เหล็กแห่งโลกีย์ โอ้โฮ...มันกว้างใหญ่ไพศาลแล้วก็มีแรงเหวี่ยงสูงมาก แต่อตมาทำงานทวนกระแส พยายามที่จะดึงคนออกจากโลกีย์มาได้ขนาดนี้เนี่ย อาตมาก็ยังอัศจรรย์ใจ มหัศจรรย์ใจอยู่ **จะบอกว่าพอใจแค่ไหน อาตมาตายวินาทีนี้อตมาก็ไม่เสียดายชีวิตหรอก** ถ้าอาตมาไปหาเงินได้หมื่นล้านแสนล้านนี้อยู่ในโลกโลกียะอาตมาจะเสียดายชีวิตมากเลย แต่ชีวิตทุกวันนี้ในขณะนี้อตมาว่าอาตมาพอใจ มาถึงวันนี้แล้วพอใจ ยินดี แต่ดีกว่านี้ยังมีอีกเราพยายามไป

ถาม : เรื่องผลงานนี่นะครับ เราพัฒนาคนนั้นคนนี้ๆเนี่ย เราทำให้เขาทำงานได้มากขึ้นไหม

พ่อท่าน : อ้อ...ใช่ งานจะทำได้มากขึ้น คุณภาพของความสามารถทักษะต่างๆ มันจะดีขึ้นเจริญขึ้นด้วย ทั้งคุณภาพและปริมาณ ก็ก็จะเจริญขึ้นไปตามธรรมดา ทำงานได้มากขึ้นก็เพราะว่าตัวตนมันลดลง กิเลสมันลดลง ความเห็นแก่ตัวมันลดลง ความขี้เกียจมันลดลง ความขยันหมั่นเพียรมันมากขึ้น ความเห็นคุณค่าในการสร้างสรรค์ในกรรม กรรมกาจาง เพราะเราทำแล้วมันเป็นกุศล เราเข้าใจในกรรม กรรมมันเป็นทรัพย์แท้ของคน เพราะเราทำไปไม่ได้ล้าลาภยศสรรเสริญ ไม่ได้เอาไปแลก อามิสมาเสพสุข เราทำมาเป็นคุณค่าต่อมนุษยชาติ คนมีปัญญารู้ว่ามันคือความประเสริฐของคนจริงๆ ก็ทำไปสิมันมีคุณค่าประโยชน์ แล้วมันก็ขาดแคลนคนชนิดนี้จริงๆ ทุกวันนี้พระพุทธเจ้าตรัสมาตั้งแต่ยุคของท่านแล้วว่าโลกมันพร่องอยู่เป็นนิจ โลกมันไม่ได้มากมายท่วมท้นอยู่ตลอดเป็นนิจ โลกมันพร่องอยู่เป็นนิจ แม้อยู่ทุกวันนี้มันมหาพร่องเลย ไม่ใช่พร่องธรรมดา คนโลกียะยิ่งสร้างมากยิ่งพร่องมาก โลกวันนี้ว่าเจริญนั้นแหละยิ่งพร่องจะหมดแล้ว

ถาม : ที่นี้คุณภาพงานทำไมถึงดีขึ้นครับ

พ่อท่าน : เอ้า คุณทำงานขึ้นมาเรื่อยๆ เนี่ยความชำนาญมากขึ้น คุณภาพก็ดีขึ้นสิ แล้วมันก็มีความรอบรู้มากขึ้นความชำนาญมากขึ้น ความรับรู้มากขึ้นงานก็ต้องดีขึ้นกว่าที่ทำไปก่อนๆ มัน

บุคคลหนึ่งคนเป็นโลกุตรบุคคลหนึ่งคนนี่ มีค่ายิ่งกว่าทรัพย์ แหม....
 อดมาว่าเป็นหมื่นล้าน เพราะฉะนั้นมันคุ้มแสนคุ้ม ลงทุนเป็นหมื่นเป็นแสนเป็นล้าน
 แล้วได้ไสดามาคนหนึ่งอย่างนี้ คุ้ม

เป็นธรรมดาดารมชาติอยู่แล้ว และทางโลกุตระนั้น ไม่ได้ทำลายสิ่งแวดล้อม ไม่ได้ผลาญพร่า

ถาม : แล้วการที่เขาฝึกสมาธิสมาธิมีผลกับเรื่องนี้ไหม

พ่อท่าน : อ้อ แนนอน แนนอนเพราะว่าจิตจะเป็นตัวทั้งปัญญาและพลังงานทางจิต เรียกว่า
 เจโต พลังเจโต พลังปัญญาจะเพิ่มขึ้น คมชัดมากขึ้นแล้วก็มีพลังสร้าง พลังที่เป็นน้ำหนักของพลัง
 แข็งแรง ความแข็งแรงก็มากขึ้น น้ำหนักของพลังงานนี้ก็มีพลังหนาแน่นขึ้น แต่ต้องเป็น“สัมมาสมาธิ”
 ของพระพุทธเจ้านะ ไม่ใช่สมาธิฤๅษีที่นั่งหลับตาสะกดจิตให้หยุดให้สงบ

ถาม : ทีนี้ถ้ามาวัดว่าทรัพย์การที่ใช้ไป เขาทำงานได้มากขึ้น คุณภาพดีขึ้น เขาใช้ทรัพย์การ
 มากขึ้นหรือเปล่า

พ่อท่าน : มีภาวะที่ซ้อน มันจะเกิดประโยชน์สูงประหยัดสุด จะประหยัดขึ้นในตัวของมันเอง
 ตามความรู้ ตามความชำนาญ คนที่ทำอะไรไม่ค่อยเป็น แนนอนข้อบกพร่องความสูญเสียมันต้องเยอะแฉะ
 พอเป็นแล้วคล่องแคล่วขึ้นก็ความสูญเสียน้อยลงๆ รู้จักกลวิธี รู้จักทริค รู้จักเทคนิค ทักษะมากขึ้น
 เป็นธรรมชาติ

ถาม : ถ้าเขาคิดว่าปฏิบัติศีลได้เคร่งอย่างนี้เขาก็เลยถือตัวถือตนมากขึ้น

พ่อท่าน : ถึงแม้ว่าจะปฏิบัติศีลได้เคร่งได้ดี ก็ไม่จำเป็นจะต้องถือตัวถือตน เพราะว่าเรา
 ทำงานอยู่กับกลุ่มหมู่ เป็นกระบวนการกลุ่ม เมื่อมติหมู่ว่าเข้าหน้า เราก็ต้องทำกับหมู่ตามมติหมู่ แม้เรา
 จะมีดี แต่เราต้องมีหมู่เห็นดีด้วย ทำด้วยกันร่วมกัน ถ้าจะเอาตามเราถ้าหมู่ไม่เอาด้วยมันยากเกิน
 บางทีมันไปไม่ไหว เราก็ต้องไม่ยึดถือของเรา แม้จะลดลงมาจากที่เราเห็นดี เท่านั้นเราก็ต้องเอาตามขนาด
 นั้น มันอาจจะไม่ดีเท่าที่เราคิด อาจจะไม่ดีเต็มที่ตั้งที่เราต้องการ แต่องค์ประกอบในกาละนี้โดยมวล
 โดยผู้คนมันได้เท่านี้ก่อน เราก็ต้องจำนน เราก็ต้องทำตามที่มีสมควรจะเป็นตามหมู่ไป ไม่ต้องถือตัวถือดี
 ก็อาจจะเป็นบ้างในจิตของบางคน ซึ่งต้องฝึกฝนดังกล่าว

ถาม : อันนี้ถ้าเราพูดเรื่องผลการพัฒนาพอท่านบอกว่า พอใจมากพอสมควรนี่นะฮะ ทีนี้
 ถ้าเทียบกับทรัพย์การที่เราลงไปเนี่ย ไม่ว่าจะเงิน แรงงาน เวลา อะไรต่างๆ นี่มันคุ้มไหมฮะ

พ่อท่าน : โอ้โฮ ถ้าเราจะให้ราคาโลกุตรธรรม บุคคลหนึ่งคนเป็นโลกุตรบุคคลหนึ่งคนนี่
 มีค่ายิ่งกว่าทรัพย์ แหม...อดมาว่าเป็นหมื่นล้าน เพราะฉะนั้นมันคุ้มแสนคุ้ม ลงทุนเป็นหมื่นเป็นแสน
 เป็นล้าน แล้วได้ไสดามาคนหนึ่งอย่างนี้ คุ้ม ก็แค่ทางโลกเขายังให้เลยไปเรียนปริญญาตรีโทเอกเขายัง
 ให้ทุนไปเรียน ขนาดนั้นเขายังเอา เขาว่าคุ้ม ก็ลงเป็นแสนเป็นล้านเหมือนกัน จริงๆนั้นทางโลกก็เรียน
 มาแล้วทำโลกให้พร่องด้วยซ้ำ ยิ่งเรียนสูงยิ่งโลกได้มาก ยิ่งทำให้โลกให้สังคมพร่องยิ่งมาก

ขอยืนยันว่าธรรมะของพระพุทธเจ้านั้นต้องมาทำงานให้แก่สังคม ไม่ใช่เป็นการเห็นแก่ตัว
 โลกมาให้แก่ตัว ไปทำงานที่จะไปเป็นประโยชน์ก็ยิ่งเอาเปรียบเอาไร้ที่อยู่ในตัว ไม่ใช่ธรรมะของ
 พระพุทธเจ้า ธรรมะของพระพุทธเจ้าจะต้องเป็น **พหูชนะหิตายะ พหูชนะสุขายะ โลกานุกัมปายะ** ต้อง
 เป็นไปเพื่ออนุเคราะห์โลก เพื่อให้แก่มวลมหาชนส่วนมาก ทำให้มวลมหาชนส่วนมากเป็นสุข นี่คือ
 ธรรมะของพระพุทธเจ้า ประโยชน์ตนนั้นแหละคือตนได้เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นมากๆ ตนจะเป็นผู้ที่มา

อนุเคราะห์โลกมาช่วยโลก มาเป็นประโยชน์แก่กัลลโลก นี่คือธรรมะของพระพุทธเจ้าไม่ใช่เห็นแก่ตัวอย่าง
 ฤษีออกไปป่าเขาถ้ำบรรลุแล้วก็ไม่รู้เรื่องอะไรไม่ทำอะไรให้แก่โลกเลย หรือเราเองเราก็เอามาเป็นของตัว
 มากๆ อาจจะไม่ผิดที่ตนเองทำได้มากก็เอามาก แต่พระพุทธเจ้าไม่เอาวิธีนั้น ต่อให้เก่ง ก็มักน้อยสันโดษ
 หรือแบบฤษีก็ตาม เครื่องขนาดไหนมันก็ไม่ใช้เรื่องของความเป็นมนุษย์ มันไม่ได้เป็นมนุษย์ มันหนีไป
 จากคุณสมบัติที่ดีของความเป็นมนุษย์ประเสริฐ ธรรมะของพระพุทธเจ้านั้น เมื่อล้างกิเลสได้แล้ว ต่อ
 ให้อยู่กับเมืองนครของโลกท่านก็นิวตรอน จิตว่าง จิตไม่บวก ไม่ลบ ไม่ดูด ไม่ผลึก ท่านจึงอยู่กับ
 สังคมมนุษย์ได้ ไม่เหมือนแบบฤษีหนีไปซุกอยู่ป่า

ถาม : ที่นี้ถ้าเราวัดเรื่องความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการเราเป็นยังไงครับ

พ่อท่าน : มันไม่ได้เข้าใจง่าย ธรรมะโลกุตระไม่ได้เข้าใจง่าย เพราะฉะนั้นจึงไปซำๆ แล้วก็ไป
 ในคนที่จะมา คนที่จะมาเข้าใจ และคนก็จะมายินดีเลื่อมใสแล้วก็จะปฏิบัติพึงประพฤติเอา มันไม่ง่าย
 เพราะนั้นศาสนาพุทธจึงไม่ใช่ศาสนาที่ใหญ่ที่กว้างมีบริวารมากในโลก

คนจะบรรลุธรรมของพระพุทธเจ้านั้นมีจำนวนปริมาณน้อย รู้ได้ยาก **คัมภีระ ทุททสา
 ทุรุษุโพธา สันตา ปณินตา อตักกาวจรา นิปุณา บัณชิตเวทนียา** บรรลุได้แต่บัณชิตแท้เท่านั้น
 คัมภีระ..ลึกซึ้ง ทุททสา..ไม่ได้เห็นกันได้ง่าย ทุรุษุโพธา..ไม่ได้รู้ได้ง่าย สันตา..สงบก็แบบลึกซึ้งพิเศษ
 ปณินตา..ละเอียดประณีตจริงๆ อตักกาวจรา..ไม่ใช่เรื่องตรรกะหรือได้แค่คิดแค่เหตุผล นิปุณา..ลึก
 ละเอียดลุ่มลึกจนถึงที่สุด บัณชิตเวทนียา..บรรลุได้เฉพาะบัณชิตแท้เท่านั้น เพราะไม่ใช่เรื่องที่จะรู้ได้ง่าย
 เห็นได้ง่าย ปฏิบัติตามได้ง่าย สันตา..สงบก็สงบอย่างพิเศษ เพราะว่าสงบไม่ใช่ไปหนีสงบเหมือนฤษีเขา
 สุขุมปณินตา ประณีต อตักกาวจรา ไม่ใช่เรื่องแค่ตรรกะ ใช้ตรรกะมายืนยันไม่ได้ นิปุณา เป็นเรื่องของ
 นิพพาน เป็นเรื่องของบัณชิตที่แท้จริงนี่เป็นต้น เพราะฉะนั้นคนที่จะมาศึกษาพุทธจริงๆ นั้นมีจำนวน
 ระดับหนึ่ง เหมือนยอดปริมิตไม่ได้มากหรอก สองธรรมะของศาสนาพุทธนี้ไม่มีเสน่ห์

หัวใจศาสนาพุทธนั่นคือ ชี้กิเลสเหตุแห่งทุกข์ เหตุแห่งความเลวอกุศล พุดถึงเรื่องความทุกข์
 ไม่ได้พุดถึงเรื่องความสุข พุดเจาะไซ้เข้าไปถึงต้นเหตุของความชั่วความไม่ดี เพราะฉะนั้นศาสนา
 พุทธจึงไม่ใช่ศาสนาที่มีเสน่ห์ จี๊ไซ้ความชั่วของคนคนก็ไม่ชอบ แต่พุทธคืออย่างนั้น หัวใจพุทธคือ
 “ทุกข์นิยม” เพราะกิเลสเหตุชั่วคือเรื่องต้องบริหารจัดการในความเป็นคน นี่คือพุทธ

และไม่มีอะไรมาล่อ มาใช้อามิส มีแต่จะเลิกละอามิส พุทธเป็นศาสนาที่มุ่งเข้าไปในสิ่งที่ไม่ดี
 พุดถึงเรื่องความไม่ดี บริหารจัดการในความไม่ดีของมนุษย์เป็นเอก ไม่ใช่ศาสนาประเล้าประโลมกันอยู่แต่ใน
 เชิงความดี ท่านเทียบว่ามนุษย์เนี่ยมันมีกิเลสหรือมีความไม่ดี เหมือนไฟที่ไหม้อยู่บนหัวร้อน ต้องรีบ
 เอาออก เรื่องดีเรื่องสุขมันไม่ใช่ไฟไหม้อยู่บนหัวไม่ต้องไปเดือดร้อนมันหรอก เพราะความดีมันจะมีอยู่
 ในตัวเรานานเท่าใดมันก็ไม่เป็นโทษแก่ตนแก่ท่านผู้ใด ความไม่ดีลืออยู่ในตัวเราต้องรีบรู้ตัวเองให้เร็ว
 และต้องรีบเอามันออก มาอยู่กับเราวินาทีหนึ่งมันก็ทำให้เราชั่ววินาทีหนึ่ง อยู่กับเราชั่วโง่งอยู่กับเราเป็น
 วันมันก็พาเราชั่วไปเรื่อย ต้องรีบรู้จักมันแล้วรีบเอามันออก นี่เป็นคาเร็คเตอร์ของศาสนาพุทธ เพราะ
 ฉะนั้นการที่จะกล่าวถึงสิ่งที่ไม่ดีของคนนั้น คนไม่ชอบ ชี้ถึงความไม่ดีไม่งามของคน คนไม่ชอบ จึง
 เรียกว่าศาสนาพุทธเป็นทุกข์นิยม เป็นศาสนาที่ไม่มีเสน่ห์ แต่เป็นศาสนาที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง พอรีบ
 แก้สิ่งไม่ดีออกจากตัวเอง ตัวเองก็ดีขึ้นๆ สิ่งที่ดีของตัวเองมันมีอยู่แล้ว ก็ไม่ต้องไปเที่ยวได้หลงใหลหลง
 ละเมอเพื่อออกไปหึงผยองความดีของตัวเอง แต่ต้องรีบรู้ความไม่ดีของตัวเองแล้วแก้ไขปรับปรุงออกไป
 แล้วเราจะได้เป็นคนดีเป็นสิ่งที่ดีก็เป็นประโยชน์ต่อโลก มันเป็นประโยชน์มันเป็นคุณค่าของมนุษย์อย่าง
 ลึกซึ้งซับซ้อน ไม่ประโลมโลก ธรรมะของพระพุทธเจ้านั้น ๑. เป็นสังฆธรรม ๒. เป็นศีลเลขธรรม ๓. เป็น
 นียานิกธรรม ๔. เป็นสันติธรรม นี่คือคุณสมบัติของศาสนาพุทธ เป็นสังฆธรรมเป็นเรื่องจริง สองศีลเลขธรรม

เป็นธรรมชาติที่ขัดเกลากิเลส สามนิยานิกรรมพันทุกข์แท้ มีสันติธรรม สงบสันติจริงๆ อย่างนี้เป็นต้น

ถาม : กว่าจะเข้ามาเป็นคนในของอโศกเนี่ย ก็ต้องละอายมุขได้ ถือศีลทำกินมังสวิรัตินะกลุ่มนี้พอเข้ามาแล้วเนี่ย มีแพ้วตัวเองออกไปเนี่ยมีไหมครับ

พ่อท่าน : อ้อ...มี ที่นี้ไม่มีน้อยเลย มันถึงโตไม่เร็วไง นอกจากโตไม่เร็วแล้ว บางคนก็หลงตัวเองว่าได้ แต่เข้ามาอยู่นานๆไม่ได้ ก็ต้องออกไปอีก ก็มีทั้งอย่างนั้นด้วย มีทั้งบางคนที่เขาก็ไม่ได้ล้มเหลวหรอก แต่เขาก็ถึงวาระเขาก็ต้องออกไปก่อน มันมีวิบากของตน พุดถึงวิบากนี้มันจริงโดยวิบากที่เป็นเรื่องที่อยู่ยาก กรรมวิบาก โอ้ ถึงวาระนี้คุณก็ต้องพรวดไปก่อนแล้วก็ไปใช้หนี้วิบากอะไรต่ออะไร แล้วค่อยวิ่งกลับมา หรือบางที่ชาตินี้ไม่ได้กลับมาอีกก็มี

ถาม : ผมสัมภาษณ์มาหลายคน เขาก็พุดถึงเรื่องการรับงานภายนอกมาใช้ไหมซะ เขาบอกว่านั่นเป็นภาระมาก เกิดความทุกข์ยากเหนื่อยยากมาก อันนี้มันเกินจุดพอดีของเราหรือเปล่า

พ่อท่าน : อาตมาดูแลอยู่ตรงนี้ อาตมาอาจจะเหมือนที่พระมากกว่าเขา อาตมาก็เห็นว่ารับได้มากอยู่ แต่ถึงขนาดนั้นอาตมาก็บอกแล้วว่าอาตมาจะไม่เอามากเกินไป มากเกินไปมันไม่รอด มันไปไม่ได้ แต่ผู้ที่อินทรีย์พละไม่ถึงอาตมาก็จะรู้สึกอย่างที่คุณว่า ภาระมันหนัก ก็เป็นธรรมดา แต่อาตมาเป็นผู้นำนี้จะจูงเขาไป หนึ่งความซึ้งเกียจ สองความเห็นแก่ตัวมันมีอยู่เหมือนกัน ถ้าเราอยู่เฉยๆ ไม่ทำซะมันก็ว่างก็เบาดี โดยเฉพาะเราไม่ได้ทำงานเพื่อแลกอาภิส เราไม่ได้เอาอะไรของใคร แค้นนี้เราก็พอแล้วนี้ เราก็กินน้อยแล้ว เรื่องอะไรจะไปทำอะไรกันมากมายนัก สิ่งเหล่านี้มันเป็นภาวะซับซ้อนที่ทำให้จิตมันเอียงไปโดยที่ไม่รู้สึกตัว มันเป็นกิเลสอัตโนมัติอย่างหนึ่งของคน มันเป็นบ้าง

ถาม : การที่เรามุ่งสั่งคนมันเพราะเราใช้แนวคิดของมหายานหรือเปล่าครับ

พ่อท่าน : จะเรียกของมหายานก็ได้ จะเรียกของพระพุทธเจ้าก็ได้ แต่ก็ต้องประมาณให้ได้ สัตส่วนที่พอดี พอเหมาะพอดี เราไม่ได้เป็นเถรวาทหรือเป็นมหายาน เราคือพุทธ

ถาม : คนเป็นอาริยะแล้วมีทางที่จะตกมาเป็นปุถุชนอีกได้ไหม

พ่อท่าน : ไม่ๆๆ อาริยะต้องไม่ตก เป็นโสดาบัน โสดาบันจิตต้องมีธรรมะเข้ากระแส พระโสดาบันที่เข้าซัด ซัดของท่านแบ่งเป็นระยะไว้ ๔ ระยะ

๑. โสตาบันนะ เข้ากระแส

๒. อวินิปาตธรรม หมายความว่า จะต้องไม่ตกต่ำจนเป็นธรรมดา แต่ก็ยังยึดก้อยู่บ้างได้เหมือนกัน ทว่าไม่ร่วงลงมาแน่ ถ้าตกต่ำไปเป็นปุถุชนได้อยู่ นั่นมันก็ไม่ใช่อยู่แล้ว ถ้าจิตเข้าขั้น โสตาบันก็ต่อตกต่ำไม่ได้ ถ้านี้กว่าตนได้บรรลุโสตาบันแล้ว แต่กลับตกต่ำ นั่นก็ไม่ใช่อินิปาตบันนะซึ่งนี้กว่าเข้ากระแสไปแต่ก็พุ่งออกมาจากเข้ากระแส อันนี้ยังไม่เข้าข่าย

๓. นียตะ สูงกว่าอวินิปาตธรรมขึ้นไป คือ เทียงแท้ แน่นนอน ไม่มียึดกอีกแล้ว

๔. สัมโพธิปรายณะ หมายความว่า มุ่งตั้งไปสู่ที่สุดที่สูงเพียงถ่ายเดียว

ถาม : แล้วคนที่ เป็นสภกหาเนี่ยก็ ไม่ลงมา เป็นโสดา

พ่อก่าน : แน่นนอน นี่คือคุณลักษณะของอาริยมุคคัล ก็กำกับไว้ตั้งแต่โสดาแล้ว สภกหาต้อง ใช้แน่ ยิ่งแน่ ยิ่งจริงกว่า อนาคตมีก็ยิ่งแน่ยิ่งกว่า

ถาม : อโศกเป็นองค์กรประเภทไหน เอ็นจีโอ ศาสนา การศึกษา หรืออะไรอะ

พ่อก่าน : องค์กรทางศาสนานะ แน่นนอนอยู่แล้ว แต่ที่เข่าว่าไม่ใช่ศาสนาก็เขามาว่าเอาเอง เขาตุ้ เขาว่าเองว่าไม่ใช่นักบวช ไม่ใช่ศาสนาพุทธ ดีไม่ดีก็ใส่ความถึงขนาดที่ว่ามาทำวินัยให้วิปริต หรือวิปริตไปจากธรรมวินัยแล้ว เขาก็ว่าไม่อยู่ในสายศาสนาแล้ว ศาสนาก็นอกศาสนาพุทธอะไรก็ว่าไป เรา ก็คือเรา เราก็คือสิ่งที่ เป็นสัจจะตามที่ เราเป็นจริง ไม่ใช่คนผู้ใดมากำหนดให้เราเป็น

ถาม : ตอนนี่สังคมก็ยอมรับอโศกมากขึ้น แม้กระทั่งสถาบันนั้นะอะ ทำไม่ถึงไม่แก้ ความเข้าใจผิดอันนี้

พ่อก่าน : แก่ด้วยปากนี่มันไม่มีน้ำหนักและมันก็ไม่มีประโยชน์อะไรมากมาย อันหนึ่งที่เป็น หลักเหตุผลหนึ่งก็คือ เราไม่ต้องการปริมาณมาก เพราะถ้าปริมาณมากเนี่ยเราแบกไม่ไหว เพราะคนที่จะพัฒนาทางอาริยธรรมนี่มันยาก เพราะฉะนั้นถ้านักเรียน full class เต็มห้องแล้วประมาณนี้ เราก็คือเท่านี้เราก็คือพอดี ถ้ามันล้นห้องเรียน มันเกินจำนวนที่ควรจะเป็น มันทรุดมันเสื่อมแล้วมันก็ไปไม่รอด ดีไม่ดีมันถ่วงให้เสียหายด้วย

ถาม : ถ้ามีคนถามว่าอโศกก่อตั้งขึ้นเพื่ออะไร จะตอบยังไงอะ

พ่อก่าน : เพื่อมวลมนุษยชาติ อันนี้เป็นมื่อโตได้ของอโศกมาแต่ไหนแต่ไร อโศกเพื่อมวลมนุษยชาติ ตั้งแต่ต้นมาเลย จนกระทั่งเดี๋ยวนี้ จนกระทั่งเลื่อนไปแล้วไม่ค่อยได้คิดถึง แต่ถ้าพูดขึ้นมา ก็คนแก่คนกลางนี่ก็จะระลึกได้ว่า อ้อ.....ใช่ อโศกเพื่อมวลมนุษยชาติ

ถาม : ขยายความว่าไงครับ เพื่อมวลมนุษยชาติ

พ่อก่าน : ก็เราเข้าใจถึงอุกฤษณะ คือประโยชน์ตนประโยชน์ท่านทั้งสองฝ่ายในขณะเดียวกัน เราก็คือทำให้มีคุณธรรมมีคุณสมบัติดีตามที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้นี้ เมื่อมีคุณสมบัติที่ดีได้แล้วจริง เราก็คือ เป็นประโยชน์ต่อสังคมมนุษยชาติไปเรื่อยๆ แม้ว่าเราไม่สอนเขา เราก็คือเป็นประโยชน์ต่อตัวเขาแล้ว เพราะว่าเราเป็นคนไม่เห็นแก่ตัว ไม่เกียจไม่คร้าน ศาสนาพระพุทธเจ้า นั้นยืนยันว่า มันไม่ใช่เป็นคนที่หนี ไปเอาประโยชน์ตนคนเดียว

ถาม : อโศกก็อยู่ในสังคมอยู่ในประเทศเนี่ย ใช้อุภาวะเศรษฐกิจต่างๆที่มัน หมายความว่า เศรษฐกิจปัจจุบันเนี่ยมันมีผลกระทบกับอโศกอย่างไรบ้างครับ

พ่อก่าน : ถ้าปฏิบัติถูกต้องตามธรรมของพระพุทธเจ้าแล้ว เป็นคนที่ได้คุณธรรมแท้ ความ ผันผวนของโลกก็จะมีผลกระทบอะไร คุณธรรมแท้ของมนุษย์อย่างอโศกนี่จะเป็นคนที่เอาหลักธรรม หลักตรวจธรรมะของพระพุทธเจ้ามาวัด เป็นคนวิราคะ เป็นผู้ที่ มีคุณธรรม รู้จักกิเลสแล้ววิราคะ จาง คลายจากกิเลส ดับกิเลสไปได้ เป็นคนวิสัยยะ เป็นคนที่ไม่ถูกผูกมัดไว้กับโลกีย์ ก็คือหลุดออกมา

ท่านไม่ต้องแปลกใจ ยศ สรรเสริญ โลกียสุข ท่านก็ทำให้แก่โลกยิ่งกว่า อะไรละ หุ่นยนต์ ซึ่งเป็นหุ่นยนต์ที่มีสมองของตัวเอง สมองประเสริฐด้วย สมองเจริญ รอบรู้ทั้งเศรษฐศาสตร์ ทั้งรัฐศาสตร์ ทั้งทางสังคมศาสตร์

ตั้งแต่เป็นสัตรีอวย มาเป็นสัตรีโสดาบัน แม้ยังมีภาม แล้วก็หลุดออกมาจากภามสัตรี เป็นพรหมสัตรี ไปจนกระทั่งบรรลุจากความเป็นสัตรีโลกสูงขึ้นไปเรื่อยๆ เป็นคนไม่สะสม ไม่ว่าจะตฤสมบัติทรัพย์สินเงินทอง ไม่สะสมกองกิลอส อปจยะ เป็นคนมักน้อย อับปิจะ เป็นคนสันโดษ เป็นคนกำจัดกิเลสจนหมดจากจิตจนจิตสงบ ปวิเวก เป็นคนขยันพากเพียร วิริยารัมภะ อะไรด้วยต่าง ๆ นานาเนี่ย จนกระทั่งที่สุดเป็นคนเลี้ยงง่าย สุภระ หลัก ๘ ประการที่ตรวจธรรมะของพระพุทธเจ้าเนี่ย

เพราะฉะนั้นถ้าปฏิบัติตามธรรมของพระพุทธเจ้าแล้วแน่นอนมันไม่ใช่ปากพูดแต่มันเป็นเอง มันเป็นจริง มันเป็นอย่างนั้นเองเลย มันเป็นโดยตัวของมันเองเป็นอัตโนมัติ เรียกว่าตถตา เป็นเช่นนั้นเองเลย ไม่ต้องแก้ ไม่ต้องทำอะไรอีก ไม่ต้องผลัดดัน ไม่ต้องทำมันก็เป็นอย่างนั้นเอง เป็นอัตโนมัติเองนี้คือ ตถตา เพราะฉะนั้นจะเป็นคนขยัน จะเป็นคนมีคุณสมบัติอย่างที่พระพุทธเจ้าทรงสอนไว้จริงๆ

แม้แต่วรรณะ ๔ วรรณะ ๔ นี้คือ The Classes ไม่ใช่ The Masses ไม่ใช่ชนทั่วไป แต่เป็น The classes เป็นคนมีวรรณะทั้ง ๔ ข้อ ซึ่งตรวจสอบได้ตามนั้น คือเป็นคนเลี้ยงง่าย เป็นคนบำรุงง่าย เป็นคนมักน้อย เป็นคนสันโดษ เป็นคนขัดเกลากิเลส เป็นคนที่มีศีลเคร่งได้ เป็นคนที่มีอาการที่น่าเลื่อมใส กายกรรม วจีกรรม มโนกรรมนำเลื่อมใส เป็นคนไม่สะสม อปจยะ ในธรรมะข้อตรวจสอบธรรมวินัยก็มี อปจยะด้วย ไม่สะสมกองกิลอส ไม่สะสมวัตถุสมบัติเป็นของตัวเอง วิริยารัมภะเป็นคนขยันอยู่เสมอ ขยันโดยที่ว่า ไม่ขยันไม่ได้ มันก็ขยันเป็นของตัวเองนะ ท่านก็ขยันหมั่นเพียร ท่านก็สร้างสรร ท่านก็มักน้อยสันโดษ ท่านก็ไม่ไปโลภโมโทสันอะไรอีกแล้ว เพราะฉะนั้นไอ้ความเป็นเอง เป็นตถตา ท่านจะเป็นอย่างนั้นเองเลย ไม่ใช่ไปแกล้ง ไม่ได้เสแสร้ง เมื่อผลิดให้ได้เป็นคนอย่างนี้แล้ว มันก็เป็นคุณสมบัติที่อยู่ในตัวเขา ก็เป็นประโยชน์ของโลก เหมือนเป็นเครื่องกล ท่านไม่ต้องแปลกใจ ยศ สรรเสริญ โลกียสุข ท่านก็ทำให้แก่โลกยิ่งกว่าอะไรละ หุ่นยนต์ ซึ่งเป็นหุ่นยนต์ที่มีสมองของตัวเอง สมองประเสริฐด้วย สมองเจริญรอบรู้ทั้งเศรษฐศาสตร์ ทั้งรัฐศาสตร์ ทั้งทางสังคมศาสตร์ เรียนพุทธเนี่ยมันจะเจริญเศรษฐศาสตร์ เจริญรัฐศาสตร์ เจริญสังคมศาสตร์ แม้แต่นิติศาสตร์อย่างที่พูดไปแล้ว ทั้งหลักของศีล ทั้งหลักของวินัยอะไรต่าง ๆ นานา จะมีความรู้นอกจากศาสตร์บางศาสตร์ เกษตรศาสตร์อย่างนี้มันเป็นศาสตร์ทางเทคนิค วิศวกรรมศาสตร์นี้ศาสตร์เทคนิค อันนั้นเรียนพุทธก็อาจจะไม่เจริญไปพร้อม ต้องไปฝึกเพิ่มเติม

ถาม : ตอนนี้เราใช้เศรษฐศาสตร์กระแสหลักเป็นระบบเศรษฐกิจคือเป็นทุนนิยม บริโภคนิยม อันนี้เมืองไทยเราก็เป็นทุนนิยม บริโภคนิยม สิ่งนี้มันส่งผลกระทบต่อโอกาสไหมครับ

ตอบ : ไม่ส่งผลกระทบต่อชาวอโศก เพราะทุนนิยมนั้น ก็รู้อยู่แล้วว่าทุนนิยมนั้นนะ แม็กซ์ไมซ์โปรฟิต (maximize profit) แต่ของบุญนิยมนั้นมันตรงกันข้ามเลย อย่างที่ในหลวงตรัสเลย Our loss is our gain ขาดทุนเป็นกำไร ขาดทุนนี้คือผลได้ คือรายได้ของชาวบุญนิยม

ถ้าเรายังให้เขาก็เราขาดทุนนั่นแหละคือเรากำไร เพราะฉะนั้นคนที่เป็นอริยบุคคลแท้จริง ก็จะเป็นอย่างนี้จริงๆ ไม่ใช่เสแสร้ง ทุนนิยมจะเอาหลายๆๆคือกำไร คุณทำของคุณ คุณทำไปสิ เราไม่เอาอย่างคุณอยู่แล้ว เราไม่แข่งกับคุณ เราไม่แย่งกับคุณ นอกจากไม่แย่งเราให้คุณอีกด้วย เพราะว่า

บุญนิยมนี้ไม่ได้ยื้อแย่งไม่ได้ขัดกันกับทุนนิยม คุณเป็นพวกที่ได้เท่าไรคุณก็ชอบ ถ้าโรมากเท่าไรคุณก็ยินดี คุณเอา แต่เราให้ คนเอากับคนให้นี้ อยู่ด้วยกันไม่ทะเลาะกันแล้ว

ถาม : กรณีงานสังคมสงเคราะห์ที่โอโศกทำไมครับ

พ่อกัน : สังคมสงเคราะห์ที่มันเป็น by product มันเป็นผลพลอยได้ โอโศกนั้นสร้างคน ไม่ใช่ทำสังคมสงเคราะห์ มันเกิดการสงเคราะห์ไปในตัวโดยปริยายไง เป็น by product มันจะมีพร้อมกันเลย สร้างคนลดกิเลสไม่เห็นแก่ตัวเป็นเป้าหมาย เมื่อคนขยันทำเกินกว่าที่ตัวเองกินใช้ มันก็เหลือ ก็ให้ มันก็สงเคราะห์คนอื่นทันทีไง ถ้าทำแต่สงเคราะห์ ไม่ได้สร้างคน มันได้ชั้นเดียว

ถาม : อย่างกรณีเราทำตลาดอาริยะนี่นะ ถือเป็นสังคมสงเคราะห์ไหม

พ่อกัน : ชัดเกลตาตน สงเคราะห์ในตัวมัน บายโปรดักท์บอกแล้ว แต่มันจะทำได้มันต้องคนจริง จริงใจ เจตนาชัดเกลตาเกลตาตนกันจริงๆ คนต้องไม่มีเล่ห์ ไมโง่ เพราะมันขามาขาดทุนจริง มาชัดเกลตาจริง คนที่มาทำนี้ ประโยชน์ตนคือตั้งใจทำอย่างจริงจังจริงใจ เขาก็ชัดเกลตาเกลตาของเขา คนที่มาซื้อมหาเราก็พยายามจะให้เขาอย่าตะกละตะกลาม คือเอาไปแต่หน่อย อย่ามาแอบใช้เล่ห์เหลี่ยมมาซื้อเอาไปกักไปตุนขายอะไรต่ออะไรนี้ เห็นราคาถูก เราก็สอนเขา ที่นี้คนหมู่มากที่มาแล้วนี้ ทุกคนก็มีหิริมีโอตตปปะ เขาละอาย เขาไม่ละเมิดสิ่งที่จะมาเป็นคนชั่วโลก เห็นแก่ได้อะไรนัก ถึงเขามาทำเขาก็น่าอาย เมื่อคนมวลใหญ่เขาทำอย่างนี้ คุณเข้ามาในที่นี้คุณก็ต้องหลีกตามเท่านั้นแหละ คุณจะมาทำอะไรมันก็กลายเป็นแกะดำ เดี่ยวเขาก็เห็นได้แต่ๆเท่านั้นเอง

ถาม : อันนี้เราทำเพื่อประโยชน์ตน ผีชัดเกลตาเกลตา

พ่อกัน : ใช่ เป็นประโยชน์ตน ประโยชน์ท่านด้วย คือสงเคราะห์และชัดเกลตาเขาด้วยในที่มีมันซับซ้อนอยู่ในตัว นี่คือวิธีการ นับเป็นยัญพิธี พิธีการอันนี้จึงเป็นพิธีการที่เราสร้างรูปแบบขึ้นเป็นยัญพิธีของมนุษยชาติอันหนึ่ง เพราะงานพิธีการอันนี้ก็เป็นพิธีการที่หึงเชิงให้คนมาปฏิบัติโดยส่วนรวม ส่วนกว้าง ให้คนทุกระดับมา ปีหนึ่งครั้งหนึ่ง เป็นเทศกาลหรือเป็นยัญพิธี

ถาม : ด้านกระแสโลกาภิวัตน์มีผลไหมครับ

พ่อกัน : สมัยพระพุทธเจ้าคมนาคมยังไม่เจริญเลย แต่ละหมูก็อยู่ในแคว้นของตนในกรอบตรงนั้นแค่นั้น แต่สมัยนี้เนี่ยมันทะลุทะลวงหมดแล้ว มันโลกาภิวัตน์จริงๆ เพราะฉะนั้นเหตุการณ์บ้านเมือง

หรือว่าสังคมมันเปลี่ยนแปลงไปอย่างนี้ มันก็แน่นอนมันมีผล เราก็ต้องรับรู้วิถีโลกมันเป็นอย่างนี้แล้ว จะทำเป็นคนตามีตาดาบอดอะไรไม่รู้เรื่องเลยไม่ได้ เพราะฉะนั้นเราก็ต้องพร้อมที่จะทำอย่างไรล่ะ สิ่งเหล่านี้ ต้องมาสัมพันธ์กับเรา มากระทบกับเรา เราก็รู้ว่าทางออกหรือว่าทางที่ดี เราควรจะรับมืออย่างไร เราต้องรับลูกเป็น จัดสัดส่วนประมาณให้พอเหมาะ

ถาม : เทคโนโลยีเป็นยังไงครับกับอโศก

พ่อท่าน : เราไม่ปฏิเสธเทคโนโลยี แต่เลือกใช้ตามความเหมาะสม อย่างเช่นคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต มันมีโทษมหาศาล ทุกวันนี้โทรศัพท์มันทำให้คนเสื่อมลงไปเยอะ มอมเมา เพราะฉะนั้นที่จะเอามาใช้เป็นสื่อสารเป็นคุณค่าเนี่ย อาจมาว่าไม่ถึง ๕๐% ประโยชน์ ๓๐% นอกนั้นโทษ ๗๐% ประมาณนั้น มอมเมา เด็กๆ เล็กๆ ผู้ใหญ่ก็ตามใช้สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่จะแสวงหาประโยชน์ แสวงหาอำนาจแล้วก็บ่าเรอ บ่าเรอไปสู่บายมุข กิเลสหนาขึ้นๆ มหาศาลเลย แต่เราก็ใช้ โทรศัพท์ วีซีดี ดีวีดี หรือแม้แต่อินเทอร์เน็ตเราก็ใช้ เราใช้ส่วนที่เป็นประโยชน์ เพราะฉะนั้นเครื่องมือเทคโนโลยีเราจะต้องมีปัญญาเข้าใจ แล้วถึงเวลาวาระหรือยัง เมื่อถึงเวลาวาระเราก็ต้องใช้ เราต้องมีทั้งภูมิรู้เพียงพอในส่วนดี-ส่วนเลวของสิ่งเหล่านั้น และที่สำคัญคือ“ใจ”เราต้องไม่มีกิเลส หรือกิเลสต้องน้อยจริง ทนต่อสิ่งร้ายๆ ที่มาในเครื่องมือเหล่านั้นได้อย่างแข็งแรงจริงๆ ไม่เช่นนั้นอย่าพูดเสียให้ยากเลย มันทนอำนาจเราไม่ได้ หลอก สำหรับคนที่ยังมีกิเลสในใจจริงๆ

ถาม : ที่นี้อีกด้านหนึ่งนะครับ อโศกเนี่ยมีคู่แข่งไหมครับ

พ่อท่าน : อยากให้มีคู่แข่งเยอะๆ คู่แข่งนี้หมายความว่าต้องแข่งไปในครรลองเดียวกันนะ แข่งแล้วประบาทต่อกัน ทะเลาะเบาะแว้งกันไม่เอา ทำลายกัน ไม่เอา

ถาม : บางสำนักเขาเห็นเราเป็นคู่แข่ง แล้วเขาก็รู้สึกว่าเขาแข่งเราไม่ได้ เขาเห็นว่าเราทำอะไร เกินหน้าเกินตา

พ่อท่าน : ถ้าแข่งก็แข่งดีเป็นครรลองเดียวกัน สัมมาทิฐิเหมือนกัน ก็เจริญไปด้วยกัน ก้าวหน้าไปด้วยกันแล้วก็อนุโมทนากัน ไ้..คนนี้ก้าวไปได้ก่อน อนุโมทนาหนอ แต่ถ้ากิเลสของคน เห็นเกินหน้าเกินตาเกิดริษยา มันก็กิเลสของเขา อวิชชาของเขา ความไม่รู้ความจริงของเขา เขาเป็นเอง มีเอง เขามาริษยาเรา มันไม่ดี ความไม่ดีก็เป็นของเขาเอง เราไม่ทำหรืออย่างนี้ เราไม่ทำอย่างเขาให้ได้ ก็พอ แต่ใครเขาทำก็บาปไปครบบาปมัน กรรมใครกรรมมัน เราอยู่ที่อยู่แล้วกรรมเป็นของจริง ใครทำอย่างไรก็ได้ของมัน เราไม่ได้แกล้งใคร เราจะไปห้ามเขาก็ไม่ได้ ก็ได้แต่ยอม

ถาม : แนวทางหรือว่าคุณลักษณะคนอโศกเป็นอย่างไรครับ

พ่อท่าน : เป็นคนเล็กละ ขยัน กล้าจน ให้เล็กละ ลดละในสิ่งเพ้อๆ วัตถุประสงค์ลด กิเลสมัน มักมาก มีกิเลสมากอยู่ก็ลดลง อย่างพยายามพากเพียร **“ลดละ ขยัน กล้าจน ทนเสียดสี หนี้สะสม นิยมสร้างสรร สวรรค์นิพพาน”**

นี่คือ หลักเกณฑ์ในการวัดคุณลักษณะคนอโศก เพราะว่าการปฏิบัติธรรมของพุทธนี่มัน ต้องลดละกิเลส ลดละการสะสมการอุปโภค มีน้อยๆก็ได้ ขยันสร้างสรรได้มากๆเท่าไร ก็ไม่ต้องเอา ใ้มากเลย เสียสละออกไปมันเป็นคุณค่าของคนจริงๆ หรือแม้ที่สุดอย่างที่เรามีระบบแล้วเป็นสาธารณโภคี ไม่ต้องเอาเป็นของตัวของตนเลย เป็นอนาคาริกชนก็ได้

ถาม : โอเค ที่นี้วัฒนธรรมองค์กรอโศกเนี่ย อโศกมีวัฒนธรรมองค์กรอย่างไร

พ่อท่าน : วัฒนธรรมก็คือเป็นสิ่งที่ได้ส่งสมลงไปในกลุ่มหมู่ จนกระทั่งเป็นที่รู้จักกันโดย อัตโนมัติ เด็กเกิดมาก็เห็น คนอื่นมาสัมผัสบ๊อบก็รู้ว่า อ้อ...นี่เป็นวัฒนธรรมของอโศก เป็นคนเลี้ยงง่าย บำรุงง่าย มักน้อย สันโดษ ลังวรชัดเกลตาตนเอง เป็นคนมีศีลมีธรรมตามคุณลักษณะอย่างเห็นได้ชัด

กันจริงๆ เป็นต้น เอาหลักตรวจสอบธรรมวินัยของพระพุทธเจ้า ๘ ข้อมาตรวจ ก็ใช้ จรณะ ๑๕
วรรณะ ๙ ก็ได้หมด ตรงกัน ธรรมะของพระพุทธเจ้าไม่ขัดแย้งกัน แต่วรรณะ ๙ เนี่ยขัดมาก เป็น
คนเลี้ยงง่าย กินง่าย อยุ่่าย ไปนอนอยู่ข้างทำเนียบตั้งเป็นเดือน ก็ง่าย ๆ

ถาม : โครงสร้างองค์กรที่มีการจัดอย่างเป็นทางการใหม่ครับ เช่น จัดลำดับชั้นว่าใครคุม
สูงสุด หรือมีแบ่งงานกันยังไง สัมพันธ์กันยังไง

พ่อท่าน : เราพยายามที่จะไม่ให้คนหลงในเรื่องของการยึดติดอึดตายว่าฉันสูงฉันต่ำ แต่ต้อง
เข้าใจความจริงว่าผู้ที่อยู่สูงนี้ยิ่งต้องทำงานมาก รับผิดชอบเยอะ และที่สำคัญคนสูงยิ่งรับเงินน้อย เป็น
ผู้ละลด ผู้เจริญนี้จะต้องเป็นผู้มีน้อยมักน้อยสันโดษ โดยสังขละจะเป็นอย่างนั้น

ทั้งสมมุติ ทั้งความจริง ว่า นี่เขาสูงนะ เขารับผิดชอบ เขาใหญ่เขามีอำนาจ เขามีกรอบของ
งาน กรอบของหน้าที่ของเขาว่างและสำคัญกว่า อะไรอย่างนี้ แล้วก็ยอมรับกันตามความเป็นจริงพวกนี้
ซึ่งสอนกันให้รู้ว่า เราต้องรู้จักเคารพสมมุติสังขละ และปรมาตถสังขละ ซึ่งเป็นความจริงทั้งด้านสมมุติ
ความจริงทั้งด้านที่เป็นปรมาตถ์ ความจริงที่รู้กันทั่วไปตามสามัญสมมุติสังขละเราก็ต้องยอมรับว่าเป็น
ความจริงในโลกอย่างหนึ่ง และความจริงที่สูงกว่าสามัญ ปรมาตถสังขละก็เป็นความจริงที่ผู้สามารถเข้าถึง
ได้ก็เป็นสิ่งดีเพิ่มเติมขึ้นมาในคน ผู้นั้นก็จะเป็นประโยชน์แก่โลกแก่สังคมยิ่งขึ้น เราก็ต้องเข้าใจตาม
ความจริงให้ถูกความจริง แล้วปฏิบัติให้มันได้ประโยชน์ในสัดส่วนทั้งสองด้านตามหน้าที่ ผู้ยิ่งสูงก็ยิ่งทำ
ประโยชน์ได้มากก็ทำไป ผู้ยิ่งสูงยิ่งเป็นผู้เสียสละได้มาก ก็เป็นคนมีประโยชน์มาก ไม่ใช่ผู้จะเอาเปรียบ
มาก หรือผู้ข่มแบ่งผู้ต่อยกว่า แต่เป็นผู้ที่ต้องเอื้อต้องช่วยเหลือผู้ต่อย ใครสูงใครต่ำก็รู้หน้าที่ตนแล้วทำหน้าที่
ไป แบ่งงานกันไปตามหน้าที่ จะสูงจะต่ำต่างก็ต้องรู้ตัวเอง เราอยู่กันอย่างพี่น้องกัน พี่ช่วยน้อง พ่อแม่
ช่วยลูก อุ้มชูกัน สัมพันธ์กันอย่างญาติพี่น้อง เป็นภราดรที่แท้จริง เป็นพี่เป็นน้องกันทั้งหมดบ้าน เรา
กินข้าวหม้อเดียวกันทั้งหมดบ้าน ใช้เงินส่วนกลางด้วยกันทั้งหมดบ้าน มันเป็นความจริงทางจิตวิญญาณ
ยิ่งใหญ่

ถาม : โลกมีวิธีการในการหาคนมาร่วมอุดมการณ์อย่างไร

พ่อท่าน : ก็เอาธรรมะเป็นหลัก เมื่อคนปฏิบัติธรรมะได้แล้ว คนก็จะจริง จะบอกว่าหา เรา
ก็ไม่ถึงกับหา เพียงแต่เราบอกแจ้งความจริงออกไป อธิบายความจริงให้คนรับรู้ เปิดเผยแจกจ่ายความ
จริงออกไปให้รับรู้กันมากๆ ก็เท่านั้น ใครเห็นจริงในของจริงว่าควรได้ก็มาเอา ศาสนาพุทธไม่ล่าบริวาร
เพียงเชิญชวนให้มาดู มาพิสูจน์ความจริงนี้ เอहिปัสสิโก เขาเห็นแล้วเขาศรัทธาเขาเข้าใจเขาจะมาเอา ก็
เป็นความสมัครใจ-พอใจของเขา เพราะฉะนั้นเราจะไม่ได้ไปเที่ยวคุ้ยไม้ไผ่อดหรือไปหากคนอะไรอย่างนั้น
เพราะงั้นคนจะมามากๆ เราไม่ไหวหรือก มามากไปเราก็สอนยาก

เอาตามที่ได้ให้เป็นที่ปฏิบัติแห่งการงานไว้ดังนี้ ๑. คน สำคัญที่สุด มีคนที่ดี ๒. งาน มีงานที่ดี
๓. มีความรู้ความสามารถ ๔. มีเวลาหรือโอกาส ๕. มีทุนที่เหมาะสม ๖. มีสุขภาพและกำลังที่ดี ๗. มี
ความขยันอุตสาหะบากบั่น ๘. มีหลักมีระเบียบมีเป้าหมาย ๙. มีการจัดสรรมีการจัดโครงการ ๑๐. มี
การแบ่งงานและประสานเรื่องเหตุ ๑๑. มีกะจิตกะใจ มีความใส่ใจชวนชวยไม่ดูตาย ๑๒. มีการปรับ
ความเข้าใจกันให้เกิดความสามัคคีกันเสมอ ๑๓. มีการขัดเกลาปฏิบัติละกิเลส ๑๔. มีความเห็นดี ยินดี
๑๕. มีความเห็นจริง ซาบซึ้ง เชื่อมั่น ๑๖. มีสติ ปฏิภาณ ปัญญา ๑๗. มีฉาน สมาธิ อุเบกขา
๑๘. มีความเสียสละแท้ ๑๙. มีพลังเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน จาก ๑๓ มาถึง ๑๙ นี้จะเป็นภาคปรมาตถ์
ภาคพวกนี้คือโครงสร้างของสังคม มีอะไรอื่นๆ อีกอยู่ในนั้น มาประกอบกันมาขยายอีกหลายหมวด

ถาม : สรุปว่าโลกนี้ไม่มีนโยบายในการที่จะหาคนมาเพิ่ม

พ่อท่าน : ก็ไม่เชิง เพราะคนมาเพิ่มทุกคนก็ต้องพูดโดยสามัญสำนึกก็ต้องรู้ทุกคนว่ามันดี

แต่คนจะมานั้นเขาจะต้องเป็นผู้มีศีล เหมือนพระพุทธรูปเจ้าท่านตรัสว่า “ผู้ใดมีศีลยังไม่ได้มากก็จงมาเถิด” ท่านตรัสคำว่ามีศีลนะ ถ้าผู้ใดมีศีลยังไม่ได้มากก็จงมา ท่านตรัสไว้แบบนี้ คนที่สามารถจะเข้ามาอยู่กับเราได้ก็มาเราก็นิยมนัดต้อนรับ จะบอกว่าเราหาใหม่ จะว่าหาหมั้นก็ไม่เชิงไง จะว่าไม่หาก็ไม่เชิง มันก็หาหมั้นที่ต้องการอยู่ แต่มันจะต้องคัดเลือก เขาสมัครใจมา ไม่ใช่เราวิ่งไล่ไขว่คว้าหา เพราะฉะนั้นวิธีเผยแพร่ของพุทธจึงไม่ใช่ประเภทโฆษณาหาบริวาร เผยแพร่นี้คือการบอกความจริง รายงานความจริงต่อสังคม ผู้ได้รับชั้บทราบความจริงนี้แล้ว ยินดี ชอบใจ มา มาตรวจสอบก่อนได้ เห็นดีก็จงมา มาศึกษา แล้วก็มาปฏิบัติมาประพฤติเอา เอาให้ได้ ได้ก็เพิ่ม

โรคลมที่พึงสังวร

จากปัญหาโรคลมของพ่อท่านล่าสุด ๑๑ พ.ย. ๒๕๔๙ คำ หลังการแสดงธรรมกับบรรดาศิษย์เก่าพุทธธรรมวันอาทิตย์สันติอโศก ที่ได้จัดงานคืนสู่เหย้าพุทธธรรม ครั้งที่ ๒ พ่อท่านมีอาการจุกเสียดแน่นท้อง ท้องพองมาก แม้จะสวนล้างลำไส้ใหญ่แล้วก็ไม่ดีขึ้น ผู้ที่มีความรู้ทางกวดนวดคลายเส้นก็ช่วยกันก็ไม่ดีขึ้นเลย กว่าพ่อท่านจะพักนอนได้ก็ล่วงตีสองไปแล้ว

ซึ่งวันรุ่งขึ้นคุณเหมือนพรและคณะได้เดินทางมาจากเชียงใหม่ เพื่อทำการบำบัดรักษา ตามหลักวิชาแพทย์แผนไทยที่ได้เรียนมา แล้วได้บอกเล่าถึงอาการ เหตุและการรักษาให้ฟังดังนี้

ได้เห็นอาการแล้วก็ตกใจ ตกใจว่าอาการแบบนี้ไม่ใช่การปวดเมื่อยธรรมดา หลังจากถามไถ่อาการแล้วก็ ตั้งข้อสมมุติฐานเบื้องต้น ล่าสุดวันสองวัน จากที่พ่อท่านร่วมงานที่ปฐมอโศก และก็ไป

บันทึกจาก ... ปัจจุบัน:

โรงเรียนผู้นำได้ฉันอะไรบ้าง สันนิษฐานว่ามาจากอาหารอย่างใดอย่างหนึ่งแน่ ทราบว่าที่ปฐมอโศกพ่อท่านฉันผักบั้น ที่โรงเรียนผู้นำฉันน้ำถั่วดิบ

เนื่องจากพ่อท่านทำงานมากเกินมานาน และพักผ่อนไม่เพียงพอ ฤดูกาลนี้พ่อท่านมีจุดอ่อนโรคลมอยู่แล้ว แต่ยังไม่ออกอาการ เมื่อเจอของแสลงเข้า

ลมก็เลยก่อตัวเขาเรียกว่าลมสุมนาวาตะ คือลมกลางลำตัว คือมันไม่ใช่แค่ลมท้องอืด ท้องเฟ้อ หรือเกิดแก๊สในท้องเท่านั้น เป็นลมที่สามารถทำร้ายเราได้ถึงคอหอย หายใจไม่ออก กระจกกระอ่วน จะอาเจียนผายลมก็ไม่ผาย ถ้าเกิดมากก็จะไม่ผายลม อาการแบบนี้ถ้าไม่แก้ตรงจุด ก็อันตราย พ่อท่านจะเป็นอีกหลายวัน ถ่ายก็ไม่ถ่าย เหมือนพรกัเลยได้ข้อสรุปตรงที่ว่า เป็นลมตัวนี้เป็นกลางลำตัว บวกกับอาหารไม่ย่อย

วิธีการรักษา ตอนแรกคุณแผ่นฟ้าคุณแรงผากช่วยกดคลายระดับหนึ่ง แต่ไม่หายหมด เหมือนพรกัเลยใช้ลูกประคบ ประคบท้องให้อุ่น

เพราะลมถ้าเจอความอุ่นของร่างกายแล้วเหนียว อาการที่พะอืดพะอมจะเบาขึ้น แล้วก็ใช้การกดจุดที่ท้องด้วย บวกกับลูกประคบสลับกัน แล้วก็คลายกล้ามเนื้อไล่จุดสัญญาณสำคัญ คือสัญญาณท้อง

สัญญาณท้องมีห้าจุด ก็ต้องไล่ว่าจุดไหนพ่อท่านเป็นมากที่สุด พบว่าสัญญาณท้องแทบจะไม่เดินเลยวันแรก หนึ่งมาก และก็ท้องเหมือนลูกแดงโมเลย ท้องพองมาก ถ้าขึ้นพ่อท่านยังเป็นอีกหนึ่งวัน พ่อท่านก็จะทรมาณ จึงแช่ผ้าเท้าก่อนด้วยน้ำยาแช่เท้า ให้ปลายประสาทที่คลาย เพราะถ้าปลายประสาทที่เท้าคลาย พ่อท่านก็จะโล่งขึ้นด้วย พอเสร็จแล้วก็พอกยาที่เท้าเท้า ตอนกลางคืน ดีที่ว่าคืนนั้นพ่อท่านล้างคอ ก็เลยอาเจียนออกมาได้ อาการก็ค่อยคลายได้บ้าง

ส่วนประกอบของน้ำยาแช่เท้าก็มีพลับพลึงเป็นหลัก มีว่านนางคำ มีขมิ้น มีไพร มีหัวตะไคร้ และก็มิ้วมะกรูด อันนี้คือตัวแช่เท้า แช่ประมาณครึ่งชั่วโมง อันนี้คือขั้นตอนแรก พอแช่เสร็จก็เช็ดเท้าแล้วทาน้ำมันเทพธาโร แล้วก็มาพอกผ้าเท้าให้พ่อท่าน

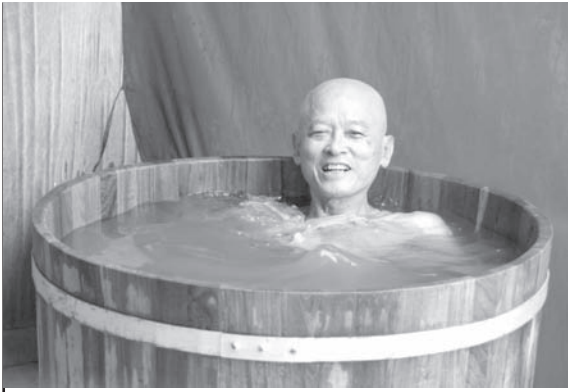
สำหรับตัวยาพอกผ้าเท้าอาจารย์เขาไม่ยอมบอกสูตร เป็นของต้นตระกูลเขา

การพอกผ้าเท้าเพื่อระบายพิษ เพราะการที่เลือดลมไม่หมุนเวียนถือว่าเป็นพิษแล้วในร่างกาย คือเราไม่ต้องไปเน้นตรงที่ท้องอย่างเดียว ทวารวิไหนก็ได้ที่ให้ลมออกให้เร็วที่สุด แล้วก็ให้พิษระบายออกทางด้านใดด้านหนึ่งของร่างกาย เพราะว่าผ้าเท้ามันก็เป็นตัวดูดออกๆ ตอนกลางคืนเหมือนพรกัก็ใช้ยาพอกเท้า ที่เป็นยาถอนพิษ ทำให้พ่อท่านทั้งไว้ทั้งคืน ให้มีปฏิกิริยาต่อร่างกาย ยาก็จะทำงานตอนที่เท้านี้ม

พอเข้ามาก็แกะออก ผ้าเท้าของพ่อท่านก็จะกลายเป็นสีดำ อันนี้ก็คือวิธีการขั้นต้น แล้วก็แช่น้ำอุ่นอีก ก็วินิจฉัยโรคดูว่าช่วงที่พ่อท่านเป็นมากที่สุด คือช่วงกลางลำตัว และกลางเท้า เท้านี้คือเอาแกนของร่างกาย จุดที่พ่อท่านเป็นมากที่สุด คือช่วงโค้งของผ้าเท้า เป็นจุดสีดำเต็มผ้าเท้า และก็ที่คอด้วยคะ พ่อท่านไอด้วย แถงคอกก็คือแถงผ้าเท้าจะดำ ก็คือแถงหน้าอก พ่อท่านไอและมีเสมหะ และก็มีลมในท้อง จุดของผ้าเท้าตรงนั้นเป็นปลายประสาทของร่างกายทั้งหมดเลย อันนี้ก็คือวิเคราะห์ตามๆ หลักทฤษฎีของแพทย์แผนไทย ยาไทยเราจะมีทั้งยาสุมเท้า ยาพอกเท้า และยาทาเท้า

พอสายมาก็ทำครีมข้าวถวายเป็นพ่อท่าน วันแรกฉันพ่อท่านฉันไม่ได้จะอาเจียน พะอืดพะอมอดข้าว ๒ วัน วันอาทิตย์กับวันจันทร์พ่อท่านไม่ฉันอะไรเลย ท้องว่าง เพราะฉันอะไรไม่ได้ลมมันกำลังตีต้องรีบแก้ไข ก็ทาน้ำมัน

แล้วก็ไปซื้อถังไม้สักมา และต้มยาแช่ตัวอีก เพื่อให้กล้ามเนื้อคลายตัวให้เร็วที่สุด เพื่อให้ลมออก วันที่สองแช่ตัวพ่อท่านด้วยน้ำยาแช่ตัว ก็จะมีพวกเกสรดอกไม้มะละเค คือดอกมะลิ ดอกพิกุล

ช่วงที่ร่างกายโดนน้ำยาอุ่นๆ แล้วการคลายของกล้ามเนื้อจะดีกว่านวดโดยไม่มีอะไรประคบ พอท่านก็เบาขึ้น พอเบาขึ้นตอนเย็นก็ทำครีมข้าวถวายเป็นต้นได้หน่อยหนึ่งแต่ไม่มาก ยังมีลมอยู่แต่ยังไม่ออก

พอวันที่สามก็ทำวิธีการเดิมก็คือ ตอนเช้าก็แช่ฝ่าเท้า พอสายหน่อยก็กดจุดที่ท้อง ประคบจนถึง ๑๑ โมงกับคุณแผนฟ้า คุณแรงผาด้วยช่วยกัน และคุณเพ็ญเพียรธรรมก็ช่วยกันดูแลเรื่องยาเรื่องอะไร ช่วยกันหลายคน เหมือนพรกับคุณแผนฟ้าก็เป็นหลักในการกดจุดพอท่าน พอเสร็จ ๑๑ โมงแล้วก็ให้พอท่านพักผ่อน จนถึงบ่าย ๒ โมง ให้หลับให้สนิทเลยโดยที่ไม่มีอาหารที่ท้อง เพราะพอท่านยังฉันไม่ได้ ต้องปล่อยให้ท้องว่าง เสริมยาหอมยาแก้ไอช่วย เพื่อให้พอท่านไม่เพื่อย ตอนนั้นฉันไม่ได้เพราะว่าลมมันตีขึ้นเป็นระยะๆ เป็นอาการที่ยังไม่น่าไว้วางใจ ก็เลยให้ท้องว่าง นี่คือการรักษา

พอตอนบ่าย ๒ โมง เหมือนพรกับคุณแผนฟ้าก็ขึ้นมาอีก มาประคบท้อง ประคบทั้งตัวเลย แล้วก็กดจุดกดไปทั้งตัวเลย จนถึงประมาณห้าโมงเย็น รู้สึกว่าท้องพอท่านเริ่มยุบลง เริ่มระบายออกท้องไม่พองแล้ว ลมในท้องเหลือน้อยมาก ก็ให้พอท่านฉันครีมข้าวอุ่นๆ พอท่านก็ฉันได้โดยไม่พะอืดพะอม แต่ก็ยังไม่มากก็ถือว่ายังรับอาหารได้ไม่เต็มที่ ก็ให้ร่างกายพอท่านรับสภาพตามที่พอท่านรับได้ และก็ถวยาแก้ไอ ถวยาหอม ถวยาแก้ไอเสบแผนไทยให้ พอท่านก็ไม่เพื่อย ไม่เหนื่อย

จนวันที่ ๔ พอท่านก็ฉันข้าวได้ตามปกติ วันที่ ๓ ก็ฉันได้แต่ก็ยังไม่มากยังเหลืออยู่ วันที่ ๔ ก็ฉันได้เต็มที่ ถือว่าลมในท้องไม่มีแล้ว แต่เกิดอาการตอนที่พอท่านมานั่งทำงานนิดหนึ่ง ก็พอกฝ่าเท้าก็ยังมีอะไรตาอยู่ ก็พอกอีก วันที่ ๔ พอท่านบอกว่าดีขึ้น แต่ดิฉันก็ยังไม่วางใจอยู่ดี คือกลัวว่าลมมันตีกลับขึ้นมาอีก เพราะพอท่านมาทำงานอยู่ห้องแอร์อีก ก็ยังพอกฝ่าเท้าอีกเมื่อคืนนี้ก็พอกอีก วันที่ ๔ วันนี้เป็นวันที่ ๕

บุนาค สารภี เวลาลงแช่จะแช่ครึ่งตัว มันจะเหนื่อย เหนื่อยแล้วพวกเกสรดอกไม้จะทำให้ชื่นใจ และก็จะมีพวกส้มป่อย ใบส้มป่อย ใบมะขาม และก็ว่านหางจระเข้ ขมิ้นอ้อยตัวนี้คือตัวยาแช่ตัว พี่หมอฟากฟ้าหนึ่งช่วยบดให้ ก็ให้คนไปเอาจากปทุมมอโตกวันนั้นเลย แช่แล้วพอท่านก็คลายขึ้น แล้วก็ผายลมออกได้ คือมีกำลังในการผายลมที่ไล่ได้ เมื่อวิธีการที่ ๑ ที่ ๒ มันไม่ได้ผล ก็ต้องใช้วิธีที่ ๓ คือแช่ตัว แล้วก็กดจุด

14. 11. 2006

15. 11. 2006

วันที่ ๕ ก็มาดู เมื่อเช้าเนี่ยเหมือนพรที่ขึ้นมาดูที่เท้าพ่อท่านก็ดำ ดำมากกว่าเดิมอีก เพราะว่ากำลังการขับโรคของพ่อท่านมีมากขึ้น ยาเข้าไปปฏิบัติมากขึ้น มีการขัดเท้าด้วย ด้วยน้ำยา ด้วยลูกหนามแห้ง ลูกหนามแห้งกับกำมะถันที่เขาสกัด ขัดเท้าเพราะฝ่าเท้าพ่อท่านกระด้างมากและก็แข็ง ลูกหนามแห้งก็คือสมุนไพรตัวหนึ่ง ที่เป็นตัวขัดเท้า มันเป็นตัวยาสำเร็จรูปมาแล้ว ก็ช่วยขัดฝ่าเท้าให้ พ่อท่านนี้บาง พอบางเหมือนพรพอกวันที่ ๕ นี้ พอกวันที่ ๔ ตัวยาจะเข้าไปทำงานได้มากขึ้น แล้ว ฝ่าเท้าของพ่อท่านก็จะเป็นสีคราม สีครามแล้วมีจุดดำๆเต็มฝ่าเท้ากว่าทุกวัน วันที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ นี้ก็ยังไม่มาก แต่วันที่ ๕ นี้มากกว่าเดิม ก็ถือว่าร่างกายพ่อท่านตอบสนอง ในการรักษาได้ไวและเร็วมาก ไม่ใช่เรื่องที่แย่นะ ฝ่าเท้าดำถือว่าเป็นเรื่องที่ดีมาก คือเป็นการระบายพิษได้เร็วที่สุด แต่สองวันแรก พ่อท่านไม่มีกำลังที่จะไปถอนพิษด้วยตัวท่านเอง จึงต้องใช้ยามาระตุ้น ก็พอใจนะคะ ลมในท้องยังมี นิดหนึ่งไม่มาก ไม่มีอาการที่จะเกิดแบบเดิมอีกแล้ว

เหมือนพรก็ลงมือตรวจเมื่อเช้านี้ จับเท้าดูอย่างละเอียดก็ปลอดภัยขึ้น ก็ถามทุกอย่างว่า พ่อท่านเป็นยังไง ไอ้ ๒ ครั้ง ดีขึ้นไม่มาก อาการทั่วไปก็พอใจถือว่า ๙๐% ที่พื้นที่อันตรายนะคะ คือ ลมไม่กลับมากำเริบพ่อท่านอีกแล้ว นอกจากกินของแสลงเข้าไปที่ท้องอีก เพื่อเป็นตัวเชื่อมกับลมที่พ่อท่าน เป็นอยู่ คือลมมีอยู่แล้วแต่อย่าให้มันขึ้นมาทำร้ายเรามาก จนถึงว่าเป็นก้อนๆนะที่ท้อง กดตรงไหนก็เป็นก้อนๆ พอกดมันก็จะแตกสลายไปกับกล้ามเนื้อที่พ่อท่านเป็นอยู่ มันจะอยู่ทุกซอกทุกมุมเพียงแต่ว่า มันจะไม่ทำร้ายต่อเมื่อพ่อท่านไม่ฉันทของแสลงเข้าไป อันนี้คือพิษของการฉันทอาหารที่ไม่ตรงกับธาตุ

ช่วงนี้เนี่ย อาการพ่อท่านเกิดลมสุมนาวาตะ เป็นลมกลางลำตัวที่ผู้สูงอายุเป็นมาก ไม่ใช่ลมแบบ แค่ท้องอืดท้องเฟ้อ ลมร้ายลมเป็นพิษ ลมพิษไม่ใช่ลมเป็นผื่นนะ ลมที่สามารถมันวิ่งแล้วเล่นงาน เราได้แบบบาดเจ็บ หดแรง แล้วก็หายใจไม่ออกก็ได้ พะอืดพะอม แล้วก็พลีๆ ไม่อยากฉันทข้าว อันนี้เขาเรียกว่าลมสุมนาวาตะ เป็นลมที่ถ้าเกิดกับผู้ใดแล้วค่อนข้างจะบาดเจ็บ ต้องแก้ไขทันเหตุการณ์ และแก้ตรงจุดด้วย ถ้าไม่รู้เรื่องลมแล้วเราก็กินแค่ยาลมธรรมดาไม่ออก ต้องไล่โดยกรรมวิธีของ แพทย์แผนไทย ใช้ยาอบ ยาประคบ ยาพอก ยาแช่ อย่างนี้ ที่เขาเรียกว่าลมสุมนาวาตะ เป็นชื่อโรคลมหนึ่งของแพทย์แผนไทย ที่มีทั้งหมด ๖ อย่าง

อย่างแรกก็คือลมจากปลายเท้าถึงศีรษะ เขาเรียกว่า อุทังคมาวาตา จากศีรษะลงไป เขาเรียกว่า อุโศคมาวาตา ลมกลางลำตัว เขาเรียกว่า สุมนาวาตะ ลมแถวหน้าอก เขาเรียกว่า ลมหทัย วาตะ ลมพัดทั่วกาย เขาเรียกว่า ลมอังคานุสริวาตา ลมหายใจเข้า เขาเรียกว่า ลมปาสาสวาตา

ลม ๖ อย่างเนี่ย พ่อท่านเป็นอยู่ตัวเดียว คือ ลมสุมนาวาตะ พ่อท่านไม่ได้เป็นลมเบื้องสูง ไม่เวียนหัว แต่เป็นลมช่วงกลางเท่านั้น จากสะดือถึงคอหอย มันเกี่ยวข้องกับระบบย่อยอาหารโดยตรง เพราะมันไม่สามารถที่จะไปตรวจสอบทางเครื่องมือได้ เราก็วิเคราะห์แบบแพทย์แผนไทย ก็ตรงกับโรคและอาการที่พ่อท่านเป็น

โอกาสจะเป็นก็มีอีกมาก ถ้าพ่อท่านไม่ระวังเรื่องอาหาร เพราะเป็นจุดอ่อนๆของพ่อท่าน และก็มักเป็นหน้านี้ด้วย คือหน้าหนาว ๓ ปีที่เหมือนพรทำข้อมูลทำ OPD ไว้ เป็นช่วงนี้แหละ แต่ ระยะเวลาการเป็นสั้นลง จากเคยเป็น ๕-๗ วัน ก็เหลือแค่ ๔ วัน งวดนี้ ๔ วัน แต่เป็นอาการที่หนักที่สุด หนักพอกับปี ๔๗ ที่ภูมาพ้าน้ำเนี่ยละฮะ ตอนนั้นยกเดินไม่ได้ แต่ตอนนี้พะอืดพะอม ฉันทอาหารไม่ได้ คือแรงคนละแบบ ตอนนั้นพ่อท่านเดินไม่ได้ คือเขาเรียกว่า ลมปัตฆาตข้าง ฉันทข้าวได้ แต่เดินไม่ถนัด มันยกตรงเส้นปัตฆาต ตรงสลักเพชร แต่ครั้งนี้ลมกลางลำตัว ฉันทอาหารไม่ได้ แล้วจะเอาเขียน หนักพอกัน

ส่วนปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดโรคลมนี้ก็มี

๑. ผู้สูงอายุ

๒. อากาศที่เย็นจัด ลมที่พัด พัดผ่านแบบพัดผ่านแรงๆ สถานที่ ที่ทำให้เกิดลมมากก็จะทำให้ฟ้าเทาเย็น คอเย็น ศีรษะเย็น ก็ทำให้เกิดลมได้ แต่ลมตัวไหนไม่รู้ นี่คือการเริ่มแรก

๓. อาหาร อาหารไม่ย่อย ฉันทอาหารที่ผิดสำแดงต่อธาตุตัวเอง เช่นของเย็นเกินไป ผักสดมากเกินไป น้ำถั่ว น้ำงา และก็เต้าหู้ที่ไม่ได้ผ่านการหมักกับเครื่องเทศ และก็ผักเขียว หนึ่งแล้วถ้าไม่มีเครื่องเทศก็เกิดลมได้สูงชะ ถ้าจะฉันทหู้ที่ต้องหมักเครื่องเทศไว้ก่อน อย่างน้อย ๑ คืน หรือทำเต้าหู้ดำก็ได้ แล้วเอามาปิ้งเอามาคว่ำกับน้ำมันงาให้แห้งก่อน ถึงจะเอามาทำอาหารอย่างอื่นได้ สำหรับผู้ที่เกิดลมณะคะ แต่ถ้าผู้ยังไม่เกิดลมเนีย ได้ ในเมื่อระบบการย่อยเขาดี แต่ระบบการย่อยเขาเสีย รับประทานเมื่อไหร่ก็เป็นลมเมื่อนั้น อันนี้พิสูจน์ได้ ถ้าคนเป็นลมณะคะ จะไม่ค่อยถูกกับเต้าหู้เท่าไร

อาหารที่มีรสเย็นจัด ผักสดและผักป่น ถั่วป่น ไม่ได้เลย เกิดลมทันทีเลย ถ้าสำหรับผู้ที่ม่จุดอ่อนณะคะ แต่ถ้าผู้ที่ระบบการย่อยดีก็ไม่เกิด

ปัจจัยเสี่ยง อย่างอื่นพอท่านก็ไม่มีอะไร นอกจากอาหารแสลง และก็การพักผ่อนไม่พอ เหนื่อยมากก็เกิดลมได้ แต่ลมเกิดลมที่เหนียวคือลมหทัยวาตะ เหนียวบริเวณหน้าอกและก็ไอ นี่คือจุดอ่อนของพ่อกันเหมือนกัน

พ่อกันจะเป็นจุดอ่อน ๑. ลมกลางลำตัว เพราะพ่อกันธาตุลมบวกราตุน้ำ ธาตุลมบวกราตุหนึ่ง พ่อกันมีโอกาสจะเป็นลมกลางลำตัวเยอะ และมีโอกาสที่จะเป็นลมหทัยวาตะ คือหน้าอก ถ้าเกิดเมื่อไหร่พ่อกันจะไอและก็มีเสมหะ และก็สอเสมหะคือเสลด เวลาพ่อกันไอ พ่อกันเป็นสามจุดหลักๆ คือ ลมสูมนาวาตะ ลมหทัยวาตะ และก็สอเสมหะ

สำหรับการนั่งรถเดินทางระยะไกลๆ นั่งรถจะเกิดความสั่นสะเทือนกว่านั่งทำงานอยู่ในห้อง ถ้านั่งในระยะเวลาใกล้ๆ ชั่วโมงหนึ่งหรือชั่วโมงครึ่งจะไม่ใช่ไร แต่ถ้าเลยกว่านั้นพ่อกันก็จะยกอกนาน ยกตรงเอวแล้วก็ตรงเส้นขา พ่อกันจะมีปัญหาตรงเส้นขาเนี่ยเป็นกระดานเลย คุณแผนฟ้าจะช่วยไล่ได้เยอะ พ่อกันไม่ได้เป็นแค่กล้ามเนื้อแข็งนะ ไม่ใช่ พ่อกันเป็นตรงเส้นขาตรงข้างในนี้แข็ง ถ้านั่งทำงานนาน ต้องเปลี่ยนอิริยาบถบ้าง ยิงอยู่ที่ห้องแอร์ด้วยนั่งนานด้วย โอกาสที่จะเกิดลมตัวนี้คือลมยกอกมีมาก

หน้าหนาวคือจุดอ่อน หน้าแห่งความเจ็บป่วยของพ่อกัน หน้าร้อนพ่อกันก็ไม่ค่อยเป็นอะไร หน้าฝนพ่อกันก็แค่ไอนิดหน่อย แต่พอหนาว หนาวเอาเรื่องแล้ว เพราะว่าพ่อกันเป็นธาตุลมปนน้ำ เป็นธาตุที่รอยต่อของฤดูกาล

เมื่อวานพ่อกันว่าอยากจะฉันทอาหารที่น้อย แต่มีประสิทธิภาพ คือได้สารอาหารที่ครบ แล้วไม่ต้องมานั่งฉันทถึง ๒ ชั่วโมง กว่าฉันทหมด เพราะอาหารที่ให้มา แต่ละเอียดมันมากเกินไป แล้วพ่อกันก็ฟื้นคนแก่แล้ว ลดอาหารลงมา อันนี้คือความต้องการของพ่อกันนะคะ แล้วก็ให้ได้รับสารอาหารที่เพียงพอ เหมือนพรกัเอาไปทำเป็นการบ้าน แล้วก็เอาไปคิดกับแม่ครัวที่พรทางสันติฯเนี่ย ว่าเราจะทำยังไงพ่อกันเป็นแบบนี้ เหมือนพรกัเอาหลักแพทย์แผนไทยมาจับ ก็ต้องทำครีมข้าวขึ้นมาให้หนึ่งอย่างคือ ให้พ่อกันลดปริมาณข้าวที่เคยฉันทมาเป็นปอนด์ แล้วเสริมครีมข้าว เราจะเอากากทั้งหมดจะเอาแต่น้ำนมของข้าวเนี่ยนะชะมากวน มากวนแล้วก็เอามาใส่นมแพะที่เราพาสเจอร์ไรท์แล้ว นมแพะรสจืดนะชะ ประมาณซัก ๓ ช้อนโต๊ะ และก็น้ำผึ้ง ๑ ช้อนโต๊ะมา

เมื่อวานนี้ทำอาหารหลักของแพทย์แผนไทยคืออาหารธาตุสี่ ตามธาตุพ่อกัน ตามฤดูกาลนี้ แล้วก็ตามอาการที่พ่อกันเป็น พ่อกันฉันทหมด พ่อกันบอกว่าพอดี พ่อกันบอกว่าอาหารเป็นแบบนี้ก็น่าจะดีขึ้น คือรับแค่นี้ฉันทเวลา ๔๐ นาที ไม่มากและไม่น้อย เหมือนพรกัขึ้นมากามพ่อกันช่วง ๒ ทุ่ม พ่อกันพอไหมอาหาร โห่โห่ เพลี้ยโห่ พ่อกันว่าก็ไม่เพลี้ย แต่อาจจะเพลี้ยช่วงที่

ทำงาน อันนี้คือความพอดีของร่างกายคนป่วยนะคะ
วันนี้ก็ทำอาหารมาอีกเป็นมื้อที่ ๒ ก็ใช้
ฟองเต้าหู้อ่อน แต่ไม่ใช่เต้าหู้หะคะ ใช้ฟองเอามา
หมักเครื่องเทศ เอามาหมักรากผักชี รากผักชีนี้ขั้บ
ลม กระเทียม แล้วก็ใส่น้ำมันงาไป แล้วก็พริกไทย
แล้วก็เกลือ ซื้อมันไม่ได้ใส่เลยใส่เกลือ แล้วก็หมักทิ้ง
ไว้ประมาณครึ่งชั่วโมง แล้วเอาใบชาใหญ่มาห่อแล้ว
ก็บั้ง บั้งไฟให้อ่อนๆ อันนี้คือการสตูดของฟองเต้าหู้
เพื่อฆ่าฤทธิ์เย็น คือมันค่อนข้างละเอียดอ่อน
อาหารคนที่เกิดลม ไม่เอาไปทอด ไม่เอาไปนึ่ง คือ
ใช้วิธีการการบั้ง เพราะหน้าหนาวเนี่ย อาหารที่จะ
บั้งเนี่ย มันจะช่วยย่อยได้ดี และก็ทำให้เจริญอาหารได้ด้วย วันนี้พ่อท่านก็ฉันได้ดี

อาหารอีกตัวหนึ่งก็คือต้มโคล้งยอดมะขามอ่อน เพราะพ่อท่านมีปัญหาเรื่องเสมหะ และก็
มีปัญหาเรื่องไอบด้วย ยังไม่หาย อีกชนิดหนึ่งนะชะ ประมาณลิบเปอร์เซ็นต์ได้ ก็ใช้ต้มโคล้งยอดมะขาม
อ่อนช่วยขับเสมหะให้พ่อท่าน ๒ อย่าง อาหารพ่อท่านมี ๒ อย่างเท่านั้นนะชะวันนี้ เหมือนพรจะทำ
ไม่มากกว่านี้

ส่วนสมุนไพรเครื่องเคียงก็คือมีขิง ขิงอ่อน กระชาย กระชายอ่อนและก็มีมะนาว ผี
มะนาวไร้สารพิษ หั่นฝอยๆ และก็ใบสะระแหน่เท่านั้นเอง จากที่เคยฉันสลัดเป็นปีโตใหญ่ๆ ไม่ต้อง
เคี้ยวอีกแล้ว พ่อท่านฉันแค่เนี่ยพอแล้ว คือเป็นการช่วยระบายลม แล้วก็ข้าวก็ประมาณได้ ๒ ทัพพี
เกือบๆ ๓ ทัพพีนะชะ แค่นั้นเอง และก็อย่างอื่นก็น้ำ น้ำแอ็บเปิลแก้วหนึ่ง มะละกอ ๕ ชิ้น
ประมาณได้ประมาณโลกกว่าๆ จากที่เคยฉันเกือบ ๒ กิโลครึ่งก็ลดลงมา ก็มาถามพ่อท่านว่า แบบนี้
พอใช้ได้ไหม พ่อท่านบอกพอดี ไม่แน่น ไม่พร่อง และ ๒ ทุ่มก็ไปถามอีกว่า พ่อท่านจะพอไหมขนาดนี้
ถ้าพ่อท่านบอกว่าให้จัดไปเรื่อยๆ อันนี้เอาตามร่างกายของพ่อท่านนะคะ และก็บั้งจี้ที่กำลังเป็นอยู่
คือแม่ครัว บางทีเราคิดได้ แต่คนป่วยเราต้องติดตามด้วย ฉันแล้วเป็นอะไรไหมวันนี้ ท้องอืดไหม
พอดีไหมหรือว่ามากไป คือผู้ทำอาหารต้องติดตามการรักษาโรคในแต่ละมื้อ ในแต่ละวันเนี่ย ช่วงที่พ่อท่าน
ไม่สบายนะชะ แต่ถ้าร่างกายปกติ ก็จัดสูตรนี้ตามปกติไปก่อน จนกว่าพ่อท่านพูดออกมาเองว่า อาหาร
ขนาดนี้เอาแค่นี้ ไม่ต้องเพิ่มไม่ต้องลด เราก็ทำเป็นปกติ ถ้าหากพ่อท่านบอกว่า ช่วงนี้ไม่สบายเพิ่ม
อาหารขึ้นมาอีก ก็ต้องเปลี่ยนอาหารอีกแบบหนึ่ง ไม่ตายตัว ก็คือเปลี่ยนตามฤดูกาล ที่พ่อท่านป่วย

อาหารที่พ่อท่านได้รับมาก็จะสูตรเดิมๆเสียส่วนมากคือรสจืด ไม่จืดก็เย็น มีแค่เนี่ย
เหมือนพรก็มาเปลี่ยนแนวทางก็คือ อาหารพ่อท่าน ต้องไม่จืดและไม่จัด ต้องให้รสหนาวไว้ รสแบบไทยๆ
โดยที่ไม่ต้องเอาเครื่องเทศเป็นปีโต เหมือนกับเราปรุงยา ใช้หลักเดียวกันกับการปรุงยา ในการทำ
อาหาร วิธีการค่อนข้างละเอียดอ่อน แต่ฉันได้มากกว่ายา คือเอาผักมาเป็นยา แต่กรรมวิธีต้องไม่จืด
และไม่จัด และไม่สดมากเกินไป สดก็คือสดแบบเครื่องเทศ ใบสะระแหน่ โหระพาหรือว่ากระชาย ขิง
แค่นี้ คือสดได้ แต่นอกจากนั้นคือพ่อท่านป่วยเนี่ยไม่ได้เลย คือต้องลดผักสดทุกชนิด ถ้ามากกว่า
นั้นลมขึ้นอีกแน่นอน น้ำถั่ว น้ำงาก็ลดโดยปริยาย โยเกิร์ตก็งด แต่พ่อท่านบอกว่าขนาดนี้กำลังดี ก็
ต้องทำต่อไป จนกว่าพ่อท่านจะให้เปลี่ยนแปลง ว่าเอาตามต้องการสารอาหารเพิ่ม เพราะว่าร่างกายโยหนี่
จะประท้วงมาเอง เราจะอัดให้พ่อท่านเต็มที่ไม่ได้ช่วงนี้ถือว่า ต้องผ่อนหนักผ่อนเบา นมแพะจะช่วยย่อย
นมแพะไม่เหมือนนมวัว ตามสูตรเนี่ย คนอิสลามเขาก็กินนมแพะ นมแพะหนึ่งไม่อืด เป็นนมที่เบาบาง

มันมีตัวเอ็นไซม์ที่ไปช่วยย่อย มากกว่านมวัว คุณภาพเนี่ยเยอะกว่า แล้วแพงกว่าด้วย แต่ต้องรสจี๊ดนะ แล้วก็มีมันก็มีกลิ่นไม่คาวเหมือนนมวัว พอเราเอามาทำใส่ครีมข้าวเหนียว มันจะเข้ากันได้ดี แล้วช่วยให้ผู้ที่กินเข้าไปเนี่ย ย่อยดีด้วย เพราะข้าวมันหนักใช้ไหมคะ

ครีมข้าวมันจะมีข้าวหอมนิล ข้าวหอมนิลคือข้าวแข็งใช้ไหมฮะ แข็งแล้วก็สีดำ แล้วข้าวดำกันยากก็เป็นข้าวที่สีม่วงอีก หอมนิลคือดำ ดำกันยากคือม่วง หอมแดงก็คือแดง สีแดงเหมือนเลือดคนกแดงแบบไม่มาก แล้วก็ข้าว ข้าวหอมดอยคือข้าวเม็ดอ้วน ที่เอามาจากดอยเชียงใหม่ เหมือนพรชนมาจากเชียงใหม่หมดเลย คือแถวนี้แทบจะไม่มีขายเลย ข้าว ๔ อย่างเนี่ย มาผสมสัดส่วนที่พอเหมาะ แล้วก็จะได้สารอาหารมากกว่าข้าวกล้องที่พ่อท่านฉันอีก แต่ไม่ได้กากมากแต่ได้น้ำนม คือร่างกายพ่อท่านสามารถเอาไปใช้ได้เลยวันต่อวัน โดยที่พ่อท่านไม่ต้องเสียเวลาย่อยมาก เอาแรงที่เหลืออยู่ไว้ย่อยอาหารมื้อกลางวัน ก็เสริมให้ตรงนี้ ก็คาดว่าจะเสริมถึงปีใหม่ คริมข้าวกับน้ำมะนาวด้วย น้ำมะนาวตอนเช้ากับน้ำมะนาวอุ่นๆ แต่ไม่เปรี้ยวมาก เพื่อไปขับเสมหะให้พ่อท่าน ขอดูแลสุขภาพถึงปีใหม่ ไม้จั่นร่างกายพ่อท่านอยู่ในภาวะที่เสี่ยงเรื่องโรคลม ปริมาณก็ถ้วยเล็กๆ ไม่มากไม่ถึงครึ่งกิโลๆ น้ำมะนาวก็ประมาณ ๑ แก้ว มะนาว ๑ ลูก น้ำผึ้งครึ่งช้อนโต๊ะ น้ำอุ่นแก้วหนึ่งแค่นั้นเอง คือต้องใช้ น้ำผึ้งไปเป็นตัวกระสาย ถ้าน้ำมะนาวอย่างเดียวจะบาดคอพ่อท่าน แต่น้ำมะนาวจะทำให้เสมหะงวด น้ำผึ้งทำให้เสียงเราชุ่มชื้น ทำให้คอเราไม่แห้งอันนี้คือจุดไปช่วยเรื่องเสมหะตอนเช้าเนอะ แต่ว่าครีมข้าวไปช่วยให้ร่างกายอบอุ่น เพื่อไม่ให้พ่อท่านเกิดลมในท้อง อันนี้คือช่วงเช้าในการบำบัดนะคะท่าน แต่อาหารหลักๆก็คือใช้อาหารหลักธาตุสี่ มื้อกลางวัน ๒ อย่าง ถ้าไม่ปังก็ย่าง ถ้าไม่ย่างก็แกงอ่อม ต้มโคล้ง อย่างเนี่ย สลับกันไป ไม่เกิน ๔ โมง ประมาณ ๗ ครั้ง เพราะว่ามันเป็นช่วงที่ร่างกายต้องรับสารอาหาร ดีๆช่วงนี้ ตั้งแต่งานที่สนามหลวงแล้วละคะ อาหารก็ไม่ได้รับๆเต็มที่ รับจืด เย็นมากเกินไป แล้วก็ น้ำผักปั่นมากเกินไป อันนี้คือจุดของหลักของแพทย์แผนไทยนะคะ แต่ศาสตร์อื่นจะมาวิเคราะห์ก็สุด แต่ศาสตร์อื่น แต่เหมือนพรรักษาแนวนี้ก็วิเคราะห์สรุปตามเหตุปัจจัยที่เป็นแล้วก็เจอ แล้วก็รักษาตามแนวนี้

ท้ายที่สุดนี้ต้องรีบจับบันทึกรายอย่างด่วนๆ ด้วยเงื่อนไขของเวลาและพื้นที่ ขอภัยที่ข้ามผ่านในหลายๆเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

🙏 รักขราม.

๒๐ ม.ค. ๒๕๕๐

เธอ...คนดีที่โลกย์ไม่ต้องการ

เพราะเธอดีจึงเด่นเห็นประจักษ์
 เธอตระหนักและยึดมั่นพระศาสนา
 กระทำกิจพุทธะด้วยศรัทธา
 มจรศลัมมาถูกต้องครรถลงธรรม
 เธอ...เพียบพร้อมความดีที่งามงด
 เธอ...ปรากฏความจริงสิ่งเอ๋ยพร้า
 เธอ...ทำได้เกินคนผลดอกขี้
 เธอ...ทิ่มแทงใจดำใครหลายคน
 จึงสายตาเหยียดหยามประณามผิด
 วิปริตเหลวไหลให้มงง
 แผลงจารีตวินัยมชน
 ประพติตนยลแบบแบบแนวทาง
 เธอ...กล้าแกร่งยิ่งกว่าศิลาหลัก
 เธอ...แน่นหนายิ่งกว่าภูผาขวาง
 เธอ...แสวงหายิ่งกว่านักเดินทาง
 เธอ...เสียสละทุกอย่างยิ่งกว่าใคร
 เธอ...คนดีที่โลกย์ไม่ต้องการ
 สร้างตำนานบนแผ่นดินถิ่นอาศัย
 สร้างความจริงความดีงามอ่วมมิโล
 เธอ...ดอกหญ้าผู้ยิ่งใหญ่ในป่าคน

✧ รุ่งธรรม บุญสุระ

พรปีใหม่

ปีใหม่
 ด้วยลึกลับซึ่งความหมายสายสัมพันธ์
 จะมอบของสิ่งใดให้มจลมิตร
 หากของมีราคาค่ามากหนัก
 สิ่งประดิน ฐี่ล้ำค่ามากกว่ามาก
 แม้ราคาค่าน้อยนิดอย่าคิดแคลน
 ขอปิ่นเพียงผู้ให้ใช้ผู้รับ
 ผู้ให้ก็เต็มต้นชันวิญญาน
 ลิ้มเสียดินปีเก่าครราวพลังผิด
 อภัยกันเมตตาเกื้อการุณย์
 แม้ไม่มีของขวัญวันปีใหม่
 ด้วยคุณงามความดีมีประจำ

แม้ใครจมุ่งปองรับของขวัญ
 บอกรักมัน คิดถึง ซึ้งกว่า รัก
 ควรครุ่นคิดครวญใครให้ห้วงหนัก
 ผู้รับจักอดอดจัดดอบแทน
 คนรับฝากข้อมซึ่งตรง รักห่วงแทน
 ซึ้งสุดแสนซึ่งน้ำใจชราดา
 เพียงชิมซับความหมาย สิ่งไร้ค่า
 อิ่มเกินกว่ารับมอบค่าขอบคุณ
 เริ่มชีวิตวันใหม่ให้สวสุนทร
 แล้วโลกคงอบอุ่นด้วยคุณธรรม
 หากจิตใจปีบมสุขทุกเช้าค่ำ
 คือพรล้ำเลิศค่าเหนือกว่าพร

ไม่กลัว

ด้วยกวี ทัศนะ และองอาจ
เพราะรักสิทธิ์ อิสระ อธิปไตย
เคยโดนบุก รุกราน พลาญเลือดเนื้อ
จากเสฉวน ยูนนาน สู่ “ล้านนา”
มาลงหลัก ปักฐาน สร้างบ้านช่อง
มีผู้นำ คุ้มครอง ป้องดินแดน
สืบกษัตริย์ ชัดตียวงศ์ องค์แล้วเล่า
สู่กรุงทพฯ นครา วิลาวัณย์
เราเจ็บช้ำ น้ำใจ ใครก็รู้
ประวัติศาสตร์ สอนซ้ำ อยู่ร่ำไร
เราเคยกอด แกบจะสิ้น แผ่นดินแล้ว
เกลียดการล่า ฆ่าฟัน บั่นเลือดเนื้อ

ไม่ยอมอยู่ ใต้อำนาจ ของชาติไหน
จึงครองความ เป็นไทย แต่โรมา
กึ่งถิ่นเหนือ ร่นกอย เพราะน้อยกว่า
อย่างน้ำตา ตกใน เพราะใจแค้น
ใบแหลมทอง ถิ่นอุดม เหมาะสมแสน
เรียกว่าแผ่นดินสยาม ในยามนั้น
แต่น่านเจ้า อาณาจักร ยึดหลักมั่น
แล้วเปลี่ยนพัน ชื่อสยาม เป็นนาม”ไทย”
เคยฮึดสู้ แล้วทรุด สุดวิสัย
ตกเตือนให้ รักศาสน์ รักชาติเชื้อ
บัดนี้แล้ว ช่างศึก จึงนึกเบื่อ
แต่ถ้าเพื่อ “ความเป็นไทย” เราไม่กลัว

✧ ปรดี อุทธิษย์

เวทีธรรม

เวเชียเวที
ใต้เก้าอี้ธรรมตาประดิษฐาน
ต้นกล้วยคู่ผูกสามะนาตราการ
กิ่งมะขามฝักหวานตระกานตา
สารพัดพืชผักผลไม้
สับประตพริกตะไคร้กำมิงป่า
กล้วยฟักทองมะเขือเทศแตงนানা
กุหลาบประดับประดางามตาเยา

ผู้เขี่ยผู้ฟัง
วันละสี่รอบนั่งฟังนั่งเจียบ
ตีสามครึ่งสวดมนต์ฟังธรรมเจียบ
จะฟังเพียงขัดสมาธิได้ตามใจตน
แปดโมงครึ่งฟังธรรมหม้าอาหาร
บ่ายสองโมงสมาทานฟักอีกหน
หกโมงเย็นลานธรรมชาติยล
ทุกรอบตนเกินพันอัตรจริเยา

✧ ทิวเรือง ไทยเขีย

ชื่อใหม่ น.ส.ดาวดวง รักยิ่ง

ชื่อเดิม น.ส.ยม รักยิ่ง

เกิด เมษายน ๒๕๑๔

พี่น้อง ๗ คน เป็นคนที่ ๖

ภูมิลำเนา จ.สุรินทร์

การศึกษา จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ อ.สังขะ
จ.สุรินทร์ ปี ๒๕๒๙ จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น การศึกษานอกโรงเรียน
จังหวัดนครปฐม ปี ๒๕๔๘

อาชีพเดิม อยู่บ้านทำไร่ ต่อมาเข้ากรุงเทพฯ เป็นลูกจ้างทำงานบ้าน
ถ.สาทรเหนือ กรุงเทพฯ

ปี ๒๕๓๘ ขณะนั้นทำงานบ้านอยู่ที่กรุงเทพฯ เปิดวิทยุเจอ
รายการเพื่อนช่วยเพื่อน ของสมณะเสียงศีล ชาตวโร ชอบการสอนเรื่อง
เกษตรกรรมชาติสวนผสม การกินมังสวิรัต การพูดตรงไปตรงมา พูด
อย่างไรทำอย่างนั้น ไม่ใช่สอนไม่ให้ฆ่าสัตว์ แต่ยังกินเนื้อสัตว์อยู่

เมื่อได้ฟังแล้ว เริ่มลดเนื้อสัตว์ใหญ่ และพยายามกินมังสวิรัต
ให้บริสุทธิ์มากขึ้น ยังทำอาหารมังสวิรัตไม่เป็น ก็กินผักผักใส่เต้าเจี้ยว

ปี ๒๕๓๙ กลับบ้านจะไปทำเกษตรสวนผสม และอยากกิน
มังสวิรัตให้บริสุทธิ์ เพราะถ้ายังทำงานบ้านอยู่ ก็ไม่กล้าบอกเขาว่าจะกิน
มังสวิรัต กลัวจะเป็นเรื่องยุ่งยากสำหรับเขา ทั้งที่ตอนนั้นก็เสียตังเงิน
เพราะกำลังเพลินกับการเก็บเงิน แต่ตัดสินใจเลือกมังสวิรัตดีกว่า

ปี ๒๕๔๑(๑๓ มี.ค.๒๕๔๑) ช่วงเว้นว่างจากการทำไร่ ขอ
อนุญาตพี่สาวมาที่ชุมชนปทุมมอโศก โดยให้เหตุผลว่าจะมาเรียนรู้เรื่อง
อาหารมังสวิรัตประมาณ ๒ เดือน โดยชวนพี่สาวอีกคนมาเป็นเพื่อน พอมาถึงชุมชนปทุมมอโศกได้ ๑
สัปดาห์ ก็ให้พี่สาวกลับบ้านคนเดียว พี่สาวเห็นว่าอยู่ที่นี้ปลอดภัยไม่น่าห่วง จึงกลับไปบอกทางบ้านให้
อยู่ที่นี้ได้พี่เลี้ยง(พี่หนึ่งน้อย ป้อม-ภราดร)ดีมาก พาทำกิจวัตร เอาใจใส่ดูแลอย่างดี และได้ช่วยงาน
ทำนเสียงศีล(ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน) โดยเฉพาะสมุนไพรร ต้นไม้ต่างๆ และออกร้านขายของตามงานต่างๆ

ความตั้งใจเดิมกะว่าจะมาอยู่แค่ ๒ เดือน ช่วยงานทำนเสียงศีล และเรียนรู้เรื่องอาหาร
มังสวิรัต แต่เนื่องจากได้พี่เลี้ยงที่ดีมาก และเห็นกระบวนการกลุ่มของชุมชนที่เป็นไปเพื่อมวลมนุษยชาติ

เลยไม่คิดจะกลับไปบ้านอีก

ปลายปี ๒๕๔๒ ป้าแดง(ฉวีวรรณ) ผู้จัดการศาลาค้า ๑ ชวนทำงานที่ศาลาค้า และได้ขยายศาลาค้ามาอยู่อีกฝั่งตรงข้าม เป็นศาลาค้า ๒ โดยให้ตนดูแลศาลาค้า ๒ จนถึงปัจจุบัน

ปี ๒๕๔๓ ได้สมัครเป็นนิสิต ม.วช. รุ่นแรกของปฐมอโคก

ทุกวันนี้พี่น้องอนุโมทนาที่ดิฉันอยู่ได้ ทำได้ แต่เขายังทำไม่ได้ ภาระทางบ้านก็ไม่มีอะไรแล้ว พ่อแม่ก็เสียชีวิตตั้งแต่ดิฉันยังเล็ก เหลือแต่กิเลสตัวเองที่ต้องจัดการ เพื่อจะได้เดินตามพ่อให้ถึงที่สุด

☆ ปัญหาและอุปสรรค

- เป็นคนไม่มีความสามารถ(ไม่เคยค้าขายมาก่อน) ก็อาศัยทำตามผู้ใหญ่บอก มีอะไรก็ปรึกษาผู้ใหญ่ผู้มีประสบการณ์ เรียนรู้นั่งจากคนอื่น

- การปฏิบัติธรรม เป็นคนชอบอยู่กับวัดมากกว่าคน ทำให้ขาดเพื่อนร่วมงาน และยึดในสิ่งที่ตัวเองคิดว่าดี กว่าจะปรับตามคนอื่นได้ก็นาน

☆ **แนวทางแก้ไข** เมื่อตัวเองยึดมากๆ โง่ทึบนั้นๆจะหลุดยาก ก็จะทำให้ผู้ใหญ่เป็นผู้ตัดสิน และทำใจเอาตามหลัง ฟังธรรมให้มากๆก็จะพบทางออกเสมอ

☆ **ข้อปฏิบัติที่คิดว่ายากที่สุด** เอาจริงใจต่อเนื้อ

☆ **คติประจำใจ** ทำวันนี้ให้ดีที่สุด

☆ **เป้าหมายชีวิต** อยู่กับหมู่กลุ่มมิตรดี สหายดี สังคมสิ่งแวดล้อมดี ให้ได้ตลอดชีวิต

☆ **ข้อคิดข้อฝากให้หมู่กลุ่ม** อยู่วัดอยู่ไม่ยาก แต่อยู่ให้คนดี หมู่ดีขัดเกลาให้นั้นยากอยู่

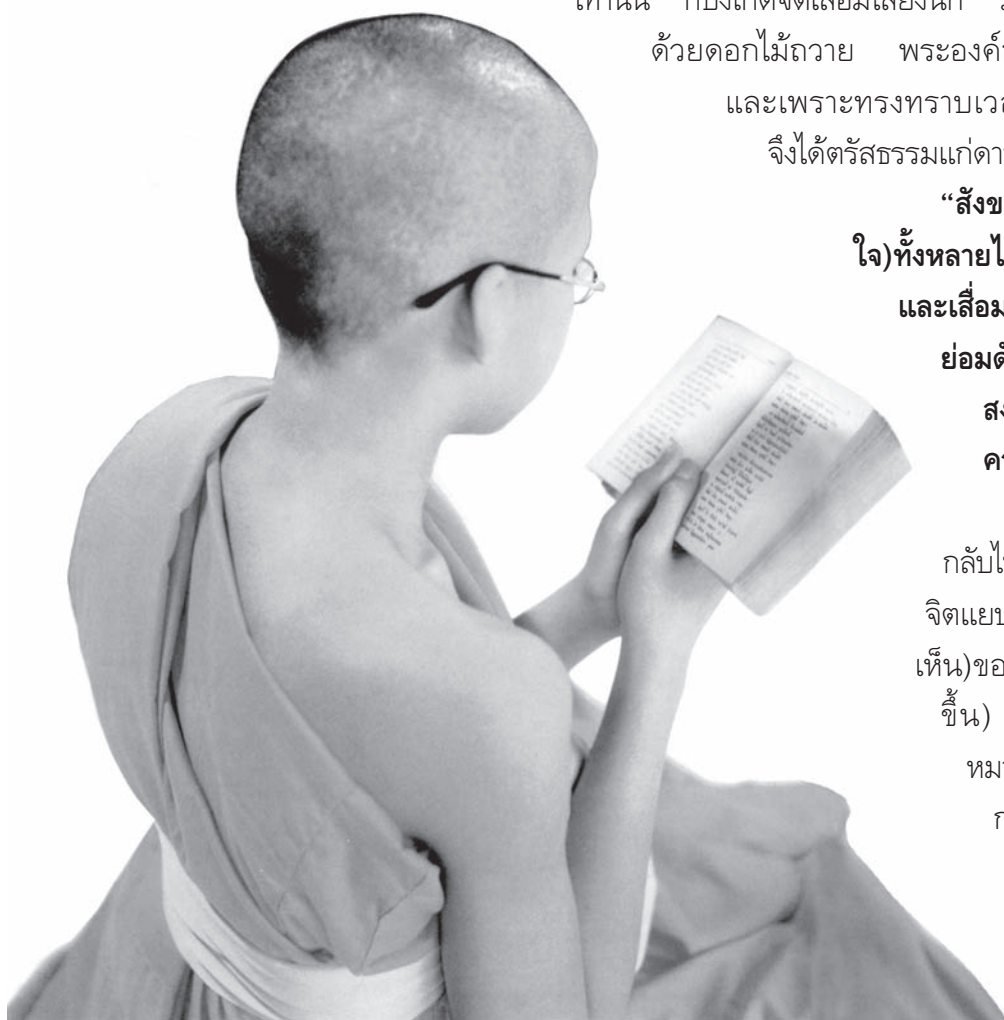
◎ เจ็ดชวบ	บวชเป็น	ภิกษุ
บรรลु	อรหันต์	ก็ได้
ปัญญา	แก่กล้า	เกินวัย
ตอบไข	ข้อธรรม	ล้ำลึก.

พระโสฬปากเกระ

ในยุคกาลของพระพุทธเจ้าพระนามว่า สิทธัตถะ อดีตชาติของพระโสฬปากเกระ ได้เกิดอยู่ในตระกูลพราหมณ์ พอเติบโตแล้ว ก็ได้ศึกษาเล่าเรียนวิชา จนสำเร็จศิลปะทั้งหลายของพราหมณ์ อยู่ต่อมาได้เห็นโทษในกาม จึงละการครองเรือน ออกบวชเป็นดาบส(นักบวชผู้บำเพ็ญตบะ เผากิเลส) พำนักอยู่ที่ภูเขาลูกหนึ่ง บำเพ็ญเพียรอยู่ที่นั่น จนกระทั่งถึงเวลาใกล้จะมรณภาพ พระสิทธัตถะพุทธเจ้าทรงทราบเหตุนั้นแล้ว จึงเสด็จไปหาถึงที่อยู่ ดาบสได้เห็นพระพุทธเจ้าเข้าเท่านั้น ก็บังเกิดจิตเลื่อมใสยิ่งนัก รีบตักแต่งปูลาดอาสนะ(ที่นั่ง) ด้วยดอกไม้ธูปเทียน พระองค์ก็ประทับบนที่นั่งดอกไม้ธูปเทียน และเพราะทรงทราบเวลาที่ดาบสใกล้จะมรณภาพ จึงได้ตรัสธรรมแก่ดาบสว่า

“สังขาร(สภาพปรุงแต่งกายวาจาใจ)ทั้งหลายไม่เที่ยงหนอ มีความเกิดขึ้นและเสื่อมไปเป็นธรรมดา เกิดขึ้นแล้วย่อมดับไป ความที่สังขารเหล่านั้นสงบระงับได้(นิพพาน) เป็นความสุข”

ตรัสอย่างนี้แล้วก็เสด็จกลับไป ส่วนดาบสได้ฟังธรรมด้วยจิตแยบคาย สามารถละทิฐิ(ความเห็น)ของตน ตั้งจิตเจริญ(ทำมากขึ้น) ในอนิจจสัญญา(กำหนดหมายในความไม่เที่ยงแห่งสังขาร) กระทำอยู่ ๑ วัน ก็ถึงแก่

มรณภาพ ณ ที่นั่นเอง

แต่ด้วยผลบุญแห่งการถวายที่นึ่งดอกไม้แด่พระพุทธเจ้า และการตั้งจิตเจริญอนิจจังสัญญา ๑ วัน แม้เพียงเท่านี้ก็เบญจกัศกรมอย่างมาก ทำให้ไม่ไปสู่ทุคติ(ทางชั่ว)เลย ได้เวียนตายเวียนเกิดจนกระทั่งถึงยุคกาลของ**พระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม**

เขาเกิดอยู่ใน**ตระกูลพ่อครัว** จึงมีชื่อว่า **โสปากะ(ผู้ปรุงให้ดีขึ้น)** แต่พออายุได้ ๔ เดือน บิดาก็ตายจากไป อา(น้องของพ่อ)จึงช่วยเลี้ยงดูไว้ แต่อาเริ่มสลับหายบข้านัก

มีอยู่วันหนึ่ง **เมื่อโสปากกุมารอายุได้ ๗ ปี** บังเอิญทำให้อาโกรธจัด ที่ไปทะเลาะวิวาทกับ **ลูกของอา** จึงโดนอาเน่าตัวไปยังป่าช้า ใช้เชือกมัดมือทั้งสองไว้ แล้วเอาตัวมัดติดกับซากศพคนตายในป่าช้า หวังให้สุนัขจิ้งจอกมากัดกินเป็นอาหาร แล้วอาใจร้ายก็ออกจากป่าช้าไป

เที่ยงคืน อากาศยิ่งหนาวเย็น สุนัขเห่าหอน ทำให้โสปากกุมารบังเกิดความหวาดกลัว อดไม่ได้ที่จะคิดตัดพ้อว่า

“ทางไปของเรา ผู้ไม่มีทางไปจะเป็นอย่างไรกัน เชื้อสายของเรา ผู้ไม่มีเชื้อสายจะเป็นใคร ใครจะช่วยเป็นผู้ให้ความปลอดภัยแก่เรา ซึ่งถูกมัดทิ้งอยู่ท่ามกลางป่าช้านี้”

ในขณะนั้น....พระศาสดาทรงตรวจดูสัตว์โลก(มนุษย์) ผู้เป็นเชื้อสายของพระองค์ ทรงเห็นเด็กน้อยโสปากะกำลังหวาดกลัว จึงทรงส่งกระแสจิตตรัสปลอบใจว่า

“อย่ากลัวเลยโสปากะ จงมาเถิด มาพบเราเถิด เราจะพาเธอให้พ้นทุกข์ทั้งปวงได้ ดูพระจันทร์พ้นจากปากราหู ฉะนั้น”

โสปากกุมารได้ยินคำตรัส ราวกับเสียงสวรรค์มาโปรด เบิกบานใจยิ่งนัก ลึนความกลัวจิตผ่องใสขึ้นทันที มีกำลังใจเกิดขึ้น ใช้ปัญญาพิจารณาธรรมเพียงเท่านี้ ก็บรรลุเป็น**พระโสดาบัน**แล้ว จากนั้นก็ตื่นหลุดจากเชือกที่มัดไว้ ตรงไปเข้าเฝ้าพระศาสดาถึงพระคันธกุฎี(กุฎีที่ประทับของพระพุทธเจ้า)

ฝ่าย**มารดาของโสปากกุมาร** ไม่เห็นบุตรชายของตน ก็เที่ยวตามหาตามไถ่ไปทั่ว เพราะอาของโสปากะไม่ยอมบอกเรื่องราวให้รับรู้ นางเที่ยวค้นหาในที่ต่างๆ ก็ไม่พบ จึงเกิดความคิดขึ้นมาว่า

“เขาเล่าลือถึงพระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงเป็นผู้หยั่งรู้ แม้ออดีต-ปัจจุบัน-อนาคต ถ้ากระไรเลย เราควรไปเข้าเฝ้าพระองค์ ลองทูลถามถึงลูกชายของเราดู”

นางจึงรีบไปเข้าเฝ้าพระศาสดาด้วยจิตห่วงใยบุตรยิ่งนัก จึงไม่ทันเห็นโสปากกุมารนั่งอยู่ในที่นั้น คิดแต่จะรีบทูลถามอย่างเดียว

“ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ลูกชายของข้าพระองค์หายไป พระองค์ผู้มีญาณหยั่งรู้ ทรงทราบความเป็นไปของเขาบ้างหรือไม่”

พระศาสดาทรงเห็นเป็นโอกาสดี ทรงโปรดแสดงธรรมสั่งสอนแก่นางว่า

“บุตรทั้งหลายย่อมไม่มี เมื่อความตายมาถึง บิดามารดา ย่อมไม่มี เมื่อความตายมาถึง เชื้อสายก็ไม่มี เมื่อความตายมาถึง แม่หมุ่ญาติก็ไม่มี เมื่อความตายมาถึง”

เพียงได้ฟังธรรมเท่านั้น นางก็ได้สติเกิดปัญญาขึ้นมาทันที บรรลุธรรมเป็น**พระโสดาบัน** ณ ที่ตรงนั้น ส่วนโสปากกุมารซึ่งนั่งอยู่ด้วย ฟังไปก็เจริญอนิจจังสัญญาไปเป็นลำดับ ในที่สุดก็ได้**บรรลุธรรม**

เป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งในโลกแล้ว

ครั้นมารดาเสียชีวิตแล้ว จึงมองเห็นบุตรของตนนั่งอยู่ ก็รู้สึกดีใจมาก พอได้รู้เรื่องราวแล้ว จึงให้โสปกากุมารบวชเป็นสามเณรอยู่ในสำนักของพระศาสดา

สามเณรโสปากะเป็นผู้มีความเพียรยิ่ง มีจิตใจแน่วแน่ ตั้งมั่นอยู่ในศีลด้วยดี ทำให้พระศาสดาทรงพอพระทัยเป็นอย่างมาก

วันหนึ่ง สามเณรโสปากะได้เห็นพระศาสดาทรงจงกรม(การเดินไปมาโดยมีสติกำกับไม่ให้กิเลสครอบงำได้) อยู่ที่หลังพระคันธกุฎี จึงเข้าไปถวายอภิเวท(กราบ) ณ ที่นั้น แล้วประณมมือเดินตามไปด้วย พระศาสดาทรงเห็นเป็นโอกาสเหมาะ ที่จะตรวจภูมิธรรมของสามเณรนี้ จึงได้ตรัสถามปัญหาธรรมต่างๆ (ปัญหาเหล่านี้จึงได้ชื่อว่า กุมารปัญหา) สามเณรโสปากะก็แกล้วยก้าอาจหาญ ทูลตอบปัญหาอย่างไม่หวาดหวั่น ใช้ปัญญาแก้ปัญหาได้ทั้งหมด เช่น

“อะไรเป็นหนึ่งในโลก?”

“อาหารเป็นหนึ่ง เพราะสัตว์โลกทั้งปวงดำรงอยู่ได้ด้วยอาหาร”

พระศาสดาทรงพอพระทัยยิ่งในคำตอบทั้งหลาย จึงได้ตรัสว่า

“ดูก่อนโสปากะ การตอบปัญหาเหล่านี้ จงเป็นการอุปสมบท(บวชเป็นภิกษุ)ของเธอเถิด”

แล้วพระศาสดาก็ทอดพระเนตรหมู่สงฆ์ ตรัสว่า

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย โสปากภิกษุนี้บริโศคจีวร บิณฑบาต เสนาสนะ(ที่อยู่) และคิลาน-ปัจจัย(ยารักษาโรค)ของชาวอังคะและชาวมคธเหล่าใด ก็เป็นลาภของชาวอังคะและชาวมคธเหล่านั้นแล้ว เป็นลาภที่ได้ต้อนรับ และทำสามีจิกรรม(ความเคารพ)แก่โสปากภิกษุ

“ดูก่อนโสปากะ นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ให้เธอเข้าหาเราได้ทุกเมื่อ”

ด้วยคำตรัสดังนี้ พระโสปากเถระซึ่งมีอายุเพียง ๗ ปี ก็ได้บวชเป็นภิกษุแล้ว ทั้งยังเป็นพระอรหันต์องค์หนึ่งในพุทธศาสนาด้วย ช่างน่าอัศจรรย์นัก ในธรรมที่ดีนี้

พระเถระได้บรรลุธรรมหมดสิ้นกิเลสทั้งปวง มีคุณวิเศษหลายอย่างคือ ปฏิสัมภีธา ๔(ความรู้แตกฉาน ๔ ด้าน) วิโมกข์ ๘ (ความหลุดพ้นจากกิเลส ๘ สภาวะ) อภิญญา ๖(ความรู้ยิ่งในคุณวิเศษ ๖ อย่าง)

● ฃวมพษขร

ศุภร์ ๕ ม.ค. ๒๕๕๐

(พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๓๖๔

พระไตรปิฎกเล่ม ๓๒ ข้อ ๒๑

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๒ หน้า ๒๖๑)

สันตโศก

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๔๙

เดือนสุดท้ายมาถึง ชาบซึ้งเหมือนอยู่ในสวรรค์
เห็นแต่คนมีน้ำใจให้กัน ตั้งโรงบุญแข่งปันกันทั้งเดือน

สันตโศกเดือนธันวาคม ดูเหมือนยิ่งมายิ่งพิเศษ
กว่าสรวงสวรรค์เข้าไปทุกปี คือมีการตั้งโรงบุญลบล
สถิติปีเก่าแบบก้าวกระโดด และก้าวกระโดด กระทั่ง
ญาติธรรม รวมทั้งญาติร่วมกัน ต่างพากันอ้อมท้อ
อ้อมบุญหน้าบานพุงบวมไปตามากัน แต่ก็มีเรื่องกระซิบ
กระซำกันเล็กน้อยว่า โรงบุญของชาวเราไม่น่าจะมี
การแจกไอศกรีมสเวนเช่น แม้จะมีคนเป็นเจ้าของไปซื้อ
หามาให้ก็ตาม เหตุว่า ไม่น่าส่งเสริมค่าที่ไม่ควรนิยม

ส่วนความเม้นอยู่ภายในนี้ดังนี้

* เดือนธันวาคม มีปะชายเพิ่มขึ้นอีกสองท่าน
คือ ปะแมนใจมั่น และปะคำดิน รวมกับปะเดิม
คือ ปะพันพิษ ปะยังดิน เท่ากับตอนนี้ที่สันต
โศกมีปะชายรวม ๔ ท่าน

* วันพุธ ๑๓ ธ.ค.'๔๙ ประชุมคณะทำงาน
วิทยุชุมชน แบ่งงานกันรับผิดชอบในแต่ละช่วง

ปรากฏว่าตอนนี้ ทั้งสมณะและญาติโยมพากันมี
กุศลธรรมฉันท์ะ บ่ายหน้ามาเป็นเจดีย์...เอ๋ย...
ดีใจ กันชะหลายท่าน แม่ ส.เมืองแก้ว ส.ชดแจ้ง
ยังไฟลุกวาบวาบ มาจัดรายการคุยข่าวเช้านี้ อ่าง
พระไตรปิฎกเต็มหน้าไม้ค้ไปหมด

* เรื่องการสร้างห้องพักให้พ่อท่านที่พระ
วิหารชั้น ๔ เรื่องนี้อยู่ระหว่างดำเนินการ และดำริ
กันว่าบนพระวิหารชั้น ๔ ใกล้ที่พ่อท่านพัก ควร
สร้างเป็นห้องประชุม เพื่อใช้งานได้อเนกประสงค์

* เดือนนี้รวมทั้งเดือนก่อนหน้านี้ นักปฏิบัติ
ธรรมฝ่ายหญิงของเราแม่ทำงานได้ แต่ก็ชวนชวายน
หาหมอกันดี และไปรักษาที่ไหนก็มักบอกว่ดีหมด
แต่ปรากฏว่าควบคุมอารมณ์ตนไม่ค่อยได้ เรื่อง
นี้ก็มีการติติงกันว่เป็นความสิ้นเปลืองบ้าง เป็น
โรครจิต(อ่อน)บ้าง และมีคำแนะนำว่า หากย้าย
พุทธสถาน น่าจะหายป่วยได้ ส่วนฐานะกรักปะ
ที่ผ่านมาเวลากรักปะจะไปไหน ก็วางแผนไปกัน
ก่อนแล้วค่อยมาบอกลา ผู้ใหญ่รับรู้แล้วสะดุด
ปัญญา เลยให้วรยุทธ์มาว่่า ต่อไปจะไปไหนให้มา
ปรึกษานักบวชฝ่ายหญิงระดับผู้ใหญ่ก่อน

* ส่วนการรักษาสุภาพ ของ ส.ถนอมคุณ
ตอนนี้อาการบวมจากโรคไตเป็นเหตุ ลดลง โดย
เห็นฉันทัก ทั้งทำดีที่อกซ์ และเอาน้ำราดศีรษะ
ครึ่งละ ๕ นาที วันละ ๓ ครั้ง เป็นการรักษา

แบบธรรมชาติบำบัดตามสูตรของหมอเจดอปก จากอินเดีย ส่วนหลวงปู่ปาตุมภูโต ตอนนี้อยู่ไม่ค่อยดี แต่ยังพอเดินดุ่มๆได้ จัดอาหารฉันเองได้ ซึ่งมีสมณะและพระที่อยู่ร่วมช่วยดูแลอยู่ตามควร

* กิจกรรมประจำเดือน วันศุกร์เสาร์อาทิตย์ ที่ ๑๕-๑๗ ธ.ค.'๔๙ ที่ผ่านมา งานศีล ๘ ยังดำเนินไปอย่างอบอุ่นเช่นเคย โดยมีพิเศษกว่าเดิมคือสอนวิปัสสนาใจแก้วให้ด้วย เป็นใจเอยวิปัสสนาใจแก้ว อยากรู้ต้องมาลองดู...ขอบอก หรือใครสนใจกิจกรรมศีล ๘ ในเดือนต่อไป สอบถามได้ที่ ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐

กิจกรรมเดือนนี้

กลุ่มวังจันทน์พฤษภา นิมนต์สมณะเป็นประธานประชุมกลุ่มวันที่ ๑ ธ.ค. ๒๕๔๙ โดยขอนิมนต์สมณะฟ้าไท สมชาติโก ไปเป็นประธาน หมู่งสงฆ์สันติอโศก ยินดีอนุโมทนา ที่ท่านมีเมตตาไปโปรด

โครงการสวดมนต์เฉลิมพระเกียรติ โดย รศ.ดร.พิชัย ไตรวิชัย เป็นแกนนำจัดกิจกรรม ได้นิมนต์สมณะแพะพุทฺธ จันทเสฏฐ์ ไปเทศน์ที่ หน้าลานพระบรมรูปทรงม้า รัชกาลที่ ๕ ในวันอังคารที่ ๕ ธ.ค. ๒๕๔๙ เวลา ๑๙.๐๐ น. ประมาณครึ่งชั่วโมง

นายบุญมี วิทยากริช ผู้อำนวยการ มหา

วิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงclairตันโกสินทร์วิทยา เขตศาลายา นิมนต์สมณะแพะพุทฺธ ไปเทศน์ให้นักศึกษาจำนวน ๒๕๐ คน ฟังในหัวข้อ หลักธรรมในการบริหารธุรกิจโดยไม่ขัดต่อศีลธรรมและวัฒนธรรมไทย ในวันพุธ ที่ ๖ ธ.ค. ๒๕๔๙

นายสุทธรรณ ศรีสมโภชน์ ผู้ช่วยผู้จัดการแผนกอุตสาหกรรมสัมพันธ์ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ บริษัท เพดเดอร์ อีเลคทริก จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้าครัวเรือน ภายใต้อุปกรณ์ Sharp นิมนต์สมณะแพะพุทฺธ ไปเทศน์ให้พนักงานบริษัทฟัง ในวันศุกร์ที่ ๒๙ ธ.ค. ๒๕๔๙ เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. โดยหัวข้อบรรยายดังนี้ ๑.การดำเนินชีวิตอย่างมีสติ มีธรรม สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจยุคปัจจุบัน ๒.การดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพด้วยการลด ละ เลิก อบายมุข ๓.การให้ความสำคัญกับตนเอง ครอบครัว เพื่อนร่วมงาน และสังคม ๔.ถาม-ตอบปัญหา

เรือข้ามดงเหล่าของ สสส. นิมนต์สมณะชาบซึ่ง สิริเตโช ไปเทศน์ ไปฉันภัตตาหารวันจันทร์ที่ ๒๕ ธ.ค.'๔๙ งานนี้ สมณะขัดแจ้ง วิจักขโณ อาสาเป็นปัจฉาไปร่วมด้วย

ชมร.จตุจักร นิมนต์ ส.เมืองแก้ว ติสสวโร ไปเยี่ยม ไปฉันภัตตาหาร วันพฤหัสบดี ที่ ๒๐ ธ.ค.'๔๙ งานนี้ ส.เมืองแก้ว แม่สะดวกเพียงรูปเดียว ยังมีน้ำใจไปโปรด ส.แพะพุทฺธ รู้ข่าวเลยเล่าให้ฟังว่า ส.ศิริรักษ์ ส่งหนังสือเรื่องเพื่อนมาให้ ๑ เล่ม

ส.แพะพุทฺธ เล่าให้หมู่ฟังว่า ไปทำกิจแทนพ่อท่าน ที่กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งได้นิมนต์พ่อท่านไปร่วมเสวนา แต่พ่อท่านไม่สะดวก ส.แพะพุทฺธ จึงไปแทน เมื่อวันที่ ๑๘ ธ.ค.'๔๙

ตำผาก...ประจำเดือน

เราใช้เวลาเพื่อเติมปัญญา ๕ นาที อาจ
 จำไปได้ ๕ ปี ๑๐ ปี เราใช้เวลาเพื่อฝึกทำ
 สมาธิ ๕๐ นาที อาจหายไปได้ แม้มัน ๕ นาที
 ดั่งนั้นพึงธรรมก็ดีแล้ว แต่ฝึกทำนั้นดียิ่ง โดยเฉพาะทำสมาธินั้นดีจริงๆ

 อภิมหาวิทยาดาว ปัญญาอุทกไม

❖ นักเรียน สส.สอ. ร่วมเดินขบวนสนับสนุนงดโฆษณา
 เหล้า ๒๔ ชั่วโมง เมื่อวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๕

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๐

เดือนแรกของปีนี้ ทุกถิ่นที่ต่างก็สุขเย็น
 แต่แม่เย็นปานใด กระนั้นสันตติอโศกยัง
 อบอวนไปด้วยพี่น้องที่แวะเวียนมา ทั้งมาจัด
 กิจกรรม ฟังธรรม ได้รู้เห็นแล้วรู้สึกอโมทนา
 สาธุ...

กิจกรรม

วันอาทิตย์ที่ ๑๔ ม.ค.'๕๐ ณ พุทธสถาน
 สันตติอโศก จัดกิจกรรมวันเด็ก โดยโรงเรียนสัมมา
 สิกขาสันตติอโศกร่วมกับทีมงานนักเรียนพุทธธรรม
 วันอาทิตย์ งานนี้คับคั่งไปด้วยยุวชนอโศก
 ทำให้ชาวชุมชนครึกครื้นไปด้วย

ส่วนวันอาทิตย์ที่ ๒๑ ม.ค.'๕๐ งาน
 มหกรรมแสดงผลงาน โครงการพัฒนาผู้นำ
 เยาวชนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดย
 ศูนย์อบรมเป็นผู้ประสานงาน ผู้มาร่วมแสดงผล
 ผลงานได้แก่นักศึกษาจาก ร.ร.เทคโนโลยีภาค
 ตะวันออก(อีเทค) นักเรียนจากโรงเรียนชางตาครูส
 แมริอิมมาคูลेतคอนแวน

วันอาทิตย์ที่ ๒๑ ม.ค.'๕๐ งานสืบสาน

บัณฑิตบุญนิยม ครั้งที่ ๑ มีบัณฑิตเก่า บัณฑิตเก่า และบัณฑิตใหม่ชาวโศก มาร่วมกิจกรรมกัน กระทั่งชวนให้นึกว่าวันนี้เป็นวันรับปริญญาของนักศึกษาที่เคยเห็นตามมหาวิทยาลัยทั่วไป

ส่วนกิจกรรมศิลปะ ๘ ประจำเดือน ม.ค.'๕๐ ยังคงดำเนินไปตามปกติ ครั้งนี้ตั้งชื่อกิจกรรมได้อย่างเรียบง่ายว่า น้อมใจใฝ่สติ...สมาธิ โดยเริ่มตั้งแต่เย็นวันศุกร์ที่ ๑๙ เลิกในวันอาทิตย์ที่ ๒๑ ม.ค.'๕๐ จะจัดให้มีทุกเดือน ใครสนใจก็สอบถามมาได้ ที่ ๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐

ด้านวิทยุชุมชน เดิมเปิดสถานีตั้งแต่วเวลา ๐๔.๐๐-๑๒.๐๐ น., ๑๓.๐๐-๒๑.๐๐ น. ต่อมา มีมติ ยกเลิกการพักเที่ยงคือเปิดสถานีระหว่าง ๐๔.๐๐ - ๒๑.๐๐ น. และยังส่งสัญญาณผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอีกด้วย สามารถเข้าไปรับฟังได้ที่ <http://www.asoke.info/santiradio5.html>

กิจกรรมนอ

เดือนนี้ กลุ่มจันทบุรี นิมนต์สมณะร่วมประชุมกลุ่มในวันเสาร์ ที่ ๒๐ ม.ค.'๕๐ ซึ่งงานนี้สมณะฟ้าไท สมชาติโก รับอาสาไปประชุมให้ โดยออกสหะเดินทางจากศาลือโศกในวันศุกร์ที่ ๑๙ ม.ค.'๕๐ และเลยไปประชุมที่จันทบุรีต่อในวันรุ่งขึ้น

ผู้บริหาร รพ.ประจำจังหวัดบุรีรัมย์ ได้

นิมนต์สมณะแพะพุทธ จันทเสฏฐ์ ไปแสดงธรรม อบรมแพทย์พยาบาลพนักงานรวม ๗ โรงพยาบาล ในวันศุกร์ที่ ๒๖ ม.ค.'๕๐ ณ รพ.ประจำจังหวัดบุรีรัมย์

วันเสาร์ที่ ๒๗ ม.ค.'๕๐ ส.แพะพุทธ และทีมงาน ไปร่วมจัดกิจกรรมสุขภาพวิถีไทย ร่วมกับ อจ.สุทธิวิสัย คำภา และ คุณสุพัศตรา ประคองวงศ์ ที่พุทธเมตตาธรรม ในวันที่ ๒๗ ม.ค.'๕๐ งานนี้ ส.แพะพุทธ ชื่นชมในการนำเสนองานของวิทยากรทั้งสองเป็นอย่างมาก ซึ่งเทียบได้กับ อปถนปฏิบัติภา นั้นเอง โดยผู้นำเสนอสามารถสื่อให้เข้ากับคนรุ่นใหม่ได้ดี

พุธที่ ๓๑ ม.ค.'๕๐ นักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี นิมนต์สมณะแพะพุทธเทศน์ในหัวข้อ “วิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง” ให้นักเรียนและนักศึกษา ตลอดจนคณาจารย์ รวม ๓๐๐ กว่าคน ฟัง ณ โรงเรียนวัดหัวกระบือ บางขุนเทียน กทม.

ด้านสุขภาพ ส.ถนอมคุณ ตั้งแต่ใช้สูตรหมอลดคออป ตอนนีหุ่นเพรียวบางเหมือนนางแบบ ผิวคล้ำลงนิด ผลกำลังน้อยไปหน่อย แต่ท่านบอกว่า...ดี และยังพอไหว ต้องสู้กับไตวาย เพื่อไม่ตายไว กันสืบต่อไป

ถ้าปากปิดกั...ตอบนี้หลายคนบอกว่า
เศรษฐกิจจะแย ...บอกบ่บ่อกัขวลไป ไร่
ประโยชน์ และจะทำให้สถานการณ์เศรษฐกิจ
แย่งขึ้น ขอเพียงช่วยกันใส่ใจ ๔ คำนี้ ...
ซื้อด้วยเบตตา บัธยส์ต์ด้วยปัญญา สร้างผล
ผลิตด้วยจิตปราณชาติ และนำเสนอด้วย
สำนักนอบน้อม... ไปนานหนุบ่าก็ลาแล้ว
...ปีโบใช้พยากรณ์ แต่ปีนธ !

 สมณะวัชระดา ปัญญาสุโข

ปฐมโศก

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๙

เดือนนี้นับเป็นเดือนมหามงคลอีกเดือนหนึ่งของปวงชนชาวไทย ๕ ธันวาคมหาราช รัฐบาลไทยกำหนดเป็นวันพ่อแห่งชาติ ชาวอโศกถือปฏิบัติจัดโรงบุญมาอย่างสม่ำเสมอเป็นประจำทุกปี ปีนี้เป็นอีกปีหนึ่งซึ่งเป็นวาระพิเศษที่พระเจ้าอยู่หัวทรงครองสิริราชสมบัติ ครบ ๖๐ ปี และในปี พ.ศ.๒๕๕๐ จะมีพระชนมายุ ๘๐ พระชันษา ท่อท่านโพธิ์รักษ์ได้เชิญชวนหมู่เราจัดโรงบุญให้ได้ ๘๐๐ โรงบุญ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล แห่งแรกหมู่เราช่วยกันจัดที่ห้องสนามหลวงในวันที่ ๓ ธันวาคม เครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษแห่งประเทศไทย(คกร.) ร่วมกับองค์กรเอกชน แจกข้าวสาร ไร้สารพิษถุงละ ๑ กิโลกรัม เฉพาะ คกร. แจกข้าวสาร ๘๐ ตัน หน่วยงานที่มาร่วมแจก อาทิ มูลนิธิ ๕ ธันวาคม สำนักงานมูลนิธิเศรษฐกิจพอเพียง มูลนิธิกิจกรรมธรรมชาติ ศูนย์ภูมิรักษ์ธรรมชาติ

หลังจากคณะกรรมการ คกร.มีมติมอบหมายความรับผิดชอบแต่ละชั้นงานแล้ว ชุมชนปฐมโศกต้องไปเตรียมความพร้อมตั้งแต่วันที่ ๒ ธันวาคม ส่วนวันที่ ๓ ธันวาคม เวลา ๐๓.๓๐ น. ชาวชุมชนและนักเรียนเกือบทั้งหมด เดินทางไปยังห้องสนามหลวง

เวลา ๐๗.๐๐ น. พระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา เสด็จมาเป็นองค์ประธานเปิดงาน เมื่อเสร็จสิ้นพิธีการต่างาแล้ว พวกเราช่วยกันหอบหิ้วถุงข้าวคนละ ๕ ถุง รวม ๒๐ กิโลกรัม ออกเดินแจกทั่วบริเวณ เช่น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่าพระจันทร์ ชุมชนวัดมหาธาตุฯ ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง วัดพระแก้ว กรมประชาสัมพันธ์ เป็นต้น บางคนตกใจจนงงเมื่อคนของเรายื่นถุงข้าวสารให้ และกล่าวว่ามิด้วยหรือคนแต่งตัวปอนา “มอซอ”

พวกชานาทั้งเด็ก ทั้งผู้ใหญ่ หอบหิ้วข้าวสารมาแจก บางคนรับด้วยความยินดี ทั้งผู้ให้และผู้รับ ต่างปลาบปลื้มกันทั่วหน้า เวลาประมาณ ๑๖.๐๐ น. พวกเราเดินทางกลับ

๑.๕ เทอดพระเกียรติด้านหน้าชุมชนปฐมโศก ปีนี้มีผู้เปิดโรงบุญแจกจำนวน ๑๗ ร้าน โดยมีกองบุญแม่สำลีจิตรโสภณเป็นเจ้าภาพใหญ่ ทั่วบริเวณสี่แยกด้านหน้าชุมชน คราคร้าไปด้วยผู้คนที่พากันหลังไหลมาใช้บริการโรงบุญ

คุณอำนาจ-คุณมุกิตา สุคันธนาค และคณะอบรมเดินทางไปเยี่ยมเครือข่ายที่จังหวัดชุมพร กลุ่มสัจธรรมชีวิต ในวันที่ ๙ ธันวาคม ได้ตั้งโรงบุญแจกที่สี่แยกปฐมพร คุณปรางดิน มหาอุปอุตสาห์เดินทางกลับไปจัดโรงบุญที่บ้านห้วยทราย ต.โซ อ.โซ่พิสัย จ.หนองคาย และโยมมณูญ กิ่งแก้ว เดินทางกลับไปจัดโรงบุญที่บ้านพึง อ.เมือง จ.สุรินทร์ ส่วนโยมไฉนุญเดินทางไปจัดโรงบุญที่บ้าน จ.นนทบุรี วันต่อมาได้พาคณะมาจัดที่อนุสรณ์สถานแดนอโศก ต.ทุ่งลูกนก

อ.กำแพงแสน ผู้รับต่างแสดงความยินดีที่หัวหน้า ส่วนเครือข่ายของปฐมอศก คือกลุ่มเพื่อนบุญ ช่วยกันจัดอีก ๗ แห่ง เครือข่ายต่างจังหวัดจัด อีก ๔ แห่ง

อีกรายหนึ่งที่ถูกปฏิบัติอย่างสม่าเสมอ คือที่ภูมิลำเนาของท่านสมณะเด่นตะวัน นรวีโร นำพาชาวชุมชนเดินทางไปจัดที่บ้าน อ.แปดริ้ว จ.ฉะเชิงเทรา ส่วนท่านแก่นเมือง เกตุมาลโก พากกลุ่มวังสวนฟ้าแจกอีก ๖ แห่ง หลวงพ่อนา นุ่มรับกิจนิมนต์ ไปโปรดลูกหลานแจกโรงบุญที่ จังหวัดบุรีรัมย์ นำอ.นุเมทนายิ่งนัก นับเป็น บุญของปวงชนชาวไทยที่ได้เกิดมาภายใต้ร่ม พระบารมีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ปวงชนชาวไทยจึงมีความสุข ความร่มเย็นมาจน ทุกวันนี้ ขอให้พระองค์ทรงมีพระพลานามัย แข็งแรงและมีพระชนมายุยืนยืนาน เป็นร่วม โพธิ์ร่มไทรของพสกนิกรตลอดไป

การศึกษาคือการสร้างอนาคตของชาติ เยาวชนวันนี้คือทายาทผู้มาสืบทอดสั่งคมนี้ไว้ต่อไป ๑๒ ธันวาคม เวลา ๐๗.๐๐ น. ครูสุดีน ไชยธรรม พานักเรียนสัมมาสิกขาปฐมอศกชั้น ม.๓ ไปทัศนศึกษาที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมืองเก่าของเราแต่ก่อน ดร.ขวัญดี อัดตวาวุฒิชัย ครูอาสาที่เอาการะเป็นผู้บรรยายประวัติศาสตร์ความ สำคัญของเมืองนี้ในอดีต การเสียดสละเลือดเนื้อ ชีวิตของบรรพชน เพื่อรักษาแผ่นดินคือประเทศไทย ให้พวกเราได้อยู่อาศัยจนถึงทุกวันนี้

ขออนุโมทนาดร.ขวัญดีที่เอาการะ อุตส่าห์ พานักเรียนไปสอนนอกสถานที่เพื่อประโยชน์ ของนักเรียน นับเป็นบุคคลที่มีวิญญานครูอยู่ ทุกกระแสดของลมหายใจ โชคดีของนักเรียนที่ได้ แม่พิมพ์ใจดีเช่นนี้ ศิษย์ทุกคนขอเทิดทูนยกย่อง

จบจากกิจกรรมที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แล้ว นักเรียนชั้น ม.๓ ต่างมุ่งหน้าเดินทางต่อสู่ บ้านราชเมืองเรือ เพื่อเข้าค่าย ยอส.(ยุวชนอศก สัมพันธ์) และเพื่อช่วยเตรียมงานปีใหม่เป็นการ ศึกษาแบบบูรณาการ เพราะงานเข้าค่าย ยอส. นักเรียนสัมมาสิกขาทุกสาขาต้องมาร่วมขบวนการ ทำกิจกรรม เพื่อศึกษาซึ่งกันและกัน และ ร่วมกันแก้ปัญหา เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่ กลุ่มของสัมมาสิกขา รวมถึงเยาวชนคนรุ่นใหม่ สืบสานวัฒนธรรม การศึกษาในระบบบุญนิยม

ที่มีศาสนาเป็นหลัก เข้าสู่วิถีพุทธ สู้ตายของ
วันเข้าค่าย บ่ายของวันที่ ๒๘ ธันวาคม นักเรียน
ทุกคน รวมทั้ง นิลิต ม.วช. ทุกคนได้รับเงิน
ขวัญธรรม จากพ่อท่าน

ขอบันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์ในการเข็น
กงล้อธรรมจักร ที่พ่อท่านโพธิรักษ์เป็นผู้นำพา
เข้าของวันที่ ๒๘ ธันวาคม เวลา ๐๗.๐๐ น.เศษ
ที่บริเวณลานอัญเชิญพระพุทธรูป จากเนินดิน
มาประดิษฐาน ณ แท่นศิลาอย่างถาวร ด้วย
พลังสามัคคีของพวกเรา สามารถอัญเชิญเคลื่อน
พระพุทธรูปเสร็จสมบูรณ์ในเวลา ๒ ชั่วโมงกว่า
นับเป็นภาพที่ประทับใจและอัศจรรย์ยิ่ง ในช่วง
บ่ายวันที่ ๒๙ ธันวาคม ประชุมมหาเถระ
เป้าหมายเพื่อหาข้อตกลงร่วมกัน ทำแต่ละแห่ง
อย่างเป็น“เอกภาพ” มหาเถระคือพี่คนโตต้อง
แบ่งเบาราชการจากพ่อท่าน ในการทำงานศาสนา
สรุปผลการประชุม “เน้นเนื้อให้เหนียวมาก
เน้นลากแม้นากกว่าเส้น เน้นจริงให้ยิ่งกว่าแค้น
เน้นแก่นให้แน่นกว่ากว้าง”

ปีใหม่นี้ สส.ฐ ได้นำเสนอคลองยาวประยุกต์
พวกเราภูมิใจมากที่ได้สืบทอดวัฒนธรรมภูมิ
ปัญญาไทย อันเป็นมรดกจากบรรพบุรุษฝากไว้
ให้ลูกหลานด้านดนตรี

ผู้มาเยือน

พ.ศ.๑๕ เวลา ๑๐.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น.

นักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ ปี๓ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนดุสิต จำนวน ๘ คน เข้ามาเยี่ยมชม
สนทนาศึกษาวิถีพุทธ และชุมชนพอเพียง จาก
ไปด้วยความประทับใจ นางสาวใจกลั่น ให้การ
ต้อนรับ

กิจกรรม

ส.๒ สมณะเสียงศีล ชาตวโร รับนิมนต์ไป
บรรยายธรรมที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ กาญจนบุรี

พ.ศ.๗ สถานีโทรทัศน์ iTV ถ่ายทอดการ
สัมภาษณ์ สมณะเสียงศีล ชาตวโร และสมณะ
นิกนบ ฉันทโส เรื่องการพึ่งตนเองด้วยการทำ
น้ำประจุรสทนต์แทนน้ำปลา ซีอีว ในรายการคน
เกษตรคู่ชาติ

ศ.๘ สมณะแก่นเมือง เกตุมาลโก เดินทาง
ไปร่วมงานเพื่อฟ้าดินที่ชุมชนวังสวนฟ้า จ.สระแก้ว
ในวันที่ ๙-๑๐ ธันวาคม นิมนต์ท่านเจ้าคณะ
อำเภอวังน้ำเย็นมาแสดงธรรม สมณะเพาะพุทธ
จันทเสฏฐ์ มาร่วมแสดงธรรมในงานนี้ มี
หน่วยงานการศึกษา และเครือข่ายชาวอโคไป
ร่วมงาน ๑๐๐ กว่าคน

ศ.๒๒ สมณะเสียงศีล ชาตวโร รับนิมนต์
ไปสัมมนาร่วมกับปราชญ์ชาวบ้านทั่วประเทศ ที่
โรงแรมเทวิล ทาวเวอร์ กรุงเทพฯ

จ.๒๕-๑.๒๖ สมณะเสียงศีล ชาตวโร
และทีมงานเพื่อนช่วยเพื่อน ไปถ่ายทำเรื่องราว
ของเกษตรปราชญ์ กลุ่มคำเตื่อง ภาษี และไป
ถ่ายทำ ชีวิตของมาร์ติน วิลเลอร์ ที่ขอนแก่น

 สมณะกรรมกร กุศลไธ

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๐

คณะกรรมการชุมชนปฐมอโศกมีมติ เปิดตลาดนัดอาทิตย์'๕๐ ตั้งแต่ ๑๑-๒๑ มกราคม ๒๕๕๐ โดยมีคุณเบ๊ม มาร่วมเปิดร้านขายผ้าใหญ่ มาก ช่วยสร้างสีสันเป็นอย่างดี ชาวคนปฐม และจากที่อื่นมาใช้บริการมากมาย โดยเฉพาะวันอาทิตย์ที่ ๑๔ มกราคม กองบุญคุณแม่สำลี วิจิตรโสภณ ดำเนินการโดยลูกา ได้จัดโรงบุญ และทำบุญเลี้ยงสมณะ สิกขมาตุ ชาวชุมชนทั้งหมด ที่บ้าน คุณศีลเกื้อ คุณละห่านทราย ทำอาหาร ขยายจานละบาท คุณฟ้าสาธุ จิวฒนไพบูลย์ นำ ผลผลิตของเดอร์ มาชงแจกในงานนี้ด้วย ด้าน หน้าชุมชนจึงคราคร่ำไปด้วยผู้คนที่ใช้บริการ อิ่มเอิบด้วยความประทับใจ ทั้งผู้ให้และผู้รับ ความสำเร็จของตลาดอาทิตย์ครั้งนี้ คุณช่วยบุญ อันตรศึกษา และคณะทีมงานเป็นแม่งาน

ชาวอโศก คือชาวนา กุงนาแรงรัก แรงฝัน ฝันใหม่ตั้งอยู่ที่บ้าน ต.รางสาตี อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี ที่น้ที่แห่งนี้ประมาณร้อยไร่เศษ สนนราคา ประมาณ ๙ ล้าน อยู่ระหว่างเจรจาต่อรอง โดย ทกย.ฟากฟ้าหนึ่ง เห็นความสำคัญในข้อปัจจัยสี่ ด้านอาหาร โดยเฉพาะข้าวซึ่งพวกเขาต้องบริโภค กันทุกวัน หากพวกเขาสามารถทำกินในที่ดิน แปลงนี้ได้ นี่คือเหตุผลันดาลใจของคุณหมอ

ก้าวไปสู่มิติใหม่ของการศึกษา เนื่องในวัน อาทิตย์ที่ ๒๑ มกราคม ทุทธสถานสันติอโศก จัดงาน“สืบสานบัณฑิตบุญนิยม” ศิษย์เก่า สส.ธ. วันนี้เป็นบัณฑิตแล้ว สมณะ สิกขมาตุ คุรุ นัก เรียนชั้น ม.๖ เดินทางไปร่วมงาน น.ท.แสนดิน จิตวงศ์นันท์ ซึ่งเป็นคुरुชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ พานักเรียนชั้นนี้ เดินทางต่อไปร่วมงานฉลองหนาว ที่ภูฟ้าฟ้าน้ำ จัดระหว่างวันที่ ๒๖-๒๘ มกราคม ๒๕๕๐

บูรณาการศึกษา

บูรณาการการศึกษา คือการศึกษาให้ครบทุก ชั้นตอน ทั้งปริยัติ - ปฏิบัติ - ปฏิเวธ

จ.๑๕ เวลา ๐๘.๐๐ น. ประชุมคณะกรรมการชุมชน ด้านการศึกษา อาจารย์อุทิน โพรธีแก้ว ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งครูใหญ่มาเป็นเวลายาวนาน มาปัจจุบันอายุมากขึ้น สุขภาพไม่พร้อม จึงขอลาออก แต่จะช่วยงาน ด้านอื่นๆแทน และอาจารย์บุญธรรม เจริญกุล อาจารย์ปริญญาโท บริหารอาชีพและเทคนิค การศึกษา อายุ ๖๕ ปี อาสาปฏิบัติหน้าที่แทน น้าอนุโมทนา นับเป็นบุญของนักเรียนที่มี อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิและวิญญูสามารถช่วย สอนและบริหารโรงเรียน

-ปายประชุมชุมชนโดยมีพ่อท่านเป็นประธาน

-เย็น เวลา ๑๘.๓๐ น. รายการพิเศษเพื่อ ผ่านทางต้นปฐมอโศก พวกเราได้รับประโยชน์ โดยถ้วนทั่ว ชื่อว่า “บำเพ็ญบารมีให้พ้นวิภักต”

พ.๒๔ เวลา ๐๕.๓๐ น. คुरुจริงจิง พานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ เดินทางไปเตรียม งานพุทธาฯ ที่ศาลือโคก ได้แะที่สวนภูมิอโศก ชัยภูมิ ซึ่งเป็นบ้านของคุณดาวตะวัน อดีต ผู้จัดการโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศกค้างหนึ่งคืน

อาตมตักที่มาเยือน

พฤ.๑๑ ที่วีช่อง ๓ มาถ่ายทำชีวิตชาว ชุมชนปฐมอโศก และเรื่องระบบน้ำ ULEM ที่ สวนศนทำบุญ ออกเ็นรายการก้าวใหม่ ธ.ก.ส. ภายในเดือนนี้

ศ.๑๒ เวลา ๑๓.๐๐ น.-๑๖.๐๐ น. สถาบัน วิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท

ม.มหิดล พนักงานศึกษาจำนวน ๑๑ คน เพื่อมาศึกษาดูงานแนวความคิดดำรงชีวิต ชุมชนวิถีพุทธ

อา.๑๔ เวลา ๑๐.๐๐ น. - ๑๓.๐๐ น. พระอนุรุทธเถระ ชาวศรีลังกาประธานองค์กรยุวพุทธสงฆ์โลก และคุณหมอสุรวัดน์ เวะมาจันอาหารและสนทนาด้วย กลับไปด้วยความประทับใจ

ศ.๑๘ เวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น. นักศึกษาจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กรุงเทพฯ จำนวน ๔ คน เอกรัฐศาสตร์ ขอข้อมูลชุมชนวิถีพุทธ

อา.๒๑ เวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น. เจ้าหน้าที่จากอาศรมวงค์สนธิ จ.นครนายก พาชาวพม่าและสมาชิกจำนวน ๘ คน ขอเข้ามาฟังธรรม สนทนาเยี่ยมชมชุมชนวิถีพุทธ

อ.๒๓ เวลา ๑๓.๐๐ น. - ๑๖.๐๐ น. เจ้าหน้าที่จากกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดนครปฐม จำนวน ๗ คน มาขอข้อมูลการทำงานด้านการอบรมเกษตรกร ศูนย์ฝึกอบรมปฐมอโศกได้ทำมา และงานประเมินผลการอบรมที่ผ่านมา รวมถึงได้ศึกษาการทำกิจกรรมการดำเนินชีวิตชุมชนวิถีพุทธ

กิจกรรม

ส.๑๓ ส.แก่นเมือง เกตุมาลโก เดินทางไปประชุมเครือข่าย ที่วังสวนฟ้า ร่วมกับศรีบูรพาอโศก อ.ศรีมหาโพธิ์ จ.ปราจีนบุรี มีผู้เข้าร่วมประชุม ๒๐ กว่าคน

อา.๑๔ ส.เกตุมาลโก เดินทางไปร่วมงานประชุมเพลิงคุณธีรพงษ์ ติรดา จากไปด้วยโรคไตวาย ในวัย ๓๐ ปี ที่วัดป่าสุทธาราม อ.ศรีสงคราม จ.นครพนม

อ.๑๖ กิจกรรมทำบุญที่บ้านคุณนงมล วาดไชชัย อ.เมือง จ.สมุทรปราการ สมณะลิกขมาตุ รวม ๕ รูป

พ.๑๗-อา.๒๑ ส.เกตุมาลโก รับกิจกรรมอบรมพัฒนาชุมชนเกษตรกรรมยั่งยืน ที่ศูนย์อบรมบุญนิยมสกลอโศก ต.ค้อเขียง อ.วาริชภูมิ จ.สกลนคร มีสมาชิกเข้าร่วมอบรม ๕๐ คน

ส.๒๗-พ.๓๑ สมณะ ลิกขมาตุ และชาวชุมชนไปร่วมงานสวดพระอภิธรรมงานศพ อาแม่เล็ก แซ่ตั้ง ที่วัดของสม อ.อุ้มทอง จ.สุพรรณบุรี คุณครูอริยัญญา ศิริโสภณ ประทับใจการแสดงธรรม จึงนิมนต์สมณะฉันท์ไปแสดงธรรมที่โรงเรียนวัดเขาพระ บรรยากาศรีนเริงในธรรมกันดี

อ.๓๐ ส.ชาตวโร รับนิมนต์ไปร่วมประชุมปรึกษาหารือกำหนดแนวทางจัดทำข้อมูลเกษตรอินทรีย์ทั้งระบบ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๖ กระทรวง ๒๖ หน่วยงาน ที่กรมที่ดิน กรุงเทพฯ ศ.๒-พ.๓ ก.พ. พุทธาภิเษกสุดยอด ปาฏิหาริย์ ครั้งที่ ๓๑ ณ พุทธสถานศาลีอโศก อ.ไพศาลี นครสวรรค์

ชาวชุมชนไปร่วมงาน เพื่อเพิ่มเติมไฟศรัทธาแห่งการปฏิบัติธรรม เพื่อสู่โลกุตระก่อนงานได้ประชุมสมณะระดับมหาเถระ เพื่อให้การทำงานของชาวอโศกเป็นเอกภาพและพัฒนาบุคลากรให้เจริญในการปฏิบัติธรรม

ผู้เกียจคร้าน มีความเพียรแล้ว พึงเป็นอยู่ตั้งร้อยปี จะประเสริฐอะไร ส่วนผู้ปรารถนาความเพียรมั่นคง มีชีวิตอยู่เพียงวันเดียว ประเสริฐกว่า

 สมณะธรรมกร กุโธ

ศิระะอโศก

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๙

เดือนนี้เป็นเดือนสุดท้ายของปี กระแสการตื่นตัวของการรักษาสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ เป็นแนวทางวิถีชีวิตพอเพียง ซึ่งเป็นนิมิตหมายที่ดีสำหรับคนเราจะพบความสุขสันติที่ยั่งยืน

ความเคลื่อนไหวในภาคกลาง

ศ.๑ ส.ถ่องแท้ วินยธโร ส.แก่นหล้า วัฑฒโน นำนักเรียนสัมมาสิกขาเข้า กทม. เพื่อแสดงโปงลาง ณ ห้องสนามหลวง เนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะทรงเจริญพระชนมพรรษา ครบ ๘๐ พระชันษา ในปี พ.ศ.๒๕๕๐

จ.๔ เวลา ๐๒.๐๐ น. นักเรียนสัมมาสิกขาเดินทางกลับพุทธสถาน

อ.๕ ชาวชุมชนแจกอาหารหน้าพุทธสถาน -ร้านหนึ่งน้ำใจ ขายสินค้าในราคาต่ำทุน มีลูกค้าประมาณ ๑,๕๐๐ คน

พ.๖ สมณะและสิกขมาตุ ไปกิจนิมนต์ทำบุญบ้านแม่ช่อง ที่บ้านด่าน อ.กันทรลักษ์

พฤ.๗ นักเรียนฐานกสิกรรม ไปบำรุงดินเตรียมปลูกแตงโม ที่ม.อุบล

-ป่วย ประชุมฝ่ายวิทยุชุมชน เพื่อปรับ

ระบบการทำงาน

ศ.๘ อ.อภิมรย์ ลิพันธ์ จาก ร.ร.บ้านกระแซง นำนักเรียนป.๕ มาฟังธรรมและศึกษาการทำบุญชีวภาพ

ส.๙ ส.ฟ้าไท สมชาติโก มาให้ข้อคิดแนวทางการศึกษามูลฐานการแก่ครู

จ.๑๑ ส.ผืนฟ้า อนุตตโร ส.แก่นหล้า วัฑฒโน นำพ่อเลิศ พิทักษ์ และผู้เฒ่าฝ่ายชายไปเกี่ยวแฝก ที่บ้านน้ำผุด อ.ขุนหาญ

พ.๑๓ บริเวณหน้าศาลาบุญถวาม โยมผู้เฒ่าช่วยกันไฟหญ้าแฝกเพื่อใช้มุงหลังคา หลายคนไปฝึก เพื่อสืบสานภูมิปัญญาพื้นบ้านต่อไป

พฤ.๑๔ อำเภอกันทรลักษ์ จัดงานเปิดศาลหลักเมือง ทางชุมชนเราประสานสัมพันธ์ด้วยการจัดโรงบุญเสริม ณ บริเวณหน้าศาลหลักเมือง -ครูเพียรงาม เถาว์สุวรรณ นำนักเรียน ม.๓ ไปบ้านราชฯ

อ.๑๗ ส.เด็ดขาด จิตตสันโต ส.ชุ่มบุญ กิตติปาโล ส.แต่ธรรม ชัมมรักขิต ไปเข้าคอร์สสุขภาพ ที่สุรินทร์อโศก จัดโดย คุณเจ็ดแก้ว และคุณเกร็ดดิน

พฤ.๒๑ คำ ตรวจจับชมการแสดงโปงลาง

ศ.๒๒ ครู นิลิตม.วช. และนักเรียนเดินทางไปราชอาณาจักร เพื่อร่วมงาน ยอส.

จ.๒๕-๒๖ ญาติธรรม ซ้อมการฟ้อนรำประกอบโปงลาง เพื่อแสดงงานปีใหม่

อ.๒๖ ส.กำแพงพุทธ สุพล ส.ฟ้าแสง ปภากรโรร กลับจากพ.ส.ศาลืออโศก (ส.ฟ้าแสง มาช่วยปรับระบบดาวเทียม)

-เย็น ส.กลางดิน ไสร์จใจ ส.ดงเย็น สัตติภูโต และนร.ชาย ๖ คน เดินเท้ามาจาก ปฐมอโศก (ระยะทาง ๘๐๐ ก.ม.) แวะพัก ๑ คืน ก่อนเดินทางไปร่วมงานปีใหม่

พฎ.๒๘ สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชน และนักเรียน ร่วมพิธีอัญเชิญเคลือบพระพุทธรูป ภิธรรมนิมิต ที่บ้านราชา

-บ้าย นักเรียนศิระชะอโศก รับโอวาทจาก พ่อท่าน และรับขวัญธรรม

ศ.๒๙ เตรียมงานตลาดอารียะปี'๕๐

ศึกษา ดูงาน และอบรม

พ.๖-๑๑.๑๐ อบรมจากองค์กรเครือข่าย บัณฑิตกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง จ.ขอนแก่น จำนวน ๓๖ คน

ศ.๘ นักเรียนและคณะครู จากโรงเรียน บ้านตะดอม อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ จำนวน ๙๘ คน

ส.๙ กลุ่มพัฒนาสตรีและผู้นำชุมชน จาก จ.ขอนแก่น จำนวน ๑๐ คน ศึกษาดูงานด้าน ความพอเพียง

พฎ.๑๔ นักศึกษาราชภัฏบุรีรัมย์ คณะ ครุศาสตร์ จำนวน ๕๙ คน ดูงานด้านการใช้ ชีวิตแบบพอเพียง

ศ.๑๕ นักเรียนและคณะครู จากเดชอุดม พิทยา อ.เดชอุดม จ.อุบลฯ จำนวน ๑๓๙ คน

ส.๑๖ นศ.ราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน ๓๙ คน ศึกษาดูงาน

เริ่มเวลาแห่งปีใหม่ ความไม่คุ้นเคยๆ ขอให้ผ่านพ้นไป ขอให้เอาฤกษ์ศิริมงคล เริ่มสิ่งดีๆ ให้แก่ชีวิต เพื่อเป็นมิ่งเป็นขวัญแห่งตน อันเป็นที่รักยิ่งเกิด

สมณะ เต็ดตล้นโต

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๐

ปีเก่าผ่านพ้นไป งบดุลชีวิตปรากฏชัด ต่อการปรับเปลี่ยนแนวทางดำเนิน ปีใหม่ เป็นการเริ่มสิ่งใหม่ที่ดีให้แก่ชีวิต แต่ละคน จะเลือกสิ่งใด ย่อมขึ้นอยู่กับปัญญาของตน

เหตุการณ์ในรอบเดือน

จ.๑ สมณะ-ลิกขมาตุ และญาติธรรม ร่วม ทำวัตรเช้า ฟังธรรมรับอรุณจากพ่อท่าน ลานหน้า พระพุทธรูปภิธรรมนิมิต ในงานปีใหม่'๕๐ ที่บ้านราชา

อ.๒ ร่วมพิธีบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ใน พระพุทธรูป ๗ องค์ ที่ศาลาฝันเสี้ยว

-ส.ฝันฟ้า อนุตตรโร ไปรักษาตัวที่สวนล่างฝัน ๒๘ วัน มีส.แก่นหล้า วัชฌโน เป็นปัจฉา

พ.๓ ส.กำแพงพุทธ สุพล ไปงานศพโยม แกะ ฉิมพาลี ที่พส. ศาลีอโศก

ศ.๕ ประชุมชุมชนเตรียมปลูกผัก เพื่องาน เกษตรแห่งชาติ ที่ม.อุบลฯ ส.ถ่องแท้ วินยธโร นำ

ส.๖ ส.แก่นหล้า วัชฌโน ไปงานศพ นาง บัวศรี อิศาสตร์ อายุ ๗๕ ปี ที่ บ.ปะแต้อ.กระนวน ขอนแก่น

-ส.เด็ดขาด จิตตสันโต ส.ชุ่มบุญ กิตติ ปาโล สม.ทองพราย ไปงานทำบุญ ๑๐๐ วัน แม่บ้านโยมเขมา ประวัน ที่บ้านรุ่ง อ.กันทรลักษ์

จ.๘ สมณะ ลิกขมาตุ ทีมเดิม ไปกิจนิมนต์ บ้านคุณวันพร อ.ยางชุมน้อย มีทีมแซมพูของ คุณวันบุญ ไปสาธิตการทำน้ำยาล้างจาน ให้ นักเรียนและชาวบ้าน

อ.๙ ส.ผองไท รตนบุญญู มาสอนวิชา ไฟฟ้า แก่นักเรียนม.ปลาย

-สม.จินดา ตั้งเฒ่า ไปกทม. ร่วมงานวัน คล้ายวันเกิด ศ.นพ.เสม พริ้งพวงแก้ว อายุ

๙๗ ปี ที่คณะครุศาสตร์ จุฬาฯ

พ.๑๑ ประชุมฝ่ายสื่อสาระ มีม.วช.และ
นร.ร่วมกันชี้แจงทรัพย์สิน

ส.๑๓ เริ่มเปิดสายบัณฑิตในตัวอำเภอ
ช่วงเสาร์-อาทิตย์

จ.๑๕ จัดงานวันเด็ก มีการละเล่นต่างๆ อาทิ
แข่งร้องเพลง-แข่งยอวาทีในชื่อ “ถือศีลคืออะไร”
เป็นต้น

อ.๑๖ ครู-นักเรียน เดินทางไปทัศนศึกษา
งานพืชสวนโลก ส.ถ่องแท้ วินยธโร นำ

พ.๑๗ ทีมกสิกรรมนาฏชาติ ปรับพื้นที่
๓๐ ไร่ เพื่อทำนาสาธิต ถูกตัดทิ้งเรื่องตัดไม้ใหญ่

ส.๒๐ น.ส.ขวัญดิน สิงห์คำ นำเครือข่าย
กสิกรรมฯ ๕๐ คน ไปดูงานโรงปุ๋ยของอ.เชาว์วัฒน์
หนูทอง อ.ท่าม่วง ลพบุรี

อา.๒๑ ศิษย์เก่าศิระะอโศก ๑๐ คน ร่วม
งานสืบสานบัณฑิตบุญนิยม ที่สันตอโศก

จ.๒๒ สมณะ ๓ รูป ไปร่วมงานอุปสมบท
สถน.ขยันยอม ขึ้นเป็นสมณะ ฉายา วิริยธโร ที่
ราชธานีอโศก

อ.๒๓ สม.จินดา ตั้งเผ่า ไปตรวจอาการหูดื้อ
ที่ รพ.อุบลรักษ์ และไปพักรักษาต่อที่สวนล่างผืน

พ.๒๔ ส.กำแพงพุทธ สุพล เดินทางไป
งานฉลองหนาว

-ส.สยาม สังข์ญาติ กลับจากบ้านราชฯ

พ.๒๕ คณะครู-ม.วช. เดินทางไปงาน
ฉลองหนาว ที่ภูผาฟ้าน้ำ เชียงใหม่

ศ.๒๖ ลูกหลาน คุณนายเสถียร บุญชู มา
ทำบุญเลี้ยงพระ ด้วยอาหารมังสวิรัติจากร้าน
บุญมังสวิรัติจ

จ.๒๙ ส.ผืนฟ้า อนุตตโร ส.เลื่อนลิ่ว
อรณชีโว ส.แก่นหล้า วัฑฒโน กลับจากคอร์ส
สุขภาพที่ อำนาจเจริญ

พ.๓๑ สมณะและสิกขมาตุ เดินทางไปร่วม
งานพุทธาภิเษกฯ ที่อ.ไพศาลี

ศึกษาฐานและอบรม

ศ.๕-๑๖.๗ นักศึกษานานาชาติ จากมหา
วิทยาลัยขอนแก่น ๑๙ คน ศึกษาฐาน ๒ คืน ๓ วัน

ศ.๑๒-ส.๑๓ ผู้ศึกษาฐานจากประเทศ
สิงคโปร์ นำโดย พระลักขโณ จำนวน ๔๐ คน
พักค้าง ๑ คืน ๒ วัน

จ.๑๕-พ.๑๙ อบรมผู้นำเกษตรกร จาก
จ.ตราด จำนวน ๒๗ คน

ศ.๒๖ ผู้ศึกษาฐานจาก อ.ชุมชน จ.ศรีสะเกษ
จำนวน ๑๐ คน ศึกษาด้านเกษตรอินทรีย์และ
ความพอเพียง

จ.๒๙ นักศึกษามหาวิทยาลัยชีวิตศูนย์เรียน
รู้เมืองกันทรลักษ์ จำนวน ๙ คน ศึกษาฐาน
ด้านเกษตรยั่งยืน

ป่าช้าศิระะอโศก ยังคงรักษาความเป็นป่า
ที่สมบูรณ์ มีความหลากหลายทางชีวภาพ
และยังพอมีกกล้วยไม้ป่าหลงเหลืออยู่บ้าง ขอ
ให้ช่วยกันอนุรักษ์ให้ถึงรุ่นลูกรุ่นหลานสืบไปเถิด
เพราะพันธุ์ไม้ป่าบนยอดไม้สูง ย่อมขยายพันธุ์
เองโดยธรรมชาติ

 สมณะเด็ดขาด สิติดัดสันไต

ศาลือโคก

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๙

สำนักตีปีใหม่ใจสงบ
จะเป็นได้ต้องฝึกปรับเปลี่ยนใจ
วันปีใหม่ควรมีสิ่งดีเกิด
สิ่งชั่วเลวต้องรู้ นั่นคือมาร
สังคมโลกย์โลกทลงปลงไม่ตก
เป็นบัวใต้โคลนตมชื่นชมใจ
แสนโชคดีเกิดมาเป็นมนุษย์
ชาวพุทธควรรู้ธรรมอันสัมมา
ชาวอโคกโชคดีเป็นที่สุด
ทุกเวลามีค่าเร่งฝึกตน

จงประสบความสำเร็จความพองใส
ล้างกิเลสตนได้ใจเบิกบาน
สิ่งประเสริฐควรฝึกเป็นแก่นสาร
ต้องล้างพลาญฆ่ามันให้หมดไป
จิตจึงทมกได้ตมไม่สดใส
ฝึกฝนตนไม่ใ้ไรปัญญา
ประเสริฐสุดควรต้องแสวงหา
สุดล้ำค่านำมาฝึกหัดตน
ไม่ยอมหยุดนิ่งอยู่ในกุศล
เพื่อมรรคผลนิพพานสำราญเอย

เดือนนี้เป็นบรรยากาศส่งท้ายปีเก่าและต้อนรับปีใหม่ จึงขอเริ่มต้นด้วยพรปีใหม่ข้างต้น

เนตุการณประจำวัน

๑.๕ โรงบุญมังสวิวัติ วันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๕ ธันวาคมมหाराช ปีนี้จัดรวมทั้งหมด ๖ แห่ง ได้แก่ ๑.ร้านใจฟ้า โดยชาวชุมชน ๒.บ้านนาตะกรุด โดยครอบครัวเพชรนำชม ๓.บ้านตะคร้อ โดยคุณโสนและครูเพียรเพชร ๔.บ้านโคกสามัคคี โดยคุณริ้ว คำเขียว ๕.บ้านคุณประพิน ๖.บ้านช่างชำนาญ เนตรทอง

-นักเรียนสัมมาสิกขาศาลือโคก ไปร่วมออกกำลังกายกับเทศบาลตำบลไพศาลี ในโครงการออกกำลังกายเสริมสร้างสุขภาพเฉลิมพระเกียรติ

๑.๕.๑๙ สมณะและพระอาคันตุกะ ลงอุโบสถทบทวนพระปาติโมกข์ ต่อด้วยการประชุมอภิปรายนิยธรรมของสมณะ

พ.๖ ประชุมชาวชุมชนบุญนิยมศาลือโคก ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๙

พ.๗ นักเรียนโรงเรียนนิมิตศึกษา อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ ประมาณ ๑๐๐ คน ครู ๓ คน มาฟังธรรมจากสมณะฟ้าไท สมชาติโก และศึกษาวิถีชีวิตชาวชุมชนบุญนิยมศาลือโคก

พ.๗-จ.๑๑ นักเรียนโรงเรียนหนองบัววิทยา อ.หนองบัว จ.นครสวรรค์ จำนวน ๖๐ คน ครู ๑ คน มารับการอบรมในโครงการปฏิบัติธรรมเฉลิมพระเกียรติ ๕ ธันวาคมมหाराช

๑.๑๒,๑๙ สมณะ ลิกขมาตุและครู ประชุมการศึกษา

พ.๑๔ นักศึกษากศน. จ.นครสวรรค์ จำนวน ๖๐ คน มาศึกษาวิถีชีวิตชาวชุมชนบุญนิยมศาลือโคก

พ.๑๔-ศ.๑๕,จ.๑๘-อ.๑๙ ส.เพื่อพุทธชินธโร ไปแสดงธรรมแก่ผู้เข้ารับการอบรมที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ พลตรีจำลอง ศรีเมือง จ.กาญจนบุรี

ศ.๑๕-๑.๓๑ นร.สส.ศ.ชั้นม.๓ ไปเรียน
แบบบูรณาการ วิชาตลาดอาริยะและงานปีใหม่ที่
ที่ชุมชนราชธานีอโศก จ.อุบลราชธานี

พฤ.๒๑ นักเรียน สส.ศ. เดินทางไปร่วม
งานยุวชนอโศกสัมพันธ์(ยอส.) วันที่ ๒๓-๒๗
ธันวาคม ๒๕๔๙ และช่วยเตรียมงานตลาด
อาริยะปีใหม่'๕๐

-สมณะเน้นแก่น ปลาเนื้ออ่อน และสมณะ
ชาตุดิน ปฐวีร์โส เดินทางเข้าพุทธสถานสันติอโศก
เพื่อร่วมงานสวดศพนายทวี ศรีสุข โยมพ่อของ
สมณะดินไท ชาเนีย และร่วมฌาปนกิจในวันที่
๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๙

อ.๒๖ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร และญาติธรรม
จำนวนหนึ่ง เดินทางสู่พุทธสถานราชธานีอโศก
เพื่อเก็บภาพและข้อมูล การอัญเชิญเคลื่อน
พระพุทธรูปธรรมนิมิต ขึ้นประดิษฐาน ณ
พระแท่น และร่วมประชุมสมณะมหาเถระด้วย

-เกษตรกรจากบ้านกลางแดด อ.เมือง
จ.นครสวรรค์ จำนวน ๓๐ คน มาศึกษาต
งานในฐานะงานต่างๆ เน้นที่การปลูกผักพื้นบ้าน
ตาสวนสุขเป็นผู้ให้การต้อนรับ

พ.๒๗ นิสิตสัมมาสิกขาลัยวังชีวิต วิชาเขต
ศาลีอโศก และญาติธรรมจำนวนหนึ่ง เดินทาง
สู่พุทธสถานราชธานีอโศก เพื่อร่วมงานตลาด
อาริยะและงานปีใหม่

พฤ.๒๘ นักเรียนสัมมาสิกขาศาลีอโศก
จำนวน ๑๕ คน ในความดูแลของนิสิตชุมพล
เดินทางกลับสู่พุทธสถานศาลีอโศก เพื่อเพาะ
เห็ดไว้ใช้ในงานพุทธาภิเษกฯ

ศ.๒๙ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร สมณะ
ชาตุดิน ปฐวีร์โส เดินทางกลับถึงศาลีอโศก

อ.๓๑ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร สมณะ
ชาตุดิน ปฐวีร์โส ไปกิจนิมนต์สวดศพโยมเกาะ
ญาติธรรมเก่าแก่ของจังหวัดนครสวรรค์ แล้ว
นำศพมาที่พุทธสถานศาลีอโศกและทำการ
ฌาปนกิจในวันที่ ๓ ม.ค.'๕๐ เวลา ๑๔.๐๐ น.

ข้อคิดส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่

ปีใหม่เริ่มชีวิตใหม่ในน้ำใสสะอาด

ทวสะอาดนมดจดดีลสดใส

สมาธิมั่นพร้อมกายวาจาใจ

ปัญญาดีประกอบใจเรื่อเบิกบาน

ด้วยตั้งใจแน่วแน่ไม่ถอย
ไม่รีรอรับพวงพญาไฟสืบสาน
กิจการไต่ทาดเนลือช่บงเจ็จจัน
สร้างสรรงานดีเลิศประเสริฐพร

สมณะช่บงแ่งน พญาไฟ

ประจําเดือนมกราคม ๒๕๕๐

ศาลือโสคกเค็อนนืออากศหนาวตลอคเค็อน
ฝักทึปลุกคุงคงมมกทึเค็ยว กะหล่าปลือใหญ่
หนักประมณ ๔ กก. ชาวศาลือกําลัง
ชะม็กเขม้บเตรียมงานพุทชากันอย่างมึ
ความผาสุก เพราะทุกเข้าจจะมีกัจกรรมเค็น
ลมปรณทํให้ผู้อายุยาวท้งหลยแ่งนแรง
และมึความสุขมกกว่าเค็ม

เขตุการณท้าวเว

พ.๓ สมณะและพระร่วมฟังพระปาตีโมกข์
ทึโบสธ

พฤ.๔ ประชุมชุมชน

จ.๘ ประชุมอปริหานิยธรรมท้งสมณะและ
ลิกขมาตุ

พ.๒๔,พฤ.๒๕ ประชุมเตรียมงานพุทชาก

การต้กษาบุญนิยม

ศ.๕,ส.๖ ประชุมครุฐลัมมาลิกขา

อ.๙ กัจกรรมร่วมกันระหว่งนักเรียนและ
นลิตลัมมาลิกขาลัยวังชีวิตทึบชาวชุมชน

พฤ.๑๑ ประชุมครุฐ

-นลิตเข้าห้องเรียน

ศ.๑๒ ชาวชุมชนและนักเรียนลัมมาลิกขา

นำอาหารไปร่วมงานวันเด็กทึบนักเรียนโรงเรียน
อนุบาลไฟศาลือ

อา.๑๔ โรงเรียนลัมมาลิกขาจ้งงานวันเด็ก
ให้ชาวชุมชนร่วมกัจกรรมทึบเด็ก ๆ

อ.๑๖ กัจกรรมร่วมกันระหว่งนักเรียนและ
นลิตลัมมาลิกขาลัยวังชีวิตทึบชาวชุมชน

อา.๒๑ สมณะลิกขมาตุ นักเรียนลัมมา
ลิกขาร่วมงาน “สืบสานบัณทิตบุญนิยม” ทึชุมชน
ลันตือโสคก กรุงเทพฯ

จ.๒๒ นักเรียนชั้น ม.๖ ไปร่วมงานฉลอง
ทหนาวและชมงานพืชสวนโลก

อ.๒๓ กิจกรรมร่วมกันระหว่างนักเรียน
และนิสิตสัมมาสิกขาลัยวังชีวิตกับชาวชุมชน

พ.๒๔ ตรวจศีลนักเรียนสัมมาสิกขา

พฤ.๒๕ นิสิตเข้าห้องเรียน

ศ.๒๖ นักเรียนชั้น ม.๑ ราชธานีโอศกเข้า
พื้นที่เพื่อเตรียมงานพุทธาฯ

ส.๒๗ นักเรียนชั้น ม.๑ ส่วนใหญ่เข้าพื้นที่
เพื่อเตรียมงานพุทธาฯ

อา.๒๘-พ๓๑ เตรียมงานพุทธาฯครั้งที่๓๑

หนังเกิด หนังแก่ หนังตาย

พ.๓ สมณะ ลิกขมาตุ ชาวชุมชนไปฉาปนกิจ
ศพโยมเกาะ ซึ่งเป็นอนุปฏิฐากของศาลือโอศก ที่
จ.นครสวรรค์

ส.๑๓ ชาวชุมชน สมณะและลิกขมาตุไปร่วม
งานฉาปนกิจศพพ้อของทิดชอบที่ จ.พิษณุโลก

กิจกรรมอื่น

ศ.๑๙ สมณะฟ้าไทไปประชุมกลุ่มวังจันทร์
พฤษภา จ.จันทบุรี

กิจกรรมเพื่อสุขภาพกาย

ทุกๆเช้าเวลา ๐๕.๓๐-๐๖.๐๐ น. สมณะ
และชาวชุมชนร่วมฝึกกลมปราณตามแนวทาง
ของบั้งตั้ง ๑ เดือนที่ผ่านมา ทำให้สุขภาพของ
ชาวชุมชนแข็งแรงขึ้น จะปลดปล่อยความแค้น
ออกไปเหลือแต่ความกระฉับกระเฉงกระชุ่ม
กระชวย

กิจกรรมเพื่อสุขภาพจิต

-ทุกวันที่ทำวัตรเช้า ได้ฟังพ้อท่านและร่วม

กันสรูปทุกวัน วันละครึ่งชั่วโมง เพื่อวิัจธรรม
ให้เกิดประโยชน์ตนและประโยชน์ท่าน

-ทุกวันศุกร์ชาวชุมชนและนิสิตแบ่งออกเป็น
๔ กลุ่ม พบสมณะ-ลิกขมาตุเพื่อคุยสภาวะจิต
สภาวะธรรมในรอบสัปดาห์ หมุนเวียนสมณะพบ
แต่ละกลุ่มเดือนละครั้งเพื่อความเจริญในธรรม
ตลอดต่อเนื่อง

-ทุกวันพระสมณะจะร่วมคุยสภาวะธรรม
สภาวะจิตกันเพื่อความเจริญในธรรมยิ่งขึ้นไป

ทุกวันนี้งานโอศกขยายออกไปจากงานเดิม
ที่มีอยู่ พวกเราต้องเพิ่มความเพียรในการเสียสละ
มากกว่าเดิม ฉะนั้นพวกเราจะต้องเพิ่มอธิศีล
อธิจิต อธิปัญญา และดูแลสุขภาพด้วย ๗ อ.
อย่าง ต่อเนื่องนั้นแหละจะทำให้เรามีความเจริญ
และอายุยืนยาว

ท้ายนี้ขอฝากโคลกธรรมของพ้อท่านที่บอก
ไว้ว่า “คนทำชั่วได้ยิ่งกว่าสัตว์ ก็เพราะศึกษา
มากกว่าสัตว์ แต่ไม่ลดกิเลส”

ด้วยความนอบน้อม คารวะแด่องค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์เจ้าและพระอารยเจ้า

 สมณะฟ้าไท สมชาติโก

สีมาโลก

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๙

เริ่มเข้าฤดูหนาว เช้าและกลางคืนจะหนาวมาก นับว่าดีที่ได้ฝึกอดทนเสียสละมาก เพราะมีงานที่ต้องรีบเร่งทั้งเดือน สีมาสมเป็นเมืองย่าโม มีฝ่ายหญิงมาก ฝ่ายชายน้อยมาก จะสามัคคีกันอย่างพอเหมาะ ตามกฏฐิติความเห็นของแต่ละคน ซึ่งอยู่กับมานานแล้ว ถ้าทุกคนฝึกตัวเองดี ตั้งใจปฏิบัติตามที่พ่อท่านสอนก็ จะมีความสุข แต่ละคนต่างกำลังบำเพ็ญบารมีกัน เวลาประชุมมาร่วมประชุมกัน

ทั้งนักเรียนและผู้ใหญ่สีมาทั้งหมดกลับจากเที่ยวข่าวทำนาเสร็จก็เตรียมวัดโรงบุญ ๕ ธันวา สีมาโลก ๑๕ แห่ง ตั้งแต่วันที่ ๑-๙ แจกอาหารฟรี ที่บ้านของญาติธรรม โรงเรียน โรงพยาบาล และตามกุฏิสำเนาของหมู่บ้านตัวเอง แต่ละคน สีมาเป็นคนน้อย แต่เต็มใจที่จะทำ แม้บางคนป่วยยังสามารถประกอบอาหารให้แจกได้ทุกวัน เห็นอนิสองสี่ของการแจกอาหาร ทำให้รวมพลังกันดี

นอกจากแจกอาหารแล้วยังไปร่วมช่วยกันปลูกผักที่วงน้ำเขียวเพื่อนำไปใช้ในอานปีใหม่ ณ ชุมชนราชธานี โสภ ในนามของกลุ่ม “วัง สี เมฆ”

อา.๑๐-พธ.๑๔ คอร์สสุขภาพ อาหารบำบัด แพทย์แผนไทย โดยหมอเหมือนพร(บ.ว.บ.ภ.) ผู้ลงทะเบียนมีทั้งชาวชุมชน คนวัด ญาติธรรม นอกวัดและต่างพุทธสถาน รวม ๙๑ ราย สมณะ ๒๐ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป กักรัก ๑ คน ชายหญิงรวม ๖๘ คน ใครเกิดเดือนอะไร อยู่ในธาตุอะไร ในธาตุ ๔ (ดิน น้ำ ลม ไฟ) จะให้จัดกลุ่มทำอาหารตามธาตุ นักเรียนล้มมาลิกขาฝึกเป็นผู้ช่วยหมอ น.ส.พลังใจเป็นผู้ประสานงาน มีการบรรยายถาม-ตอบ ให้ความรู้ ออกกำลังกายด้วยท่าบริหาร แช่เท้า น้ำสมุนไพรอุ่นๆ ดื่ม

น้ำมะนาว ครีมข้าว อาหารธาตุ ๔ แบบไทยๆ นักบวชใช้ขันโตกเฉพาะองค์ อบ-อย่างสมุนไพร นวดด้วยลูกประคบ ดื่มน้ำยาระดมพล(ระบาย) พอกเท้าด้วยสมุนไพร เป็นต้น เคยมีผู้ตั้งข้อสังเกตว่า พวกเราที่เคยรับประทานผลไม้จำนวนมากให้ลดน้อยลง อบรมสุขภาพครั้งนี้ แต่ละคนรู้ธาตุของตนแล้วปรับอาหารไปตามธาตุ บางคนบริโภคอาหารไม่ถูกหลักมานานทำให้ป่วยและมีลมจุกเสียด งานนี้พี่ซผักในพื้นที่ได้นำมาใช้มาก เช่น อ่อมแซบ เป็นต้น

เหตุการณ์ที่ไม่

ศ.๑ คุณหนาอ่อนม คุณประดับ แม่เมือง นำนักเรียนหญิงทั้งหมด ไปมัดและหอบข้าวที่โป่งแดง ส.สร้างไท ปณีโต ส.นาหนุ่ม กัสสโก ส.มอมนัน ปุรณโกโร

-ส.พันเมือง ภาทันโต สม.หยาดพลี สม.นวลนิ่ม สม.เป็นหญิง ไปช่วยหลังจากบิณฑบาตแล้ว และไปจับมัดอาหารที่บ้านแม่ลูกเกิด

-ส.แก่นผา ส.ดินทอง จาริกไปภูผาฟ้าหน้า จ.เขียงใหม่

ส.๒ ส.คำจริง วจีคุตโต มาจากนครพนม

จ.๔ ส.นาหนุ่ม ส.มีอมัน ไปบุรีรัมย์ อ.กระสัง
งานโรงพยาบาล ส.นาหนุ่ม กลับวันที่ ๖
-สม.เป็นหญิงไปบ้านราชฯ

พ.๖ สม.หยาดพลี สม.นวลนิ่มไปกิจนิมนต์
ที่โรงเรียนบ้านบึง อ.โชคชัย จ.นครราชสีมา

พ.๗ ส.มีอมัน คุณหินจริง ไปงานบุญ
ลอมข้าวที่หินผาฟ้า น้ำ จ.ชัยภูมิ และประชุม
สาขาพรรคเพื่อฟ้าดิน ได้นำนักเรียน ๔ คน
และญาติธรรมจากสีมาไปส่งที่ขามสะแกแสง
เพื่อช่วยทำอาหารจัดโรงบุญ

ศ.๘ ส.สร้างไท ส.คำจริง ส.นาหนุ่ม
สม.หยาดพลี สม.นวลนิ่ม ไปฉันทตอาหารที่
โรงพยาบาลขามสะแกแสง พ่อห่วงนิมนต์ร่วม
งานโรงบุญไปหลังจากบิณฑบาตแล้ว

-ปาย ส.ฟ้าแสง ปภากร ส.เด็ดแท้ วิเสสโก
ส.ฟ้ารู้ นโภคโต ส.เข้มเหล็ก อโยมโน ส.อ้วน
อภิมันโต มาจากราชธานีฯ เพื่อเข้าคอร์สสุขภาพ

พ.๑๓ ครูและนักเรียน ม.๓ จากปทุมโอศก
มาพักค้าง ๑ คืน แล้วเดินทางไปเข้าค่ายที่
บ้านราชฯ

-ส.ดินดี ส.กล้าดี ส.ชุ่มบุญ ส.พันเมือง
ส.ฟ้าแสง ส.เข้มเหล็ก สม.นวลนิ่ม และญาติธรรม
สีมา ๑ คันรถตู้ไปงานฉานปนกิจศพคุณวิชัย
ที่เมฆาโอศก จ.บุรีรัมย์

ศ.๑๕ สม.หยาดพลี และคณะ ไปปลุกผัก
ที่วังน้ำเขียว กลับวันที่ ๑๖

-ส.กล้าดี เตชพหุชน ส.เข้มเหล็ก อโยมโน
สม.นวลนิ่ม คุณสังัด คุณเอื้ออภัย คุณไม้กล้า
(ผู้ขับรถส่วนตัว) ไปเยี่ยมคุณชวนพิศ(ตัม) เพชรโต
ป่วยเป็นมะเร็งตับ อยู่ที่โรงพยาบาลศรีนครินทร์
จ.ขอนแก่น มีคุณสุกานดาดูแลอยู่ และไป
เยี่ยมคุณชวด ป่วยสมองเสื่อมตามวัยที่
โรงพยาบาลหนองคาย มีแม่แสนหมั่นและคุณ

ชูลีกรไปเฝ้าดูแลอยู่ก่อนแล้ว พักค้างที่หนอง
คายบ้านหลังร้านยายยิ้ม ๑ คืน ที่ขอนแก่น
ร้านอาหารมังสวิรัติตะวันทองของคุณเรียวฟ้า
๑ คืน กลับวันที่ ๑๗ คุณสุกานดา โทรแจ้ง
มาว่าคุณชวนพิศเสียชีวิตแล้วเมื่อเที่ยงคืนวันที่
๑๗ ศพมอบให้โรงพยาบาลตามเจตนาของผู้
เสียชีวิต ส่วนคุณชวดกลับไปพักที่บ้านจังหวัด
หนองคายมีผู้ดูแล แม่แสนหมั่น คุณชูลีกรจึง
กลับสีมา วันที่ ๑๘

จ.๑๘ คุณนาอันมและแม่เมือง นำนักเรียน
ส.ม.ไปหอบข้าวที่โป่งแดงมาเก็บไว้รอนวด

-ส.กล้าดี ส.คำจริง ส.ดินทอง ส.เข้มเหล็ก
ไปช่วยเคลื่อนพระพุทธรูปจากปากช่องไปบ้านราชฯ

-ส.มันแจ้ พุทธชาติ ส.มีอมัน ปุรณกร
ไปปาฐกถาเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง” ณ อาคาร
สุรสัมมนาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

อ.๑๙ ส.ดาวดิน ปฐวัตโต มาจากหินผา
รับอุปกรณ์ด้านคอมพิวเตอร์ พักค้าง ๑ คืน
แล้วกลับ

พ.๒๐ ประชุมครู คณะกรรมการ และชาว
ชุมชนบางคน

ศ.๒๒ ส.มันแจ้ ส.สร้างไท สม.หยาดพลี
สม.นวลนิ่ม และผู้อายุยาว ๑ รถตู้เดินทาง
ไปบ้านราชฯ แวะม.อุบลฯช่วยคุณกมลทำแปลง
ปลูกผักในเขตกลุ่มวังสีเมฆเตรียมต้อนรับงาน
เกษตรเพื่อฟ้าดิน คุณพลังใจนำนักเรียนและ
ผู้แข็งแรงขึ้นรถไฟไปบ้านราชฯ เพื่อร่วมงาน
“ยอส.”(ยุวชนโอศกสัมพันธ์) ซึ่งจะจัดในวันที่ ๒๓ -
๒๗ แล้วอยู่ต่อถึงงานปีใหม่ตลาดอารียะ

ส.๒๓ คุณพิชัย ขับรถนำญาติธรรมไปร่วม
งานฉานปนกิจศพอโยมพ่อส.ดินไท ที่วัดมกุฏ-
กษัตริยาราม กรุงเทพฯ

อา.๒๔ ส.พันเมือง คุณতিরชัย บรรทุก
สิ่งของไปบ้านราชาเพื่อร่วมงานปีใหม่

อ.๒๖ คุณพลังศีล นำนิสิตม.วช.ขึ้นรถไฟ

ไปบ้านราชาเพื่อร่วมอัญเชิญพระพุทธรูปขึ้น
ประดิษฐานบนแท่น และรับขวัญธรรม ในวันที่ ๒๘

พ.๒๗ คุณไม้กล้า คุณเอื้ออภัย บรรทุก
สิ่งของไปบ้านราชาเพื่อร่วมงานปีใหม่

-กลุ่มทักษิณอโศกและสมณะ ๒ รูป นำ
โดย ส.พอแล้ว กับกลุ่มสันติอโศกและสม.บุญจริง
พร้อมด้วยสมณะ ๔ รูป นำโดย ส.พิสุทธ มา
แวะฉันภัตตาหารแล้วเดินทางไปร่วมงานปีใหม่ที่
บ้านราชา

ของฝากทำขางาน

ความทุกข์ยิ่งกลัวก็ยิ่งมากับตนตัวเอง

บิทรทำให้เกิดกำลังใจ

ศัตรูทำให้เราขบแข็ง

ความสบายทำให้เราอ่อนแอ

พ่อท่านบอกว่ *ความขี้เกียจมันไม่ใช่อำ
ให้มันแสดงออกมาจากตัวเรา เพิ่มความดี
เข้าไปให้มันเบรคมีพอกพูนในใจมาก*

พุทธภาษิตมีว่า *คนขี้เกียจถึงพระนิพพาน*

*ขี้เกียจจนจำความหลัง ความเกียจคร้าน
ความขี้เกียจ ไม่ขี้เกียจขี้เกียจช่วยความประมาท ไม่
ขี้เกียจขี้เกียจช่วยความทะนงตัว*

 สม.หยาดพลี อโศกตระกูล

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๐

ปีเก่าผ่านไป ปีใหม่เข้ามาแทน ชีวิตคนที่
หลงอยู่ในโลกเก่าก็จะหม่นเวียนอยู่กับเรื่องเก่าๆ
ที่ซ้ำซาก ด้วยการแสวงหาบอบายมุข แสวงหากาม
แสวงหาโลกธรรม แสวงหากภพ ไม่จบสิ้น

ส่วนชีวิตคนโลกใหม่ ย่อมแสวงหา
พรหมจรรย์ เพื่อความสิ้นภพจบชาติ

เหตุการณ์ทั่วไป

จ.๑ สมณะ ลิกขมาตุ และญาติธรรมรวม
ทั้งนักเรียนส่วนใหญ่ยังอยู่ร่วมงานปีใหม่ที่บ้านราชา
จ.อุบลราชธานี

อ.๒ ส.มันแจ้ง พุทธชาโต ส.ดินทอง
นครวโร สม.หยาดพลี สม.เป็นหญิง ญาติธรรม
ชาวสีมาฯและนักเรียน กลับสีมาฯ ส.พันเมือง
ภกัณฑ์โต ไปบุรีรัมย์ สม.นวลน้อมไปศาลิงานศพ
คุณแกะ น้องเขยคุณประทุม จิมพาลี ญาติธรรม
เก่าแก่

จ.๘ ส.แก่นผา ส.พอจริง มาจากชัยภูมิ

อ.๙ สม.เป็นหญิง นิสิตทองสุข ไปรักษา
ตัว ผังเข็มที่โรงพยาบาลขามสะแกแสง

พ.๑๐ สม.นวลน้อม กลับสีมาฯพร้อมรถรับ
ส่งของคุณพลังใจ(ตั้ง) อาจารย์๑(ส.บินบน)
ส.ดินไท ธาณีย์ ส.โพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์และคณะ
ซึ่งมีนักเรียนเดินทางมาด้วย ถึงสีมาฯตอนค่ำ

ศ.๑๒ เวลา ๑๗.๓๐ น. ประชุมการเงิน และการบัญชี

ส.๑๓ ประชุมประชาพิจารณ์โรงชวดจะ จำหน่ายออกหรือไม่ ๓ บริษัทเสนอตัวมาช่วย บริหารโรงชวดผลิตขวดให้ได้ทันตามความต้องการ ของลูกค้า คิษย์เก่าศิระระฯ กระบี่พุทธร(จิต) ตัวแทน บจ.เคบีพี อินโนเวชั่นเทคโนโลยี คุณร้อยแจ้ง (น้อย)ตัวแทนบริษัทขอขอบคุณ คิษย์เก่าแก้วเกียรติรุ่ง (จ้อย) ตัวแทนบริษัทภูมิบุญ ท.ญ.ฟากฟ้าหนึ่ง และ คนอื่นๆ มาร่วมด้วย

อา.๑๔ ประชุมกลุ่ม “วัง สี เมฆ” พูดถึง การหมუნเวียนไปช่วยที่ม.อุบลฯ

จ.๑๕ เวลา ๑๕.๓๐ น. ประชุมชาววัด ชาว ชุมชน เพื่อลงคะแนนเลือก ๓ บริษัทซึ่งจะมา ช่วยบริหารโรงชวด จากคะแนนที่ได้ปรากฏว่า บจ.เคบีพี อินโนเวชั่นเทคโนโลยีได้คะแนนมาก กว่าอีก ๒ บริษัท จึงมีมติให้เป็นผู้บริหารโรงชวด

อ.๑๖ วันครู เวลา ๑๕.๓๐ น. รายการ ระลึกถึงครู ก่อนแบ่งกลุ่มตรวจคิด

พ.๑๗ ประชุมวิสามัญชาวชุมชน คนวัด ที่ จะดำเนินการโรงชวด เพราะพ่อท่านให้ข้อคิดว่า ไม่สมควรให้บริษัทใดมาบริหาร จะดูเหมือนนายทุน ขายบริษัทส่วนรวมให้บริษัทอื่นไป จึงแต่งตั้ง อนุกรรมการขึ้นมา เพื่อดูแลการบริหารโรงชวดตั้งนี้ แม่ใจกลาง คุณนน้อม คุณพลังศีล ผู้บริหาร คือ คุณอัมพร(จากชุมชนจนต์) ที่ปรึกษาคือ คุณ เรืองบุญ(ชูลีกร จากชุมชนสีมา) ผู้ช่วยคือ คุณ ส่องฟ้า(พานทอง จากชุมชนสีมา) หลังประชุม อาจารย์ ๑ พบกับคณะผู้จะดำเนินการโรงชวด

พฤ.๑๘ อาจารย์ ๑(ส.บินบน) ส.ดิ้นไท ธาณีย ส.โพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ และคณะ เดินทางไปกิจ นิมนต์ที่ปากช่อง แล้วเข้าสันติฯ

ศ.๒๐ ส.มันแจ้ง พุทธชาติ ส.ดิ้นทอง นครวโร สม.นวลนัม และญาติธรรม ๑ คันธตุ

เดินทางไปสันติฯเพื่อร่วมงาน “สืบสานบัณฑิต บุญนิยม ครั้งที่ ๑” (รับขวัญบัณฑิตใหม่) บางคนไป คุยเรื่องงานโรงชวดแล้วกลับ แต่สมณะ ลิกขมาตุ ไปต่องานฉลองหนาว ที่ภูผาฟ้า น้ำ จ.เชียงใหม่

ซึ่งจัดในวันที่ ๒๖-๒๘ แล้วต่องานพุทธาฯ ศาสีฯ ในวันที่ ๒-๘ กุมภาพันธ์

อ.๒๑ สม.เป็นหญิง และนิสิตทองสุข กลับ จากไปรักษาตัวด้วยการฝังเข็มที่โรงพยาบาล ขามสะแกแสง

พ.๒๔ สมณะ ลิกขมาตุ ญาติธรรมไปร่วม งานฌาปนกิจศพน้องชายคุณเปี้ยก(ฝังตะวัน)ที่ ต.โป่งแดง อ.ขามสะแกแสง จ.นครราชสีมา

พฤ.๒๕ สม.เป็นหญิงไปส่งตัวนิสิตทองสุข พร้อมจดหมายส่งตัวที่ภูผาฟ้าและร่วมงาน ฉลองหนาวด้วย โดยคุณปอแก้วและคุณวุฒินำ รถส่วนตัวไปส่ง แล้วสม.เป็นหญิงไปต่องานพุทธาฯ ที่ศาสน์ฯ

ส.๒๗ คุณเย็นใส(ตัว) นำนักเรียน ม.๑ ไป ร่วมบูรณาการกับสัมมาสิกขา ม.๑ อื่นๆที่ศาสน์โลก ตามที่ประชุมชาวชุมชนคนวัดในวันที่ ๒๖

บุดูชนฉษณตวงหาคำโรอย่างบุดูชน

กิตยาณฉษณตวงหาคำโรอย่างกิตยาณฉษณ

ต่วนอาริชฉษณตวงหาคำโรอย่างอาริชฉษณ

 สมณะแก้วฟ้า ตรีปิ

กฐาพำน้ำ

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๙

เดือนนี้วันสำคัญของประเทศไทย คือ วันที่ ๕ ธันวาคมหาราช ปีนี้ชาวอโศกระดมจัดโรงบุญ มังสวิรัต ๘๐๐ โรงบุญ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศล แต่ในหลวง ในวโรกาสทรงครองราชย์ครบ ๖๐ ปี และทรงมีพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา ปี ๒๕๕๐ ซึ่งปีนี้ชาวอโศกจัดโรงบุญได้ทะลุเป้า

ต้นเดือนนี้ สมณะนวกะเปิดเรียน แต่ปีนี้มานัดเปิดเรียนที่บ้านราชฯ ส่วนสมณะเถระกลุ่มพลีชีพ มาเข้าหลักสูตรมหัศจรรย์ ชื่อรุ่น"กวางยทอ" ที่ลานนาฯ

ปลายเดือนนี้ อากาศหนาว บางวันอุณหภูมิลดลงถึง ๒ องศาเซลเซียส ดอกบัวตองสีเหลืองเริ่มบาน ต้นคริสต์มาสสีแดง ดูแล้วรู้สึกบรรยากาศดี

เหตุการณ์ในรอบเดือน

ส.๒ สมณะโพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ สามเณร ธรรมกระจาย แสดงธรรมกับกลุ่มผู้สูงอายุช่วงเช้า

-บ้ายสมณะดินทอง นครวโร สามเณร ธรรมกระจาย ประชุมกับกลุ่มผู้สูงอายุ ที่ลานนา อโศก

-คำ สมณะ ๓ รูป สามเณร ๑ รูป นำโดยสมณะโพธิสิทธิ์ ไปแสดงธรรมหน้าศพ น.ส.ลาวัลย์ ขยัน อายุ ๔๓ ปี ที่ ต.หนองจ้อม อ.สันทราย จ.เชียงใหม่

อา.๓ สมณะ ๖ รูป สามเณร ๑ รูป โดย ส.ดินไท นำประชุมชาวลานนาฯ

อ.๕ สมณะ ๑๑ รูป นำโดย อ.๑ (สมณะ บินบน ถิรจิตโต)ไปร่วมงานโรงบุญแจกอาหารที่ ชมร.ช.ม.

ปีนี้มีผู้มารับการแจกอาหารประมาณหนึ่ง พันคน

-สมณะฟังพระปาติโมกข์ที่ลานนาฯ

พ.๖ สมณะ ๒ รูป นำโดย ส.ลี้กเล็ก จุลคัมภีโร ประชุม ชมร.ช.ม.

ส.๙ สมณะ ๗ รูป นำโดย อ.๑ ประชุม ชาวมุขชนกฐาฯ ณ เฮือนญะกิน ครั้งนี้มีมติให้ ชมร.ช.ม.แจกฟรีทุกวัน พิสูจน์ทฤษฎีบุญนิยม ๔ ระดับ ตักข้าวและกับข้าว ๑ อย่างไม่คิดเงิน และมีมติให้ชาวมุขชนกฐาฯรับประทานอาหารฟรีในชมร.ช.ม.

-สมณะ ๔ รูป สามเณร ๑ รูป นำโดย สมณะดวงดี ฐิตบุญโญ แสดงธรรมกับกลุ่มผู้สูงอายุ ชาวลานนาฯ

อา.๑๐ สมณะดินไท ธาณิโย สมณะ โพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ แสดงธรรมที่ชมร.ช.ม.

อ.๑๒ สมณะ ๒ รูปนำโดย ส.ดวงดี ประชุมที่หอมนบุญอโศก จ.แพร่

-เย็น ส.ดวงดี แสดงธรรมหน้าศพนาง ปราณี คลีใบ อายุ ๖๗ ปี ซึ่งเป็นแม่ของคุณ อำนวย คลีใบ ที่บ้านเลขที่ ๒๐ หมู่ ๖ บ้านร่องแดง ต.น้ำซำ อ.สูงเม่น จ.แพร่

พ.๑๓ สมณะดินไท ธาณิโย สมณะ โพธิสิทธิ์ โพธิสิทธิ์ ไปร่วมงานฌาปนกิจศพนาง ปราณี คลีใบ ที่ฌาปนสถาน บ้านร่องแดง ต.น้ำซำ อ.สูงเม่น จ.แพร่

ส.๑๖ สมณะ ๒ รูป สามเณร ๑ รูป นำโดย ส.ดินไท แสดงธรรมกับกลุ่มผู้สูงอายุ

อา.๑๗ ส.ดินไท ส.โพธิสิทธิ์ แสดงธรรมที่ชมร.ช.ม.

-เย็น สมณะ ๓ รูป นำโดย อ.๑ ประชุม กลุ่มเพื่อนธรรม

พ.๒๑ อ.๑ และสมณะปัจฉาฯ ประชุม ชุมชนเพชรผาภูมิ กำแพงเพชร

ส.๒๓ สมณะ ๗ รูป สามเณร ๑ รูป นำ

โดย อ.๑ ไปร่วมงานพระราชทานเพลิงศพ คุณพ่อทวี ศรีสุข อายุ ๘๑ ปี ซึ่งเป็นบิดาของ สมณะดินไท ชานโย ที่วัดมกุฏกษัตริยาราม กรุงเทพฯ

ส.๓๐ สมณะ ๑๐ รูป กลุ่มพลีชีพ นำ โดย อ.๑ ประชุมที่พุทธสถานราชธานีอโศก

พ.๒๗,ศ.๒๙,อา.๓๑ สมณะ ๓ รูป นำ โดย อ.๑ ไปฉันภัตตาหารที่สวนรักษัสมุนไพรมะพร้าว (สวน ลาว) มหาวิทยาลัยอุบลฯ จ.อุบลราชธานี

ฝากก่อนจาก

เริ่มปีสองห้าห้าศูนย์
เพิ่มพูนศรัทธาการถือศีล
พัฒนาเพิ่มฐานการเอาฉิ่ง
ศรัทธาบังเกิดล้นบรูษผู้หลุดพ้น

 สมณะโพธิ์สิทธิ์ โพธิ์สิทธิ์

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๐

กลับจากงานปีใหม่ หมู่สมณะนวกะ คณวัด และชาวชุมชน ได้จัดเตรียมงาน ฉลองหนาวธรรมชาติอโศก ครั้งที่ ๕ โดยมีได้จัดเตรียมอะไรมา เพราะงานฉลองหนาว เป็นงานที่เน้นให้ชาวอโศก ซึ่งทำงานหนัก มาตลอดปี มีโอกาสร่วมงาน จะได้พักผ่อน ในบรรยากาศที่เย็นสบาย ท่ามกลางแมกไม้ และสายหมอกลอยอยู่บนยอดเขา ซึ่งสูงกว่า ระดับน้ำทะเลประมาณ ๗๐๐ เมตร

เหตุการณ์ในรอบเดือน

อ.๒ สมณะ ๓ รูป นำโดยสมณะหินมัน สี่ลาปากาโร เดินทางมาจากการไปร่วมงานปีใหม่ โดยรถบัสที่ชมร.ช.ม.เหมาไป ช่วงเดินทาง รถ เสีย บริษัทจึงนำรถมาเปลี่ยนใหม่ ทำให้มาถึง ชมร.ช.ม.เกือบเที่ยงวัน

อ.๒,๙,๑๖,๒๓,๓๐ สมณะอภิธานิยธรรม

พ.ศ.พ.ศ.๑๘ หมู่สมณะฟังพระปาติโมกข์

ส.๖ ประชุมกลุ่มผู้อายุยาว ที่ลานนา มีสมาชิกร่วมประชุมประมาณ ๒๐ คน และมีเรื่องแจ้งดังนี้

-แม่ใบจริง แสดงความเห็นว่ กิจกรรรมจะมีทุกวันเสาร์ แม่สมณะจะไม่มี พวกเราก็มาร่วมกันฟังเทีป และรับประทานอาหารร่วมกัน

-คุณวิสิทธิ์ แจ้งเรื่องมีเจ้าหน้าที่ของ อบต.หนองหารและหนองจ้อม มาแบ่งเขตกัน โดยตกลงถนนเป็นของเทศบาลแม่ใจรับผิดชอบ และขอให้คุณวิสิทธิ์ ช่วยดำเนินการซ่อมเสาปูนที่แตกร้าวในศาลา

อ.๗ มีกิจกรรมที่ชมร.ช.ม.ตามปกติ (วันนี้ไม่มีสมณะมาแสดงธรรม)

จ.๘,๑๕,๒๒ ประชุมเตรียมงานฉลองหนาว

ส.๑๓ สมณะ ๔ รูป นำโดย อ.๒ (สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร) มาแสดงธรรมในงานวันเด็ก ของนร.สส.ภ. ที่บ้านเห็ด บรรยากาศอบอุ่น สนุกสนาน และมีละครเล็กๆน้อยๆตามประสาพวกเรา

พ.๑๗ สมณะถ่องแท้ วินยธิโร ลิกขมาตุทองพราย นำนักเรียนศิระอะโคก ๗๒ คน มาดูงานพืชสวนโลก และแวะมาพักค้างที่ลานนาฯ

อ.๒๓ สมณะ ๓ รูป นำโดย อ.๑ (สมณะบินบน ธิรจิตโต) ประชุมคณะกรรมการชุมชนเพชรผาภูมิ

พ.ศ.๒๕ สมณะ ๒๖ รูป พระอาคันตุกะ ๑ รูป ลิกขมาตุ ๔ รูป ไปร่วมงานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ ที่บ้านคุณใบหญ้า ต้นวิระ บ้านเลขที่ ๑๔/๔ ต.ยูหว่า อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่

ศ.๒๖-๑๗.๒๘ งานฉลองหนาวธรรมชาติอโคก ครั้งที่ ๔ มีสมณะมาร่วมงาน ๔๓ รูป พระอาคันตุกะ ๔ รูป ลิกขมาตุ ๖ รูป สามเณร ๑ รูป ญาติโยมมาลงทะเบียน ๓๗๘ คน บรรยากาศของงานมีการทำวัตรเช้าแบบคลี่คลาย ขวนขวายกันเอง ไม่มีตีระฆัง บิณฑบาตแบบใหม่ใส่ข้าวสุกที่ฝาบาตร พ่อท่านแสดงธรรม

ก่อนนั้น มี

การแข่งขันกีฬาอาริยะ เก็บผักปลา ฝ้าพิน หาพิน ดักทราย จักตอกตำข้าว มีตลาดอาริยะ ขายต่ำกว่าทุนประมาณ ๕๐ % มี โรงบุญภายใต้ต้นสัก รายการภาคค่ำ มีการแสดงธรรมและรายการเอื้อไ้อุ่น โดยพ่อท่านสมณะโพธิธิริทร์

อ.๓๐ สมณะบินบน ธิรจิตโต(อ.๑) ประชุมกลุ่มเพื่อนธรรม ที่ลานนาฯ

สุดท้าย ขอฝาก ความสำนึกดีปี'๕๐

ปี'๕๐ เพิ่มพูนศรัทธา

เรามาพัฒนาการดีอหิสีล

ยินดีปรีดาคบหาสดีบุรุษ

ศึกษาการเป็นพระธรรมกถึก

รุกกลึ่กเข้าสู่บริษัท

องอาจแกลี้วักล้าแสดงธรรม

นำมาสอบทานพระธรรมวินัย

จิตใจสัจด์เข้าใจซัดการอยู่ป่า

ศรัทธาการทรงฌาน

อ่านจิตอ่านใจไม่มัวหมอง

ประคองจิตสู่เจโตวิมุติปัญญาวิมุติ

หลุดพ้นวางได้สบายเบา

สมณะโพธิธิริทร์ โพธิธิริไธ

ราชธานีโคก

ประจำเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม ๒๕๕๙

ต้นเดือนพฤศจิกายน บ้านราชเมืองเรือ น้ำยังคงท่วมขัง รถยนต์ไม่สามารถวิ่งเข้า-ออกได้ ต้องนั่งเรือแทน โดยนั่งเรือจากหน้าเขื่อนเทิงกันไปขึ้นที่ท่าเรือบ้านคำกลาง แล้วต่อรถ

ปีนี้น้ำลดช้าส่งผลให้การปลูกพืชผักชะงัก ไม่สามารถปลูกได้ ประมาณกลางเดือนน้ำจึงแห้ง เมื่อน้ำแห้งได้ช่วยกันเก็บกวาดและทำความสะอาดบ้านเรือน ตลอดจนพื้นที่ต่างๆ บริเวณชุมชน และจัดให้มีการเข้าค่าย “ฟื้นฟูภูบ้านราชา” เรียกว่าทั้งเด็กนักเรียน สัมมาสิกขา ทั้งผู้ใหญ่ ต้องร่วมแรงร่วมใจกันพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่ ให้เป็นพื้นที่สีเขียวให้มากที่สุด เร็วที่สุด และเป็นการเตรียมงานปีใหม่ที่ตลาดอาริยะไปในเวลาเดียวกัน แต่เหตุการณ์ก็ไม่ได้เป็นไปอย่างที่คิด เพราะพอจะจัดเก็บอะไรให้เข้าที่เข้าทาง เริ่มทำแปลงปลูกผัก ผงตกลงมาอย่างหนัก แปลงปลูกผักรวมถึงตลาดอาริยะ น้ำเฉอะแฉะไปหมด กว่าน้ำจะแห้งได้ เริ่มงานปลูกผักจริงา ก็เกือบสิ้นเดือนพอดี แต่ยังทำได้ไม่เต็มที่ เพราะระหว่างวันที่ ๑-๕ ธันวาคม ทั้งผู้ใหญ่และเด็กนักเรียน สัมมาสิกขา ก็กระจายกันไปแจกโรงบุญ มังสวิรัติตามเครือข่ายต่างๆ ซึ่งปีนี้บ้านราชาพร้อมเครือข่าย ร่วมกันจัดโรงบุญได้ ๕๖ แห่ง นอกจากนี้ยังต้องแบ่งทีมงานไปเตรียมสถานที่ในการประดิษฐาน

พระพุทธรูป ทีมงานอัญเชิญพระพุทธรูปจากโรงงาน ทีมงานทำกสิกรรมที่ ม.อุบลฯ และยังมีงานอื่นอีก ด้วยเหตุดังกล่าว บ้านราชาช่วงงานปีใหม่นี้จึงมีพื้นที่สีเขียว พืชผักมีน้อยกว่าปีที่ผ่านามา แต่ก็นับว่าโชคดี ที่ที่น้องญาติธรรมชุมชนต่างๆ ช่วยกันนำพืชผักผลไม้ มาช่วยงานเป็นจำนวนมาก ทำให้ช่วงงานปีใหม่ มีพืชผักผลไม้ไร้สารพิษรับประทานกันอย่างเพียงพอ

และที่โชคดีที่สุดก็คงจะเป็นเรื่องพระพุทธรูปใหญ่ ที่ทำด้วยหินทรายทั้งองค์ ซึ่งกว่าจะมาเป็น “พระพุทธรูปภิรมนิมิต” ได้ ต้องฝ่าฟันอุปสรรคและความยากลำบากมิใช่น้อย ตั้งแต่ค้นหาหินที่จะทำ หาได้แล้ว ยังต้องขนย้ายเข้าโรงงาน ขั้นตอนนี้ยากที่สุด เพราะหินก้อนใหญ่ ทำให้ทีมงานต้องใช้ความพยายาม ความสามัคคี ความอดทนอย่างมาก งานจึงสำเร็จ เรียกว่าเป็นงานหินจริงา แต่ด้วยพลังศรัทธา พลังแห่งความสามัคคี ความเสียสละของหมู่เรา งานนี้จึงสำเร็จ มี “พระพุทธรูปภิรมนิมิต” ขนาดความกว้าง ๖.๓๑ เมตร สูง ๗.๑๒ เมตร ความหนา ๑.๕๗ เมตร น้ำหนักประมาณ ๑๕๐ ตัน มาตั้งเด่นเป็นสง่าที่บ้านราชเมืองเรือ ซึ่งเมื่อวันที่ ๒๘ ธ.ค. ที่ผ่านมา พวกเราชาวโคกกว่าพันคน ได้ช่วยกันอัญเชิญเคลื่อนมาประดิษฐานยังอาสนะศิลา บริเวณข้างอาคารเขื่อนศูนย์สุขภาพเรียบร้อยแล้ว

กิจวัตร - กิจกรรม

- วันอาทิตย์ → นิสิต ม.วช. เข้าห้องเรียน
- วันจันทร์ที่ → ประชุมคณะกรรมการชุมชน
- วันอังคาร → พักผ่อนตามอัธยาศัยหรือชมวีดิทัศน์
- วันพุธ → เรียนธรรมะออนไลน์สายตรง
- วันพฤหัสบดี → ฝึกเจโตสมณะหรือพักผ่อน
- วันศุกร์ → ประชุมหน่วยงานต่างๆ และชมรายการเมืองไทยรายสัปดาห์หรือรายการบ้านราชารายสัปดาห์
- วันเสาร์ → เรียนธรรมะออนไลน์สายตรง

เนตุการกถำไม

พ.๑ สมณะและชาวชุมชนเดินทางเข้าร่วมงานมหาปวารณาที่ปฐมอโศก และเดินทางกลับในวันที่ ๗ พ.ย.

พ.๘ ตัวแทนชุมชนเข้าร่วมประชุม เรื่องชุมชนต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง ที่ ม.อุบลฯ

ส.๑๑-พ.๑๕ ค่าย “ฟื้นฟูภูมัยบ้านราช” โดยนักเรียน สส.ธ. และนิสิต ม.วช. ราชธานีอโศก ทั้งหมด

ส.๒๕-พ.๒๙ นายนิรันดร์ โสรัตน์ ครูโรงเรียนบ้านยางบ่อภิรมย์ นำ นร. ๙๒ คน ครู ๘ คน มาเข้าค่าย “เยาวชนคนสร้างชาติ”

พฤ.๓๐ ตัวแทนครูและนร. จาก ร.ร. บ้านโคกกลางประชาสรรค์, ร.ร.บ้านทุ่ง, ร.ร.บ้านเพ็กใหญ่, ร.ร.บ้านหนองสะแบง, ร.ร.บ้านนาयाงอำเภอพล จังหวัดขอนแก่น รวมทั้งสิ้น ๑๒๐ คน มาศึกษาดูงานวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

❖ เดือนธันวาคม

ศ.๑-๑๕ ชาวชุมชนและนักเรียน สส.ธ. (บางแห่งมีสมณะ, ลิกขมาตุ) ทอยอดเดินทางไปจัดโรงบุญมังสวิวัติ ตามหมู่บ้านต่างๆ ใน จ.อุบลฯ

จ.๔ ประชุมคณะกรรมการชุมชน

๑๕ ประชุมสรุปงานโรงบุญเวลา ๑๘.๓๐ -

๒๐.๓๐ น. ณ เขื่อนเพ็งกัน

พ.๖-๑๑.๑๐ นายสมศักดิ์ ฐิชอบ ผอ. ร.ร.บ้านบึงขวาง อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์ นำ นร. ๑๓๔ คน ครู ๘ คน มาอบรม “เยาวชนคนสร้างชาติ”

จ.๑๑ -ศ.๑๕ นายธรรมรงค์ มาธิปไตย ผอ. ร.ร.บ้านเมืองสิง อ.จอมพระ จ.สุรินทร์ นำนักเรียน ๘๘ คน ครู ๑๑ คน มาอบรม “เยาวชนคนสร้างชาติ”

พฤ.๑๔ สัมมนาผู้นำชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง เครือแหงของบ้านราชฯ จำนวน ๗๖ คน โดยมีผู้แทนจากสถาบันส่งเสริมการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข (สรส.) ๓ คน มาร่วมสังเกตการณ์

พฤ.๑๔-พ.๒๐ นักเรียนสัมมาสิกขาชั้น ม.๓ ทุกแห่ง รวม ๑๐๑ คน เข้าค่าย “บูรณาการการศึกษา” เตรียมงานปีใหม่

ศ.๑๕ คณะครู - ผู้ปกครอง ร.ร.บ้านหนองทา จ.สุรินทร์ มาศึกษาดูงานวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง

- ผศ.ดร.อมร สุวรรณนิมิตร นำเจ้าหน้าที่จากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามจำนวน ๑๒ คน มาศึกษาดูงาน

ศ.๒๒-พ.๒๗ นักเรียนสัมมาสิกขาทุกแห่ง ทุกชั้นปี จำนวน ๔๕๕ คน เข้าค่าย “ยุวชนอโศกสัมพันธ์” (ยอส.)

พ.ศ.๒๕๖ พิธีอัญเชิญพระพุทธรูปปฏิกรรมนิมิต

เวลา ๐๗.๒๙ - ๐๘.๕๗ น.

-นักเรียนสัมมาสิกขาและนิสิตสัมมาสิกขาลัย รับขวัญธรรมเวลา ๑๓.๐๐ น.

ศ.๒๙ ทดลองเปิดตลาดอาหารงานปีใหม่ ตลาดอาริยะ

-เวลา ๑๘.๓๐ น. ฉายวิดิทัศน์พิเศษ “ตำนานพระพุทธรูปปฏิกรรมนิมิต”

ส.๓๐ธ.ค.-จ.๑ม.ค. งานปีใหม่ตลาดอาริยะ’ ๕๐

สรุป ช่วงงานปีใหม่ที่ผ่านมา คณะทำงานปีใหม่ได้เน้นย้ำว่า การทำงานครั้งนี้จะไม่เน้นในเรื่องของความสำเร็จของงาน แต่จะเน้นในเรื่องของการพัฒนาจิตวิญญาณ ว่าในขณะที่ทำงาน จิตใจของเราเป็นอย่างไร ลดละกิเลสได้มากน้อยแค่ไหน อัดตาดำตัวตนเราใหญ่ขึ้นหรือเล็กลง ศิลเราเจริญขึ้น หรือว่าศิลปะไม่เหลือสักข้อ เป็นต้น นี่คือนิยามหมาย ส่วนผลของงานนั้น หากเรามีจิตใจที่ดีทุ่มเททำงานด้วยความเสียสละ มุ่งลดละอัดตาดำตัวตน งานก็จะออกมาดีเอง ซึ่งพ่อท่านเคยกล่าวไว้ว่า

หาก **“คนมีคุณ
บุญมีค่า**

กิจกรรมมีผลเจริญ” แน่นนอน

อิทธิมาตมาแก้ว ขาวหินฟ้า

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๐

งานตลาดอาริยะ ณ บ้านราชเมืองเรือผ่านไปด้วยดี งานดำเนินไปอย่างลงตัว เพราะพวกเราสั่งสมประสบการณ์มาหลายปี ปัญหาต่างๆ น้อยลงมาก ปีนี้รู้สึกว่ประชาชนมาจับจ่ายใช้สอยซื้อข้าวของเครื่องใช้ที่จำเป็นน้อยกว่าปีที่แล้ว จึงดูไม่คึกคักเท่าไรนัก

พระพุทธรูปแกะสลักหินทรายองค์ใหญ่ สูง ๗.๑๒ เมตร หน้าตักกว้าง ๖.๓๑ เมตร ความหนา ๑.๕๑ เมตร ชื่อพระพุทธรูปปฏิกรรมนิมิต แปลว่าเครื่องหมายแห่งพุทธะ อภิธรรม แปลว่า ยอดเยี่ยมแห่งธรรม รวมกันก็แปลว่าเป็นเครื่องหมายยอดเยี่ยมแห่งพุทธธรรม หรือเป็นเครื่องหมายอันยอดเยี่ยมแห่งธรรมะของพระพุทธเจ้า ด้วยแรงศรัทธาของมวลหมู่ชาวอโศก ได้ช่วยกันอัญเชิญสู่ที่ประดิษฐาน ด้วยความเรียบร้อย ปลอดภัย ส่วนรายละเอียดฝ่ายช่างได้แกะเพิ่มเติมใกล้เสร็จสมบูรณ์

บริเวณลานพระพุทธรูป พ่อท่านให้ฝ่ายศิลป้ออกแบบมาประกวดกัน ๔ แบบแล้วเอาแต่ละแบบมาประสมประสานกันจะออกมาตามที่ต้องการ ก็ต้องรอดูต่อไป เมื่อเสร็จสมบูรณ์คงเป็นเวลา ๑-๒ ปี

ปีนี้อากาศหนาวเย็น คลื่นลมแรงกว่าทุกปีตั้งแต่ปีใหม่จนถึงปลายเดือน สิ่งที่เราหวังปีนี้

คือ ภัยแล้ง น้ำลดลงเร็วมาก

ในช่วงวันปีใหม่ (๑ ม.ค. ๒๕๕๐) พ่อท่านเทศน์ทำวัตรเช้า ได้นำคำทำนายทางด้านวิทยาศาสตร์ว่าจะเกิดวิกฤติการณ์ของโลกครั้งใหญ่ ในช่วงวันที่ ๒๓-๒๗ ธ.ค. ๒๕๕๕ เป็นเวลา ๕ วัน โลกจะตกอยู่ในความมืด คลื่นน้ำทะเลจะสูงถึง ๒๐๐-๓๐๐ เมตร รวมถึงการจะเกิดสงครามโลกครั้งที่ ๓ ด้วย พ่อท่านฯ ให้พวกเราปฏิบัติตนเองให้ดี ไม่ควรประมาทในธรรม เหตุการณ์นี้จะเกิดจริงหรือไม่? ขอให้พวกเราฟังหูไว้ ๒ หู ไม่ต้องวิตกกังวลอะไร คนดีมีคุณธรรมจึงจะรอดได้

กิจวัตร-กิจกรรม-กิจนิมนต์

พ.๓ หมุ่มสมณะลงอุโบสถฟังสวดพระปาติโมกข์

ศ.๕ ส.เดินดิน ดิกขวีโร ส.สร้างไท ปณีโต

ส.ฝนธรรม พุทธกุโร และญาติธรรม ไปร่วมงานธรรมชาติรำลึก ที่วัดป่าสวนธรรมร่วมใจ อ.ป่าต้ว จ.ยโสธร งานนี้ ส.เดินดินแสดงธรรมก่อนนั้นด้วย ตอนกลับแวะเยี่ยม ส.ผืนฟ้า อนุตตโร ที่ไปพักรักษาอาการที่สวนล่างผืน จ.อำนาจเจริญ

ส.๖ สมณะ ๗ รูป ลิกขมาตุ ๒ รูป ไปร่วมประชุมที่ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบลฯ ส.เดินดิน เป็นประธาน

อา.๗,๒๑ ส.เดินดิน และสม.กล้าข้ามผืนไปแสดงธรรมที่ชุมชนฝึกฝนเศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบลฯ

พ.๑๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. ทำสังฆกรรมโหวต ส.ณ.ขยันยอม รักพงษ์โชค หมูให้ผ่านได้เลื่อนฐานะเป็นสมณะ

ศ.๑๒ ประชุมฐานพาดิษย์บุญนิยม

ส.๑๓ สมณะ ๙ รูป ไปงานทำบุญที่บ้านคุณแปง ในเมืองอุบล ส.เดินดิน แสดงธรรมก่อนนั้น

-นร. ลัมมาลิกขา ร่วมกันจัดงานวันเด็ก

จ.๑๕ ประชุมชาวชุมชนกลุ่ม “ครอบครัว” และผู้สูงอายุ

อ.๑๖ เวลา ๑๘.๓๐ น. ประชุมชาวชุมชนฯ

พ.๑๘ เวลา ๑๓.๓๐ น. หมุ่มสมณะลงอุโบสถ ฟังสวดปาติโมกข์

-เวลา ๑๗.๓๐ น. ผีกเจโตสมณะ ณ เขื่อนศูนย์สุญ

-เวลา ๑๙.๐๐ น. กลุ่มสมาชิกชุมชนวัยรุ่น พบปะพูดคุยกับสมณะ

จ.๒๒ เวลา ๐๘.๐๐ น. ทำพิธีอุปสมบท ส.ณ.ขยันยอม รักพงษ์โชค ได้นาย “วิริยโร” ส.เดินดิน เป็นอุปัชฌาย์ ส.เด่นตะวัน เป็นกรรมวาจาจารย์

-ประชุมฝ่ายช่างและศิลป์ เพื่อพิจารณาแบบหุ่นจำลอง การก่อสร้างบริเวณองค์พระพุทธรูปธรรมนิมิต พ่อท่านฯ เป็นประธาน

อ.๒๓ ประชุมใหญ่ชาวชุมชนบ้านราชา ประจำเดือน พ่อท่านเป็นประธาน การประชุมครั้งนี้พ่อท่านเน้นเรื่องขยะจะเป็นปัญหาใหญ่ของชุมชนและระดับประเทศ จะต้องหาทางบริหารจัดการอย่างจริงจัง

พ.๒๔ เวลา ๐๓.๓๐ น. ส.เดินดิน หมุ่มสมณะ ญาติธรรม และนักเรียน ม.๖ ไปร่วมงานฉลองหนาวที่ภูผาพ้าน้ำ เชียงใหม่

-เจ้าหน้าที่พยาบาล นักวิชาการ จากหน่วย
ตรวจสุขภาพเคลื่อนที่เฉลิมพระบารมี ๘๐ พรรษา
อ.วารินฯ ร่วมกับสถานีอนามัยวังกางสูง มา
ตรวจสุขภาพ

ศ.๒๖ ส.ลือคม ชัมมกิตติโก ส.เด่นตะวัน
นรรวีโร ส.เมฆฟ้า นกมังกโคล พร้อมด้วยนักเรียน
ชั้น ม.๑ มาเข้าค่ายบูรณาการการศึกษาพุทธา
ภิเษกา ณ ศาลีอโศก

ส.๒๗ ส.แดนเดิม พรหมจริโย สมณะ ๒
รูป และสามเณร ๒ รูป ไปแสดงธรรมก่อนฉัน
งานศพ คุณดาลี สารคำ อายุ ๙๗ ปี (พ่อของ
อาจารย์อรรณ) ที่บ้านโนนเจริญ ต.กุดชุมภู
อ.พิบูลย์มังสาหาร และไปร่วมฌาปนกิจศพ
๒๘ ม.ค. ด้วย

อ.๒๘ สมณะ ๕ รูป สามเณร ๑ รูป ไป
แสดงธรรม และฉันภัตตาหารที่ชุมชนฝึกฝน
เศรษฐกิจพอเพียง ม.อุบลฯ

อ.๓๐,๑ ก.พ. สมณะ ลิกขมาตุ และ
ญาติธรรม เดินทางไปร่วมงานพุทธาภิเษกา
ครั้งที่ ๓๑ ณ พส.ศาลีอโศก (๒-๘ ก.พ.)

งานอบรมและผู้มาเยี่ยมเยียน-อุทาน

ส.๖-พ.๑๐ อบรมเยาวชนคนสร้างชาติ
นักเรียนชั้น ม.๓ และ ม.๖ จาก ร.ร.นารีนุกูล ๒
จำนวน ๑๓๐ คน ครู ๕ คน

พ.๑๑ นิตยสาร “เวคอัพ” มาหาข้อมูล
เพื่อไปเผยแพร่วิถีชีวิต เศรษฐกิจพอเพียง

ศ.๑๒ คณะอาจารย์และนักศึกษา ม.ราชภัฏ
นครปฐม จำนวน ๕๐ คน มาศึกษาการใช้ชีวิต
แบบเศรษฐกิจพอเพียง

-คณะซิสเตอร์ จากอารามรักกางเขน ต.ท่า
แร่ อ.เมือง จ.สกลนคร จำนวน ๑๙ คน

-นักเรียนจาก ร.ร.ลือคำหาญ อ.วารินฯ จำนวน

๗ คน

-นักศึกษาระดับ ปวส. ๔๙/๑ แผนกคอม
พิวเตอร์คณะบริหารธุรกิจ ร.ร.โปลีเทคนิค ภาค
ตะวันออกเฉิงเหนือ จ.อุบลฯ จำนวน ๖ คน

ส.๑๓ คณะครูและนักเรียน ร.ร.บ้านโนน
หนองแฝก อ.คำเขื่อนแก้ว จ.ยโสธร

อ.๑๖ คุณสุทธิพร จีระพันธ์ รองปลัดกระทรวง
เกษตรฯ และคณะ ๖ คน

พ.๑๗-๑๖.๒๑ อบรมเยาวชนคนสร้างชาติ
นักเรียนชั้น ป.๖ ม.๑-๓ จาก ร.ร.บ้านทิพย์นวด
ต.หนองไผ่ อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์ จำนวน
๑๒๒ คน ครู ๑๕ คน

พ.๑๘ คณะครู และนักเรียนชั้น ม.๔
ร.ร.นาสว่างวิทยา อ.เดชอุดม จำนวน ๗๐ คน

อ.๒๑ คณะศึกษานอกสถานที่ พระภิกษุ
สามเณรจากวัดกลางพระอารามหลวง จ.กาฬสินธุ์
จำนวน ๘๐ รูป ครู (ฆราวาส) ๖ คน

จ.๒๒-พ.๒๕ นักศึกษา ม.ราชภัฏ อุบลฯ
๔ คน มาศึกษาเก็บข้อมูลการใช้ชีวิตของชาว
ชุมชนฯ

ศ.๒๖ นักศึกษา ม.ราชภัฏ อุบลฯ ๗ คน มา
ศึกษาดูงานแบบเก็บข้อมูลการดำเนินชีวิตแบบ
เศรษฐกิจพอเพียง

สุดท้ายขอฝากคำขวัญวันเด็กแห่งชาติปี๒๕๕๐
จาก **ฯพณฯ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์** (นายกรัฐมนตรี)

**“มีคุณธรรมนำใจ ใช้ชีวิตพอ
เพียง หลีกเลืงอบายมุข”**

 สมชาย ศรีสง่า พลິโต

**ขณะที่ใจเราไม่ยอม
คือขณะที่เราคับแคบ**

สังฆสถานทักษิณอโคก

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๙

วันเดือนผ่านไปจะครบ ๑ ปีแล้ว ผู้เป็นคนประเสริญมีปัญหาย่อมตั้งตนในความไม่ประมาทในการทำบุญทั้งหลาย คนผู้มีปัญญาไม่ประมาทแล้วย่อมยึดประโยชน์ทั้ง ๒ ไว้ได้คือ ประโยชน์ในภพนี้และภพหน้า เพราะเหตุที่ได้บรรลุประโยชน์นั้น ท่านจึงเรียกผู้นั้นว่า บัณฑิต

อดีตผ่านไป เราทบทวนตัวเองดูว่า ปีนี้เราจะเจริญขึ้น หรือเสื่อมลง หรือคงที่

เหตุการณ์ที่จำ

ส.๒ ชาวชุมชนเดินทางไปร่วมจัดโรงบุญ ๒ แห่งที่บ้านเขาพังอิฐ จ.พัทลุง และที่ต.ละมอ อ.นาโยง จ.ตรัง

อา.๓ ไปร่วมจัดโรงบุญที่บ้านคุณอาวุธ ศิริรัตน์ ต.โคกหล่อ อ.เมือง จ.ตรัง

อ.๕ จัดโรงบุญที่ชุมชนทักษิณอโคก และหน้าเทศบาล อ.นาโยง จ.ตรัง

พ.๖ ญาติธรรมจากสถานมรดกธรรม อ.ตะโหมด จ.พัทลุง จำนวน ๘ คน มาร่วมปฏิบัติธรรม

-สมณะเลื่อนฟ้า สัจจบโม และคุณกลางทรายร่วมกันทำโรงเห็ด

ศ.๘ สมณะเลื่อนฟ้า นำชาวชุมชนชนไม้พินที่โรงเลี้ยง บ้านนาข้าวเสีย อ.นาโยง จ.ตรัง

อ.๑๒ คุณอมรา ภรรยาของคุณหมอวิทย์ มาหาหรือและขอความเห็น เรื่องโครงการสร้างที่พักผู้สูงอายุในที่ดินของตน ซึ่งอยู่ติดกับเขตสงฆ์

ส.๑๖ สมณะและฆราวาสรวมแรงกันทำก้อนเห็ด จำนวนพันกว่าก้อน

อา.๑๗ สมาชิกพรรคเพื่อฟ้าดิน มาสนทนากับสมณะและช่วยงาน

พ.๒๐ ประชุมสามัญประจำเดือนชาวชุมชนมีสมณะพอแล้ว, สมณะเลื่อนฟ้า เป็นประธานการประชุม

พฤ.๒๑ ศูนย์บริการ การศึกษาออกโรงเรียน อ.เมือง จ.ตรัง นำสมาชิกโครงการจัดการศึกษาเพื่อขจัดความยากจนตามนโยบายรัฐบาล จำนวน ๒๖ คน มาศึกษาดูงาน

-สมณะเลื่อนฟ้าเดินทางไปร่วมประชุมที่ธรรมชาติอโคก และเดินทางต่อไปร่วมงานปีใหม่ที่บ้านราชา

อา.๒๔ สมณะพอแล้ว เดินทางไปปลุกมอโคก -ชาวชุมชนไปร่วมงานศพพี่สาวอ.ศรีสุดา ในตัวเมืองตรัง

อ.๒๖ คณะญาติธรรมออกเดินทางไปร่วมงานปีใหม่ที่ โดยแวะรับท่านสมณะพอแล้วที่ปลุกมอโคก

ส.๓๐ สมณะกล้าดีและญาติธรรมไปร่วมฉาปนกิจศพสามียายกิมยอง แซ่เฮ้า ที่จ.สงขลา

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๐

พ.๓ สมาชิกชุมชนที่ไม่ได้ไปร่วมงานปีใหม่ที่บ้านราชา ช่วยกันซ่อมรั้วลวดหนามพื้นที่นา เนื่องจากมีฝูงวัวของชาวบ้านรอบๆชุมชน เข้า

มากขึ้นข่าวที่กำลังลุกลามได้รับความเสียหายประมาณสองไร่กว่า

พ.๔-๕ สมณะกล้าดีไป ช่วยอบรมเด็กที่ชเลขวัณ ส่วนสมณะและญาติธรรมที่ไปงานปีใหม่เดินทางกลับถึงชุมชน

ส.๖ ชาวชุมชนรวมแรงกันขนทะเลลายปาล์มเพื่อเพาะเห็ดฟาง

อ.๗ สมณะนิกันบ ฉันทโส นำนักเรียนลัมมาสิกขาปฐมอโศก ชั้นม.๕ ๑ คนมาให้อยู่ในความดูแลของทักษิณอโศก

-วันนี้เป็นวันแรกที่เริ่มเก็บข้าว(โดยใช้กะซึ่งเป็นเครื่องมือเกี่ยวข้าวของทางใต้ เก็บเฉพาะรวงข้าว) ฝนยังตกอยู่เป็นระยะๆ ทุกเย็นจึงต้องขนเรียงข้าวขึ้นไปที่ตากที่ลานหน้ายุ้งข้าว สมาชิกอีกส่วนซึ่งใช้แกะไม่เป็น รวมแรงกันทำก้อนเห็ดต่อ

พ.๑๑ ทดลองปลูกถั่วเหลืองในนาแปลงที่เก็บข้าวเสร็จแล้ว

ศ.๑๒-๑๓ สมาชิกสำนักมรดกธรรมจากพัทลุง จำนวน ๗ คน และครอบครัวคุณสนธิจากหาดใหญ่ ๔ คน มาช่วยเก็บข้าว

พ.๑๔-๑๕ สมณะ ๒ รูป พร้อมญาติธรรมไปกิจนิมนต์บ้านญาติธรรมที่ ต.บ้านพรุ อ.หาดใหญ่ และที่สำนักมรดกธรรมอ.ตะโหมด จ.พัทลุง

ส.๒๐ ประชุมทำแผนโครงการพลังกู่ดินฟ้าฯ ปีที่ ๓ และแผนงานโครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชนต้นแบบ(งบประมาณจากศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม)

จ.๒๒-๒๓ เจ้าหน้าที่สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร เขต ๙ จ.สงขลา จำนวน ๕ คน มาศึกษาดูงานชุมชนและสอบถามข้อมูลชุมชนเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

-พลทหารจาก ต.ลำภูรา ๓ นาย มาช่วย

งานโรงเห็ด

พ.๒๕ ถมดินด้านข้างโรงครัวเพื่อเตรียมการต่อเติมบริเวณล้างภาชนะที่โรงครัว

-สมณะกล้าดี เตชพหุชน เดินทางไปชเลขวัณเพื่อช่วยอบรมนักเรียนพอดแดง ที่อยู่ใกล้กับชเลขวัณ

ส.๒๗-๒๘ กลุ่มธรรมชาตินำบัตมาขอใช้สถานที่จัดการอบรมราชาโยคะ มีสมาชิกเข้าร่วม ๒๒ คนและเจ้าหน้าที่จากมูลนิธิพราหมณ์กุมารีราชาโยคะ ๒ คน ในการนี้ชาวชุมชนก็เข้าร่วมอบรมด้วย

พ.๓๑ สมณะและพระอาคันตุกะ รวม ๔ รูป ฆราวาส ๑๘ คน เดินทางไปร่วมงานพุทธาภิเษก ที่ศาลอโศก

การเริ่มต้นที่ดี ความตั้งใจดี การกระทำอย่าง ต่อเนื่องดี ย่อมยังประโยชน์ให้สำเร็จเสมอฯ หวังว่า การเริ่มต้นใหม่ปีนี้ วิถีใหม่แคปี แต่เราก็คือใหม่ ทั้งท่วงท่งซันส์ ๕ นี้ สาธุ

สมณะเสื่อหน้า ๕๕๑เบโม

สังฆสถานหินฟ้าฟ้า

ประจำเดือนธันวาคม ๒๕๕๙

ศ.๑ ส.ตินดี สันตจิตโตและคณะติดตาม ประเมินผลผู้ผ่านการอบรมฯ เยี่ยมเยียนเครือข่าย บ.โนนทอง อ.จตุรัส จ.ชัยภูมิ

ศ.๒ ส.ตินดี สันตจิตโต ส.ชาติติน ชัญญู ส.ดาวดิน ปฐวัตโต ครู นร.สส.พ. ร่วมทำบุญ งานศพแม่ยายของตาฤทธธรรมที่บ้าน

-ส.นาทอง สิงค์วันเณ และคณะทำงาน เครือแห่ ร่วมงานบุญมังสวิวัตที่บ้านห้วยหัว อ.หนองบัวแดง

อา.๓ พระครรรชิตและคณะวิจัยสภาพ แวดล้อมภูแล่นคา เยี่ยมชมศึกษาวิถีชีวิตชาว ชุมชน โดยให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับงาน กลีกรรรมไร่สารพิษ

ศ.๘-ศ.๙ สมณะ ครู นร.สส.พ. ชาวชุมชน และสมาชิกเครือแห่ร่วมกันจัดงานบุญฉลองข้าว โดยมีพ่อท่านให้ความเมตตาตามาร่วมงาน

หลังเสร็จงาน ส.ตินดี เดินทางไปร่วมงาน บุญฉลองข้าวที่ศูนย์บุญนิยมสิกขาธ้อยเอ็ดอโศก

อา.๑๐ ส.ดาวดิน เดินทางเข้า พ.สันตอโศก

จ.๑๑ นร.สส.พ.ชั้น ม.๔,๕ ชาย รวม ๔ คน ร่วมการเดินจาริกเพื่อชดเชลา สร้างความ เกร่งครัดในศีลให้เกิดขึ้น โดยอยู่ในการดูแลของ ส.กลางดิน ไสร์จใจ และส.ดงเย็น สัตถิภูโต

อ.๑๒ ส.หินกลั่น ปาสาณแลโข ส.พอจริง สัจจาโสภ ส.ใต้ดาว เภฏฐานักชัตโต ไปกินนิมนต์ จันภัตตอาหารที่บ้านโนนสะอาด อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

-ส.นาทอง นักเรียน ชาวชุมชนร่วมงาน ฃาปนกิจศพโยมสงวน ที่วัดเขาน้อย

พ.๑๓ ส.ดาวดิน ครูแผนผา นร.ม.๓ เดินทางเข้าราชธานีอโศก

ศ.๑๕ ส.ดาวดิน ครูแผนผา เดินทางกลับ สังฆสถาน

ศ.๑๖ ส.นาทอง ส.ดาวดิน ไปร่วมงาน ฃาปนกิจศพโยมแม่ของยายจิต ที่อ.คอนสวรรค์ จ.ชัยภูมิ

อา.๑๗ ส.ชาติติน ครูแผนผา เดินทางเข้า ราชธานีอโศก

อ.๑๙ ส.ดาวดิน ไปทำธุระที่สี่มาอโศก

พ.๑๒๑ ส.ดาวดิน รับนิมนต์แสดงธรรม ที่ศูนย์บุญนิยมสิกขาธินหนองแดนเหนือ

ศ.๒๒ ส.นาทอง ครู นร.สส.พ. เดินทาง ไปร่วมงานยอส. ที่ราชธานีอโศก

เดือนนี้นับเป็นบุญของชาวหินฟ้าฟ้า และชาวพุทธที่มีศรัทธาในพระแก้วโกมลเศียร ๒ ที่ได้ มีโอกาสเข้าพบฟังธรรม ฃักตามปัญหาต่างๆ ฃาก ปล่อยวางโดยไปสัณต อีกทั้งยังเป็นเดือนที่ชาว หินฟ้าฟ้า ได้ร่วมขจัดของบุญมังสวิวัตขึ้นในหลาย พื้นที่ เพื่อเป็นภาวชวรมงคลและเกิดพระเกี่ยวขดี พหุบาทสมเด็จพะเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

การเข้าพื้นที่เพื่อเตรียมขจัดงานเกษตชแห่ง ชาติในธรรมหาภิทยาลัยอุบลราชธานีเป็นมาชกช ีใหม่ของชาวอโศก ในด้านที่ตองพบปะสัมพันธ์ ักับผู้คนในอีกระดับหนึ่ง การปรับท่าทีให้ สอดคล้องตามคำชี้แนะของพ่อท่าน จึงเป็นสิ่งที่ ตองทบทวนเอาใจใส่ การอยู่ร่วมกับผู้คนที่มิ ีความแตกต่างกันด้วยวิธีแบบแผนของการใช้ ีวิตเป็นเอภาวพของศวมหลายในโสภ ีขุขุบัน โดยมุ่งคงในเส้นทางแห่งการหลุดพ้น ึ่งคือ บทพิสูจน์อันไม่ขึ้นกับเงื่อนไขแห่ง ากเวลาขององค์พระศาสดาอย่างจักาทาย

สมณะดาวดิน ปฐวัตโต

ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๐

อ.๒ สมณะ ๘ รูป นำโดย สมณะดินดี สันตจิตต์ พร้อมพระธานี(พระอาคันตุกะ) เดินทางกลับจากการไปร่วมงานปีใหม่ตลาดอารียะ '๕๐

พ.๓ สมณะที่อยู่ในอวาสร่วมทบทวนพระปาติโมกข์

พฤ.๔ ส.หินกลั่น ส.ฟ้าแสง ส.ฟ้าตื่น ไปบ้านโนนสะอาด อ.คอนสวรรค์

ศ.๕ สมณะ ๕ รูป นำโดย ส.ดินดี ร่วมงานบุญรวมญาติ บ.โนนสะอาด อ.คอนสวรรค์ จ.ชัยภูมิ ส.แก่นผา เดินทางกลับพุทธสถานสีมาอโศกภายหลังงาน ส.ดินดี ส.นาทอง ไปร่วมประชุมกลุ่มเล็ลย์อโศก ส.ดาวดิน ไปเยี่ยมญาติที่ จ.นครนายก

ส.๖ ส.ดินดี ส.นาทอง กลับหินผาฟ้าน้ำ

อ.๗ ส.ชาติดิน กลับถึงสังฆสถานหินผาฟ้าน้ำ

ส.๑๓ สมณะดินดี ส.ดาวดิน พระธานี เดินทางพร้อมกับนักเรียนลัทธิมาลิกขาหินผาฟ้าน้ำ ร่วมจัดกิจกรรมเนื่องในงานวันเด็กแห่งชาติที่ อ.เกษตรสมบูรณ์

อ.๑๔ ส.ดินดี ครูแผนผา คุณเจต นำข้าวเปลือกไปส่งที่หมู่บ้านราชธานีอโศก แล้วเดินทางกลับสังฆสถานในวันรุ่งขึ้น

อ.๑๖ ครูแผนผา นานร. สส.ผ. ม.ปลายไปใช้บริการห้องทดลองวิทยาศาสตร์ที่ ร.ร.ห้วยต้อนวิทยา อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

พฤ.๑๘ สมณะ,พระ ทบทวนพระปาติโมกข์

ส.๒๐ ประชุมสมาชิกร่วมหินผาฟ้าน้ำ

-ส.ดินดี ครูแผนผา คุณเจต ไปร่วมประชุมสถาบันบุญนิยม

จ.๒๒ ส.ดาวดิน ร่วมโครงการค่ายคุณธรรม

นำสู่เศรษฐกิจพอเพียง ที่ศูนย์บุญนิยมลิกขา เล็ลย์อโศก

พ.๒๔ ประชุมกรรมการผู้บริหาร สหกรณ์บุญนิยมหินผาฟ้าน้ำ

ศ.๒๖ นักเรียนลัทธิมาลิกขาปฐมอโศก นำโดย ส.ตงดิน สุนทรโร ส.ข้าฟ้า ฐานรโต ครูจริงจ้ง เยี่ยมเยียนชาวหินผาฟ้าน้ำ

หลังเสร็จสิ้นงานปีใหม่ตลาดอารียะ '๕๐ ส.หินกลั่น ส.ฟ้าแสง ส.ฟ้าตื่น ได้กรุณาเข้ามาช่วยติดตั้งจานรับสัญญาณจากดาวเทียม เป็นการเปิดช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของชาวชุมชนให้กว้างขวางขึ้น นอกจากนี้ยังได้แสดงธรรม ให้คำแนะนำต่างๆแก่ชาวชุมชน และ นร.สส.ผ.สร้างความยินดีรำเริงให้เกิดขึ้นแก่ชาวชุมชนอย่างไม่อาจละเว้นที่จะกล่าวถึง

การสงเคราะห์ญาติเป็นมงคลธรรมข้อหนึ่ง ส่วนจะสงเคราะห์ด้วยวิธีการใดนั้น เป็นสิ่งที่ต้องใช้วิจารณญาณตัดสินด้วยปัญญาของตน การให้ธรรมทานของพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ เข้าไปยังหมู่ชนกลุ่มต่างๆ อาจมีลักษณะที่แตกต่างกัน มีวัดแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ไม่ไกลจากหินผาฟ้าน้ำสักเท่าใด ที่บ่อยครั้งนำเอาบทเพลงหรือโคลกกรรมของพ่อท่านมาอ่านกระจายเสียงผ่านลำโพงซึ่งได้ยินได้ในพื้นที่หินผาฟ้าน้ำ นับเป็นสิ่งที่น่ายินดี แม้จะยังไม่มีการหรือขรวาสส่วนนั้นจะเข้ามาสัมพันธ์กับเราก็คงตาม

มีเหตุการณ์เหตุการณ์หนึ่งที่สร้างสีสันให้กับชุมชนฯ อยู่พอสมควร จากการเข้ามาพูดคุยสอบถามชาวชุมชนของนายดาบตำรวจสามนาย ซึ่งไม่ได้เป็นตำรวจประจำอยู่ที่ สก.อ.แก้งคร้อ ชาวชุมชนหินผาฟ้าน้ำ ต้องขอขอบพระคุณสำหรับความห่วงใยและใส่ใจดูแลชาวชุมชนมา ณ โอกาสนี้

การยังประโยชน์ตนและประโยชน์ท่านนี้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาทจักต้องได้รับการสืบทอดอีกต่อไป

สมณะดาฤตทิน ปฐกัตโต

งานบุญฉลองข้าว

ครั้งที่ ๑๐

๘-๙ ธันวาคม ๒๕๕๙

ณ ชุมชนหินฟ้าฟ้าหน้า อ.แก่งศรีภูมิ ชัยภูมิ

หลังจากเก็บเกี่ยวข้าวในเนื้อที่ ๗๐ ไร่ ด้วยน้ำใจ น้ำมือของชาวชุมชนทั้งผู้เฒ่าผู้แก่และผู้สูงอายุ ก็ได้ข้าวเปลือกกองโต ๒๖ ตัน จำนวนนี้ไว้เลี้ยงชีพคนในชุมชนและแบ่งแจกผู้มาช่วยงาน ทั้งยังได้ถวายพ่อท่าน และในหลวงในงานข้าวอินทรีย์แห่งชาติ เพื่อเสด็จพระราชกุศลในปีมหามงคล ด้วยความปลื้มปิติ ทุกคนจึงหาหน้อยโดยปริยาย

มีอะไรบ้างในงานบุญฉลองข้าว

งานนี้ประกอบด้วย

- นิทรรศการภาพกิจกรรมชุมชนเข้มแข็ง
- นิทรรศการเศรษฐกิจพอเพียง
- นิทรรศการนักเรียนชาวนานานาชาติ
- เปิดโรงบุญปีบุญชา
- เปิดตลาดจำหน่ายสินค้าราคาต่ำกว่าทุน และเปิดร้านสะดวกซื้อ
- เปิดร้านจำหน่ายผลผลิต ผัก ผลไม้ไร้สารพิษ
- แจกกล้าไม้ร่วมกันปลูกป่าคืนสีเขียวแก่ผืนดิน
- ประชุมสัมมนา
- พร้อมใจกันลงแขกนวดข้าว
- สาระบันเทิงภาคค่ำ และรายการเอื้อไออุ่น

รับธรรมะจากพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ ด้วยรายการเอื้อไออุ่น ทั้งธรรมะภาคเช้าและธรรมะก่อนฉัน เปรียบเทียบชาวโลกก็บางประเทศถึงขั้นทุ่มเงินเพื่อสร้างสนามกีฬา และตั้งคำถามว่า คนเตะฟุตบอลเก่งกับคนปลูกข้าวเก่ง ใครมีคุณค่าควรแก่การยกย่อง และเน้นให้เอาจริงในการปฏิบัติธรรมด้วยความพากเพียร เพราะสังสารวัฏนั้นยาวไกล ขอสักชาติได้ไหม จงอย่าพลาดโอกาสในชาตินี้

กำหนดงานบุญฉลองข้าวปีหน้า ในวันที่ ๘ - ๙ ธันวาคม ๒๕๕๐

อย่าลืม! ไปร่วมบุญกันนะ

★ ข้อมูลจาก รักบุญ อโศกตระกูล

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

สรุปรายงานการประชุม

คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ

E-mail : thatfah2520@yahoo.com

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ (๒๑ มกราคม ๒๕๕๐)

-กรรมการขาดประชุม ๓ คน

-โรงเรียนสัมมาสิกขาสันติอโศกและโรงเรียนสัมมาสิกขาปฐมอโศก นักเรียนเดินทางไปร่วมงานปีใหม่ ณ ชุมชนราชธานีอโศก อุบลราชธานี

-นักเรียนจากต่างโรงเรียนมาร่วมเสนอผลงานในโครงการมหกรรมแสดงผลงานของเยาวชนตามแนวคิดแบบเศรษฐกิจพอเพียง และจะนำไปเสนอในงานตลาดนัดคุณธรรมที่ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

-มีมติให้ยุบโรงเรียนสัมมาอาชีวสิกขาปฐมอโศก (สอฐ.) เนื่องจากขาดแคลนบุคลากร

-ธรรมสันติทันตกรรม มีผู้ใช้บริการ ๒๐ ราย

-มีหนังสือถึง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี เพื่อคัดค้านการออกกฎหมายการพินันทวยบนดิน

-นางบัวบุชา รักพงษ์ เล่าบรรยากาศการไปร่วมสัมมนา“รักษ์สิ่งแวดล้อมตามรอยพ่อ” กินอยู่อย่างพอเพียง”

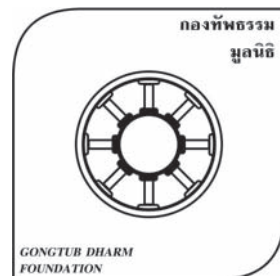
- ได้รับหนังสือจากภาครัฐและเอกชน

สรุปรายงานการประชุม

กองทัพธรรมมูลนิธิ

E-mail: ktf2524@doramail.com

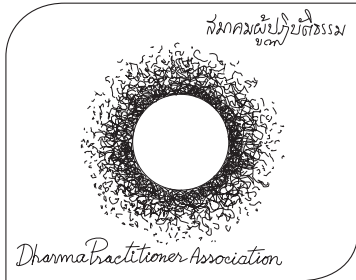

หมายเหตุ: กรรมการมาไม่ครบองค์ประชุม

จึงไม่มีการประชุม

สรุปรายงานการประชุม สมาคมผู้ปฏิบัติธรรม

Email : ppaniya@excite.com

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ (๒๑ มกราคม ๒๕๕๐)

-กรรมการขาดประชุม ๘ คน

-โรงสีสมาคมสีข้าวแดง เกรดเอ และรับซื้อข้าวมะลิหอมแดง จำนวน ๘ ตัน ปลูกถั่วเหลืองจัดโรงบุญ ๕ ธันวาคม

-ชมรมสัมมาสิกขาพุทธธรรม กำหนดปิดภาคเรียนวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จัดงานวันเด็ก วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๐ ของขวัญแจกเด็กได้รับอภิชนนทาการจากหน่วยงานในชุมชนสันติอโศก

-จัดโรงบุญ ๕ ธันวาคม ๕ แห่ง และร่วมงานปีใหม่ที่ชุมชนราชธานีอโศก อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันติอโศก (ชมร.สตอ.) และสาขาเชียงใหม่ (ชมร.ช.ม.) รายงานกิจกรรมที่ผ่านมา ส่วนสาขาจตุจักร ได้รับหนังสือจากผู้ว่าการการรถไฟแห่งประเทศไทย เรื่องขอให้ชมรมชำระหนี้สินเกี่ยวกับอาคารชั่วคราวชั้นเดียว บริเวณตลาดนัดเจตเจริณสุข ห้องเลขที่ ๒๕-๓๘ โดยอ้างถึงหนังสือของสมาคม ๙ ฉบับ หนังสือของการรถไฟ ๒ ฉบับ รวมค้างชำระทั้งสิ้น ๖,๔๘๑,๔๗๓.๓๘ บาท (หกล้านสี่

แสนแปดหมื่นหนึ่งพันสี่ร้อยเจ็ดสิบสามบาทสามสิบแปดสตางค์) โดยสมาคมมอบหมายให้นายชำนาญ พิเศษฐ์พันธ์และนายข้าพุทธ ขาวดารา ดำเนินการร่างหนังสือตอบ

-ห้องสมุดสมาคมฯ สถิติบริการเดือนพฤศจิกายน-ธันวาคม ๒๕๔๙ ผู้ใช้บริการ ๗๒๗ คน ยืมหนังสือ ๒๑๑ เล่ม เปิดทำการ ๔๔ วัน ได้รับอภิชนนทาการหนังสือและสิ่งพิมพ์จากหน่วยงานในชุมชนสันติอโศก ได้รับสารนิพนธ์และวิทยานิพนธ์จาก นายสุรชัย พันธุมาศ และ นางสาวสุวิดา แสงสีหนาท และเปิดสอนนักเรียนฐานร้านค้าและฐานขยะวิทยา

-กลุ่มวังจันทร์พฤษภา รายงานบัญชีรายรับ-รายจ่าย จัดเอื้อไอลูน เมื่อ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ๓๐ พฤศจิกายนร่วมกิจกรรมรำลึกถึงพระคุณพ่อ และจะนำสินค้าไปจำหน่ายในงานปีใหม่

-กลุ่มชลบุรีอโศก ปลูกผักทุกวันอังคาร จัดงานโรงบุญ นำสินค้าไปจำหน่ายในราคาต่ำกว่าทุนในงานปีใหม่ จัดค่ายจริยธรรมเศรษฐกิจพอเพียงชุมชนพึ่งตนเองของนักเรียนศูนย์การศึกษาอโศกโรงเรียน

-อนุมัติเงิน ๒๕,๐๐๐ บาทให้ห้องสมุดพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์

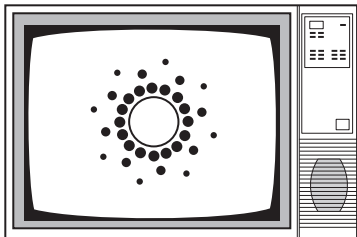
-กำหนดการประชุมครั้งต่อไปวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันติอโศก

วันเด็กที่สันติอโศก

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการธรรมทัตน์สมาคม

Email: tta2531@lycos.com

ธรรมทัตน์สมาคม

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๐ (๒๑ มกราคม ๒๕๕๐)

-กรรมการขาดประชุม ๔ คน
-ได้รับหนังสือ “ทำไมคุณถึงป่วย” จาก น.พ. เยี่ยมโชค ชลิดาพงศ์ จำนวน ๕๐๐ เล่ม สมาคมมอบให้หอสมุดแห่งชาติหอสมุดคอร์เนล(Cornell University Library) และห้องสมุดโรงเรียนสัมมาสิกขาทุกสาขา ส่วนที่เหลือเผยแพร่จำหน่ายรายได้มอบให้มูลนิธิธรรมสันติ

-กำหนดปิดร้านเพื่อร่วมงานพุทธาภิเษกฯ ณ พุทธสถานศาลิโอโศก อ.ไพศาลี นครสวรรค์ ระหว่างวันที่ ๑-๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

-เห็นชอบให้จัดมุมหนังสือสุขภาพ
-อนุมัติให้ซ่อมแซมหน้าร้าน และชั้น ๒ ของร้านธรรมทัตน์สมาคม

-การเผยแพร่จำหน่ายสื่อธรรมะได้รับความสนใจดี

หากว่าความยินดีเกิด ทุกข์เกิด
คิดสุขเมื่อไหร่ ทุกข์เมื่อไหร่

สรุปรายงานการประชุม พนักงานและอาสาสมัคร ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาหน้าสันติโศก (๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙)

-ผู้เข้าร่วมประชุม ๒๓ คน
-เล่าบรรยากาศการพานักเรียนฐานงานไป สันทนาการที่หาดบางแสน

-สรุปเทศกาลเจ อาหารเหลือไม่มาก บรรยากาศดีคึกในช่วง ๓ วันแรก

-แนะนำสมาชิกใหม่ นางรัตนาภรณ์ บุญยัง ซึ่งเป็นแม่ครัวที่ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่(ชมร.ช.ม.) น.ส.ละอองดิน อโศก ตระกูล, น.ส.ชลธิชา ยุทธศักดิ์ศิลป์, น.ส.บุญทองใบ พรสุธรรม(ชั่วคราว), น.ส.สิทธิพร ศรีดาวงค์, น.ส. กลิบบัว นพการณ (ไม่ประจำ), น.ส.ธารรุ่ง คำโสภะเชือก, นางต้นฝัน อโศกตระกูล, นายเพื่อนพีช หมื่นยุทธ (กรณีจำเป็น)

-เมื่อ วันเสาร์ที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ คุณดวงฤดี ไตรสุทธิ เหมอาหารทั้งหมดในร้านแจก

-ทีมผู้รับใช้บางคนลาออก บางคนติดภารกิจต่างประเทศ จึงเลือกคนใหม่แทนคนเก่า คือ น.ส.ทองแก้ว นาวาบุญนิยม และนายเพื่อนพีช หมื่นยุทธ โดยจัดแผนการทำงานและมีคณะรับ ผิดชอบ อาทิ ฝ่ายจัดซื้อได้แก่ น.ส.ปึกฟ้า นาง ยิ่งรัก น.ส.รุ่งดอกหญ้า แผนกเก็บล้างผู้รับ

ผิดชอบ ได้แก่ นายชูจิตต์ นายเพื่อนพีช นายประสิทธิ์ นายวิโรจน์ อาหารพิเศษได้แก่ นางใจรุ่ง น.ส.ทองแก้ว น.ส.ขวัญผ่อง และ น.ส.รุ่งดอกหญ้า แพนกหั่นเตรียม ล้างผัก ได้แก่ นางยิ่งรัก นางซึ่งบุชา เป็นต้น โดยบุคลากรในแต่ละแผนกเมื่อเสร็จจากงานของตนแล้วจะไปช่วยแผนกอื่นซึ่งงานมากกว่า

รับโอวาทจาก **สมณะเมืองแก้ว ตีสวโร** เน้นเรื่องอริสิด และพหุสีกัมมัง

๕ ธันวาคม ๒๕๔๙

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๓ คน
- รายงานการจัดโรงบุญที่ห้องสนามหลวง
- แจ้งพ่อค้าแม่ค้าที่มาจำหน่ายอาหารหน้าชมรมฯ ในช่วงเย็นไม่ไหวของบนทางเท้า เพราะผิดกฎหมาย

-กำหนดปิดร้าน เพื่อร่วมงานตลาดอารีเยะ ปีใหม่'๕๐ ณ ชุมชนราชธานีโอศก ต.บึงไหม อ.วารินชำราบ อุบลราชธานี ระหว่างวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๙ ถึง วันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๐

รับโอวาทจาก **สมณะเมืองแก้ว ตีสวโร** ให้หมั่นมาประชุม หากไม่มาอย่าไม่ได้ฟังการตัดสินใจในเรื่องนั้นๆ หากมารื้อฟื้นถ้าเป็นพระถึงขั้นต้องปรับอบัติ

* สาขาเชียงใหม่ (ชมร.บ.ม.)

๖ ธันวาคม ๒๕๔๙

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๕ คน
- มีผู้พักค้าง ชาย ๒ คน หญิง ๒๔ คน
- กิจกรรมนิมนต์สมณะแสดงธรรมก่อนฉันในวันอาทิตย์ยังคงดำเนินต่อไป
- ได้รับพืชผักไร่สารพิษจากชุมชนภูผาฟ้า

-กลุ่มเพื่อนธรรมและญาติธรรมจากลานนา มาช่วยงานทุกวัน

-สรุปการจัดงานโรงบุญ ๕ ธันวาคมหาราช นับเป็นปีแรกที่บริการฟรีทุกแผนก

-นางบัวดาว พรหมเลิศ ได้รับใบรับรองการเป็นครูในวิชาชีพแพทย์แผนไทย เกษัชกรมไทย แล้ว และขออนุญาตเตรียมตัวอ่านหนังสือเพื่อเตรียมสอบซ่อม วิชาเวชกรรมและผดุงครรภ์ในช่วงนี้ ไปจนกว่าจะถึงวันสอบ

-ทุกวันพุธ สมณะมาสอนธรรมะบนกระดาน และตรวจศีล นักเรียนที่มาช่วยงาน ส่วนวันพฤหัสบดี มาตรวจศีลพี่เลี้ยงเด็กนักเรียน

-จัดซื้อเครื่องซักผ้าเพื่อซักผ้าสีขาว ผ้าห่มผ้าเช็ดเท้า และผู้ป่วยที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ โดยมีผู้ดูแลรับผิดชอบคือ นางบัวดาว พรหมเลิศ และนางสาวเคียงกุไพเราะ ธาตุหินฟ้า

-กำหนดปิดร้านเพื่อร่วมงานตลาดอารีเยะ ปีใหม่ '๕๐ ณ ชุมชนราชธานีโอศก อ.วารินชำราบ อุบลราชธานี ระหว่างวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓ มกราคม ๒๕๕๐

-ยังไม่อนุญาตให้ นางรัตนาภรณ์ บุญยัง ไปช่วยงานที่สาขาหน้าสันตือโอศก อย่างถาวร

-รับโอวาทจาก **สมณะสิกลึก ฤกษ์กสิ** เน้นการทำงานที่มีขันมีตอน เพื่อฝึกตน ไม่ตามใจตน การทำงานจึงจะยังประโยชน์ตน- ประโยชน์ท่านไปพร้อมๆ กัน

๕ มกราคม ๒๕๕๐

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๘ คน
- ผู้พักค้างในชมรม ชาย ๔ คน หญิง ๒๕ คน
- นิมนต์สมณะจากพุทธสถานภูผาฟ้า นำมาแสดงธรรมในวันอาทิตย์ วันพุธเรียนธรรมะบนกระดานและตรวจศีล โดยสมณะ

-ใช้ผักไร้สารพิษในการประกอบอาหาร
ภายในร้าน โดยรับจากชุมชนภูผาฟ้าและญาติ
ธรรม

-มีนักเรียนสัมมาสิกขาภูผาฟ้านำมาฝึกงาน
ในชมรม

-กำหนดปิดร้านเพื่อช่วยเตรียมงานฉลอง
หนาวระหว่างวันที่ ๒ -๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

-แก้ไขป้ายหน้าร้าน จากเดิม “มี ๕ บาทก็
ทานได้” เป็น “มี ๐ บาทก็ทานได้”

-แต่ละแผนกรายงาน

-รับโอวาทจาก**สมณะ:สันพา สุชาติโก** และ
สมณะ:ชวนดี สุโข ในยุคข้าวยากหมากแพงแต่
ชมรมยังสามารถเผยแพร่อาหารมังสวิรัตแม้ไม่มี
เงินก็มากินได้ พวกเราประสบความสำเร็จในการ
เผยแพร่วัฒนธรรมที่กินได้ให้ประชาชนรู้จัก

สรุปรายวาทการประชุม เตรียมแห้ววอโศก ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๔๙

* กลุ่มคอยรายปลายฟ้า (๑๐ธันวาคม)

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๒๕ คน
- รายงานการเงินและการออมทรัพย์ ตลอด

จนเงินที่บริจาคเพื่อสร้างพระพุทธรูปปางตรีลักษณ์
-ส่งตัวแทนเข้าร่วมสัมมนาที่จังหวัดแพร่
(หอมบุญโศก)

-จัดโรงบุญรวม ๘ แห่ง

-หลังฤดูเก็บเกี่ยวเริ่มปลูกกะหล่ำปลี หอม
กระเทียม ถั่วเหลืองแล้ว

-จำนวนสมาชิกไปร่วมงานตลาดอาริยะปีใหม่ที่
ชุมชนราชธานีโศก ๔๕ คน ร่วมการแสดงใน
ชุดสายฝนบุญนิยมและบ้านป่าแฝกจะนำข้าวหลาม
ไปจำหน่ายในราคาบุญนิยม ส่วนสมาชิกอื่นๆ จะ
นำซาลาเปา ผักไร้สารพิษ ไปจำหน่าย

-จะนิมนต์พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์มาเยือน
ชุมชนก่อนงานฉลองหนาว ๒๔ มกราคม ๒๕๕๐

-กำหนดจัดงานครบรอบ ๒๐ ปี ดอยราย
ปลายฟ้า ๔-๗ มีนาคม ๒๕๕๐

-รับโอวาทจาก**สมณะ:ตรองดี จิตปัญโญ** โดยนำ
บทพาหุงมาสาธยาย

* กลุ่มเพื่อนบุญโศก (๘ ตุลาคม)

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ไม่ได้แจ้งจำนวน
-รายงานการจัดโรงบุญมังสวิรัตในงานมหา
ปวารณา ณ พุทธสถานปฐมโศก เมื่อ ๕
พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และการจัดโรงบุญ ๕ ชั้น
นวมหาราช รวม ๔ แห่ง

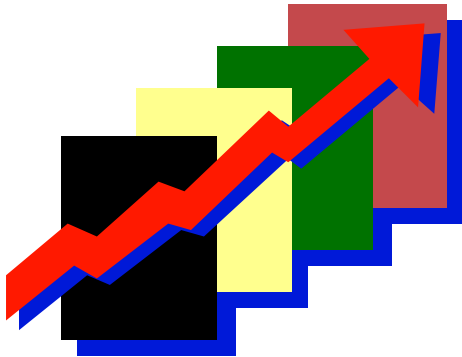
-สมาชิกรายงานการทำกิจกรรมไร้สารพิษ

-สมาชิกเล่าถึงสารทุกข์สุกดิบให้ที่ประชุม
ทราบ

-สมาชิกรายงานการปฏิบัติธรรม

-รับโอวาทจาก **สมณะ:ชุติน** และ **พระภิกษุ
กสันกรอง**

สถิติเผยแพร่สู่สาธารณชน

ธรรมเนียมกิจกรรม

	๒๕๔๕		๒๕๕๐
	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.
จดหมาย(ฉบับ)	๔๒๐	๖๑๐	๔๕๐
สิ่งตีพิมพ์ (ฉบับ)	๑๖๐	๑๒๐	๑๔๐
ดีวีดี(ชิ้น)	๒๕	๖๕	๓๔
แสดมปีบุญ(บาท)	๑,๐๐๐	๑,๔๕๐	๑,๘๕๕

ธรรมเนียมพิมพ์

สารอโศก(โรงบุญมังสวิวัติ ๕ ชั้นวามหาราช'๔๕)
 ๕,๐๐๐ เล่ม
 ดอกบัวน้อย(หนึ่ง... หนึ่งก้าว)
 ๕,๐๐๐ เล่ม

ธรรมเนียมพิมพ์

จดหมายออก ๓ ฉบับ

☆☆☆

สถิติธรรมโศต

พ.ย.	เท็บ	ซีดี	เอ็มพี 3	วีซีดี	ดีวีดี
ผู้มาติดต่อ	๒๗	๑๒	๑๖	๑๓	๑๗ ราย
จำนวนที่ยืม	๔๕๒	๒๐	๒๓	๓๔	๓๔ แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	-	-	-	-	- ราย
สื่อที่ออกใหม่	-	๔	๓	-	- แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๑๑

ขึ้น

ธ.ค.	เท็บ	ซีดี	เอ็มพี 3	วีซีดี	ดีวีดี
ผู้มาติดต่อ	๔๓	๑๒	๕	๑๔	๗ ราย
จำนวนที่ยืม	๕๑๒	๓๑	๑๗	๓๕	๒๔ แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๕	๕	๕	-	- ราย
สื่อที่ออกใหม่	-	-	๑๐	-	-แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๒๐

ขึ้น

ม.ค.	เท็บ	ซีดี	เอ็มพี 3	วีซีดี	ดีวีดี
ผู้มาติดต่อ	๑๕	๑๖	๔๐	๑๗	๓๐ ราย
จำนวนที่ยืม	๓๕	๔๖	๘๗๖	๓๘	๖๕ แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๑	๑	๑	๑	๑ ราย
สื่อที่ออกใหม่	-	๓	-	๑๕	๓๐ แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๒๕

ขึ้น

คนโง่กลัวญาติผีปีศาจ
 กลัวเสื้ออมตาง เสื้ออมยศ
 คนฉลาดกลัวบาปกรรม
 กลัวตัวเองเป็นคนโง่

ใต้ร่มอโศก

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กระรุกราน
และแก้ปัญหาของนักปฏิบัติธรรม

สารอโศก ฉบับที่ ๔ ปีที่ ๒๗(๓๐)
ประจำเดือน ร.ค.'๕๙ - ม.ค.'๕๐

✽ เพราะชีวิตประดุจโอง ๑ ใบ
โองที่มีรูรั่วรอบกีด
หากสิ่งใดสิ่งใดรั่วประสิทธิภาพ
หยุดเจ็ด.....หยุดเสีย
เร่งอุดรูรั่วจากวัดจุฬารามณ์
จากอารมณีสู่อัตตา
จากอัตตาสู่อัตตาที่เล็กละเอียดยิ่ง
จากวิภวาทสู่เรียบง่ายมกน้อย
จากวิภวาทสู่นิ่ง-หยุด-เย็น-ยอม
จากอบาย-กาม-โลกธรรม ต้องฝึกฝนเอาชนะ
โองชีวิตเริ่มมีน้ำสมบุรณ์
น้ำเหล่านี้สร้างสิ่งมหัศจรรย์ให้แก่จักรวาล !

ประชุมใหญ่สมาชิกสังฆะออมทรัพย์

แจ้งข่าวการประชุมใหญ่ รับเงินปันผล วันอาทิตย์ที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๐ เวลา ๑๓.๐๐ น.
เงินสะสมของพวกเรา ไม่มีการเข้ากระเป๋าส่วนตัว แม้กรรมการที่มาประชุม ก็ไม่มีเบิกเบี้ยเลี้ยง
เงินกองทุนนี้ให้สาธารณโภคีหยิบยืมมาตลอด งานชิ้นยักษ์ก็คือ สร้างตึกสถาบันบุญนิยม
และซื้อที่ดินหน้าวัด

ส่วนงานชิ้นเล็กก็คือให้ญาติธรรมหยิบยืมเพื่อแก้ปัญหาชีวิตที่จำเป็นต้องใช้เงิน ยืมธนาคาร
ยากกว่าของเราเยอะ

วันนี้ญาติธรรมที่คิดจะถอนเงินคืนเพราะใกล้ครบกำหนด จึงจกก็หวังว่าท่านจะต่อบุญก่อน
นี้ทิ้งไว้ทำประโยชน์ให้ชาวโศกทำกิจกรรมน่าจะดีกว่า

จึงจกขอเสนอมุมมองอีกด้าน เพื่อให้บทบาทให้สังฆะออมทรัพย์ได้ทำประโยชน์ที่มากขึ้น จุ๊ๆ

วาระที่ ๓ ของการประชุม

กองทุนสวัสดิการปล่อยเงินกู้ให้ชุมชนชาวโอศอกทำประโยชน์มากมาย แต่เพื่อมิให้ประมาทหรือล้าลุ่มลิด

คณะกรรมการจึงขอเสนอให้ การรายงานของทุกกลุ่มแจ้งภาระหนี้สินของชุมชนทุกครั้งเป็นวาระที่ ๑ ! จุ๊ยๆ

รับสมัครงานระยะสั้น-ระยะยาว

พลังบุญ ยังขาดคนอีกมาก ขอเชิญญาติธรรมมาสะสมบุญด้วยการทำงานพลังบุญ ที่กำลังพิสูจน์พาณิชย์บุญนิยมของท่าน

วันนี้เรารับสมัคร “รายชั่วโมง” ก็ยังรับ
ใครว่างสั้นๆเป็น “เดือนๆ” เราก็อยากได้
ใครอยู่ “ตลอดปี” เราก็เอา จุ๊ยๆ

วันนี้ได้คุยกับพระพุทธเจ้าปางไหน

จากญาติธรรมหมายเลข ๒๖๒๕๐๐

“อ่านหนังสือแล้วทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสำนึกในความเป็นคนมากขึ้น ข้าพเจ้ามีหวัศมากขึ้น รู้ว่าจะไรควส
ทำไม่ควรทำ ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่ายามที่ข้าพเจ้า
เหงาในยามที่ข้าพเจ้าไม่มีใครนั้นข้าพเจ้ายังมีเขาเป็น
เพื่อน“เขาในที่นี้คือหนังสือ” หนังสือเล่มนี้และอีก
หลายๆเล่มไม่เคยสอนให้ข้าพเจ้าเป็นคนไม่ดี ในยามที่
ข้าพเจ้าเหงาข้าพเจ้าก็ตั้งใจยังมีสิ่งๆนี้คือแรงกระตุ้น
เมื่อข้าพเจ้าก่อแค้นหรือไม่มีใครข้าพเจ้ายังมีเขาคนนี้
ในชีวิตข้าพเจ้านั้นเป็นคนประเสริฐที่สุดแล้วที่มีสิ่งๆ
เทียบยื่นเข้ามาในชีวิต ข้าพเจ้าขอขอบคุณในทุกสิ่ง
ทุกอย่างในสากลโลกนี้ ที่เทียบยื่นแต่สิ่งๆนี้ให้ข้าพเจ้า”

พระพุทธเจ้าของเรา การได้พบปะ ฟังท่านตรัสสอน เป็นเรื่องยิ่งใหญ่ เป็นบุญแท้ของชีวิต
แต่ถ้าเราจะพิจารณาให้ดี ก็จะพบว่า**พระพุทธเจ้าท่านไม่ได้มี ๑ แต่ท่านมีหลายปางหลาย
มิติ** จากหนังสือ จากเทป จากแผ่นซีดี สารพัด

การไม่พบปะพระพุทธเจ้าปางอื่นๆ ถือว่าโง่หรือฉลาด จุ๊ยๆ

ธัชพิช ตี้อาหารของชีวิต ไม่ใช่โปรตีน

“อาหารการกินก็กินถึงเนื้อหมูทั้งตัว บั้วไปหมดในระยะนี้ ขอยอมรับว่าศีล ๕ แย่พอควร แต่พยายามกินเนื้อหมูน้อยที่สุด ทำยากจริงๆ ไม่ใช่เพราะติดอร่อย เพราะบางครั้งไม่ได้ทำมังสวิรัต เลยต้องจำเป็นกินโปรตีนจากสัตว์ เหตุจากเป็นคนไม่ใช่แข็งแรงอะไร เลยกินผสมกันไปเท่าที่ทำได้ในแต่ละครั้ง.....”

มังสวิรัตไม่รอดเพราะห่วงสุขภาพก็มีมาก

ญาติธรรม สรรณา เจริญศรีเกษม (อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา)

ก็เข้าวงจรเรื่องนี้พอดี

ไม่มีถั่วเราก็เอาข้าวกล้องเป็นหลักก็ยังได้ ความกังวลในสุขภาพ โดยเฉพาะเชื่อตามๆกันมาว่าชีวิตต้องกินเนื้อสัตว์ เราก็กินมาแล้ว

ชีวิตต้องกินถั่ว ต่อไปคงต้องวาง เหลือแต่ข้าวกล้องถ้าจะดี ใครจะพิสูจน์ใหม่เอ๋ย

ห่วงสุขภาพกินไปก็เป็นที่รักกายทิฐิ”นะจ๊ะ จุ้ยๆๆ

(ปล. เจ้าตัวอยากได้พี่เลี้ยงเด็ก ใจเย็น เป็นคนดี ให้โทรไปที่ ๐๗๔-๓๕๔๐๔๖ จึงจกช่วยประกาศให้)

พ่อท่านติดอะไร

ทัศนะต่อทุนนิยมและแนวทาง

การต่อสู้ของอโศก

ธุรกิจการค้าขายมันไม่หยุด และโหดร้ายมากขึ้น จนเกิดไฟประลัยกัลป์ ใหม่ม็โลก เมื่อเราจะอยู่กับสังคมกับโลก จึงต้องช่วย ช่วยเท่าที่เราจะช่วยให้ เรา จะไม่ทำให้เป็นวิบาก เป็นหนี้ให้ตัวเอง

พวกเรามาประชุมกันเพื่อ ปรีक्षा จะรวมอะไรมากขึ้นทั้งนิตินัย และพฤตินัย

โดยจิตวิทาสังคม ถ้าตั้งเป็นสหกรณ์ไม่ทำขาย บริษัทของเราตั้งขึ้นมาเพื่อขาดทุนให้มากที่สุด เท่าที่จะทำได้

มันเป็นสิ่งที่ช่วยมนุษยชาติ นี่ฉิลิกซึ่ง มันวิเศษตรงนี้

และขณะเดียวกัน พวกเราก็ก้าวหน้าตลอดเวลา เพราะได้ซัดเกลากิเลสตัวเอง

(สรุปโอวาทพ่อท่าน ในการประชุมเศรษฐกิจบุญนิยม ชุมชนสันตอโศก เมื่อวันที่ ๒ ต.ค.'๔๙ ณ อาคารสถาบันบุญนิยม)

อยู่ในโลกอย่างมีความสุข

“แต่ก่อนดิฉันอ่านหนังสือแพรว ดิฉัน lips พลอยแกมแพรว แต่ที่แปลกมากคือ ตั้งแต่ได้เข้ามาคบหากับกลุ่มอโศกแล้ว หนังสือเหล่านี้ดิฉันไม่ได้อ่านเลยล่ะ ทุกวันนี้นอกจาก น.ส.พ.พิมพ์รายวันแล้วก็เพื่อรอแต่สารอโศก ดอกทงู้า ดอกบัวน้อยล่ะ รู้สึกอ่านแล้วทำให้มีกำลังใจที่จะมีชีวิตสู้ต่อไป เพราะที่ทำงานบางครั้งก็เจอคนทำงานด้วยกันที่ไม่มีศีลเลย ก็ได้แต่ให้อภัยเขา ดิฉันจะช่วยงานทุกอย่างไม่ว่าหนักเบา คงเป็นเพราะผลของการได้อ่านหนังสือดีๆ ที่ท่านส่งมาให้นี้แหละล่ะ ดิฉันวิเคราะห์ตัวเองว่านิสัยของตนเองเข้ากับหมู่กลุ่มได้ดีเนื่องจากเราไม่ชอบเอาเปรียบ เราไม่ชอบมุสา ไม่ชอบนั่งดูตาย ถ้าเราช่วยเขาได้ จะช่วยกันที ฯลฯ ดิฉันว่าที่ใดๆก็ไม่เหมาะกับดิฉันเท่าที่วัดสันตอโศกล่ะ ตอนนี้ก็พยายามกินมังสวิรัต.....”

จึงจกคิดถึง คติชีวิตข้อหนึ่ง “เครื่องครัดที่ตน - ผ่อนปรนผู้อื่น” อยู่ที่ไหนก็ร่มเย็นทั้งเขาทั้งเรา จุ๊ๆ

ประชาชนคนที่รัฐบาลแสวงหา

จากญาติธรรมสุรศักดิ์ สุตะปัญญา (อ.อมก๋อย จ.เชียงใหม่)

“แต่การปฏิบัติธรรมของพมก็คิดว่าดีอยู่ครับ คือ สามารถเลิกเหล้าบุหรี่ได้เด็ดขาด การพนันไม่เล่น ไม่ซื้อหวยเบอร์ ช่วยกันทำมาหากินกับภรรยา คือ ขายปลาตองโกกับน้ำเต้าหู้ ขายขนม และกินมังสวิรัตทุกๆ วันพระครับ ส่วนข่าวคราวต่างๆก็ติดตามอ่านจากหนังสือดอกทงู้าและสารอโศกครับ อ่านหนังสือดอกทงู้า สารอโศกมานานพอควร สิ่งหนึ่งที่พมได้รับคือเป็นคนที่มีคุณค่าของเวลาเพิ่มมากขึ้น รู้จักมองอนาคตของตนเองว่า จะทำอะไรต้องอยู่ในกรอบของศีลธรรม จริยธรรมอยู่เสมอ ทั้งจริงแล้วอยู่ชนบทบ้านนอกก็ยังหากินผักทงู้า พืชผักธรรมชาติ ค่อนข้างง่าย หากินง่าย คนเราถ้ารู้จักพอชีวิตก็มีความสุขครับ คือไม่โลกจนเกินไป อยู่ที่นี้พมยึดหลักของความพอเพียง.....”

ธรรมะนั้นเป็นนอกกาลิโก เพราะไม่ว่ายุคไหนสมัยใด ก็จะต้องปฏิบัติแบบนี้

ปฏิบัติแล้วได้“หูอินวัน” คือประโยชน์ตนและประโยชน์ท่าน ตัวเองได้ละกิเลสได้สบาย สังคมก็ได้ประโยชน์ด้วย อย่างน้อยเราก็ไม่ใช่ตัวปัญหาที่บ้านเมืองต้องพุ่มพุ่มที่เรา จุ๊ๆ

ตามหวังคือพลังขับเคลื่อนของชีวิต

จากญาติธรรมวิษณุ วงษ์เสนา (อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น)

“พมได้ทำการลดของกินของใช้ ไม่สะสมวัตถุทรัพย์ ให้เหลือบางส่วนที่จำเป็น เพื่อเป็นเครื่องอาศัยในการดำรงชีวิต จากนั้นก็เรียนรู้อารมณ์ในสิ่งที่ยังติดมาก ทำให้น้อยลงได้ และส่วนที่น้อยก็ทำให้จางหายไป ปัญญาพมจึงเกิดขึ้นในใจตนเป็นสิ่งที่ลึกซึ้งมาก พมจะต้องพยายามทำให้ฐานภูมิธรรมสูงขึ้นกว่าเดิม เพราะ

ต้องการจะเป็นนักบวชในสันตโศก...”

ชีวิตมนุษย์ที่พัฒนาต้อง “กิน-รู้-อยู่-ฟัง-เป็น” รู้เท่าทันอายตนะพอสสมควร เพื่อเข้าสู่ชีวิตเรียบง่าย ขณะเดียวกันก็เริ่มมาเอาชนะ “อารมณ์”

ญาติธรรมวิษณุตั้งใจจะบวช แล้วญาติธรรมอื่นๆตั้งเป้าชีวิตอย่างไร อยู่ไปวันๆหรือมีเป้าหมายยิ่งใหญ่กว่านี้ บอกหน่อยได้ไหม จู๊ย์ๆๆ

สู่แล้วแพ็ดกว่าไม่ตีสู่!

บ่นมาจากญาติธรรม สุมาลี แสงอำนาจ (อ.สามชุก จ.สุพรรณบุรี) “กับตบะที่เคยตั้ง แต่รู้สึกฝ่ายพญามารจะเป็นฝ่ายชนะทุกที เอ้อ.....”

จึงจากอ่านแล้วก็ยังนึกอนุโมทนา “แพ้” แปลว่า “ได้สู้” แล้วสักวันเราก็จะชนะ พระท่านจึงสอนว่า ทำได้แต่อย่าถอย “สู้ต่อไป” อริยมรรคองค์ ๘ ยังต้องมี “สัมมาวายามะ”เลย ฆราวาสธรรมก็ยังมี “ทมะ” “ขันติ” ทั้งหมดนี้เป็นตัวช่วยทั้งนั้น จู๊ย์ๆๆ

บันได ๓ ขั้นตัดโกรธได้ผล

ญาติธรรมบุญญควาร หมาดก (อ.เมือง จ.ยโสธร) นอกจากจะมีชีวิตปลอดอบายมุขทุกชนิด ถือศีล ๕ มาหลายสิบปี เจ้าตัวขยับเลื่อนฐานการปฏิบัติธรรม มาจัดการที่อารมณ์ “.....ได้ตั้งใจระงับความโกรธได้มานานแล้ว ด้วยขั้นต อภัย ไม่เคยเกิดเรื่องเกี่ยวกับความโกรธเลยในชีวิต.....”

- สาธุๆ สำหรับคนไม่มีบารมีหรือปฏิบัติไม่เป็น จึงจกก็จะแนะว่า
- ข้อ ๑ ความโกรธไม่มีตัวตน อยู่ที่ใจเราเท่านั้น ทำให้เกิดกับคนอื่นเขาจึงไม่โกรธ (เข้าใจไหม)
- ข้อ ๒ การล้างความโกรธเป็นเรื่องสำคัญกว่าความชั่ว - ความไม่ดี - ความผิดพลาด ของคู่กรณี (ยอมรับไหม)
- ข้อ ๓ เมื่อโกรธอย่าระบายออกทางกาย และทางวาจาแม้เล็กแม้น้อย อย่าให้ใครมารู้ได้กับ

เราก็ยังดี(เริ่มฝึกฝนจากของจริง) แล้วสั่งสอนตัวเองให้ปล่อยวาง(ธรรมวิจย) ที่ทำไม่สำเร็จเพราะไม่ปฏิบัติตามกติกาข้อนี้ ขอยืนยัน จุ๊ยยๆ

ต้องรู้บันไดขั้นต่อไป

ญาติธรรมฝูงหนูญ สุขเกษม (อ.เมือง จ.เชียงราย)

“ข้าพเจ้าปฏิบัติธรรมโอศกมาก็ ๒๕ ปีแล้ว จะครบ ๒๕ ปีในวันที่ ๒๐ พ.ย.๕๙ อายุย่างเข้าเบญจเพศพอดีเวลานี้อายุก็ปาเข้าไปเลข ๗๐ แล้ว ข้าพเจ้ายังปฏิบัติศีลอย่างสม่ำเสมอ ศีล ๘ ข้อข้าพเจ้ายังไม่บริสุทธิ์อยู่คือข้อ ๑ กับข้อ ๖ ก่อนตายข้าพเจ้าจะทำให้ได้นับต่อแต่ไปคือจะไม่บ้ายุงและแมลง สรุบข้อ ๖ ถ้าข้าพเจ้าเอาจริงมันไม่ยากเท่าข้อ ๑....”

ตัวเองก็ต้องรู้ข้อบกพร่องที่จะต้องแก้ไข ส่วนเมื่อไหร่จะฮึด ก็คงต้องหาแรงบันดาลใจ โดยจะสร้างเองหรือสิ่งแวดล้อมกระตุ้น ก็เลือกเอา

การอยู่ในหมู่กลุ่มมิตรดีสหายดี ถือเป็นตัวช่วยๆให้เราอยากปฏิบัติที่ดีที่สุด จุ๊ยยๆ

ไฟเผาขยะ ตบะเผากิเลส

คุณสุรตนา : กินอาหาร ๒ มื้อ ไม่จู้บจิบ ๑ มื้อในวันพระ

คุณรัชนี : กินมังสวิรัตบริสุทธิ์ ๒ มื้อ

พ่อภมร : สวดมนต์ด้วยความประณีต รักษาศีล ๕

คุณดาวนิล : กินอาหาร ๑ มื้อในวันพระ ๒ มื้อในวันธรรมดา เช้า และกลางวัน

คุณใบเตยวัน : ขยัน ไม่นอนกลางวัน เลิกขี้เกียจ

คุณแก้วตะวัน : รักษาอารมณ์ให้สดชื่นแจ่มใส

คุณสุพิน : กินอาหาร ๒ มื้อ

น้องมายด์ : ไม่ดื่มน้ำอัดลม

แม่พวงข้าว : ตั้งใจปฏิบัติธรรมให้สูงขึ้น ไม่กินของหวานตลอดพรรษา

คุณสุนีย์ : มาวัดอย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง

(หมายเหตุ เก็บตกจากรายงานการประชุมของกลุ่มเพื่อนบุญอโศก วันจันทร์ที่ ๑๐ ก.ค. ๒๕๕๙)

จ๊องกอล์ฟ

♣ ตติประจำเดือนนี้

สู้กับมาร(กิเลส)แม่แพ่ นั่นแหละแสดงว่าเราเป็น“พระ”

วันนี้ได้รับการรายงานผลจากสมาชิก คอลัมน์น้ำจืด จาก **คุณชญาตุตม์** กทม. จึงได้ รียนนำมาเสนอค่ะ คุณชญาตุตม์ได้แยกรายละเอียด ในการปฏิบัติมาเป็นข้อๆ ขอเชิญติดตามได้เลยค่ะ

ฉบับนี้ขอรายงานการนำน้ำปัสสาวะมา ใช้ นอกเหนือจากการดื่มค่ะ

- ดิฉันได้นำน้ำปัสสาวะมาใช้ประโยชน์ ในการสมานแผล เวลาถูกมีดบาดหรือมีบาดแผล เกิดขึ้นได้ ทดลองนำน้ำปัสสาวะมารักษา รู้สึก ว่าแผลติดเร็วขึ้นและหายเร็วขึ้นค่ะ

- นำมารักษาโรคผิวหนัง เช่น กลาก เกื้อน โรคน้ำกัดเท้า ได้ทดลองใช้ปรากฏว่าโรค ผิวหนังดังกล่าวหายค่ะ

- นำมาล้างหน้าแทนสบู่ เวลาใช้สบู่ล้าง หน้าจะปรากฏว่าหน้าจะแห้งและเป็นขุย เนื่องจาก น้ำมันที่ผิวหนังถูกสบู่ล้างออกหมดทำให้ผิวแห้ง แต่ถ้าใช้น้ำเปล่าล้างจะรู้สึกหน้าไม่สะอาด สิ่งสกปรกไม่ถูกล้างออกและหน้าจะมัน จึงได้ ทดลองนำน้ำปัสสาวะมาล้างหน้าดู ปรากฏว่า รู้สึกหน้าสดขึ้น สะอาด สิ่งสกปรกถูกล้างออก

หน้าไม่เหนียวเหนอะหนะ และความมันจะถูก ล้างออกในปริมาณที่พอเหมาะคือหน้าจะไม่รู้สึกมัน แต่จะมีความมันบางส่วนยังอยู่ไม่ถูกล้างออกหมด ซึ่งจะรักษาไม่ให้เกิดผิวน้ำแข็งและเป็นขุยที่ผิวหนัง

-จากการนำมาล้างหน้าเกิดผลพลอยได้ คือทำให้ผิวชุ่มชื้นดำขึ้น เพราะปกติดิฉันเป็นคนผิวบางและสีอ่อนไม่ดำ จึงทำให้ดูหน้าเข้มขึ้น

-ส่วนการนำมาดื่ม ขอยืนยันอีกหนึ่งเสียง ว่า ทำให้ร่างกายสร้างภูมิคุ้มกันขึ้น จึงทำให้มี สุขภาพค่อนข้างดี เวลามีอาการจะเป็นไข้หวัด เมื่อดื่มน้ำปัสสาวะ อาการดังกล่าวจะหายไป คิดว่าร่างกายคงจะสร้างกลไกทางธรรมชาติขึ้นมาในร่างกาย เพื่อให้ร่างกายมีภูมิคุ้มกันเอาชนะเชื้อ โรคในร่างกาย จึงทำให้เชื้อไข้หวัดหายไป ดิฉันจึง ไม่เป็นโรคหวัดอีกเลยตั้งแต่ดื่มน้ำปัสสาวะทุกวัน จะดื่มตอนเช้าหลังตื่นนอน แต่ถ้าวันไหนมีอาการจะเริ่มเป็นก็จะดื่มเพิ่มอีก ๑ แก้ว สังเกตว่าพอวันรุ่งขึ้นอาการจะหายเป็นปกติ

น้ำปัสสาวะไม่ใช่ยาวิเศษรักษาโรค แต่ เป็นสิ่งที่เมื่อเข้าสู่ร่างกายเราแล้ว ร่างกายจะ สร้างกลไกทางธรรมชาติให้เกิดขึ้นในร่างกาย เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันให้กับร่างกายของเรา จึงทำให้ เรามีภูมิคุ้มกันตามธรรมชาติเกิดขึ้น ความคิดนี้ เป็นความคิดของดิฉัน ซึ่งไม่แน่ใจว่าจะถูกต้อง มากน้อยอย่างไร แต่สังเกตจากตนเองค่ะ

ระหว่างสุขภาพกายและสุขภาพจิตนั้น ถ้าจำเป็นต้องเลือก ควรเลือกสุขภาพจิตก่อน เพราะคนที่สุขภาพกายดี แต่สุขภาพจิตไม่ดีนั้น เป็นอันตรายทั้งแก่ตนเอง ผู้อื่นและสังคม ส่วนคนที่สุขภาพจิตดี แม้สุขภาพกายจะไม่ค่อยดี ก็ยังหาความสุขในชีวิตได้มากกว่าจริงไหมครับท่านผู้อ่าน? ดังเรื่องราวของพรานป่าผู้หนึ่ง ซึ่งผู้เขียนขอนำมาเล่าในที่นี้

.....นายวันมีอาชีพในการทำนา คือปลูกข้าวพอเลี้ยงครอบครัว ส่วนอาหารนั้นหาได้ง่ายสบายมาก กุ้ง-ปู-ปลา-หอย มีอยู่รอบข้างอย่างสมบูรณ์ เพราะสภาพแวดล้อมยังไม่ถูกทำลาย และคนในหมู่บ้านก็ยังไม่มาก อาชีพล่ารอกของนายวันคือเป็น “พราน” ล่าสัตว์ป่า ซึ่งมีอยู่ชุกชุมมากมายในตอนนั้น วันหนึ่งนายวันแบกปืนลูกซองเข้าป่าไปล่าสัตว์เช่นเคย คราวนี้เขาไปคนเดียว ไม่ได้ชวนเพื่อนพรานไปด้วย นายวันเดินข้ามเขาข้ามห้วยไปจนตะวันสาย แล้วสายตาก็มองเห็นรอยเท้าแก้งเขาตัวหนึ่ง เป็นรอยใหม่อยู่ เขารีบเกาะรอยตามแก้งตัวนั้นไปทันที

...แก้งตัวนั้นเดินกินหญ้าอย่างเพลิดเพลิน นายวันเห็นแก้งห้องโตเดินอ้อยอ้าย ก็รู้ว่าเป็นแก้งสาวกำลังห้อง จึงประทับปืนขึ้นยิงทันที แก้งร้องด้วยความเจ็บ

ปวดมีเลือดสาด และรีบวิ่งหนีไปอย่างรวดเร็ว.....พรานวันผิดหวังอย่างมาก ที่คิดว่าแก้งจะต้องตายอยู่ตรงนั้นแล้ว แต่แก้งกลับวิ่งหนีไปได้เขารีบวิ่งตามแก้งตัวนั้นไปทันที พบว่ารอยแก้งเดินลงไปที่หนองน้ำที่อยู่ใป่าแห่งนั้น เขาเองตามไปหมายจะยิงซ้ำ... และเห็นแก้งกำลังกินน้ำอยู่ด้วยความกระหาย เขายกปืนเล็งไปที่แก้ง ขณะที่แก้งเงยหน้ายกหัวขึ้นจากร้ำน้ำพอดี.....

นายวันเห็นสายน้ำพุ่งออกมาจากตรงแก้มของแก้ง ซึ่งรูอันนั้นเกิดจากกระสุนปืนนัดแรกของนายวันนั่นเอง สายน้ำพุ่งออกมาพร้อมกับสีเลือดอันแดงฉาน เป็นภาพที่นายวันเห็นแล้วต้องลดปืนลง มีความสงสารเกิดขึ้นอย่างไม่รู้ตัว.....

นับตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นมา ภาพแก้งที่กำลังกินน้ำ และเลือดที่ไหลพุ่งออกมาจากแก้มของมัน เป็นภาพที่ติดอยู่ในจิตสำนึกของนายวันเสมอ ในที่สุดนายวันคิดว่า ตนเองได้กระทำชั่ว ฉ่าสัตว์ตัดชีวิตมามากมาย อายุก็มากแล้ว ลูกก็โตแล้ว และมีครอบครัวเป็นฝั่งเป็นฝาหมดแล้ว จึงตัดสินใจหยุดกระทำชั่วโดยสิ้น

เชิง ลาเมียและลูกไปบวชเป็นภิกษุ

บวชไปได้ ๔-๕ พรรษา ก็

มีเหตุการณ์เกิดขึ้น พระภิกษุวันเกิดเป็นผีที่ใต้คาง ผีนั้นบวมใหญ่โตอย่างรวดเร็ว พระภิกษุวันได้รับความเจ็บปวดเป็นอย่างมาก เมื่อผีแตกแทนที่แผลจะหายสนิท ปากแผลกลับมีรอยเป็นรู เวลาฉันน้ำหรือฉันน้ำแกง น้ำนั้นจะรั่วออกตามรูที่อยู่ใต้คาง ต้องเอาผ้าคอยรับ และหากระโถนรับอีกชั้นหนึ่ง ช่างเป็นการทรมาน พระภิกษุวันเสียเหลือเกิน....พระภิกษุวันคิดว่า เมื่อตนเองหยุดฆ่าสัตว์ หันมาบวชแล้ว คงจะหนักกรรมชั่วที่ตนเคยทำพินได้ แต่กรรมนั้นหาพินไม่เหมือนกับการเอา”สารส้ม”ไปกวนน้ำในตุ่มให้ใส แต่ตะกอนสกปรกนั้นไม่ได้หายไปไหนมันนอนอยู่ก้นตุ่มนั่นเอง **เหมือนกรรมของพระวันที่ทำไว้และตามมาเป็น”รอยกรรม”**

◇ ปรีดี อุทวัพย

อิสระเสรี

ร้องอ.อ.อ.
เป็นหนึ่งในใจ

อย่ามายุ่งกับฉัน !

อย่ามาก้าวร้าวงานของฉันนะ !

เรื่องของฉัน เธอไม่เกี่ยว ! ฯลฯ

ในแต่ละวัน จะมีผัสสะมาทดสอบจิตใจเราเสมอ

บางวันก็สอบผ่าน มีความสุข บางวันสอบไม่ผ่าน ก็ทุกข์ ร้อนรนในจิตใจ บ่อยวันที่มีทั้งสองอารมณ์ อะไรมากอะไรน้อยก็แล้วแต่ความสามารถของจิตขณะนั้นๆ ก็ต้องสู้กันไปตามประสาของคนที่ยากพันทุกข์ แต่ก็ยังไม่พ้นสักที ก็พ้นได้บ้างเป็นเรื่องราว ต้องค่อยๆ ล้างสมองไป เหมือนหยอดกระปุกออมสิน ลักวัน.....สักชาติ.....คงจะเต็ม

วันนี้.....เจอผัสสะอีกแล้ว

มีคนมาแย่งทำงานที่ฉันทำเป็นประจำ ซึ่งเป็นงานที่ฉันชอบ ฉันทำด้วยความยินดีพอใจ เขาทำโดยไม่ขอ ไม่บอกกล่าวก่อนเลย

ฉันรู้สึกไม่พอใจ แต่ก็ได้ไม่พอใจอะไรมากมาย จึงระงับจิตในความไม่พอใจนั้น แล้วก็วางใจ แต่สักพัก...มันก็ผุดขึ้นมาอีก ใจมันกรุ่นๆ ชุ่นๆ ระบายจิตใจฉันอยู่เรื่อยๆ ไม่แรง แต่ก็ไม่จบ

ทำไม ? ! ?

ฉันไม่ชอบเขา ทำไมเขาแสดงพฤติกรรมที่น่ารังเกียจอย่างนี้ เขาอยากแกล้งฉันหรือ?

จิตใจฉันมันซังเขา มันอยากจัดการเขา

อย่าเลย ให้อภัยเขาเถิด อย่าจองเวรเขาเลย

ก็พอวางใจได้ สงบระงับจิตได้พอสมควร

ทำไม ? ฉันต้องไม่พอใจ

ไม่พอใจเขาละหนึ่ง แต่อีกอย่างหนึ่งก็คือ งานนี้ มันเป็นงานที่ฉันทำให้บุคคลที่ฉันเคารพ ฉันจึงอยากทำ สม่ครใจทำ และมีความยินดีพอใจในการทำมาก งานนี้มันเป็นงานที่ใครๆ ก็ทำได้ แต่พอฉันทำฉันก็ยึดเป็นเจ้าของแล้ว

อย่าหลงติดยึดถือหอบหวงเลย

อีกอย่างที่สำคัญคือ ฉันคงติดยึดผู้ที่ฉันเคารพ อันนี้คงเป็นตัวบงการใหญ่ที่ทำให้ฉันไม่พอใจ

ฉันเคารพนะดีแล้ว แต่ฉันไม่ควรติดยึด เพราะความติดยึดมันเป็นอัตตาที่ทำให้เกิดกิเลสโลก โกรธ หลงได้ง่ายๆ อารมณ์ฉันจะแปรปรวนเพราะมัน

ฉันลองเปรียบเทียบกับคนที่เขาไม่มีความติดยึดตรงนี้ ดูเขาอิสระเสรี ไม่ต้องกังวลใจ ตีจั่งพอคิดเปรียบเทียบกับได้อย่างนี้ ทำให้ฉันปล่อยวางตัวติดยึดลงได้เช่นกัน

ฉันเห็นจิตตัวเอง ที่มันว่าง เบา สบาย อิสระเสรี

สภาวะจิตแบบนี้ดีจังเลย สำหรับฉันอาจจะยังไม่เที่ยง ฉันอาจจะหน้ามืดเพรีตไปกับกิเลสอีกเมื่อไรก็ได้ ฉันจะจำสภาวะจิตนี้ไว้ จะต้องพากเพียรล้างสมองให้ได้บ่อยๆ สักวันจิตวิญญาณของฉันคงจะอิสระเสรีได้อย่างแท้จริง.

✿ ขวัญอิสรา

สืบสานบัณฑิตบุญนิยม ครั้งที่ ๑

ที่พุทธสถานสันตือโสศก วันอาทิตย์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๐

หากย้อนคืนวันได้ลูกๆหลานๆชาวโอศกในวันนี้ คงได้แปลกใจกันบ้างแหละว่า ชาวโอศกในคืนวันก่อนเก่า ค่อนข้างจะไม่ให้ค่ากับการศึกษาตามค่านิยมของสังคมโลกยุคๆเอาซะเลย แต่เหตุใดในปัจจุบัน กลับส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้มีศักยภาพที่ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ให้ชนขยายไปเรียนได้ ตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และแม้แต่ในระดับปริญญาเอกกันเลยทีเดียว

อีกทั้งยังมีดำริให้จัดงานรวบรวมผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาทั้งตรี โท และเอก ไม่ว่าจะจากสถาบันใด ทั้งในและต่างประเทศให้มาพบกัน โดยมีบัณฑิตที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาในปีนี้เป็นจำนวน ๑๙ คน เป็นสีล้นหลักของงาน ส่วนผู้อื่นที่เคยได้รับปริญญามาแล้วให้มาร่วมงานฉลองกันด้วย

ปีนี้จัดเป็นปีแรกที่สันตือโสศก กำหนดวันกันขึ้นมากกระชั้นมาก มีการติดต่อสอบถามกันโดยใช้เทคโนโลยีที่แสนจะทันสมัย ทั้งโทรศัพท์ ทั้งอินเทอร์เน็ต ทั้งจดหมายและฝากข่าวบอกกันปากต่อปาก เป็นปีแรกจึงได้มีบัณฑิตชาวโอศกสวมชุดครุยมาพบหน้าคำตากันได้ถึง ๑๘๐ คนโดยประมาณ จากทั่วประเทศ นับเป็นงานที่คึกคัก อบอุ่น แปลกใหม่ กว่าหลายๆงานของชาวโอศก

ด้วยปีแรกของงานนี้ผู้ประสานงานพยายามบริหารจัดการครู เพื่ออำนวยความสะดวกและอำนวยความสะดวกประหยัด ให้เพื่อนพ้องน้องพี่ ขอเข้ามา พาตัวมาให้ได้เออะ ส่วนครูจะจัดหาไว้ให้ งานนี้ นศ.ปช.ที่อยู่ในพื้นที่ร่วมแรงร่วมใจกันเตรียมของที่ระลึกอันทรงคุณค่า รับประกันความประทับใจไว้สำหรับบัณฑิตทุกคน ที่มาลงทะเบียนร่วมงานครั้งนี้ด้วยใจเกินร้อย เตรียมของ-จัดหา-ช่วยกันทำ

คนละไม้คนละมือ งานฝีมือที่เป็นชิ้นงานจากใจจึงออกมาพอเพียงกับรายชื่อพี่น้องที่ตอบรับการมาร่วมงานทุกคน

เข้าวันอาทิตย์ที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๐

รับวันใหม่ด้วยการใส่บาตรทำนุสมณะและสิกขมาตุ บัณฑิตที่เข้าพื้นที่เร็วก็จะสวมครุยเรียบร้อย รับประทานอาหารที่เตรียมไว้ให้ นั่งแถวรอใส่บาตร เป็นแนวยาวต่อเนื่องตลอดซอยกลางหน้าศาลาวิหาร ส่วนผู้ที่เพิ่งจะเข้ามาในพื้นที่บางคนก็มาร่วมใส่บาตรกันก่อนแล้วจึงไปสวมชุดครุย ชาวชุมชนและชาววัด รวมถึงนักเรียนลัทธิมาลิกขา พวกนี้มาดูภาพแปลกตาที่น่าประทับใจ **บัณฑิตบางคนที่มีเจ้าตัวน้อยๆ ทั้งจูงทั้งอุ้มมาด้วยก็ได้ร่วมเป็นสี่ส้นบรรยากาศ**

มีการบวงสรวงแสดงความยินดีกับบัณฑิตใหม่ จากน้องๆลัทธิมาลิกขาลันตือโศก และพี่ๆศิษย์เก่า ลัทธิมาลิกขาจากหลายหลากที่ เคยคุ้นหน้าคุ้นตา แล้วห่างหายไปนาน กลับมาครั้งนี้ก็ถูกบวงสรวงทักทาย แสดงความยินดีที่ได้เจอกัน ทำเอาพี่ๆที่สวมชุดครุยตกอกตกใจ แอบๆเดินเลี่ยง เล็ดลอดการบวงสรวงจากน้องๆกลุ่มนี้ผู้มีชื่อและเสียง(อันดังมากๆ)

หลังจากใส่บาตรกันให้ท่านสมณะและสิกขมาตุเห็นหน้าเห็นตากันแล้ว ก็ไปบำเพ็ญประโยชน์ ภายในชุมชน เก็บกวาดไปไม้บริเวณลานวัด ทำความสะอาดบนศาลาวิหารพื้นปีเจดีย์พระบรมสารีริกธาตุ และช่วยล้างจานที่ชมร.หน้าลันตือโศก จากนั้นก็รวมตัวกันฟังธรรมจาก**พ่อท่านและท่านจันทร์** ในหัวข้อ

“บัณฑิตจะไปนิพพานได้อย่างไร” ใน
โอกาสนี้พ่อท่านได้ทำความเข้าใจกับ
บัณฑิตชาวอโศกทุกคนว่า

“ชุดครูยที่เราใช้สวมใน
พิธีพระราชทานปริญญาบัตรเป็น
สัญลักษณ์ว่า เป็นผู้สำเร็จการ
ศึกษาระดับหนึ่ง เราได้รับพระ
มหากรุณาธิคุณจากพระองค์ท่าน
ที่ได้พระราชทานปริญญาบัตรแก่
พวกเรา เรารัก เคารพ เทิดทูน
พระองค์ท่านในความมีคุณธรรม

พระองค์ท่านเป็นถึงกษัตริย์ เป็นเจ้าฟ้าเจ้าแผ่นดิน แต่พระองค์ท่าน

ทำตัวติดดินลงมาช่วยรับรู้อับปาง ทุกข์สุขของชาวนาสามัญชน ดังที่เราเห็นปรากฏเป็นข่าวในพระราชสำนัก
อยู่ทุกๆวัน ดังนั้นการที่เราสวมชุดครูยแล้วมาทำตัวติดดินร่วมบำเพ็ญประโยชน์กันในวันนี้ ถือเป็น
การเดินทางตามรอยพระบาทที่พระองค์ท่านทรงปฏิบัติเป็นแบบอย่างให้แก่พวกเราว่า **แม้เราจะสำเร็จการศึกษา
แล้วสังคมให้ค่า เรียกขานว่า“บัณฑิต” แต่เราก็ไม่หลงตัว หลงค่าไปตามกระแส หากแต่กลับเข้าใจ
ในคุณค่าแห่งความเป็นบัณฑิต ที่พระองค์ท่านทรงแสดงให้เห็นเป็นแบบอย่างอย่างนี้”**

จากนั้นพ่อท่านก็ได้เล่าถึงที่มาของงาน “**ทำไมต้องสืบสานบัณฑิตบุญนิยม**” โดยขยายความ
คำว่า “**บุญนิยม**” เทียบกับ “**ทุนนิยม**” แจกออกไปถึง **หฐหรานิยม อบายมุขนิยม บริโภคนิยม อำนาจนิยม
และวิถีดารนิยม** อีกทั้งขยายอีกว่า เมื่อก่อนอโศกในยุคแรกต้องสร้างตัว ต้องเข้ม ต้องแข็งแรง
เครื่องครัด จริงจัง เพราะต้องการหัวเชื้อเติมโลกุตระให้เป็นแก่นที่แน่นไว้ก่อน จำเป็นต้องใช้วิธีการพราก
ไม้สดที่ชุ่มด้วยยางออกจากรู้น้ำ เพื่อให้แห้งแล้วจึงจะจุดไฟติด หากไม่ทำดังนี้จะจุดไฟติดได้อย่างไร

เมื่อมาถึงเวลานี้กาละนี้แล้วอโศกเราต้องล้มผัสสัมผัสกับบุคคลภายนอกมากขึ้น และพ่อท่าน
ก็ได้ประเมินประมาณความเป็นอโศก ณ **วันนี้แล้ว จึงส่งเสริมให้ลงสนามฝึกในบทบาทของผู้ไปร่วม
เรียนร่วมศึกษากับสังคมภายนอกได้ โดยแต่ละคนก็ต้องมีศีลและธรรมะค้ำครองตนอย่างเพียงพอด้วย
เหมือนกัน**

ธรรมะกัณฑ์นี้ทำให้ลูกหลานชาวอโศกที่ได้ยินได้ฟัง ก็ได้เกิดความเข้าใจชัดขึ้น ในความสำคัญ
ที่พ่อท่านหมายไม่ไห้ประมาทในการดำเนินชีวิตอยู่กับโลกย์กับสังคม ณ เพลานี้ ท่านต้องการให้เรา
หลอมรวมกัน ผูกกันไว้ สานกันไว้ ไม่ว่าเราจะอยู่ ณ จุดใดในสังคม ความเป็นผู้มีศีลและความเป็น
ผู้ปฏิบัติธรรมจะค้ำครองเราจากภัยในโลกโลกย์ได้ นี่แหละคืออชฌาสัยที่ทนไม่ได้ เพราะความกรุณา
จากพระโพธิสัตว์ อันเป็นหยาดน้ำใจแท้ๆ ที่ชาวเราได้รับจากพ่อท่านเสมอ....ตลอดมา

หลังจากพ่อท่านเทศน์แล้วบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีนี้ ๑๙ คน รับของที่ระลึกจาก
พ่อท่าน สำหรับบัณฑิตท่านอื่นๆ ก็รับของที่ระลึกจากท่านสมณะและสิกขมาตุ แล้วก็ร่วมรับประทานอาหาร
ซึ่งมีมากเป็นพิเศษ เนื่องจากที่สันตอโศกวันนี้มีกิจกรรมถึง ๖ กิจกรรมด้วยกัน อาหารจึงถูก

เตรียมไว้ในปริมาณมากเพียงพอ แม้ผู้มาร่วมงานจะสายล็กหนอยก็สามารถเติมความอ้อมท้องกันได้ทัน

ภาคบ่ายมีละครจากศิษย์ครูช่าง (ชลภักดิ์ จันทรเรือง) เรื่อง พระเวสสันดร ตอนชูชกขอพระราชทานสองกุมาร เป็นที่ประทับใจผู้ชมอย่างมาก ผู้แสดงสามารถสร้างความมีส่วนร่วมจากผู้ชมได้ตลอดทั้งเรื่อง ล้มผัสได้ถึงอารมณ์ผู้สื่อที่สร้างคุณค่าให้ความเป็นละครร้องของความเป็นไทยๆ ผู้ชมหลายท่านกล่าวชม และไถ่ถามข้อมูล

อยากส่งลูกหลานไปเรียนบ้าง

จากนั้นเป็นรายการ “เปิดใจบัณฑิต” สัมภาษณ์บัณฑิตที่เป็นลูกหลานชาวโศภิตที่ออกไปใช้ชีวิตข้างนอก จนถึงวันนี้มีปริญญาบัตรและเป็นบัณฑิตแล้ว ดำเนินไปในหลากหลายรสชาติลีลา

ก่อนสรุปงานปิดท้ายรายการโดยพ่อท่านมาพูดคุยตอบคำถามลูกๆหลานๆ คล้ายเอื้อเอื้ออุ่นและที่ขาดไม่ได้คือการได้ถ่ายรูปหมู่ร่วมกัน โดยนิมนต์พ่อท่านร่วมบรรยายภาคกับลูกๆหลานๆด้วย จนสมควรแก่เวลา เราจึงลาจากกัน พร้อมกับตั้งใจกันไว้ว่าจะพบกันใหม่เมื่อชาติต้องการ

❖ ทัณฑ์ขรรค์ธรรม

